

1600

IHS

Archivo de Loyola

Sección .....

Serie .....

N.º

83 *hs*

Est. 13

Plut. 1

Archivo de Loyola

Estante .....

Plúteo .....

The pages of the manuscript are filled with dense, repetitive text in a Gothic script, written in red ink. The text is arranged in approximately 25 columns per page. The script is highly uniform and repetitive, suggesting a liturgical or decorative text. The paper is aged and shows signs of wear, including some staining and a small tear near the gutter. The binding of the book is visible at the top and bottom edges, showing a worn, brown leather cover.

26.1

A grid of red ink dots is printed on the left page, forming a series of approximately 10 columns and 20 rows. The dots are arranged in a regular pattern, likely for a ledger or account book. The left edge of the page is decorated with a vertical border of small red floral or star-shaped motifs.

The right page of the book is completely blank and shows signs of age, including yellowing and some minor staining. The book's binding is visible at the top and bottom edges, showing a dark brown leather or cloth cover with a striped pattern.

PINDARI

Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia.

CÆTERORVM OCTO

Lyricorum carmina,

ALCÆI,	ANACREONTIS,
SAPPHYS,	BACCHYLIDIS,
STESICHORI,	SIMONIDIS,
IBYCI,	ALCMANIS,

Nonnulla etiam aliorum.

Editio IIII. Græcolatina,
H. Steph. recognitione quorundam interpretationis locorum, & accessione lyricorum carminum locupletata.

Excudebat Paulus Stephanus.

ANNO M. DC.

HENRICVS STE-
phanus Philippo Melan-
chthoni s. p. d.

R Edidit mihi nuper tue literę fuerunt, Philippe, (literarum & literatorum decus) non solum humanitatis plena, sed insigne etiam tue erga me propemodum paternę beneuolentię indicium præbentes. Quibus quoddam me ad promouendum Gręcę lingue thesaurum Vehementer hortatus es, currenti in quidem (quod aiunt) calcem addidisti: quoddam autem est in est Ioachimus Camerarius Vestrum mihi de opere illo consultum aperuisti, hoc sane pacto lögę planiorem facilioremque meo cursui viam patefecisti. Sed eum (nequis tarditatem pedum aut segnitiam in causa esse putet) crebra-remorata sunt hæc, remoraturque etiam nunc diuerticula. Sic autem appello ea præsertim que Græcorum scriptorum editio mihi affert auocamenta. Ea autem qualia quantaque esse soleat, nuper declarauit editum a me Diodorus Siculus, declarabit propediem (Deo fauente) Xenophon, declarat iam nunc Lyciscorum

princeps Pindarus. Quem certe poetam ego semper quidem magni pro eo ac debui feci: sed tum demum maximum faciendum putavi quum te, inter tot tantisque occupationes, interpretatione tua dignatum esse illius carmina cognoui. Commodum autem in manus meas illa venit, quum de apponenda Graeci Latina translatione (Et in hac lingua tyronibus & rudibus gratificarer) cogitare coepissem. Quamvis enim illum ita interpretatus sis Et singulis verbis te minime adstrinxeris, nec verborum numerum sed pondus examinaveris, ad hanc tamen verbis alligatam, & (Et vulgus appellat) ad verbum interpretationem, maximum adumentum illo tuo labore attulisti. Utinam tamen tantum tibi a graevioribus tuis magisq; serijs occupationibus otij fuisset, Et ex tuo autographo translationem tuam dare excudendam tibi vacare potuisset. Ceterum ego, qui omnes Graeco: scriptores (praesertimque poetas) ad verbum translator, arboribus quibus autumnus suum foliorum honorem decussit, coparare soleo, in nullo magis quam in Pindaro compara-

tionem hanc locum habere existimo. Cur eius interpretationem edidi? Numurum Et ab ijs qui sunt in hac lingua tyrones (Et dixi) gratiam invenis, Graeca cum Latina (quod in libera minimeque adstricta interpretatione nequeunt) conferre cupientibus, & rudem quaedam in animo habere sententiae informationem contentis. Exhibet autem velut appendicem hic libellus, reliquorum octo lyricorum carmina quaecumque sparsa per authores inuenire potui. Quo certe nomine hoc munusculum gratius tibi fore confido. Utinam tamen maiore teque dignosere aliqua in te tibi gratificando, meae erga te mutui amoris, & tanta quantae coli mereris, observantiae testimonium dare possem. Sed (Et ait ille) quam potius dat maxima, gratis abunde est. Deus Opt. Max. te canstet tuae fructibus Rempub. literariam diu locupletare sinat. Vale Musae parens patrie. Ex typographico nostro Cal. April. AN. MDLX.

Universidad de Deusto

HORATII ODE II,
lib. IIII. Carm.

Pindarum quisquis studet æmulari
Iule, cæcatis ope Diræ dalea
Nititur pennis, vitreo daturus
Nomina ponto.
Monte decurrens velut amnis, imbres
Quem super notas aluère ripas,
Feruēt immensūque ruit profundo
Pindarus ore:
Laurea donandus Apollinari,
Seu per audaces noua dithyrambos
Verba deuoluit, numerisque fertur
Lege solutis:
Seu deos regisque canit, decorum
Sanguinem: per quos cecidere iusta
Morte Centauri, cecidit tremendæ
Flamma Chimæra.
Sive quos Elea domum reducit
Palma cælestes, pugilē ve equūmve
Dicit, & centum potiore signis
Munere donat.
Flebili sponfæ iuuenē m ve raptum
Plorat: & vires, animūmque, morēsq; que
Aureos deducit in alfra, nigrōque
Inuidet Oreo.
Multa Diræum leuat aura cygnum
Tendit Antoni quoties in altos
Nubium traclus: ego &c.

Αντιπαιθευ εις Πινδαρον.
Πηρικαν σάλπιγγα, τον ευαγγελιον βαρυ-
υμων
Χαλκευται καλεγει Πινδαρον αδε νο-
νις.
Ου μιλος εισαιον φβιζειαι κεν αις δσπδ κη
σων
Εν Καδμου θαλαμεις σμυνης απα-
πλοσατο.

Του αυτου εις εικονα Πινδαρου.
Νεφρειαν επσοσι σάλπιγγι υπεβραχην αι-
λων.
Τισου υπερ πασας ευραχη σενο χελου.
Οιδε ματην απαλοσ εχθος απει χελουσιν
ισμοσ
Επλασε κηροδεντον Πινδαρο σειο μιλι.
Μαρτυσ ι κεινάλιοσ κηροδεν θεοσ, υμνοσ
αεισασ
Τον σειο, κηι τομειον λυσάμενεσ δονακων.

Λεωνιδου εις πιν αυτην Πινδαρον.
Ηπιου εν ζενουσι αι αυτη οδε, κηι φιλουσ α-
σους,
Πινδαροσ, αυρεσιων περιδων απροπολοσ.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Ολύμπια.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥ-

ρακουσίω, χέλμη.

Εἶδος Α'.

ἄσροφῆ α. κρότων 13.

» ΡΙΣΤΟΝ ἔδρ
 » ὕδαρ· ὁ δὲ
 » χροσῆς, αἰτόμε-
 » ρον πῦρ
 » ἄτε δὲ ἀφ' ἑπέτε

» κπ, μεζάνορος ἔζοχα πλούτου.
 » εἰ δ' ἄεθλα πόρνευ
 » ἔλθει φίλον ἦτορ,
 » κικέτ' ἀλίου σπόπει
 » ὄμο γαλλπότερον
 » εἰ ἀμέρα φαεινὸν ἄσροφ
 » ἔρμας διαίθερος
 » μηδ' ὀλυμπίας ἀφῆνε

PINDARI

Olympia,

interpretata ad verbum.

HIERONI SY-

racufano, equo celete

victoriam adepto.

Ode I.

» ΠΙΜΑ qui-
 » dem est aqua,
 » & aurum (vel
 » ut ignis noctu
 » ardens) coru-
 » scat eximie in-

» ter superbificas diuitias: at si
 » certamina narrare cupis ani-
 » me mi, ne iam sole contem-
 » pleris aliud splendidius a-
 » strum, lucens interdium per
 » vacuum aetherem: neque O-
 »lympico certamen

Universidad de D...

10 ΠΙΝΔ. ΟΛ. ΕΙΔ. Α.

φέρτρον αὐδάσσοιο.
ὄθεν ὁ πολυφάπς
ἕνμος ἀμφὶ ἀμεται
σφῶν κηπέσσι, κελαιδέϊν

Κρόνου παῖσι, ἐς ἄφρεα ἰκομῆτος
μάκαρὰν Ἰέρωτος ἐστίν
αἴψρ. κώ. η.

θεμιστεῖν ὄς ἀμφὶ πε
σιᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν
κορυφᾶς δρετέῳ ὀπὸ πασαῖ
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μοισικᾶς ἐν αἴψῳ,
οἷα παῖζομῶ φιλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θεμα
ηράπιζαι ἀλά δωρίαν ἀ-
πὸ φόρμιγγα πασαῖλου
λάμβαν, εἴη πι Πίστας π
καὶ Φερηνίκου χείεις
τόον ἰπὸ γλυπτά-
ταις ἐθνε φροντίσιν
ὄτε παρ Ἀλφειᾶ σὺπ, δέμας
ἀκέντητην ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράπει δὲ πρὸσέμιξε διαπύταν,

PIND. OL. ODE I, II

praestantius dicemus. vn-
de celeberrimus hymnus
contextitur doctorum in-
geniis, vt decantent Sa-
turni filium, venientes
opulentam & beatam
Hieronis domum:

* iustum qui regit sce-
ptrum in diuite pecoris
Sicilia, decerpens qui-
dem summitates ex sin-
gulis virtutibus: resplen-
det autem & musices in
flore, qualiter ludimus
frequenter nos viri circa
mensam iucundam. Sed
Doricam citharam à cla-
uo exime, si tibi Pise
& Pherenici equi gratia
mentem dulcissimis sub-
iecit cogitationibus:
quando iuxta Alpheum
concitus ferebatur, cor-
pus non stimulatam in
cursu præbens, & victo-
riæ admouit dominum,

ἔπω. κώ. 17.

συχρόστον ἰππῆρχμαν
βασιλῆα λάμπει

ἀεὶ δὲ κλέος πῦρ ἀάοει λυδοῦ
Πέλοπος διποικία τῷ μεγαθενῆς
ἐρῶσατο γαμάοχος Ποσειδῶν,
ἐπὶ νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε
Κλωθῶ, ἐλέφαντ φαίδιμα
ἄμον κεκαδῆροι.

- » ἢ θαῦμα τὰ πολλά.
- » καὶ που π καὶ βροτῶν φρένα,
- » ἴαθ' πὺν ἀληθῆ λόγον,
- » δεδαδαυδροῖ ψύδιαι ποικίλοις
- » ἔξαπατῶντι μῦθοι.

σο. β. κρ. 17.

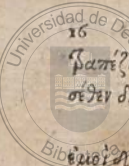
- » χάρεις δὲ ἄαθ' ἅπαντα ἰδῶ-
- » χ' τὰ μέλιχα θναπῆς,
- » ὅτι φέροισα ἡματ'.
- » ἐξ ἄπιστον ἐμήσασα πῶτον
- » ἔμμενα τὸ πολάκις.
- » ἀμέρα δὲ ὄπιλοιποι,
- » μῦθοιρες σφάλασι.
- » ἔστ' δὲ ἀνδρῶ φαίδρι
- » εἰκόσ ἀμφὶ δαιμόνων κα-

Syracusium regem, equis
gaudentem. Splendor au-
tem eius gloria apud in-
signem viris Lydi Pelo-
pis coloniam: quem praepotens amavit terram
continens Neptunus, postquam eum puro ex lebe-
te exemit Clotho, *quintus*
esset ebove praclarum
humerum ornatus. Sanè
miraculum *sunt* multa,
& utiq; mortalium men-
tem, magis quam verus
sermo, diuersis variegata
mendaciis decipiunt fa-
bulæ. * Sed gratia *po-*
etices quæ omnia facit
quæcunque blanda mor-
talibus, afferens hono-
rem, etiam *quod est* in-
credibile, solertia efficit
saepè credibile esse. Sed
posteri dies testes sunt fa-
pientissimi. Est autem
homini conueniens di-
cere de diis honc-

ὡς λά. μίαν γδ αἶψα.
 ἤ εἰ Ταντάλη, σέ δ' αἰψά-
 α παρῆρων φθέγγομα.
 ὅτι ἐκάλεισε πα-
 τῆρ τὸν ἄνομοτατον
 ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
 ἀμοιβῆα θεοῖσι δίδινα παρέχων,
 τὸτ' ἀγλαοπέριαν ἀρπάσαι,
 αἰψρ. κσ. ιζ.
 δαίδατα φρένας ἡμέρω,
 χρυσέασι δ' ἵππις,
 ὑπατὸν ἄρουμα
 ποτὶ δάμα διδὸς μεταβάσαι.
 ἔνθα δευτέρω χρόνῳ
 ἦλθε καὶ Γανυμήδης
 Ζωὶ τούτ' ὅππ' ἕρος.
 ὡς δ' ἀφαιτος ἐπε-
 λεις, εἰδὲ μακρὰ πολλὰ μαμό-
 ρμοι φῶπτε ἀχρον,
 ἔννεπε κρυφά τις αἰψί-
 κα φθονερῶν Ἀπώνων,
 ἕδαπες ὅππ' τε πυ-
 εἰ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμασ
 μαχαίρα βίμοι καὶ μέλις.

sta. minor enim culpa
 est. Fili Tantalii, te con-
 tra quam priores lauda-
 bo. Quando vocavit pa-
 ter ad legitimas epulas,
 charamque Sipyllum, vi-
 cissim diis cœnam præ-
 bens, tunc tridente in-
 clytum Neriunum *do-
 mitum mentem cupidi-
 ne, te rapuisse aio auro-
 tis in equis, vt in altissi-
 mam latè honorati Io-
 uis domum transferret.
 Quò posteriori tempo-
 re venit & Ganymedes
 Ioui ad idem ministè-
 rium. Postquam autem
 nusquam còspicuis fui-
 si, neq; matri multum
 quærentes viri te addu-
 xerūt, statim dixit clam
 aliquis ex inuidis vici-
 nis quòd circa feruentem
 vehementiam a-
 qua, gladio dissecuis-
 sent membratim,

ῥαπέλασι τ' ἀμφὶ δούτατα κρεῶν
σεθεν διεδάσαντο, καὶ φάρον.

ἔπω. κσ. ιγ.

ἔμοι δ' ἀπορα γαστριμαργον
μακάρων πν' εἰπῖν.

ἀφίταμαι, ἀκέρδρα λέλοχε
δαμνά κα καζόρω, εἰ δὲ δῆπν' αἴ-

δρα θηατὸν ὀλύμπου σκοποὶ ἐπίμα-

ξ, ἴω Τάνταλος σοῦ. ἀλλὰ γδ κατα-

πέψαι μέγαν ὄλβον ἐκ ἐδν-

νάσθῃ κέρω δ' ἔλετ
ἄταν ἑσφροπλον,
ταὶ οἱ πατὴρ ἑσφκρέμα-

σε, καρτερον αὐτὰ λίθον
πὸν αἰεὶ ἰδρωιδῶν κηραδῆς βαλεῖν,
ἔφροσώμας ἑμάται.

σροφῆ γ. κσ. ιζ.

ἔχῃ δ' ἀπάλαιμον βίον
πῶπν, ἐμπεδόμοχρον,

μέγα τελαῖν τέταρταν
πῶνον, ἀθανάτων ὅπ κλέψας
αἰλικμοσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε

δῶκεν γοῖσιν ἀφθιπν

& mensis extremitates car-
nium tuarum distribuif-
sent, atque comedissent.

* Mihi verò absurdum est
heluonem deorū aliquem
appellare. Abstineo ab hoc.

noxa sortitur crebrò ma-
ledicos. Quòd si quem vi-

rum mortalem Olympi
custodes honorauerunt,
fuit Tantalus hic. seden-

im concocere magnam
felicitem non potuit, sed
saturitate accepit damnū

immensum, quod ei pater
Iupiter superappendit, va-

lidum lapidem: quē sem-
per cupiēs à capite depel-
lere, à lætitia aberrat.

* Habet autem omni au-
xilio carentem vitam hæc
vehementer ærumno-

sum cum tribus quartum
laborem, æcorum quòd
coæqualibus compotiori-

bus furatus nectar ambro-
siamque dederit: in qui-
bus immortalitatem

Universidad de

22 ἦσαν. εἰ δ' ἦν
 23 αἰὴρ πρὸς ἑλπίται ἡ λαοί-
 24 μιν ἔρδαν, ἀμφοτέρων.
 τούνεκα παροῖσαν ἦν
 ἀθάνατοι οἱ πάλιν
 μέγα Τελαχίπομον
 αὐθις ἀνέραν ἔθνος.
 πρὸς ἀϊδημον δ', ὅπ φωνῆ
 λάχαιριν μέλαν ἤβριον ἔρεφον,
 ἐπύμον αἰεφρόντισεν γάμον,
 αἰήσρ. κσ. ιζ.

Πιστάα πρὸς πατρὸς εὐ-
 δόξον Ἰηπιδάμεσαν
 θεθέδρ. ἀλγ. δ' ἔλθων
 πολιὰς ἀλός οἶος ἐν ὄρφρα,
 ἀπὲν βαρύκτυπον
 ἀπείαμαν. ὁ δ' αὐτῶ
 παρ' ποσὶ θεδὸν φαίη.
 τῶ μὲν εἶπε, φίλι-
 α δῶρα Κυπρίας ἀγ' εἶπ
 Ποσιδάων ἐς χεῖρ
 τίλειται, πέδασον ἔγχος
 Οἰομάν χάλκιον,
 ἐμὲ δ' ὅπτι Τελαχά-

posuerūt. Quòd si Deum
 vir aliquis sperat latere
 faciens quidpiam, falli-
 tur. Idcirco demiserunt
 illi filium immortales
 tutum ad obnoxium ce-
 leri morti hominum ge-
 nus. in florida autem æ-
 tate, quum lanugo eius
 nigrum mentum coro-
 nabat, paratas nuptias a-
 nimo volutavit, * à Pi-
 sate patre inclutam Hip-
 podamiam vt haberet.
 veniens autem prope ca-
 num mare solus in no-
 cte, in clamabat graui-
 strepum, tridente insi-
 gnem *Nepertunum*. hic au-
 tem ipsi iuxta pedes pro-
 pè apparuit. Cui quidem
Pelops dixit, Age, siquid
 suavia dona Veneris sunt
 in gratiam, impedì ha-
 stam *OEnomai* aream,
 me autem in velocissi-
 b. ij.

Universidad de Granada
20 ΠΙΝΔ. ΟΑ. ΕΙΔ. Α.

των πύρρυσον ἀρμάτων
ἐς Ἄλιν, κρείπτι δὲ πύλασον.
ἐπι βίης γὰρ καὶ δίκῃ ἀνδρας ολέσας
ἐράντας, αἰαδὸς γίνεται χαμον
ἐπὶ ω. κώ. 17.

» Διγαβῆς, ὁ μέγας δὲ κίτδου-
» νος ἀνδρῶν οὐ φά-
» τα λαμβάει. ταυτὴν δ' ὅσιν αἰαίλα
» πὶ κί πῆς αἰώνυμον γήραος ἐν σπότω
» κατῆδρος ἐξοί μαται, ἀπαίτων
» καλῶν ἀμμορος, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἔπει
» ἀθλός γ' ἔποκείσεται, τὴν δὲ
» ἐπερᾶξεν φίλων δίδαι.
» ὡς ἔνεπεν οὐδ' α-
» κραίπτις ἐφάλατ' ὦν ἐπε-
» σι, πὴν μὲν ἀγάλλων θεός,
» ἔδωκεν δίφρον χεῖροσιν, ἐν πέρης
» σὴ τ' ἀχάμαιταις ἴππῆς.
» ερο. δ. κώ. 17.

ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν,
παρθέον τε σιυδνιον.
ἄ τέκε λαζέτας ἔξ,
ἀρεταῖσι μεμαλόταις υἱοῖς.
κῶ δ' ἐν ἀίμα κουείας

ΠΙΝΔ. ΟΛΟΔΕΙ. 21

mis transmittite curibus
ad Elin, ac victoriæ admo-
ue. nam tredecim viros
postquam perdidit aman-
tes, differt nuptias * filia. «
Magnum periculum im- «
bellem virum non admit- «
tit. Mori autem quibus «
neceffe, cur aliquis ex illis «
ignobile senium in tene- «
bris desidens maceret fru- «
stra, omnium rerum ho- «
nestarum expertus? Sed mi- «
hi quidem hoc certamen
subibitur: tu verò euen-
tum gratum da. Sic lo-
quutus est, neque irrita at-
tigit verba. eum enim de-
corans Deus, dedit cur-
rum aureum, & in alis in-
defessos equos. * Cepit
igitur OEnomaum for-
tem, & virginem coniu-
gem, quæ peperit duces
lex, virtutum curam ha-
bentes filios. Nunc autem
in exequiis.

b. iij. ,

ἀγλαῖσ' μέμικται,
 Αλφεῦ πάρω κλιθεῖς,
 τύμβον ἀμφίπολον
 ἔχον πολυξενιάτων πα-
 ράδωμάω. πὴ δ' κλέος
 πλοῦτον δέδορκε τῶν ὀ-
 λυμπιάδων, ἐν δρόμοις
 Πέλοπος, ἵνα ταχυ-
 τὰς ποδῶν εἰρήεται,
 ἀκμαί τ' ἰσχύος δρασύπονοι.
 αὐ οὐ νικῶν δ', λοιπὸν ἀμφιβόιστον
 ἀεὶ ἔχ' ἠδὲ πτόεσσαν δίδων,
 αἴψερ. καὶ. ιζ.
 αὐ ἀέθλων γ' ἔνεκεν. τὸ δ' αὐ-
 α εἰ ὄψαμερον ἔσλον,
 αὐ ὑπατον ἔρχεται παν-
 α πὴ βροτῶ. ἐμὲ δ' ἑφραῶσται
 ἐκείνον ἱππικῶ νόμῳ
 αἰοληῖδ' ἠολπῆ
 χρῆ. πέπιθα δ' ἔξενον
 μὴ πν' ἀμφοτέρω
 κελῶν τε ἴδριν ἄλλον κ' δὴ
 καμιν κελώτερον,
 ἢ γ' ἐνὶ κλυταῖσι δαιδα-

magnificis mixtus est,
 iuxta Alphei meatum re-
 clinatus, tumulum habes
 qui vndiq; ambitur, frequ-
 entissimam hospitium
 bus apud aram gloria au-
 tem eminus conspicitur
 Olympicorum certami-
 num in cursibus Pelopis:
 ubi velocitas pedum cer-
 tat, & vigores roboris au-
 daces in laboribus. Qui
 autem vincit, reliqua in
 vita habet mellitam tran-
 quillitatem, * propter
 praemia victoriae. Semper
 autem quod vno quolibet
 die obuenit bonum, sum-
 mum venit omni morta-
 li. Me autem coronare il-
 lum equestri lege Aoli-
 co cantu oportet. confi-
 do enim amicum nul-
 lum utraque habentem,
 & rerum honestarum pe-
 ritum & poteria prestan-
 tiorum, ex iis quidem qui
 nunc sunt, illustribus orna-
 b. iiij.

Universidad de P...

λαοὶ μὲν ὕμνων πιυχαῖς.
θεὸς ὅππ' ἔσπερ εἰ-
σὶν, πᾶσι μὴ δέτα
ἔχει πῶς κηδὸς ἱέρων
μειναισιν. εἰ δὲ μὴ ἄχ' ἰλίποι,
ἐπ' γλυκυτέραν κιν' ἔλπομαι
ἔπω. κ. α. 17.

σὺ δ' ἄρμα π' ἴω κλειζέην,
ὄππ' ἴκουρ' ὄρωρ'
ὄδον λόφην, παρ' ἄδ' εἰλον ἐλθῶν
Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὄν μοῖσαι καρτερῶ-
παπν βέλος ἀλκᾶ βέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄμ'οι μεγάλοι π' ὀδ' ἔρασοι κερυ-
φῶται βασιλευσὶ μνηκίπ
πάπ' ἰανέ πύρσον.
εἴη σὲ τε τῶπν
ὕψος χόρον πατεῖν, ἐμέ
τε πατὶ δὲ νικαφόροις
ὀμιλεῖν, παρ' ἄφ' ἄνπν σοφίαν κατ' ἔλ-
λαιας ἐόντα πυντᾶ.

turum hymnorum plicis.
Deus custos tuis prouidet
curis, habens hanc solici-
tudinem, Hiero. quod si
non citò defecerit, adhuc
spero suauiore * cum
curru celeri me decanta-
turū, adiutricem nactum
viam verborum, ad expo-
situm soli quum venero
Cronium *promontorium*.
Mihī igitur Musa fortissi-
mum telum robore nu-
trit. In aliis *rebis* alij ma-
gni *sunt*, supremum verò
ad summitatem attollitur
in regibus, ne amplius cir-
cumspecte longius. Con-
tingat te hoc tempus *vite*
in tublimi transigere, μέ-
que tantis cum victoribus
versari, conspicuum sa-
pientia inter Græcos v-
bique.

~~~~~

ΘΗΡΩΝΙ Α-

αγραγιτίνω, 2^ο ξηματ.

Eίδος Β.

σρο. α. κώ. ιθ.

ΑΝαξιφόρμηδες ὕμνοι,
 ἵνα θεὸν, ἵν' ἦρωα,
 ἦτα δὲ αἴδρα καλαδῆσιν οὐρῆ·
 ἦπι Πίσσᾳ μῦθ', Διός·
 Ολυμπιάδα δ' ἔστα-
 σεν Ηρακλέης,
 αἰρόθινα πολέμοιο.
 Θύρωτα δ' ἔπι τραοείας
 ἔνεκα τι καφόρος
 χερσιν ἠπτόεν ὄπι,
 δίκαιον ξένοιο,
 ἔρεισσι Ἀκράχαιος,
 ἀωύμοισι πατέρων
 ἄων, ὄρδοπολιῖν.

αιπσο. κώ. ιθ.

χαμόντες οἱ πολλὰ θυμῷ,
 ἱερὸν ἔθρον οἴκημα
 πταμῷ, Σικελίας τ' ἔσταν

~~~~~

THERONI

Agrigétino, cur-
 ru victoriam a-
 depto.

Ode II.

HYmni dominantes
 citharæ, quæ deum,
 quem heroem, quem vir-
 rum celebrabimus? Sanè
 Pisa quidem Iouis est: O-
 lympicium autem certa-
 men instituit Hercules,
 primitias spoliolorum bel-
 li. Sed Theronem, ob cur-
 sum in quadrigis victo-
 rem, sonare oportet vo-
 ce, iustum hospitem, co-
 lumen Agrigenti, claro-
 rum progenitorum flo-
 rem, rectorem vrbium.
 * Qui quum laborassent
 multum animo, sacram
 tenuerunt sedem fly-

ὁ φθαλμός, αἰών τ' ἔφει-
πι μύροσμος, πλῆθ' ἴν
π καὶ χερσὶν ἄσθρ
μηπάς ἐπ' ἀρεταῖς.
ὄψ' ὦ Κρονιε παῖ Ρέας,
ἔδος ὀλύμπου νέμων,
ἀέθλων τε κορυφαί,
πύρον τ' Ἀλφειῶ,
ἰανθεῖς αἰοδαῖς,
ὄφρωι ἄρουραν ἐπ' πα-
πείαι σπρίσαν κάμοισι
ἐπ' ὠ. κρό. η.

» λοιπῶ γῆε. πρὸ δὲ περσελίφρωι
» ὄν δίκαι τε καὶ ἀρετὰ δίκαι,
» ἀποίητον οὐδ' αἰ
» χρόνος ὁ πάντων πατήρ
» δυνάμει θεῶν ἐρῶσι τέλος
» λάθαι δ' ἴπποισι σὺν δ' ἀδύμοισι γῆεσι
» ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χροιάτων (τ' αἰ)
» πῆμα θανάσις παλίσκοτον δαμάσθεις
» σροφὴ ἑ. κρό. ιδ.
» ὅταν θεῶν μοῖρα πέμπῃ
» ἀεκάς ὄλβον ὑψηλόν.
» ἔπειτα δὲ λόγος ἀφρονεῖς

oculus: vitæque insequē-
batur fatum bonum for-
tita, diuitias & gratiam
afferens natiuis virtuti-
bus. Sed ὁ Saturnie filii
Rheg, sedem Olympi gu-
bernans, & certaminum
summitatem, meatum-
que Alpei, delectatus
hymnis, beneuolus ar-
uum adhuc natale ipsius
cura * postero gene-
ti. Anteaكتورum autem
operum finem & cum
iure & præter ius, infe-
ctum ne ipsum quidem
tempus omnium parens
possit reddere: sed obli-
tuo sorte cum prospera
esse possit. Bonis enim à
diosum domitū, * quan-
do Dei numen mittit
tandem opes altas. Con-
gruit autem his sermo
in bona fede locatis

Καδ' μοιο κούρας, ἔπα-
 ρον αἰ μέγ' ἀλα, πέτρης
 δὲ πτινῆ βαρῦ
 κρεσσόνων πῶς ἀγαθῶν.
 ζῶει ἰδρὲν ὀλυμπίοις,
 δ' ὀθανοῖσα βρομῶ
 κεραυνὸς πανέθ' ἄ-
 ρα Σιμέλα. φιλεῖ
 δὲ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
 καὶ Ζῶς πατὴρ μάλα φιλεῖ
 δὲ παῖς ἰκαστόφορος.

ἀντιστροφή, κῶ. 1. δ.

λέγοντι δ' ἐν κ' θαλάσῃ,
 μετὰ κόρασι Νηρηῶς
 ἀλίας, βίοντον ἄφθιτον
 Ἴνοι πτόχθαι, τὸν ὀ-
 λον ἀμφὶ χρόνον ἤπι
 βροτῶν γέ κ' ἐπιταί
 πῖρας οὔτ' θανάτου,
 αὐδ' ἀσύχμον ἀμέραν
 ὅπτε παῖδ' ἀλίου
 ἀπιρῆσιν ἀγαθῶ
 τελυτάσσω.
 ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι

Cadmi filiabus, pas-
 sæ sunt quæ grauiæ :
 sed luctus opprimi-
 tur grauis à potiori-
 bus bonis. Viuit qui-
 dem inter cœlestes
 mortua fragore ful-
 minis passis crinibus
 Semele : sed amat eā
 Pallas semper, & Iu-
 piter pater valdè : a-
 mat etiam puer he-
 deriger. * Aiunt au-
 tē & in mari cum fi-
 liabus Nerei marinis
 vitam immortalem I-
 noni constitutam es-
 se, omne per tempus.
 Sanè mortalium præ-
 scriptus est terminus
 nullus mortis: neque
 scimus quando tran-
 quillum diem vnquā
 filium Solis stabili cū
 bono finiemus. Nam
 fluxus aliās alii

32 ΠΙΝΔ. ΟΛ. ΕΙΔ. Β.

καὶ θυμῶν τε μέγα καὶ
καὶ πόνων ἐς ἀδράσας ἔσει.

ἐπ' ἄρδ' ἄπ' ἡ.
ἔτω δὲ μῶρ' ἄπ' πατρῴϊον
τόν δ' ἔχ' ἄπ' ὄφρονα πίτμον
θεόρτων σὺ δ' ἄλφω,
ὄπ' ἡ καὶ πῆμι ἄχ' ἄ
παλιν τράπελον ἄλλω χροῖω,
δὲ οὐδ' ἔκτεινε λῶτον μόριμος ἕδ' ὄς
συναπτόμενος, ἐν δὲ Πυ-
θῶνι χροῖω παλαίφρων τελευτῶν,
εὐροφή γ. κῶ. ι. δ.

ἰδοῦσα δ' ὄξ' ἔ' Ἐριννίς
πέφρην ἐοῖ σὺ ἀλλο-
φονία χροῖος δ' ἠήιον.
λαίφρων δὲ θεόρτων ε-
ελτόντι Πολυωίκει.
γέοισ' ἀέθλοισιν
ἐν μάχαις τε πελέμου
Ζημῶντος, Ἀδράσείδαν
θαλός ἀραγὸν δόμοις,
ὄθεν σπέρματος ἔχον
π' ῥίζαν. παρέπει
πὺν Διησιδάμου

PINDOL. ODE II. 33

cum voluptatibus & labori-
bus homines inuadunt. * Sic
& fortuna, quæ paternam
horum habet iucundam
sortem à deo profectis cum
diuitiis, aliquam etiam cla-
dem adducit in contrarium
versam alio tempore. Ex
quo interfecit Laïum fata-
lis filius occurrens, & ora-
culum vetus apud Pythonē
editum perfecit. * Sed in-
tuita acris Erinnys interfe-
cit ipsi per mutuum eadem
prolem Martiam. relictus-
que est Thersander interfe-
cto Polynici, iuuenilibus
certaminibus in pugnisque
belli honoratus existens,
Adrastidum germen auxi-
liare domui, à quo semi-
nis habent radicem *Ther-
pis maiores*. Decet *filium*
Æneidemi

c.j.

34 ΠΙ.ΝΑ. ΟΑ. ΕΙΑ. Β.

ἘΓκαμίῳν πρὸς ἡγῶν
λυραὶ τε τυχευέμεν.

αἰπὴρ. κώ. ἰδ.

Ὀλυμπία ἡδὲ γὰρ αὐτῆς
χίρας ἔδεκτο Πυθῶνι
εἰ ὁμόκαρον ἔς ἀδελφεόν.
Ἰαδμῖ περὶ κοινῆς χεί-
ρας αἴθεα περὶ πτωχῶν
δυσωδέα καὶ δρόμων
ἄχαρον. τὸ δὲ τυχεῖν
πικρῶν ἀχρησίας,
ὄφρα λύει δυσπρόνοιαν.
ὁ μὰ πλοῦτος ἀρετῆς
δέδαιδα λῆρος
φέρει τῆς τε καὶ τῆς
καιρὸν, βασιλεῖα ὑπέχων
μέεμναν, ἀχρητέραν
ἐπὶ φῶς, κώ. ἰδ.
ἀστὴρ ἀείλιος, ἀλαδινὸν
αἰθρῶ φέρουσ, εἰ δὲ μὲν ἔχῃ
ἦς, οἶδε τὸ μέλλον,
ὅπθαι ὄντων ἡρώων-
θα δὲ αὐτῆς ἀπάλαμνος φρένες
ποινας ἔπῃ. ἰδ. δ' αἰτῆ δὲ Διὸς ὄρα.

PIND. OL. ODE II. 35

encomiastica carmina lyras-
que consequi. * nam apud
Olympiam ipse premium
accepit: apud Pythonem au-
tem, eiusdem sortis partici-
pem ad fratrem, & apud Isth-
mum communes gratie qua-
drigarum duodecim cursus
conficientium attulerūt flo-
res. Experientem autem cer-
tamen, potiri, liberat à tristi-
bus curis. Diuitia etiam vir-
tutibus ornate afferunt ho-
rum atque illorum oppor-
tunitatem, profundam ius-
tinentes sollicitudinem, ir-
dagatricem rerum honesta-
rum. que diuise sunt * stella
præfulgida, verum homini
lumen. Quod si eas habet a-
liquis, nouit futurum, quod
mortuorum hîc mox in-
tractabiles mentes pœnas
luunt: & que sunt in hoc Io-
c.

c. ij.

Universidad de
Bilbao

» ἀλιτροῖα, καὶ γὰρ δικαί-
 » οῦς τις, ἐξ ἄβυσσος λόρον φράσας αἰατῆκα
 » ἑρροφή δὲ κῶ. ιοι.
 » ἵπῶν δ' ἔνυκτι πῶσι
 » ἴσα δὲ ἐν ἀμέραις ἀλι-
 » ον ἔχει τις, ἀπονέστρον
 » ἐσλοὶ νέμονται βίο-
 » πῳ. ἔχθονα τὰ ἐχθρον-
 » πῆς ἀλλὰ χροῶν,
 » ἰδὲ πίνπον ὕδωρ,
 » κεινὰ ἄβυσσος δὲ αἰται ἄλλ
 » λά ἄβυσσος ἰδὲ βίμοις
 » θεῶν, αἰπνὲς ἔχει-
 » ρον ἄορκίαις,
 » ἄδακρυ νέμονται
 » αἰατῆκα δὲ ἀποστέρε-
 » πῶν ὄχρον πόνον.
 » αἰπρὸ φη κῶ. ιοι.
 » ὅσπῳ δὲ ἐπόλμασιν ἐς τείε
 » ἑκατέρωθεν μείναντες,
 » ἀπὸ πάμπαν ἀδικῶν ἔχθ
 » ψυχῶν, ἐπιλασ Διὸς
 » ὄδον ἄβυσσος Κρόνῳ τῆρ-
 » σῶν ἐνθα μακάρω

scelera, sub terra iudi-
 car aliquis, hostili sen-
 tentiam pronuntiās ne-
 cessitate. * At aqua-
 liter noctu semper, equa-
 liter etiam interdium so-
 lem habentes, non la-
 boriosam boni degunt
 vitam: non terram tur-
 bantes robore manuum,
 neque marinam aquam,
 inopem propter victum:
 sed apud honoratos deos,
 illi qui gaudebant
 fidelitate in iurcivan-
 do, illacrymabili fruun-
 tur xuo, alij autem visu
 horrendum tolerāt cru-
 ciatum. * Quicun-
 que autem sustinuerunt,
 ter vtrobiq; commora-
 ti, continere omnino ab-
 iniustis animam, perege-
 rūt Iouis viam ad Satur-
 ni urbem: vbi beatorum

ἴασον ὠκείανίδες
αὔραι ἀσπυρόσσι, αὔ-
ρημα ὄχρησι δὲ φλέγῃ,
ἄσπυρον χερσὶν ἀσπύ-
γλαῖν δὲνδρέων,
ἕδωρ δὲ ἄλλα φέρβει.
ἔρμοισι δὲ χέρεσσι αἰα-
πλόκον κ' ἐσφαίροισι,
ἕσπυ. κρό. η.

βυλαῖς ἐν ὄρσει Ραδαμαίδους,
ὄν πατὴρ ἔχῃ Κρόνος ἐπι-
μον αὐτῷ παρέδρον,
πῶς ὁ παύτων Ρέας
ἕσπυτον ἐχούσας θρόνον.
Πηλὸς τε κ' Κάδμος ἐν ἴσιν δὲ-
Αχλῆα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ (ἡοιταί)
Ζηῶς ἦτορ λιπαῖς ἐπιτε μάτρ.

σροφή. εκρό. ιθ.
ὃς Εκπρ' ἔσπυζε Τροίας
ἄμαχον, ἀσραβῶ κίο-
τα, Κύκλον τε θανάτω πόρην,
Αοῖς τε παῖσι ἀΐθιο-
πα, πολλὰ μοι ἴσπ' ἀγκῶ-
ρος ὠκία βέλη

insulam Oceanides au-
tae persant, floresque
auri micant, alii qui-
dem ab humo, alij à
pulchris arboribus, a-
qua autem alios edu-
cat: quorum monilibus
& corollis implicant
* manus, decretis in re-
ctis Rhadamanthi, què
pater habet Saturnus
promptum sibi assleso-
rem, maritus Rheæ, om-
nium supremum ha-
bentis solium. Peleus-
que & Cadmus inter
hos recensentur. Achil-
lémque transtulit eò
mater, postquam Iouis
cor precibus flexit.

* Qui Hectorem pro-
stravit Troiæ inexplu-
gnabilem & firmam
columnâ: Cynũ quo-
que morti dedit. Auro-
taque filium Æthio-
pem. Multa mihi sub
cubito celeres sagitta
c. iij.

Universidad de Sevilla

ἐνδον ἐνὶ φαρέτρας
φανᾶντα σωπεπίων. ἕς
ἧ πὶ παῖ ἐρμυλιών

- » χαίρει. σφοδρὸς ὁ πολ-
- » λά, εἰδᾶς φυᾶ.
- » μαζόντες ἧ, λάβροι
- » παγγλωσσία, κόρακας ὡς,
- » ἀκραντα ἰδρύεσθαι

αἰσροφῆ κφ. 102.

» Διὸς πατρὸς ἄρνητα θεῖον.
ἔπεχε νυῖα σκοπῶ πῆξον
ἄγε θυμὸν, πῖνα βάλλομεν
ἐκ μαλθακᾶς αὐτὴ φρε-
νὸς ἀκλέας οἴστοις
ἔεντες, ὅπῃ τοι
ἀκράγανη πανίσους.
αὐδᾶσομαι ἐνόρκιον
λόγον ἀλατῆ νόα,
πικρὴν μὴ πῖν' ἕκαπῶ
γ' ἔπειαν πόλιν
φίλοις ἄθρα μᾶλλον
δωρῶταιν παρ᾽ ἐπίων, ἀ-
φθοῖ ἐστέρων τε χέου

intra pharetram sunt
sonantes prædētibz,
apud vulgus autem
interpretibus indigēt. «
Sapiens est qui mul-
ta nouit naturæ so-
lertia: qui autem di-
sciplina vsi fuerunt, «
vehementes garruli-
tate velut corui, irri-
ta clamant *Iouis ad-
uersus auem diuinā.
Intende nunc in feo-
pum arcum: agedum
anime mi, quem pe-
timus, ex beneuola
mente gloriosa tela
mittentes? In Agri-
gentum dirigas. Pro-
feram iureiurādo fir-
matum verbum vera-
ci mente, peperisse
nullam intra centum
annos ciuitatē bene-
uolo virum magis be-
nificum pectore, lar-
giorēmq; manu,

ἠπώ. κ. η.
Θήρωνος, ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος.
οὐ δ' ἄκα σμῆναν ἴδρος· ἀλλ'
ἀλ' ἀμύρσον ἰπῶ' αἰδραῖν
τὸ λαλαγῆσαι θέλων,
κρίφον τε θέμυ' ἐσλάν, κεικοῖς
ἔρρως. ἐπεὶ ἰάμμος ἀρίθμῳν παει-
γεν, κείτος ὅσα χρέματ' ἄλ- (πέφθ)-
λους ἔθηκεν, πῆς αἰ φράσαι δυνάμεις·

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΘΗ-
ρωνι εἰς Θεοξένια.
Εἶδος Γ.

σροφή α. κ. θ.

Τῆς ἀειδαῖς ἰε φιλοξένοις ἀ-
καλλιπλοκάμῳ τ' Ἑλένα, (δεῖν
κλειῶν) Δικράζαντα χαίρων δῖχον
Θήρωνος ὀλυμπιονίκαν (μαί),
ἕμνον ὀρθάσας, ἀκαματοπόδων
ἵππων ἄων.
μοῖσα δ' οὐτω τοι παρέσα
μοι νεοσάχαλον θύρον τ' ἔσπον,
δαείω φωναὶ ἐναρμόξαι πεδίλω

*quàm Theronem. Sed glo-
riam inuasit insolentia, non
iure se opponens, sed furiosus
à viris tumultuari volens, &
occultationem asserre rerum
honestarum, per mala facta.
Quàdoquidem arena nume-
rum refugit, ille quot gaudia
aliis contulerit, quis recense-
re possit?

EIDEM THE-
roni Theo Xenia.
Ode III.

Τῆς ἀειδαῖς ἰε φιλοξένοις ἀ-
καλλιπλοκάμῳ τ' Ἑλένα, (δεῖν
κλειῶν) Δικράζαντα χαίρων δῖχον
Θήρωνος ὀλυμπιονίκαν (μαί),
ἕμνον ὀρθάσας, ἀκαματοπόδων
ἵππων ἄων.
μοῖσα δ' οὐτω τοι παρέσα
μοι νεοσάχαλον θύρον τ' ἔσπον,
δαείω φωναὶ ἐναρμόξαι πεδίλω

αἰ πρ. κ. θ.
 ἀγλαοκαμον. ἐπὶ χεῖμασι μὲν
 ζυθέμεντες ἐπὶ σέφαισι
 πρὸς ἀσπίδι με πύτο θεόδματων χρέος,
 φόρμην γὰρ τε πιπιλοῦδρω,
 καὶ βοῶν ἀύλων, ἐπέων τε θεῶν,
 Λιησιδάμου
 παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως*
 ἄ, πῆ τίσα με γερσενί, ταῖ ἄπο
 θεύμοροι νίσοντ' ἐπ' αἰθρώπας
 ἐπ. κ. θ. (αοιδ. β.)
 ὦ πνι κράτων ἐφετμαῖς
 Ηεακλέος πρεστέρας
 ἀτρεκῆς ἐμανοδίκας βλεφάρων
 ἀπτολὸς αἰήρ ὑψέθει,
 ἀμφὶ κόμασι βάλαι γλαυ-
 κόχροα κόσμον ἐλάας, τάν ποτε
 Ἴσθρ' ἔσθ' σκιαρὰ παζῶν ἔνεκεν
 Ἀμφιτρωνιάδας,
 μᾶμα τ' ἔλνυμπα καλλιστὸν ἄθλων,
 σροφὴ β. κ. θ.
 δᾶμον καὶ βορέων πείσας, Ἀπόλλω-
 νος θεράπειά, ἔζε
 πτωῶν φρονέων. Διὸς αἰεὶ παιδὶ κω

Splendida quo instituitur
 chorea. * Quoniam iu-
 bis adnexa corollæ exi-
 gunt à me hoc diuinitus
 structum debitum, citha-
 ramque variè sonantem,
 & clamorem tibiarum,
 & carminū structuram,
 filio Ænefidemi commi-
 scere decenter: Pisâque
 exigis me celebrare, à qua
 diuinitus data veniūt ad
 homines carmina. * qui-
 buscumq; exequens iussa
 Herculis antiqua verus
 iudex certaminis Æto-
 lus vir super palpebras
 circumposuerit comis de-
 cus oliuæ glauci coloris:
 quam aliquando Isthri ab
 opacis fontibus attulit
 Amphitryoniades, mo-
 numentum pulcherrimi-
 tum Olympicorum cer-
 taminum, * populo
 Hyperboreorū quū per-
 suasisset, Apollinis cultori.
 Ipse amica cogitās, Io-
 uis petit omnes excipere

ἄλσ', σκιαρόντε φύτευμα,
 ξυγόν ἀσθρόοις, σέφανόν τ' ἀρετῆ
 ἦδη γὰρ αὐτῶ
 παρὲν ἰδρ βωμῶν ἀγιδέν-
 των, διχόμυις ὄλον χυσοῦμας
 ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε μὴ
 ἀνψρ. κώ. θ.
 καὶ μεγάλων ἀέθλων ἀγῶν κρίσι
 ἔ πενταμετρίῃ ἀμᾶ
 ἦκε ζαθέοις ὄπι κρημοῖς Αλφει
 ἴδι' ἔ καλα δένδρε' ἔθαλλε
 χῶρος ἐν βῶσσας Κρονίῳ Πέλοπος.
 τῶτων ἔδιδξε
 γυμνὸς αὐτῶ κᾶπος ὄξθα-
 ας ἰσοκουέμῃ αὐγῆς ἀλίῃ.
 δὴ τότε ἔς γῶαν πορβίειν θυμὸς ὄρμ
 ἔπφ. κώ. η.
 ἢ ἰσραηλιῶ. ἐνθα Λαπιῆ
 ἱπποῖα θυγάτηρ
 δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκადίας ἀπὸ δα-
 ραῖ, ἔ πολυγάμπτων μυχῶν.
 βῦτέ μιν ἀγγελίαις Εὐ-
 ρυαδῆος ἐντυ αἰάΓια παῦθεν,
 χυσοῦκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξον-

luce umbrosamque plantam,
 communem hominibus, co-
 ronamque virtutis. Iam enim
 ab ipso aris sacratis patri, ple-
 na luna, aureo curru *vesta*
 vespere totum oculum illu-
 strauerat, * & magnorum
 certaminum sanctum iudi-
 cium, & quinquennium si-
 mul constituerat diuinis in
 præcipitiis Alphei. Sed non
 pulchris arboribus floridus e-
 rat locus in vallibus Cronii
 Pelopis. His visus est ei vacuus
 hortus acutis obedire radiis
 Solis: tunc igitur in terram
 proficisci animus cogitabat
 * Istrianam. vbi Latona filia
 equorum agitatrix excepit
 venientem Arcadia à iugis,
 & variè flexuosis recessibus.
 quando cum iussu Eurystheci
 adornabat necessitas à patre
ut profita, auricornem ceruam
 feminam adductu-

Ἔ. αἰ σὺν Ταύρεσσιν
ἀντιπείθ' Ὀρθωσία, ἔγραψεν ἰεσάν.
ερφ. γ. κσ. θ.

παύμελλον, ἴδε κακίαν χθίνα
ποιῶσ' ὅπασιν βορέα
ψυχῶ. πείθ' δένδρα θαύμαγε σαθείς.
πᾶν γλυκὺς ἡμερος ἔχε
δωδεκάγαμπον πᾶσι πέμα δρόμου
ἴππων φυπέσαι.
καὶ νῦθ' ἐς ταύταν ἔορταν
ἴλαος ἀντιπείθ' οἰσιν
σὺν βασιλῶν διδύμοις πασι Λύ-
αἰσπρ. κσ. θ. (δασ.
τοῖς γ' ἐπίστραπεν ἔλυμμένα' ἰών
Ζαντὸν ἀρῆτα ἰέμεν,
αἰδρῶν τ' ἀρετᾶ πείθ' ῥιμφορμῶ
διφρηλασίας, ἐμὲ δ' ἴων πα- (τῶ
θυμὸς ὄρθωσι φάμψ, Ἐμμενίδας
Θηραῖ τ' ἔλθειν
κῦδος, ἀἴππων διδόντων
Ἰωδαειδῶν. ὅπ' πλείεσσι βροτῶν
ξενίαις ἀπὸς ἐποίχον' ῥαπίζαις,
ἐπ. κσ. θ.
ἀσθεὶ γῶμα φυλάσσικ.

quam aliquando Tayge-
ta dedicans Diang, incrip-
psit sacram. * Quam in se-
quens, vidit & illam ter-
ram à tergo flatus Borææ
frigidi: vbi arbores admi-
rabatur stās. quarum eam
dulce desiderium cepit,
vt circa duodecim flexus
habentem metam cur-
sus equorum plantaret. &
nunc ad hoc festum propi-
tius cū diuinis accedit
altè præcinctæ gemellis fi-
liis Leda. * His enim mā-
dauit in Olympum profi-
ciscens, vt hoc certamen
regerent, virorumque de
fortitudine, & celeris cur-
rus habente aurigatio-
ne. Me igitur animus im-
pellit dicere, Emmeni dis
Theronique venisse glo-
riam, quam dat insignes
equis Tyndaridæ: quo-
niā plurimis [inter cate-
ros] mortales hospitalib'
ad ipsos accedūt mensis,
* religiosa mēte obseruā-
d. j.

ἵππιν ἰωσμίοισιν ἕκα πη-
 κια καὶ Τιφῶνος ὀβριμῶν
 ὑλυμπονίκα
 δέκω χαιέτω ἕκα-
 ἕτην δὲ κῆμον,

αἰπρ. κώ. ιε.

χενιώτασιν φάος ἄρου-
 ρενίωι ἀρεταῦ.

Ψαυμίδος γῶν καὶ

ὀχέων ὅς ἐλαίᾳ σφαρωθείς

Πισάπιδι, κῦδος ὄρουσι

σπυδρὸς Καμαρίνα. θεὸς ἄφρω

ἔην λοιπῆς ἄχαις ἐπί μιν

αἰνέω, μάλα μὲν

ἔσφαις ἐπί μιν ἵππων,

χαιροῖκα δὲ ξηταῖς παιδοκόις,

καὶ πρὸς ἡσυχίᾳ φιλόπολι

καθαρᾶ γῶμα πειραμμένων.

οὐ ψυδρὶ πύξω

» λόγον δὲ πῆσι ἐπί τῷ

» βροτῶν ἐλεγχος.

ἐπα. κώ. ιε.

ὁ πρὸ Κλυμῆροιο παῖδα

Λαμνιάδα γυναικῶν

(onus ventosum centi-
 cipitis Typhonis validi)
 de Olympiaca victoria
 accipe gratiarum causa
 hunc chorealem hy-
 mnū, * diuturnissimum
 lumen præpotentium
 virtutum. Pflamidis e-
 nim venit [in] curribus:
 qui oliua coronatus Pi-
 sæa, decus excitare pro-
 perat Camarina. deus
 propitius sit reliquis
 [tuis] votis. quoniam
 ipsum prædico valde
 quidem alendorum stu-
 diosum equorum, gau-
 dentemque hospitalita-
 tibus omnium exceptri-
 cibus, & ad tranquilli-
 tatem amantem urbis
 sincera mente educa-
 tum. Non mendacio-
 tingam orationem. ex-
 perientia enim mortali-
 um [est] index: * quæ
 Clymeni filium Le-
 mniacarum mulierum
 d. iij.

104 54 ΠΙΝΑ. ΟΑ. ΕΙΑ. Ε.

ἔλυτον ἐξ ἀπρίας.
Χαλκοῖσιν δ' ὄνεντοι νικῶν
δρόμον, ἔειπεν Τυπυλεία,
μετὰ σέφαινον ἰών.
καὶ ἐφ' ἑταχθῆναι
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσταν.
φύονται δὲ καὶ νέοις
ἐν ἀνδράσι πολλοῖς
θαυμάξουσ' ὅταν πὴν δίκλιας
ἑοικότα χρόνον.

=====

ΤΩ: ΑΥΤΩ: ΨΑΥ-
μίδι, πεθεῖ π π ω ἀπή-
νη, καὶ κέλητι.

Εἶδος Ε.

σροφή ἀσκό. ιθ.

Υψηλὰν φρεσῶν, καὶ
σεφάνων ἄωνν γλυκύν,
| ἄψ' Οὐλυμπία,
| Ωκεανὸς θυγατρ,
| καρδία γελαιῖ,
| αἶκα μαντιπόδος τ' ἀπίτας δέκιν

PIN. OL. ODE V. 55
liberavit probro. æreis
enim armis vincens
cursum, dixit Hypsi-
pyla ad coronam va-
dens, Ille ego [sum] sed
celeritatem manus &
cor[æ]quant. Nascun-
tur autem & iuveni-
bus in viris cani cre-
bro, etiam præter æta-
tis congruum tempus.

=====

EIDEMPSAV-
midî, quadrigis,
vehiculo mulari,
& celete *uistoriam*
adepto.

Ode v.

Celsarum virtutum
& coronarum flo-
rem suauem, [quæ sunt
in] Olympia, [δ] filia
Oceanî corde hilari
accipe dona vehiculî
que indefessi pedibus
d. iiii.

Ψαυμίδος τὴ δῶσε,
ὅς ταν σὺν πόλιν αἰζῶν
Καμαρίνα λαοῦσρον,
Βῶμοις ἔξιδίδυ-
μοις ἐγέσσειεν ἐορ-
ταῖς θεῶν, μεγίσταις
ἕτω βουδυσίαις, ἀέθλων τε πρῶ-
ταις μέροις ἀμίλλαις,
ἴπποις, ἡμίονοις τε, μοι αμυπη-
α τε. Ἦν δὲ κῦδος
ἀθρὸν νικησῶσι ἀέθλων καὶ
ὄτ πατέρ' Ἀκρων' ἐκάρυξε καὶ
τὰν νέοικον ἔδραυ.

εἰπερ κ. α. 18.

ἰκῶν δ' Οἰνομάου καὶ
Ρέλοπος παρ' Ἀνεγρίτων
σὺν μὲν, ὡ πόλι-
άοχ' Παλαίς, ἀεί-
δῃ μὲν ἄλως ἀγῶν
τὸ πόν, ποταμὸν τε Ἐλαγοί, εἰ-
χωρίαν τε λίμνας,
καὶ στυμνοῖς ὄχραις, Ἰπ-
ταεις εἶσαν ἀρδῆσραπῶν,
κολλᾶ τε σελῖ-

& Psaumidis. Qui
tuā ciuitatē amplifi-
cās[δ] Camarina po-
puli altricem, aras sex
geminas honorauit
festis deorum, cum
maximis boū immo-
lationibus, ludorūm-
que quinq, dierum,
certaminibus, equis
multisque, & vnico
fræno. Tibi verò de-
cus pulchrum victor
dicauit, & suū patrem
Acronē præconis vo-
ce pronuntiauit, &
nuper conditam se-
dem. *Reuersus autē
OEnomai & Pelopis
ab amabilibus statio-
nibus, ὁ vrbis cōser-
uatrix Pallas, celebrat
lucum sanctū tuum,
fluuiūmq; Oanum,
patriāmq; paludem,
& venerandos cana-
les, quibus Hipparis
rigat exercitū: adglu-
tinaatque stabiliūm

ων θαλάμῳ ἄχως
ὑψηλοῦ ἄλλος,
εἰ παμχαίῳ ἄρῃν ἐς φάος
κεῖθε δάμον ἄσαν.
» αἰεὶ δ' ἄμφ' ἀρετῶσι πόνος δαπά-
» ντα πε μδραται, παρῆς
» ἔρῃν κινδύῳ κικαλυμμένον
» ὅδ' δὲ ἔχοντες, ἄφοι καὶ πολί-
» τας ἐδῶσαι ἔμμεν.

σροφι ἔ. κρ. 10.
σωτήρ ὑψηφές Ζεὺς,
Κρόνιόν τε ναίων λόφος,
Ζεὺς τ' Ἀλφειὸν
ἄρῃν ῥέοντα, ἰδαί-
όν τε σμυδὸν ἄνθευ,
ἰδέσθαι σθέν ἔρχομαι, λυδίοις
εἰπύων ἐν αὐλοῖς,
αἰτήτων πόλιν ἄα-
νοείας ταῖδε κλυτὰς
δαμδαλκιν' σέ τ' ὀ-
λυμπόνοικε, Ποσει-
δάωνιοισι ἰπποῖς
ὄπτε πρὸ μδρον, φέρειν γῆρας ὅδ'
θυμαὶ ἐς τελευταί,

domorum celeriter altam sylum, & à consilij inopia adducens in lucem hunc populum civium. Semper autem circa virtutes labor sumptusque pugnant adversus opus periculo rectum: voti autem compotes, sapientes etiam civibus visum sunt esse. * Servator [qui es] in altis nubibus, Iupiter, Croniumque habitans tumulum, honoransque Alpheum late fluentem, Idæumque venerabile antrum, supplex tibi venio, Lydiis sonans tibiis, petiturus urbem hanc fortium virorum factis illustribus ut ornēs: túque Olympionice, Neptuni equis gaudens, ut feras senectutem lætam vsq; ad finem vitæ

» ἵδ' Ψαῦμι παεσσαμένων ὕγι-
 » νειτα δ' εἰς ὄλβον
 » δ' ἄρ', Ἰσακίων κτήσασσι, καί
 » κ' ἀλοχίαν παεσσίδεος, μὴ ματύ-
 » σση θεός ἤμε δαμ.

««««««««««««««««««««««««««««»»»

**ΑΓΗΣΙΑΙ ΣΥΡΑ-
 κουσίω, ὑψὺ Σωγράφου,
 ἀπὸ νη. Εἶδος 5.**

Χρυσίας Ἰσσοσάστρις ἰ-
 τειχί παεσσύρω θαλάμου
 κίονας, ὡς ὕτε γαυτὸν μέγαρον
 πάζουμ, ἀρχομένη δ' ἔρτα, παεσσάστρι
 χη δέωθ' πηλαυγέει
 δ' ἔη ἰδὼ ἔλυμπονίκας,
 βωμῶ τε μαυτιῶ Γαμίας Διός ὄ
 Πίσσας, συνουικισίς τε παῦ κλειῶν Συρα-
 κουσαῦ, ἵνα κεν φύγοι ὕμνον
 κείνος ἀπὸ, ὅττι κέρσεας ἀφθόγῳ
 αἰσῶν ὦν ἱμερτέως αἰοιδάεις
 ἀντισρ. κρό. 1α.
 ἔτω γὼ ἄν ὅτω πιδί-

filiis ὁ Psaumi adstantibus.
 Sanam autē si quis opulen-
 tia auget, contentus posses-
 sionibus, & laudem adiun-
 gens, nē quarat deus fieri.

««««««««««««««««««««««««««««»»»

**AGESIAE SY-
 racusano, filio So-
 frati, vehiculo mu-
 lari uictoriam adepto.
 Ode VI.**

Αgreas supponētes va-
 lido vestibulo domus
 colūnas, velut quū præcla-
 rias ades [extrinuis], cōpin
 gemus [hymnū.] incipien-
 te autē opere frōtis pīcium
 oportet facere præfulgidū.
 Quōd si fuerit Olympiorū
 victor, arēque fatidicæ Io-
 uis præfectus apud Pīsam,
 conditōrque nobilium Syra-
 cularum, quē non assequa-
 tur hymnū ille vir, si inci-
 derit in carentes inuidētia
 ciues in amabilibus cantu-
 bus: * sciat enim in hoc cal-

Universidad de
62

λω δαυμόνον πόλ' ἔχων
ἢ Σωφράτε μὲν ἀκίνδυνος εἰ δ' ἄρεται,
ἢ ἔτε παρ' αἰθράσιν, ἔτ' ὄν ναυσι καί-
δ' ἔμαϊ πολλοὶ δὲ μέ- [λαίε]
ῶ μωάνται καλὸν εἶμι ποιεῖν.

Ἀγχοῖα, πῆν δ' αἶνος ἐπίμωτος, ὄν ὄν
δικα δ' πρὸ Γλώσσης Ἀδράστος μαιῖν Ὀϊ-
κλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάροον
φθγγέσθαι, εἰπέ κ' ἔγ' αἰτὸν τέ τιν'
καὶ φαίδιμα ἴππους ἔμερψαν.

ἐπὶ κ. κ. 10.
εἰ πῶ δ' ἔπειτα πύργῳ νεκρῶν πλε-
θύντων, Ταλαϊόνιδας
εἶπε ὄν Θήβαισι θιέπιν ἔ' ἔπος,
ποδῶ σραπαῖς
ὀφθαλμὸν ἐμᾶς ἀμφοτέρων,
μαιῖν τ' ἀγέσθαι,
καὶ δουεὶ μέγιστα δαι. τὸ καὶ
αἰθροὶ κούρου διασπῆα
εἴω πᾶρεσι σελκοῖσιν
εἰ φιλόνεκος ἐὼν,
αὐτ' ἴω δισσεῖς ἕς ἄγαν,
βυῖ μέγαν ὄριον ὀμόστας,
τῶν γέ οἱ σιστέως μεροτρῆα

ceo diuinum pedem se ha-
bere Soltrati filius. Pericu-
lorum autem expertes vir-
tutes neque apud homines
neque in nauibus cau-
pretiosae [sunt.] multi au-
tē meminere siquid pre-
clarum elaboratum fuerit.
Agefia, tibi autem laus pa-
rata, quam iure lingua A-
draustus de vate Oiclei filio
Amphiarao protulit, post-
quam terra eumque i-
psum & insignes equos
absorpsit. * Septem enim
postea rogis cadauerum
constructis, Talaionides
[Adraustus] dixit apud The-
bas tale quoddam verbum,
Desidero exercitus oculo
mei, utrunque, vatem-
que bonum, & ad pugnan-
dum hasta, quod etiam vi-
ro [huius] hymni domino
nunc adest Syracusano. Nō
contentiosus existens, ne-
que rixosus valde, & ma-
gnum iusiurandum iura-
tus, hoc ei palam testifica-

σὺ μὲν φθασχοί δ' ὀπίβροντι μοῖσσαι
σροφή β. κς. ια.

ὦ Φίνης, ἀλλὰ ζῶζον ὕ-

δα μοι δίνος ἡμῶν

ἢ ἄχος, ὄφρα κελθῆτω τ' ἐν κατὰ ρᾶ

βασίωδ' ὄχλον, ἵσσομαι περὶ ἀν-

χ' ἤμος. κείμαι γ' ὄζ [δραῖν

ἀλλαν, ὁδὸν ἀγεμονέου

ταῦταν ὀπίσανται, σεφαίοις ἐν ὀλυμ-

πία ἐπεὶ δέξαντο, χηθίνω πύλας

ὑμῶν αἰαπτινάμω αὔταις.

περὶς Πιταναίαν δὲ παρ' Εὐρώπῃ πόρο

δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὄρα.

αἰσρ. κς. ια.

ἄπι Ποσειδάωνι μι-

χθεῖτα Κρονίω, λέγεται

πᾶσι ἰσπλόκαμον Εὐάδων τεκέωρ'

κρύψαι ἢ παρθεναίαν ὠδ' ἵνα κόλπεις.

κωλεῖ δ' ἐν μὲν πύμ-

πιστ' ἀμφιπόλοισ, ἐκέλθουσιν

ἤρωι πορσάνειν ὀδῶν Εἰλαπίδα

ερέφος γ', ὅς αἰδρῶν ἀρκάδων αἰαστ

σαία, λάχε τ' Ἀλφειῶν οἰκεῖν. [Φαι-

ῆνη βαφεῖο' ἔω' Ἀπόλλωνι γαυκί-

bor. mellifonę verò permit-

tent Musæ. * Sed ὁ Phinti

iunge iam mihi robur mu-

larum quam celerrimę, vt

via pura ducamus currum,

veniamque & ad virorum

genus. illę enim præ aliis,

vię duces esse huius norunt,

coronas apud Olympiam

quoniam acceperunt. O-

portet igitur portas hy-

mnorũ patefacere ipsi: ad

Pitanam autem iuxta Euro-

pę meatum oportet hodie

venire tempestivę. * Quę

Neptuno mixta Saturni fi-

lio dicitur filiam violaceis

capillis Euadnen peperisse:

sed occultasse clandestinum

fœtum gremio. Præstituto

autem [partui] mensę mit-

tens famulos iussit dare he-

roi Elati filio infantem ad

alendum, qui virorum

Arcadum rex erat apud

Phæsanam, & cui sorte ob-

tigit Alpheum vt incoler-

et. vbi educata [Eua-

65 ΠΙΝΑ. ΟΑ. ΕΤΑ. 5.

ας παρ' τον Ήραο' ἀφροδίτας.

ἐπ' ὁδῶς κώ. ιδ.

ἰο' ἔλαθ' Ἀπόλον ἐν παντ' ἡρόνθ,

καλέσασαι θεοῦ ῥόνον

ἀλλ' ὁ μὲν Πυθιάδαο', ἐν θυμῷ πένεσας

ῥόλον ἐν φαπν ὁ-

ξεία μελέτα, ὄρχη' ἰών,

μαίενυσσέμερος,

ταύτας πέρ' ἀλάπτω πάσας.

ἀ δὲ φοινικόκρονον

ζώωναι καὶ ταθηκαίβρα,

καὶ ληπιδά τ' ἄργυρέας,

λόχμας ἕστω κωνάας,

ἕκτε θεοφροντα κούρον.

Ἰάμβο' ῥυστοκόμας παρ' ἑμμη-

νή' Ελευθῶ συμπαρέστασεν τε μούρας.

σροφῆ γ. κώ. ια.

ἦλθε δ' ἕστω ἀπλάγχων ἕστω ὦ-

δίνος τ' ἔστωταῖς Ιαμῆς

ἐς φάος ἀνίκα' πὴν μὲν κνίζοδρια

λεῖπε χριμαί. δύο δὲ γλαυκῶπιες αὐτ'

δαίμοναν βαλαῖσιν ἐ-

θρέψαντο δράκοντες ἀμεμφῆ

ἰῶ ἰδυσσῶν κνιδόδροι. βασιλεῖς

P. OL. ODE VI. 67

cem primūm attigit

venere[m]. Neque latuit

AEgyptum in omni tē-

porē celans Dei semē.

sed ipse Pythonem (in

animō comprimēs irā

ineffabilem acri cura)

abiit, oraculum cōsul-

turus de hoc intolerabi-

bili casu. Ipsa verō pu-

nicea trama intextā

zonam deponens, vi-

nāmq; argenteam, du-

mos inter opacos pe-

perie diuina mēte prae-

ditū puellum: Cui au-

ricomus placidam Luc-

cinam adstare fecit, &

Parcas.* Prodiit igitur

ex visceribus & partu

amabili Iamus in lucē

confestim: ipsum quid-

dem dolore affecta

liquit humi: sed duo

causis oculis ipsū, deo-

rum voluntate, educa-

runt dracones incul-

pato veneno apum, cu-

e. ij.

ἠ' ἐπεὶ πετραίεσσας ἐλαύνων ἴκισ' ὄν
 Ρυθῶνος, ἀπαιταί ἐν οἴκῳ
 ἔρξω παῖδα τὴν Εὐάδ' ἄνα τίκοι·
 Φαίβου δὲρ' αὐτὸν φά' γιγάνει
 αἰψερ. κς. ια.

παῖδες· πείθει δ' ἄπ' ἑσ-
 δαι μάλιν ὀπιθονίοις
 ἔχον, ἐδέ ποτ' ἐκλείψιν ῥυθιά·
 ὡς ἀρε μαινε. τὶ δ' ἔτ' ὦν ἀκούσαι,
 οὔτ' ἰδ' εἶν' ὄχροντα, πμ-
 πῆστον γιγναι μέλον. ἀλλ' ἐγ-
 κέκρυπτο γ' ὄρνιθι, βασιὰ τ' ὄν ἀπι-
 ρεῖσιν, ἴων ἔλαι δαίσις ἢ παμπορφύροις
 ἀκῆσι βίβρι γιδύρος ἀερότ
 σῶμα. πὸ καὶ κεπφάμιξεν καλεῖ-
 δαί μιν χροῖα σύμπαντι μάτηρ
 ἐπ' ὁδὸς κς. ιδ'.

πῶτ' ὄνυμι ἀδάναντι. περπαῖς δ' ἐπί
 χρυσασφάνοιο λάβειν
 καρπὸν ἦβας, Αλφειᾶ μέσση κατὰ βῆσ'
 ἐκαλεῖσθε Γοστ-
 δῶν ἄρυβίαν ὄν φερόντων,
 καὶ πῆξοφῆραν
 Δάλλου θεοδ' ἰνίτας ἀποπὸν.

autem postquam petrosa equi-
 tans rediit ex Pythone, ab om-
 nibus domi rogabat pue-
 rum quem Euaepe peperisset:
 Phæbo enim ipsum dicebat
 genitum esse patre, supra mor-
 tales autem fore vatem terre-
 stribus eximium, neque un-
 quam defecturam stirpem. Sic
 utique indicabat, at illi neque
 audivisse, neque vidisse dice-
 bant [quum tamē iam] à quin-
 que diebus natus esset. sed enim
 occultatus erat iunco rubóque
 in immenso, violarum flauis
 & omnino purpureis radiis
 madefactus tenerum corpus.
 Ideo & promulgavit vocari i-
 ipsum in omne tempus mater
 * hoc nomine immortal. Dele-
 tabilis autem postquam auto
 coronata accepit fructum pu-
 bertatis, in Alpheū medium de-
 scēdit, inuocavitq; Neptunum
 latē potentem, suum progeni-
 torem, & arcitenentem Deli
 diuinitus conditæ præsidem,
 e. iij.

Universidad de D...

70 ΠΙΝΔ. ΟΑ. ΒΙΔ. 5.

αίτων λαοπόρον
Ζιμαί' ἔν' ἑᾶ κεφαλᾷ,
κυκλὸς ἰσχυρὸς ἀν-
περὶ γὰρ εἰ δ' ἄρ' ἐπέης
πατρία ὄσα, μετὰ λα-
σὲν τέ μιν, ὄροσ τέ κνοι δ' αὔρο πά-
κωνον ἐς χροσάν ἰδρω, φάμας ὄπιδι.

σρο. δ. κω. 1α.

ἴκοντο δ' ἰψηλοῖο πέ-
τραν δὴ βαπν Κρονίος.
ἐνθά οἱ ὄπιδι θεστυρὸν δίδυμο
μαύστωας, πικρὰ ἰδρὸ φωνά ἀκείει
ψυδίων ἀγασον, ὄ-
τ' ἀθρασμάχωνος ἕδων.
Ἡερεκλῆης, σμηνὸν θάλος Αλλεῖδαϊ,
πᾶσι θ' εἰσεται ἔκλειον πλεσόμερον,
πθμὸν πε μέγισον αἰέτηλον,
Ζιωὸς ἐπ' ἀκροτάτω βωμῶ, τὸτ' αὔ
χρησίειον θεστυ κέλευσεν.

αἰησο. κω. 1α.

ἔξ' ἑ πολὺ κλειῖον κατ' ἕψ.
λατας θάρος Ιαμυδαῖ
ἢ ὄλος αἰμ' ἔσπετο. Ζιμωνίης δ' ἄρ' ἐπαῖς
ἢ ἐς φανεραὶ ὄδον ἔρχονται, τεκμαίρει

PIND. OL. ODE VI. 7A

petens populi altorem hono-
norem quempiam suo capi-
titi, noctu sub dio. Respon-
dit autem veridica paterna
vox, quum quaesivisset cum,
Surge fili, huc communem
in regionem ut venias, post
vaticinium. * Venerunt igitur
alti ad rupem excellam
Cronij, vbi ei dedit thesau-
rum duplicem diuinationo-
nis. tunc quidem vocem
audire mendaciorum ne-
sciam, quando audax ma-
chinator veniens Hercu-
les (nobile germē Alcaida-
rum) patris celebritatem in-
stitueret frequentissimam
mortalibus, iurisque ma-
ximum ludorum, Iouis in
suprema ara, tunc oracu-
lum collocare iussit. * Ex
quo [tempore] inclytum
inter Gracos genus Iami-
darum diuitiae comitatur
sunt. Qui autem colunt vir-
tutes, in apertam viam ve-
niunt. indicat

e. iiii

Universidad de
72

οὐ χεῖρ ἕκαστο· μῦθος δ' ἔξ
 ὀφθαλμῶν κρέμνεται φρονεούτων,
 οὐδ' οἷς πτεροῦσι πτεροῦσι δαδὲ καπνὸν
 ἀφ' ὀφθαλμῶν γ' ὕψι πρὸς αἰθέρα πη-
 ραίει χεῖρες ἀκλῆα μορφαί.
 εἰ δ' ἐτόμος ἴσθ' Κυλλαιῆας ὄρος
 Ἀγροῖα μῆτρως ἀνδρες
 ἐπὶ κώ. 1α.
 κατεπείοντες, ἐδάρισαν θεῶν
 κείρυκα λιταῖς θυσίαις,
 πλάθ' δὴ πλάσῃσιν Ἑρμαῖ ἀσεβίως
 ὄς ἀγροῖα ἔχ' ἔχ' ἔχ'
 μοῖραν τ' ἀέθλων Ἀρχαῖα δ' αἰ-
 τ' ἀειδοῦσα
 μᾶ' κείνος, ὃ πῦρ Σωσράπυ,
 σὺ βαρυγδύπρω πατεῖ,
 κραίνῃ σέθεν ἀποχλαῖ.
 δόξαν ἔχον ἔχον ἔχον
 γλώσσα ἀκόντας λιγυροῦσ',
 αἶμ' ἐδέλοισα περὶ σέλει
 καλλιρόισι προαῖς, ματρομά-
 τωρ ἑμᾶ Στυμφαλῆς δ' αἰθῆς Μετώ-
 σρο. ε. κώ. 1α. [πα,
 πλάξιν πονοῦσ' ὀφθαλμῶν ἔχον

autem opus quence. vi-
 tuperatio autem ex aliis
 impendet invidentibus
 eis quibus aliquando pri-
 mum ad duodecimum
 cursum agitantibus [e-
 quos] veneranda adstillat
 gratia gloriosam formā.
 Si autem verè sub Cylle-
 nes monte ὁ Agefia maio-
 res [tui] * habitantes do-
 nauerunt deorum prece-
 nem supplicibus sacrifi-
 ciis frequenter multis
 Mercurium piè: qui cer-
 tamina gubernat for-
 tētmque præmiorum, Ar-
 cadiamq; viris insignem
 honorat: ille, ὁ fili So-
 strati, cum graui strepo
 patre, perficit tuam feli-
 citatem. Opinionem ha-
 beo quandam in lingua
 cotis acuta, quæ me vo-
 lentem attrahit pulchri-
 fluos ad flatus. Auia mea
 Stymphalis florida Me-
 tope, * agitricem equo-
 rum quæ Thebam pepe-

κτι, τῆς ἐραπεινὸν ὕδαρ
 πτόμα, αἰ δράσιν αἰ χιμταῖσι πλὴ κῶν
 ποι κίλον ἕμιον. ὄτρωνοι κῶν εἰταῖρος
 Αἰνῆα, πρῶτον μὲν Η-
 ερον παρθεναῖα καλα δῆσαι.
 γῶναί τ' ἐπειτ' ἀρχαῖον ὄνειδος δῆα-
 δισιν λόχοις εἰ φθύροδμ, Βοιωπῆαν
 ἔν, ἐστὶ γὰρ ἄγγελος ὄρδος,
 ἠὺ κόμρον σκυτάλα μοισαῖ, γλυκὺς
 κρητῆρ ἀγαφδέκτων ἀοιδαῖ.

αἰπρ. κῶ. ια.

εἶπν δὲ μεμῆσθαι Συρα-
 κουσῶν τε καὶ Ορτυγίας,
 τῶν Ἱερώων κατὰρδ σκᾶπῶν Δέπων,
 ἀρῆα μηδὲ δρόμος, φοινικὸς πεζαν
 ἀμφέπει Δάματρα, λευ-
 κίππου τε θυγατρὸς ἑορτᾶν,
 καὶ Ζηνὸς αἰτῆν αἰε κράτος ἀδύλογοι
 δέ μιν λῦραι μολπαι τε γινώσκοιπ.
 Δραῖσαι χρόνος ὄλβον ἐφέρων. [μῆ
 σῶν δὲ φιλοφροσυνῆας ἀνεσῆσιν
 Αἰγυπία δὲ ξαῖτῶ κῶμιον,
 ἐπῶδ. κῶλ. ιδ.
 εἰκοθεν οἴκασι δὲ πρὸ συμφορῆων

rit, cuius amabilem aquam
 bibo, vitis bellicosis nectés
 varium hymnum. Hortare
 nūc socios Anea, primum
 quidem Iunonem Parthe-
 niā vt celebrent, notūmq;
 faciant postea, antiquū
 probrū veris rationibus an
 effugintus, Bceotiam suem.
 Es enim nuntius rectus,
 pulchricomarum scydale
 musarum, dulcis crater val-
 de sonantium carminum.

* Dic praterea [sociis] vt
 mentionē faciant Syracu-
 sarū & Ortygia, quā Hie-
 ron sincero scepro guber-
 nans, recta in animo ver-
 fans, rubripedem colit Ce-
 rerem, & albos equos ha-
 bentis filix festū, & Iouis
 Aetnae imperium. Suavi-
 loque autem ipsum lyrae
 cantūsq; cognoscunt. Ne
 frangat tempus adueniens
 felicitatem [eius]: sed cum
 comitate amabili excipiat
 Agestae hymnum, * de do-
 mo in domū à Stryphallis

76

ΠΙΝΔ. ΟΑ. ΕΙΔ. Ζ.

Τιχέων παπνιοσφιδρον,
ματηρ' ἀμύλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας.

ἢ ἀγαθὸν δὲ πέλον-
ἢ τ' ἐν χιμερία γυκτῆ θοᾶς
ἢ ὀκναὸς ἀπι-
ἢ σκίμφοι δὲ ἄγνωραι. θιὸς
πῶν δ' ἐκείνων πεκλυτὰν
αἴσαι παρέχει. φιλέων
δέσποτα πονήμεδον,
ἔδον δὲ πλόον, καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδου, χρυ-
βαλακάπιο πόσις Ἀμφιτε- [θός.
τας ἐμῶν δ' ὕμνων ἀέξ' ἀπρπὲς αἰ-

=====

ΔΙΑΓΟΡΑΙ ΡΟ-

δίω, πύκτη.

Εἶδος Ζ.

σροφῆ ἀκώ. ια.

Φιάλαν ὡς εἴης ἀ-
φνεαῖς ἀπὸ χροῦς ἐλῶν.
ἐνδον ἀμπίλε καχλαζοί-
σαν δρόσω, δωρήσιται

PIND. OL. ODE VIII. 77

mœnibus venientem, ma-
trem pecorosæ relinquen-
tem Arcadiæ. Vtiles autem
sunt in tempestuosa nocte
celeri ex nave dependere
ad firmandum duæ anco-
ræ. Deus horum illorum-
que illustrem sortem præ-
beat. [Tu] autem domine
maris regnator amore pro-
sequens, rectam navigatio-
nem, quæ sit extra aru-
mnas, da, colum auream
[gerentis] marite Amphi-
tritæ: meorum autem hy-
mnorum auge iucundum
florem.

=====

DIAGORÆ

Rhodio pugili.

Ode VII.

Phialam ut siquis à divi-
te manusumptam, intus
torre vna bullientem, donet

νεανία γαμβρῶν παρπίων,
 οἴκαδ' ἐν οἴκαδ' ἐ, πάγ-
 ρευσσι καὶ φαι κπείων,
 συμποσίου πῆχαιεν, καὶ δὸς πῆμα-
 σαι εὐον. ἐν δὲ φίλων
 παρῶντων, θῆκε μιν ζα-
 λωτῶν ὁμόφρονος ἄναξ.

αἰπυρ κῶ. ια.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτῶν,
 μοιστῶν δῶσαι, ἀθλοφόροις
 αἰδράσιν Πέμπτων, γλυκῶν κερ-
 πῶν φρενός γ', ἰλάσσομαι,
 Ολυμπία Πυθοῖτε νικῶν-

» πωσιν. ὁ δ' ὄλβιος ὄν

» φάμα κατέροισι ἀγαθῆ.

» ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐπιπίθει χαεὶς ζω-

» γάλμιος, ἀδυλῆς

» τ' ἄμα λυφῶρμιγῆσι, παμφῶ-

» γοιστ' ἐν ἐνπαι αὐλῶν.

ἐπα. κῶ. ιγ.

καὶ νῦν ἐπ' ἀμφοτέρων
 σὺν Διαγόρα κατέβαι, τῶν ποιῶν
 ὑμνῶν πᾶσι Ἀφροδίτης
 Δελιοῖστέ νύμφαι

iuveni genero præbibens,
 è domo in domum, to-
 tum aureum verticem
 possessionum, conuiuq;
 decus, affinitatēque ho-
 nore prosequutus suam,
 amicisque præsentibus,
 fecit cum beatum prædi-
 cati ob beatum tho-
 rum: [sic] * & ego nectar
 fufum (Musarum donum)
 præmium reportantibus
 viris mittens apud Olym-
 piam Pythonēmq; vi-
 ctoribus, (dulcem fru-
 ctum [mei] animi) exhi-
 laro. Beatus autem ille
 quem fama amplectitur
 bona. Aliās autē alium re-
 spicit gratia, floridam vi-
 tam [præbens,] blandi-
 sona vnā cum cithara, o-
 mnisonisque in instru-
 mentis tibiaram. * Et
 nunc cum ambobus cum
 Diagora descendi, mari-
 nam laudans filiam Ve-
 nefis, Solisque sponsam

80 ΠΙΝΔ. Ο Α. ΕΙΔ. Ζ.

Ῥόδον Ἰουμάχα
ἔφεα πλώσειν ἀδρα παρ Ἀλ-
φειῶν σφαιρωτάιδρον
ἀντίσω, πυγμῆς ἀπεινα,
καὶ πῶρ Κασαλία,
πατέρα τε Δαμάχτην ἀδόντι δίκα,
Ἀσίας ἀρυζόρου
πέιπολιν γάσον πέλας
ἐμβόλω γαίοντας, ἑρφέα σὺν αἰχμῆ.
τρο. β. κώ. ια.

ἔδελήσω ἔϊσαν ἔξ
ἀρχαί δ' ἀπὸ Τλαπολέμου
ζυῶν ἀγγέλιαν διορθώ-
σαι λόγον, Ἡρακλέος
ἀρυδοπέϊ γήνα. τὸ μὲν δ'
πατροθεν, ἐκ Διὸς ἔν-
χονταί τ' ὁ Ἄμμυπείδα
ῥμα ἔσθ' ἐν, Ἀτυδαμίας, ἀμφὶ δ' ἀν-
ῥων φρεσὶν ἀμπακίαι [ἔρω-
ῥ ἀναείθημτοι κρέμανται.
ῥ τῶ δ' ἀμάχανον δῖρεϊν,
ἀντρω. κώ. ια.
ῥ ὁ, ῥι τῶ χαί' ἐν τελθι-
ῥ τῶ φέρταπν αἰδρεῖ τυχαῖν.

ΠΙΝ. ΟΛ. ΟΔΗ VII. 31

Rhodum: ut decantem
in pugnam rectā [ten-
dentem] ingentis proce-
ritatis virum iuxta Al-
pheum coronatum, pu-
gilatus [ad] remunera-
tionem: & apud Casta-
liam, patrēque Dama-
getum, qui placuit insti-
tiae, Asiae spatiosae infu-
lam trium urbium habi-
tantes, prope Embolum,
Argiua cum multitudine.
* Volam illis ab ini-
tio à Tlepolemo commu-
nere sermonem Her-
culis potenti stirpi. Nam
à parte patris ex Ioue
gloriantur: à parte au-
tem matris Astydamiæ,
Amyntoridæ sunt. Circa
autem hominum men-
tes errores innumeri pe-
dent. Hoc autem im-
possibile reperire, * quod
nunc optimum est ho-
mini, etiam in fine con-
sequi.

{ f j }

82 ΠΙΝΔ. ΟΛ. ΕΙΔ. Ζ.

καὶ γὰρ Ἀλκμήϊας κασίγνη-
τον νόθον, σκάπτω γένων
σκληρᾶς ἐλαίας, ἔκταν' ἐν Τί-
ρωσι Δικέριον, ἐλ-
θόντ' ἐκ θαλάσσης Μιδείας,
πᾶς δὲ ποτὲ χθονὸς οἰκιστὴρ χλωθῆϊς.
» (αἰ δὲ φρεῖων ἔα εὐχὰς
» παρέπλαξαν ἐσσοφόν) μα-
τύσαστο εἰ ἐς θεὸν ἐλθόν.

ἐπωκός. ιγ.

πῶς ἴδω, ὁ χρυσοκόμας
Διὸς υἱὸς ἐκ ἀδύτου γαῶν, πλοῦσι
εἶπε Δερκίαιας ἀπ' αὐτᾶς
εἴπεν ἐς ἀμφιθαλάσσιον
τομὸν ἔνθα ποτὲ
βρέχε θεῶν βασιλῆς ὁ μέγας
χρυσῆς νισάδου πόλιν,
ἀνίχ' Ἀφείστου τέχνης
χαλκὸν ἀπὸ πέλει,
πατήρος Ἀθηναίης κορυφαῖ καὶ ἄκρα
αἰορούσας ἀλάλα-
ξεν ὑψόμακρ' ἄροα.
ἔρανος οἱ ἔφειξέ νιν ἔχ' αἶμα ματῆρα.

PIND. OL. ODE VII. 83

Nam Alcmenæ fratrem
nothum sceptro percus-
sions dura olea interfe-
cit apud Tirynta Lic-
ymnium, reuersum ex ædi-
bus Mideæ, huius quon-
dam terræ conditor ira-
tus. (Mentis autem per-
turbationes impellunt in
errorem etiam sapien-
tem.) Oraculum autem
consultuit, ad deum quum
venisset, * Huic quidem
auricomus [deus] odora-
to ex adyto, nauium cur-
sum dixit Lernæo à litto-
re ut deduceret ad vtrin-
que mari cinctam regio-
nem ubi quondam irri-
gavit deorum rex ille
magnus aurcis niuibùs
urbem, quando Vulcani
arte ex are ducta bipen-
ni Minerua vertice ex su-
premo patris profliens,
vociferata est ingenti cla-
more: cælum autem hor-
ruit ipsam & terra parés.

f. ij.

ερο. γ. κώ. ια.
 ποτε και φανσίερος
 δάμων Γαελονίδας
 μέλλον έντιλε φυλάξαι
 δαυρείος πασίν φίλοις,
 ως αν δια προσπι κίσηεν
 βωμοί εν αρχία, και
 σιμαυ θυσίαν θύδροι,
 πασεί τε θυμόν ιών κεν, κόρε τ' έγ-
 * χέρομα εν η δρεταν
 * έβαλεν, και χόματ' ανθρώ-
 * πισσι Προμα θεος αιδώς.
 αιπροση κώ. ια.
 * οπη μαυ βάνει η και
 * λάθας απικρότον νεφος,
 * και παρέλκει παραμυξ' ορ-
 * θαν οδόν γ' έξω φρενών.
 και τι γδ αίθούσας έχοντες
 αέρι ανέθαν φλογος δ,
 πύξαι η απύροισ ίεροίς,
 άλλος εν αίροπέλει κείνοσι μδρ ξασ-
 θαν άγαζών νεφέλας,
 πολλώ ύσε χευσσί' αώτα
 έξ σπιτ' άπασε πίνας

* Tunc & illuminator
 mortalium deus Hyperionides
 futuram mandavit observare
 necessitatē filiis charis, ut Deae primae
 conderent aram conspicuam, & venerādo facto
 sacrificio, patriq; animum oblectarent,
 puellaeque hastifremę.
 Virtutem autem iniecit & gaudia hominibus
 Prometheus venerandus: * sed superuenit
 quedam & obliuionis improuisa nubes,
 & auertit rerum rectam viam
 extramentem. Ascenderunt enim Rhodij,
 quauis ardentis non habentes
 semen ignis, templum in arce.
 Illis quidem flauam adducens
 nubem, multum pluit aurum.
 Ipsa autem illis praebruit [dea] cæcis
 oculis in arte f. iij.

ἔπω. κρ. 17.
 πῶσαι ὄνηθονίων
 Γλαυκῆτις ὄριστοπόροις χρεσὶ κρατῖν.
 ἔρρα δὲ ζωοισιν ἐρπόν-
 ποσι ἢ ἐμοῖα κέλθουσι
 φέρον. ἰὺ δὲ κλῖος
 ὠβαθί. δαίτη δὲ καὶ σοφία
 ὠμείζων ἀδελος πλέθι.
 φανῆ δ' αἰθρώπων παλαμα
 ρήσες, εὐπω ὅτε
 χθόνια δαίτην Ζεὺς τε καὶ ἀθάνατοι.
 φανεραὶ ἐν πλάγῃ
 Ρόδον ἔμμεν ποιῆω.
 ἠήμεροις δ' ἐν βένθοις νῆσον κικρύ-
 σρο. δ. κρ. 18. [φθαι.]
 ἀπὸντος δ' ὕψος ἔν-
 δεξεν λάχος ἀελίου.
 καὶ ρά μιν χίρας ἀκλάρω-
 ῖον λίπον ἢ ἀγνοῖ θεόν.
 μεθετήν δὲ Ζεὺς ἀμπαλοῖ μῆ-
 λεν θεῶν. ἀλλά μιν ἔκ-
 ἔασεν ἐπὶ πολιάς
 εἰπέ πν' αὐτὸς ὄραν ἔδον θαλάσσης
 αὐτοῖσιν πεδὶ θεῶν

* omni terrestres optimè
 laborantibus manibus
 superare. opera autem
 mortalibus gradientibus
 similia via [urbis] fere-
 bant. erat autè gloria in-
 gens. Edocto autem &
 sapientia maior experti
 doli est. Narrant autem
 hominum prisca sermo-
 nes, nondum quando
 terram partiebantur Iu-
 piter & immortales, ma-
 nifestam in profundo
 maris Rhodum fuisse,
 sed falsis in profundita-
 tibus insulam occultatam
 fuisse. * Absentis autem
 nemo indicavit sortem
 Solis, & quidem regionis
 exortem reliquerant ca-
 stum Deum. Recordato
 autem Iupiter refortitio-
 nem erat facturus, sed i-
 psi non permisit, quo-
 niam cano dixit aliquam
 se videre in mari cre-
 scentem è fundo maris
 f. üij.

πλούσιον γαίαν αἰθρώ-
πιον, & ὕψρονα μάλισ.

αἰψοκώϊα.

ἔκλυθεν δ' αὐτίκα
χρυσάμπυκα ἰβ' Δάχρον
χίεσσ' αἰθίνας· τῶν δ' ὄρ-
κον μέγαν μὴ παρφαίειν·
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παγδί νεύσαι,
φαινὸν ἐς αἰθερῶμι
πεμφθεῖσαι, ἔα κεφαλᾷ
ἔσπισσ' ἡγέρας ἑσάδει, τελευτα-
σαι δὲ λόγῳ καρφαί,
ἐν ἀλαθείᾳ ποσίσαι.
βλάσει μὲν ἔσ' ἀλὸς ὕγραϊ
ἐπωκῶϊγ.
ναῖσος· ἔχ' ἰπέμιν ὀ-
ξείᾳ δ' ἠφρέθλιος ἀχέλιον πατήρ,
πῦρ πνεοντῶν ἄρχος ἵππων.
ἔϊθα Ρῖ δ' ὦ ποτὲ μὴ χθίεις
τέκν' ἐπ' ἰάσφω-
τατα νοίματ' ὀπίθεστέρωι
ἀσθρῶν ὀφθαλμοῦν ἀειροῖς
παιδῶν ὧν εἰς ἰβ' Κάμειρον,
καρῶσφωτατὴν τε λα-

multaltricem terram ho-
minibus & suauē pecu-
dibus. * Iussit igitur statim
aureo redimitam reticu-
lo Lachésin manus por-
tigere, deorúmque iusu-
randum magnum non
fallere, sed cum Saturni
filio annuere, lucidum in
æthera ipsam emissam,
suo capiti in posterum
præmium fore. Perfecta
autem fuerunt verborum
capita in veritate caden-
tia. Emersit enim ex mari
humido insula; obtinet-
que eam acutorum gene-
nerator radiorum pater,
ignem spirantium dux
equorum. Vbi Rhodo
[nymphæ] aliquando
mixtus genuit septem li-
beros, qui sapientissi-
mas cogitationes tem-
pore antiquorum viro-
rum acceperunt. quorum
vnus quidem Camirum,
& maximum natu la-

λυθ' ἔπευεν, Λίδον γ' ἀπ' ἀπέρθε δ' ἔ-
[χεν,
δὲ γαῖαν περὶ χαλκῶ-
σάωρον, παρθέναν
ἀστῶν μοῖραι κέκλιαν] δέ σφι ἔδραϊ.

590. ε. κώ. ια.

ἦ δ' ἔπειτα συμφορᾷ
οἰκτρᾷ γλυκῆ, Τλαπολέμω
ἰσαταί Τιρυνθίων ερ-
χαγίτα, ὡς ἄρ' ἦεν,
μάλων πενιουσιέστα παμπά,
καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοισ'
ἦ δ' αἴθειον Διαγόρας
ἐσεφανώσατο δὲ κλεινὰ τ' ἐν Ἴσθμῷ
περὶ αἰεὶ δότυχων,
Νεμέα τ' ἄλλαι ἐπ' ἄλλα
καὶ κραταῖς ἐν Ἀθήναις.

αἴπυρ. κώ. ια.

ὅ, τ' ἐν Ἀργὶ χαλκός ἐ-
γνώμην, αἶ τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα, καὶ Θήβαις ἀγῶνες,
τ' ἐννομαί Βοιωτοί
Αἴγινα, Γεμαία πενιχῶν
β' ἑτάκισ' ἐν Μεγάρῳ
ἦ τ' ἔχ' ἔπειτα λιθίνα

lysum genuit, Lindum-
que. Separatim autem
habitabant, terram tri-
fariam dispartiti, pater-
nam viriun sortem.
vocatae sunt autem ab
illis sedes. * Ibi liberatio
calamitatis miserandae
iucunda Tlepolemo cō-
stituitur Tirynthiorum
duci, tanquam deo, o-
niūmque nidore plena
pompa, & iudicium de
certaminibus, quorum
floribus Diagoras cor-
ronatus fuit bis, in clytā
que in Isthmo quater
prospera utens fortuna,
in Nemeāq; aliam [co-
ronam] super aliam, &
asperis in Athenis. * &
quod [datur] Argis as
nouit eum, Arcadiaeque
opera & Thebarum,
certamināque legitima
Becotia: AEGina Pelle-
nēque vincentem se-
xies. & apud Megara
non alitū lapideus

λάφος ἐξ ἰ λόγον ἀλλ' ὦ Ζεὺ πάτερ, νῶ
τοισι Λακωνεῖου
μεθεὶν, ἕμα ἰδίῳ ὕμνου
πρωτον, ὀλυμπονίκα

ἔφα. κσ. 17.

ἀδρατε, πύξ ἀρεταί
θύροντα. διδοι τέ οι αἰδοίαν χείρι
καί ποτ' ἀσῶν ἐ πύξ ξεί-
ραν' ἐπεί ὕβριος ἐ χθραῖ.
ὄδον ἀδυπηρῆ,
σάφα δαεῖς ἀτέ οι πατέρων
ὄρθαι φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχραον. μὴ κρύπτει κοινῶν
αἰερί' ἀπο Κόμησιά-
κτος, Εραπιδαν τοισι χρίτεσσιν. ἔχ
ἢ θαλίαις καί πῆλις. ἐν
ἢ δέ μιᾷ μοίρα χεῖνου
ἢ ἄλλοτ' ἄλλοιαι διαθύσσισιν αὔρα.

nomen habet calcu-
lus. Sed ὁ Iupiter pa-
ter, cacumini Ataby-
rij dominans, hono-
ra hymni legem, o-
lympiorumque victo-
rem * virum, pug-
latu virtutem nactum:
daque ei venerandam
gratiam & à ciuibus
& ab hospitibus, quia
iniuriæ inimicam,
viam rectà incedit, cer-
tò sciens & quæ ei pa-
trum iustæ mētes pro-
borum vaticinaban-
tur. ne occultes notum
passim genus à Callia-
nacte, Eratidarum cum
gratiis. Habet & ipsa
vrbs festa conuiuia. In
vna autem parte tem-
poris aliàs alia in-
gruunt aura.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ

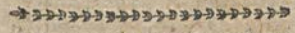
παλαστῆ, καὶ Τιμοθέου
παλαστῆ, καὶ Μελεσίᾳ ἀ-
λείπῃ.

Εἶδος Η.

σροφή α, κώ. θ.

ΜΑπρὸ χρυσουσιφάων
ἀέθλων Ολυμπία,
δίσσιν ὀφθαλμίας ἴνα μαίνας ἀδρεῖς,
ἐμπύροις περμαρόωφοι, ὡδραπι-
ρῶνται Διὸς ἀργυκεράνου,
εἴην ἔχ' ἄλογον ἀνθρώπων πῆλα
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετῶν θυμῶ λαβῆν,
εἴδ' δὲ μύρων ἀμπνοαίῳ
ἀντισρ. κώ. θ.

ἄνεται δὲ πρὸς χεῖρ' ἀ-
πείων ἀδρῶν λιταῖς.
ἀλλ' ὦ Γίσις εὐδεδρον ἐπ' Ἀλφειῶν
πότι δὲ κῶμον καὶ σε φανοφορεῖαν [σοῖς
ἠδὲ ζα. μέγα ἔκ κρείος ἀεί

ALCIME DONTI

palæstræ, & Timo-
stheni palæstræ, &
Melesix aliptæ.

Ode VIII.

OMater aureas coronas
accipientium certami-
num Olympia, domina veri-
tatis, ubi vates victimis in-
censis explorâtes periculum
faciunt [mentis] Iouis velo-
citer fulminantis, siquam
habeat rationem hominum
querentium magnam vir-
tutem animo consequi, à la-
boribus autem respiratio-
nem. * Perficitur autem ad
gratiam piorum virorū sup-
plicationibus. Sed ὁ Πίσας ar-
boribus bene instructum ne-
mus iuxta Alpheum, hunc
hymnum ac coronæ gesta-
tionem accipe. Magnum ali-
quod decus semper [adest ei].

ὦ ἄνιστον γέρας ἔσσι ἀγλαῖοι.
πάλαι δ' ἐπ' ἄλλοι ἔβαν
πράξασθαι, πολλὰ δ' ὁδοὶ
πρὸς θεοῖς ἀπορροίας.

ἐπιγ. κ. α. ι. α.

Τιμώθηκες, ὦ μίε, ἢ κάρωσι πτότιμος
Ζωὶ ἤφρηθ' ἰώ σέ μιν
ἐν Νεμέα παρ' ἄντων
Αλκίμεδοντα δὲ παρ' Κρόνου λόφω
ἤκειν ὀλυμπιονίκαν.

ἰώ δ' ἑσπρᾶν καλὸς ἔργω
τ' οὐκ ἔειδος ἐλέγχω.

ἔξενεπε, κρατίων

πάλα, δολιγὸν ἄριστον Αἴγιαν πάτραν
ἐντα σάπειρα Διὸς ξενίου
παρ' ἑσπρᾶν ἀσκήτων Θέμις,
σο. β. κρ. θ.

ἔξοχ' αἰθρώπιον, ὅ, β, ἔξ

πολύ ἢ πολλὰ ῥέπει,

[ρόν,

ὄρθα δ' ἀμφίρην φρενί, μὴ παρ' ἄκα-

δυσσπείλες, τεθμὸς δὲ πρὸς ἀθανάτων

καὶ πᾶν δ' ἀλλερκία χώρα

πρὸς θεοῖς ποῖσιν ὑπίστασε ξένους,

κίετα δαίμονια,

quem tuum praeium se-
quutum fuerit illustre. Ex
bonis autem alia ad aliū pro-
ficiscuntur, multaque sunt
vix felicitatis cum diis. *Ti-
mothenes, vos autem con-
siliauit fortuna Ioui genera-
tionis auctori: te quidem ap-
ud Nemeam conspicuum, Alcimedontem autem apud
Saturni collem fecit Olym-
piorum victorem. Erat au-
tem aspectu pulcher, re au-
tem non formam dedeco-
rans. Praeconiis voce pro-
mulgavit, quum vinceret
lucta, longis remis [yten-
tem] Aeginam patriam. ubi
seruatix, quae Ioui hospi-
tali alsidet colitur iustitia, e-
ximie inter homines. Quod
enim multum & multas [in
partes] vergit, recta discernere
mente non inte mpestruē,
difficile est.] sed decretum
quoddam immortalium &
hanc mari cinctam regio-
nē omnigenis subiecit hospi-
tibus, columnā admirabilē,

(ὁ δ' ἐπαντέλλον χείρας
τῶν περὶ αὐτῶν μὴ καί μοι)

αἰησρ. κρο. θ.

Δωρεῖν λαῶν τιμὴν
οὐδ' ἄνδρ' ἕξ Λαίκοιο
πῶν παῖς ὁ Λατοῖς, ἄρυμέδων τε Πλοσ
Ἰλίω μάλοπις ὅπτι σέφανον. (δα
πιδεῖται, καλέσασθαι σωεργόν
τέρχους. καὶ ὅπτι νῆν περὶ αὐτῶν,
ὄρον μέρων πελέμων
πολιπόροισι ἐν μάχαις,
λάβρον ἀμπνύσσει καπνὸν
ἐπὶ κώλ. ια.

γλαυκοὶ δ' ὄρα κλοντες, ἐπὶ κήαθι, νέο
πύργον ἐσταλλομένοισι τρεῖς,
οἱ δ' ἴσθ' ἰδὲ καί πεσον,
μῦθ' ἂν αἰτυζομένη πρὸς βόθρον
εἰς δ' ἐσόρασε βοάσας,
ἔννεπε δ' αἰπίον ὀρμαίν-
ωνι πέρας βυθὸς Ἀπόλλων,
Πέρραμος ἀμφὶ παῖς
ἦρώς χερὸς ἐργασίαις δι' ἰσκήταις
ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγῃ Κρονίδα
πιμφθὲν βαρυγδύπτου Διός.

(subsequens autem tem-
pus hoc faciendo non de-
fatigetur) *Doriensi popu-
lo gubernatam post Æa-
cum, quem filius Latonæ
& latè imperās Neptunus,
quum Ilium mœniis es-
sent coronaturi, aduoca-
uerunt, cooperatorem mu-
ri. Erat quoniam furo de-
cretum, surgentibus bellis,
urbium vastatricibus in
pugnīs, vehementem ex-
halaturum fumum, *Ceru-
lei autem dracones, post-
quam extructus fuit tur-
ris, nouam in turrim in-
silientes tres, duo quidem
cecciderunt: ibi autem tur-
bati spiritus abiecerunt, at
vnus irruit vociferatus.
Dixit autem Apollo, ini-
micum animo voluens
prodigium statim, Perga-
mus circa tuas, ὁ he-
ros, manus operationes
capicetur (sic mihi ostetum
significat, Saturnio mis-
sum graui strepo à Ioue)

ἤροφῆ γ, κεφ. θ.
 ἐν ἀπὸρπαίδων σέθεν δὴ
 λ' ἄμα παρ' ἵπποις ἀρξέται
 ἔπι βράχισι, ὡς ἄρα διὸς σάφα εἶπας,
 Ξανθὸν ἠπιγῆν, καὶ Ἀμαζόντας δὲ
 ἵπποις, ἔεσ Ἴστρον ἐλαύνων.
 ὄρσοτελαίνα δ' ἐπ' Ἴσθμὸν ποτίαν
 δῶμα ἴσον ταύου,
 δαποτίμπων Διάκον
 δούρ' αἰ ἵπποις χρυσάιας,
 ἀπὸρ. κεφ. θ.
 καὶ Κοείνθου δεξάδ', ἐπι-
 ψίδρος δάπτε κλυταί.
 ἢ πρηνὸν δ' ἐν ἀνδράποισ ἴσον ἔασε) εἰ-
 εἰ δ' ἐρῶ Μελεσίεα δὲ ἀργυρί- (δέν.
 ων κῦδος ἀνδραμον ὕμνω,
 μὴ βδέετω με λίθω βραχί φόδοτος,
 καὶ νιμέα γ' ὄμφος
 ἐρέω ταύταν χάλειν,
 τὰν δ' ἐπειτ' ἀθρόων μάχαν
 ἐπ' αὐδ. κεφ. ια.
 ἢ ἐν πε γκραπίω, πὸ δὲ δάξαδαυ δέ τῃ
 ἢ εἰδὸν ραίτηρον ἄγνω-
 μον δ', πὸ μὴ παρμαδίην.

* non sin eliberis tuis:
 sed simul cum primis
 incipiet & quartis. Sic
 Deus apertè loquutus
 ad Xanthum propera-
 bat, & Amazonas e-
 quis strenuas, & ad I-
 stmū equitans. at triden-
 tis in impulsor in Isthmū
 marinum, currū velo-
 cē incitabat, dimittens
 Æacū huc cum equis
 aureis, * & Corinthi iu-
 gū, inspecturus conui-
 uū celebre. Delectabi-
 le autē inter homines
 æqualiter nihil fuerit.
 Quare si ego Melesie ad
 gloria [quā nactus est
 iā] ab imberbibus [an-
 nis], recurrerim hym-
 no, ne petat me lapide
 aspero invidia, & apud
 Nemeā enim similiter
 dicā hoc ornamētū, &
 postea virorū pugnā *
 in Pācratio. Docere au-
 tē, perito facile: at stul-
 tūm, non prædicissē.

Universidad de Des Moines
Bibliotecas

κοφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
καίνα δὲ κείνος ἀείπει
ἔργα τῶν ἀπείρων δῆλων.
πρὸς ἑσπέρου ἀόρα πρὸς ἑσπέρου,
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων
μέλλοιτε πισθιόσταν δόξαν φέρετε
τυῶν ἰδὲ αὐτῶν γέρας Ἀλκιμέδων,
νικῶν τριακοσάν ἐλών.

σροφή δ. κώλ. θ.

ὅς τύχα μὲν δαίμονος, ἀ-
νορίας δ' ἐν ἀμπλακρον,
ἐν πέτρασι παίδων ἀπὸ ἠκατο γέροις
τόσον ἐχθίον, καὶ ἀπμοτέραν
γλῶσσαν, ἔδῃ κρυφον οἰμοί.
πατρὶ δὲ πᾶσι ἐπέδωκεν ἰδὸς
γέρας ἀνὴρ παλῶν.

» αἶδα ποι λάθεται,

» ἀρίθμητα πρὸς ἑσπέρου ἀνὴρ.

ἀόπιστροφή κώλ. θ.

δὴ ἐμὲ γῆν γυμνασιῶν
αἰετῶν φέρει, φέρει
γῆρῶν ἄων ἐν ἐμῆς δῆλων
ἕκτος οἷς ἤδη σέ, γανος πρὸς
ταί φυλοφύρων ἀλ. τ' ἀνθρώπων

leuiiores enim inexperto-
rum mentes. Illa autem ille
dixerit opera vltierum cæteris, quis modus virum promouebit, ex sacris certaminibus desideratissimam gloriam reportaturum. Nunc quidem ipsi decus est Alcimedon, victoriam tricesimam adeptus. * Qui fauore quidem Dei, fortitudine tamen non frustratus, in quatuor puerorum deposuit membris reditum inuisissimum, & ignominiosam magis linguam, & occultam viam. patri autem patris inspirauit robur senectutis aduersarium. Orci nimirum obliuiscitur vir qui conuenientia fecit. * Sed me oportet memoriam excitantem eloqui manuum florem Bleshiadis victoriam hymnum: sexa quibus iam corona circumposita est frondiferis ex certaminibus.

g. iij.

Universidad de Desay
104

ΠΙΝΔ. Ο Λ. ΕΙΔ. Η.

ἢ ἐστὶ δὲ καὶ ἡ γαῖνόν τεσσιν μέρος,
ἢ καττομον ἐρδὸν ἄροτον.
ἢ κατὰ κρῦπται δ' οὐ κόνης
ἢ προυγγόνων κεδναὶ χάριεν.

ἐπὼδ. κωλ. 1α.

Ερμᾶ ὃ θυγατρὸς ἀκούσας Ἰφίω
Ἀγγελίας, ἐνέπει κεν
Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπία, ὃν σφιν ὤπιε
Ζεὺς ἤρει' ἐσλά' δ' ἐπ' ἐσλοῖς
ἔρρα θελοὶ δδωρ, ὃ ζεί-
ας δὲ νόστis ἀπαλόχοι
δύχομαι ἀμφὶ καλῶν
μοῖρα νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέωρ
διή ἀπήματιν ἄσπν βίσιον,
αἰτοῖς τ' ἀέξοι καὶ πλιτ.

Ε Φ Α Ρ Μ Ο Σ Τ Ω

Ὀπιωπίω, παλαμῆ.

Εἶδος Θ.

εσοφῆ α. κώλων. 15.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος
φωτᾶεν Ὀλυμπία.

PIND. OL. ODE VIII. 105

Est enim & mortuis pars
legitima quæ sit: occul-
tâtque nequaquam pul-
uis cognatorum illustrem
gratiam. * Mercurij autê
filiam vbi audierit Iphio
Nuntiationem, indicet
Callimacho splendidum
ornatum qui obuenit a-
pud Olympiâ, quæ præ-
buit Iupiter ipsorû gene-
ri. Bona autê super bonis
opera velit dare, ac resque
morbos propulset. Opto-
de bonorum fatali pro-
uentu Nemefin contraria
cogitantem non immic-
tere: sed damnorû exper-
tem afferes vitam, ipsâ
que amplificet & urbem.

Ε Φ Α Ρ Μ Ο Σ Τ Ω

στο Ὀπυντιο, πα-
λαστριτᾶ.

Ode I X.

Archilochi quidem
carmen sonans a-
pud Olympiam,

καλλιτικός ὀτρειπτός κεχλαδῶς,
 ἄριστ' Κρόνιον παρ' ὄ-
 χθον ἀγαμονέσσαι
 κῆμάζονη φίλοις Εφαρ-
 μῶσω σὺν ἑταίροις.
 ἀλλὰ νῦν ἔκαπα βόλων
 μοιστῶ δ' ἄπο πῆξων,
 Δία τε φοινικοσερόπαι,
 σμινόν τ' ὀπίνεμα
 ἀκρωπτερον Αλιίδος,
 τοιοῖς δὲ μέλεισι
 πὶ δήπτε Λυδὸς ἦρωσ
 Πέλοψ ἑκάρατο καλλι-
 στον ἔδ' τον Ἰαποδάμειας.
 αἰπυρ. κῶλ. 15.
 πηρόεντα δ' ἴει γλυκίῳ
 Πυθῶνα δ' ὄϊόν. οὐ-
 πι χαμαίπτειν λόγῳ ἐφ' ἄφ' ἡ
 ἀδρός ἀμφὶ παλαίσμασι
 φόρμυγ' ἐλελίζων,
 κλειῆς δ' ὄπτενος, ἀ-
 νήσας ἔ καὶ ὑδόν,
 αἰθέμις, θυγατρὶ τέτι
 πῶπιεα λέλοσχε

Callinicus, ter accla-
 matum, satis fuit Sa-
 turnium apud collem
 ut præiret saltanti E-
 pharmosto amicis cū
 sociis. Sed nunc longè
 iaculātibus Musarum
 ab arcubus, Iouém-
 que fulmine ruben-
 tem, augustumque
 impartire promonto-
 rium Elidishuiusmo-
 di carminibus: quod
 quondam Lydus he-
 ros Pelops adeptus
 est, pulcherrimam
 dotem Hippodamiæ.
 Alatham autem mitte
 dulcem ad Pythonem
 sagittam. non humi
 serpentes sermones
 attinges, viri de lucis
 citharam mouens cla-
 ra ex Opunte, lau-
 des eam & filium e-
 ius. quam Themis &
 filia eius seruatrix
 sortita est.

μεγαλόδοξος Εὐνομία.
θαλλεῖ δὲ θριπταῖς ἴ-
σον τε Κασαλία, παρ' Ἀλ-
φειοῦ τε ῥέεθρον.

ὄθεν σε φαίρων ἄωπι
κλυτῶν λοκρῶν ἐπαίρου-
πι ματέρ' ἀγλαόδειδρον.

ἔσω κ. φ. λ. 1.

ἐξ ἧς δὲ τι φίλαν πόλιν
μαλεραῖς ὀπιφλέζων αἰοδαῖς,
καὶ ἀγαθός ἴσ' οὐ θάσσον,
ἢ ναός Ἰασοπέρου, παρὰ
ἀγγελίαν περὶ τῶντων,
εἰ σὺ πνιμοιεῖ δῖο παλάμα.
ἐξ αἰρετων χειρῶν νέμομα
κἄποι κείναι γ' ὠπασαι

ἢ τὰ τέρπν' ἀγαθὸι δὲ
ἢ σοφοὶ κ' δαίμων ἀδρες
σροση β. κω λ. 15.

ἢ ἐγγύοντι. ἐπι ἐναν-
τ' αὐτῶς τριόδοντος Η-
ρακλέους στυβῶ λῖου πῖναε χροῖ,
αἰὶ κ' ἀμφὶ Πυλον σαχθεις
ἄρειδὲ Ποσειδῶν.

magni nominis Eu-
nomia. floret autem
strenuitate æqualiter
apud Castaliam, Al-
pheique apud fluen-
tū : vnde coronarum
flores inclytā Locro-
rum extollunt matrē,
pulchrarum arborum
feracem. *Ego autem
charam urbem claris
illustrās carminibus,
& feroci equo citius
& naue alata quoquo-
uersum nuntium imit-
tam hoc, si modo fa-
tali auxilio eximium
gratiarū decerpo hor-
tum: ille enim præbet
iucunda. strenui autē
viri & sapientes per
diuinam sortem *exi-
stunt. Alioqui quomo-
do aduersus triden-
tem Neptuni Hercu-
les clauam vibrasset
manibus, quando cir-
ca Pylum constitutus
resistebat Neptunus,

ἦρεδεν τι μιν δ' ἄργυρέῳ
 ἔζω πολέμιζαν
 Φοῖβος. ἢ δ' Αἰδάς ἀκί-
 νητων ἔχε ράβδον,
 βρόπτα σάμα δ' ἄκατάχθ
 κοίλαν παρὲς ἀγμά
 θρασυόντων. Δπό μοι λόγον,
 ἦ ἔπειν σάμα ρίψον.
 » ἐπεὶ τό γε λοιδορήσῃ
 » θεοῖς, ἐχθερὰ σοφία καὶ
 » τὴ κευχάδαί τ' ἔξ' ἀμρόν,
 αἰπρ. καλ. 15.
 » μαίαισιν ἔποκρέκει.
 μὴ νῦν λαλέει τὰ πι-
 αῦτ'· ἔα πόλεμον μάχην τε πᾶσας,
 χροῖς ἀθανάτων. φέροις
 δὲ Γρωπηγυείας
 ἄσφ' γλώσσην, ἢ' αἰολο-
 βρόπτα Διὸς ἄσφα
 Γύρρα Δθυκαλίαν π Παρ-
 νασσὸ κατὰ βῆσιν,
 δῆμον ἐντο παρῶπιν· ἄπρ
 δ' ἄταῖς, ὀμόδαμον
 κησάδαίαν λίθινον γόνον.

quum item resistebat
 ipsum argenteo arcu
 oppugnans Phœbus.
 nec Pluto immotam
 habebat virgam, mor-
 talia corpora qua de-
 ducit cauum ad vicum
 morientiū. Mihi hunc
 sermonem abiice os.
 nam conuiciari diis,
 odiosa est sapientia, &
 gloriari intempesti-
 uè, * insaniis conso-
 nat. Ne nunc stridas
 talia. omitte bellum
 pugnamque omnem
 seorsum à diis. Con-
 uertas autem ad Pro-
 togeniz urbem lin-
 guam, vbi velociter
 fulminantis Iouis im-
 perio Pyrrha Deuca-
 lionque Parnasso quū
 descendissent, sedes
 collocarunt primas,
 & absque concubitu,
 eiusdem generis com-
 parauerunt lapideam
 fœturam.

λαοί δ' ὀνόμασεν.
ἔζηρ' ἐπέωσπιν εἴωον.
λιγυῖ αἶνει δὲ παλαιὸν
ῥηθῶν, αἴθεα δ' ὕμνων
ἐπ' ὠδ. κρῶλ. 1.

νεώτερον. λέγοντι μὲν
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὑδάτος ἄνεος· διὰ Ζηνὸς
πέχαις ἀπάσων ἕξαιφιας
αἰτλον ἐλεῖν. καί τ' ὡς
χαλκασπιδες ὑμέτεροι πᾶσι γυνοί,
ῥηθῶν Ἰαπετιονίδος
φύτλας κούροι, καὶ τ' ἐπε-
πάτων Κρονιδᾶν, ἐλ-
χέριοι βασιλῆες αἰεῖ.

σροφή γ, κώλ. 15.

πρὶν ὀλύμπιος ἀγαμέμνων
ταῖν περὶ δὲ Διὸς Ἐπι-
δὲ Οπιῦτος ἀναρπάσας ἕκαλος,
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν
δραῖς, καὶ ἔνεκε
Λοκρῶν μὴ κατέλοι μιν αἰ-
ῶν, πότε μιν ἐφάλας,
ἄρφανόν γυραῖς, ἔχε

λαὶ αὐτὲ appellati fue-
rūt. Excita carminum
ipsis viam canoram.
lauda autē vetus qui-
dem vinum, flores au-
tē hymnorum recentio-
rū. Aiunt porrò terrā
quidem obruisse ni-
gram aquæ robur, sed
louis solertia refluxū
repētē exundationem
cepisse. Ex illis autem
erant æreis clypeis in-
structi vestri maiores,
ab initio Iapetionidis
stirpis filij, filiarum-
que præstantissima-
rum Saturnij, indige-
næ reges sēper. *Quō-
dam Olympi dux fi-
liam Opuntis è ter-
ra Epeorum quum
subtripuisset tacitus,
mixtus est ei Mæna-
liis in iugis, & reduxit
ad Locrum, ne aufer-
ret eum æuum mor-
tem inducens, exper-
tem prolis. habebat

h. j.

δὲ ἀπέρμα μέγιστον
ἀλοχος. βίφραϊ ἦν τε ἰδῶν
ἦρώς ἦπὼν ὑόν*
μαίτρως δ' ἐκείλωσέ μιν
ἰσότηκαν ἔμμεν,
ἕσφ' φανεν αἰδρα μορφᾶ
τε καὶ ἔρροισ* πλίην δ' ὤ-
πασεν λείων τε διαίτᾶν.

αἰψορ. κρ. 15.

ἀφίκοντο δὲ οἱ ξένοι
ἐκ τ' Ἀρχος, ἐκ τε Θη-
βαιῶν οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ ἔχοντες Πισατῶν
ἦα δ' Ἀκτρος ἕλοχος
ἦμασεν ἐπόικον,
Λίγινας τε, Μενόϊπον,
τῶ παῖς ἀμ' Ἀτρεΐδαις
Τρύφραντες πεδίον μολῶν,
ἔσα σὺν Ἀχιλλῆϊ
μόνος, ὅτ' ἀλλοῦτας Δαναοὺς
πρέψας ἀλίαισι
πυρμυαῖς Τηλέφορος ἔμβαιεν.
ὥστ' ἔμφρονι δ' εἶξαι
μαστὴν Πατρόκλου βιάσασθαι
ἴον γ' ἄρ' οὐ Θέπος γο-

PIND. OL. ODE IX. ITS
autem semen generosissi-
mum vxor, gauisusq. est
intuitus heros suppositi-
tium filium. vocauit au-
tem eum ita vt cognomi-
nis esset aui materni,
excellentem supra quam
dici possit forma & fa-
ctis, urbem autem de-
dit populūque regere.
*Accesserunt igitur ho-
spites ex Argo, & ex
Thebis, & Arcades, i-
tēque Pisatē: sed filium
Actoris AĒginæq; Me-
næcium maximē inter
incolas honorauit: cuius
filii cum Atridis Ten-
thracis in campum pro-
fectus, stetit in acie cum
Achille solus, quando
strenuos Danaos in fugā
postquam vertisset ma-
rinas ad puppes Tele-
phus compulit. - ita vt
prudenti præberet co-
gnoscendā Patrocli stre-
nuam mentem. Ex quo
Thetidis pro-

116 ΠΙΝΔ. ΟΛ. ΕΙΔ. Θ.

νος οὐλίω μιν ἐν ἄρει
ἐπὸ δ' ἰώλ. 1.

ὦ δαίμων, μή ποτε
σφ' ἑπείρας ἀπέρθε ταξιδόσθαι
δαμασιμρόπου ἀίχμῆς. εἶν' ἦν
δύρησιπέθης ἀιγαί' ἴδαι
ὡς ἑσπόρος ἐν μοισῶν δίφρω.
πόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφῆς δυνάμις
ἔσσιπ. ὡς ἕξενία δ' ἀρετῆ
τ' ἦλλον πμάορος Ιοτ' ἰμαί-
σι Λαμπερμάχου μί-
τραῖς ὅτ' ἀμφοτέροι κράτησεν

590. ο. κώλ. 15.

μίαν ἔργον ἀν' ἀμέεον.
ἀλλαι δὲ δὴ ἐν Κορίν-
θου πόλεις ἐξήθοντ' ἐπίπετα χόρμα.
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Εφαρ-
μός ω κ' ἰώλπον,
Λογῆτ' ἔσχεθε κῆδος ἀν-
δρῶν, παῖς δ' ἐν Αθάναϊς.
ὅς δ' ἐν Μαρεσσῶνι συ-
λαθεῖς ἀχμῆων,
μῶν ἀγῶνα παρ' ἐσβυτέρων
ἀμφ' ἀργυρίδισσι

PIND. OL. ODEIX. 117

les pernicioso ipsum in bello * hortabatur, nunquam absque sua in acie stare hasta mortalium domitricem. *Virtutem* sin excoigator verborum, ad narrandum comodus in Musarum currus audacia quoque & ampla facultas consequatur. Ob hospitalitatem autem & virtutem accessi celebrator Isthmiacis Lampro-machi coronis: quando ambo *eiusdem* incepti com-potes evaserunt * eodem die. Alia autem duo in Corinthi portis contigerunt postea gaudia, alia autem & Nemeæ in sinu Ephar-mosto. Argis que obtinuit decus virilis ætatis, puer autem Athenis. Qualiter autem apud Marathonem quum subduxisset se ab imberbibus, sustinebat certamen seniorum de argenteis phialis:

h. iij.

φάπας δ' ὄξυρρέπῃ δόλω
ἀπὸ πῶν δαμιάσας,
δὴ μὲν γὰρ κικλῶν, ὅσπερ
βοῶν, ἰσθμίου ἐὼν καὶ
καλῶς, καὶ ἰσθμίου πρέξας.
αἰσρ. κρ. 15.

Τὴ δὲ Παρρησίῳ στρατῷ
δαμιάσας ἐὼν φαιή,
Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυρην Λυκαίου·
καὶ ψυχῶν ὅποτ' ἂν δια-
τὸν φαρμακὸν αὐρῶν
Γελαῖα φέρε, στυδῆκος
δ' αὐτῷ ἰσθμίου
τύμβος, εἰναλία τ' Ἐλευ-
σῖς ἀλατῆταισι.

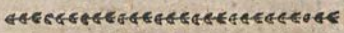
αὐτὸ δὲ φασὶν, κροῖσπον ἀπαν·
πολλοὶ δὲ διδραχτῆς
αὐτῶν ἀπαν δρετῆς κλέος
ἔρουσαι ἐλέσται.
αὐτὸ δὲ θεοῦ, σπογγα-
ἔδρον γ' οὐ σκαλοπύργον χεῖρ
αὐτῶν ἐκαστον, ὅτι γ' ἄλλαι
ἐπι. κρ. 1.

ὁ δὲ ἰσθμίου ἀφ' αἰσρῶν

PIN. OL. ODE IX. 119
virōsque celeri dolo la-
psti carente quūm do-
muisset, pertrāsibat cir-
culum, quanto dij bo-
ni cum clamore, spe-
ciosus existens & deco-
rus, pulcherrimāq. o-
peratus! * In iis autem
quæ facta sunt Par-
rhasio in exercitu, ad-
mirādus esse apparuit,
Iouis in panegyrica ce-
lebritate Lycæi: & fri-
gidorū quādo propul-
satorū remediū vēto-
rū apud Pellenē retulit.
Testis est Iblai tumul-
maritimāque Eleusis
splendidis ipsius factis.
Quod à natura est, opti-
mū omne, multi tamen
hominū partis discipli-
na virtutib⁹ ad laudem
prodierūt assequēdam:
sed quæ absq; deo si ta-
cita fuerit, nō deterior
res est quālibet. * Sūr e-
nim aliæ vix aliis tran-
situ faciliores.

α μίχθ' ουχ' ἀπινυται, ἄμμε θρέψθ'
α μέλετα· σφίρια ἰδρ' αἰπει-
γαι· ἔθ' π' δὲ κωρεσ φέρων ἄθλον,
σφ'θρον ἄρυσαι θαρσύνων,
πίνθ' ἀνέεσε δαίμονίως γαργάδρ,
βύχ' εσε, δεξ' ἰοζήγον, ὄρῶν-
τ' ἀλκαί. Δία τιόν γε δαι-
π' ὄστ' Ἰλιάδα 11-
κῶν ἐπεσε φάινωσε βαμόν.

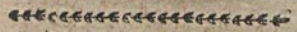

Α Γ Η Σ Ι Δ Α Μ Ω

Λοκρῶν Ἐπιζεφυρίω,
πυγῶν, πύγκη.
Εἶδος Ι.
σροφή α, κῶλ. η.

Τον ὀλυμπονίκων ἀτάγῳτέ μοι
Ἀρχεστράτου πύγδα, πόδι φρενός
εμῆς γέγραπται, γλυκὴν γ' αὖτις
μέλος ἀφείλων ἔπιπλε λαβ' ὦ
Μοῖσ' ἀλλὰ σὺ, καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθῃα Διός,
ὄρ' τῶ χειρὶ ἐρύκεπν ψυδίων

unicum autē nō omnes nos a-
let studium. sapienūz quidem
arduæ. Hoc autem afferens
præmium, altè vociferare au-
dacter, hunc virum diuinum
ortum habere, præstantem
manibus, dexteritatē in mem-
bris habentem, aspectu Mar-
tio præditum; qui Aiakis Ori-
lide vincens coronauit aram
festis dapibus.

Α Γ Ε Σ Ι Δ Α Μ Ο

Locro Epizephyrio,
puero, pugili.
Ode X.

Οlympiorum victorē re-
digite mihi in memo-
riam Archestrati filium, qua
in parte mentis meæ scriptus
sit. dulce enim illi melos debe-
re oblitus sum. Sed tu ὀ Mu-
sa & filia Iouis Veritas, recta
manu arcete mendaciorum

ἐνὶ πᾶσι ἀλιπέξενον.

ἀπὸ πρὸς κρόλιη.

ἔκαθεν γδ' ἐπελθῶν ὁ μέλλων χρώνες,
ἀμὸν κατὰ χλωε βαδύ χεῖρας.
ὄμφρος δὲ λῦσαι δωαπὸς ὄξ' εἶ-
αι ὀπτιμομφαί ὁ τόκος ἀνδρῶν
ταῦν ἴαφοι ἐλισσομένην,
ὄπα κῦμα κατα-
κλύσει ῥέον' ὅτα πε κοινὸν λόγον
φίλαν ὕσσοιρες χάλειν.

ἐπὶ κρόλιη.

νέμει γδ' ἀπρέκεια πόλιν Λοκρῶν
Ζεφυριῶν, μέλει τέ σφισι Καλλιόπη,
Ἐχάλκειος Ἀρης ἴαπι δὲ Κυκκεία
μύχα κ' ἴαφ' ἔσθιοι Ηρακλέα. πύκτας
δ' ἰόνουμπαδὶ νικῶν Ἰλα φερέτω
χάλειν

Ἀγροῖδαμος, ὡς Ἀχιλλῆ Γάτροκλος.
« θήξαις δέ κε φάτ' ἀρετᾶ ποτὶ
« πελώριον ὄρμισσε κλέος ἀ-
« νήρ, θεοδ' σὺν παλάμα.

590. β. κρόλιη.

« ἀπὸνον δ' ἔλαβον χροῖα παῖροί πινες,
« ἔρπον ὡρὲ πάντων, βιότῃ φάος.

reprehensionem ob admissum
in hospitem peccatū. *A lon-
go enim intervallo superue-
niens tēpus quod futurū expe-
ctabatur, meum dedecoravit
magnum debitum. Sed tamē sol-
vere potest vsura celerē vitu-
perationem hominum. Nunc
Videamus quo pacto calculū
qui voluitur *in histore* fluctus
obruer erumpens, & quomo-
dō communem hymnum a-
micam persoluemus ad gratiā.
*Regit enim veritas urbem
Locrorum Zephyriorum, & æ-
curæ est ipsis Calliope, & æ-
reus Mars. Fugavit porrò Cy-
gnea pugna etiam Herculeum
supramodum violentum. Pu-
giles verò in Olympia deuin-
tens Agesidamus, gratiam ha-
beat Hylæ, vt Achilli Patro-
clus. Acuens autem virū vir-
tute *alius* vir, ad ingens euexit
decus, dei cum auxilio. * at la-
borum expers acceperūt gau-
dium pauci aliqui, operibus
præ omnibus, vitæ lumen.

Universidad de De

αἴψα δ' ἤρξασθαι αἴσασσι
θεμισὶ ὤρσαν Διὸς, ὄνδρ' ἔχον
ὡσάν περ Πέλοπος,
βίη Ἡρακλέος
ὄνασται, ἐπὶ Ποσειδάνιοι
πέφνε Κέατον ἀμύμονα
ἀπ' ἑρ. κός. η.

πέφνε δ' Εὐρυτον ὡς Αὐγίαν λαβίον
ἄκοιθ' ἔκον μωδὸν ἑσθέρειον
πρωτόπιπ. λόχημασι δὲ δοκίμασας
ὑπὸ Κλεωναί, δάμασι κακί-
νοις Ἡρακλέης ἐφ' ἴδδω.
ὅπ' ἑσθέρει πτε
Τιριώδιον ἑσθέρων ἀπ' ἑρσπὴν
μυχοίσην ἀμύμονον Διίδος
ἐπ' ὠδ. κός. θ.

Μολιόνης ἑσθέραιοι, καὶ μὴν
ξενάπαται Ἐπειδὴν βασιλὸς ὅπθην
οὐ πολλόν, ἴδε πατρίδα πελυκίανον
ὑπὸ σιρραὶ πρὲι πλαγίαι τι σιδάρη
βαθὺν εἰς ὄχρ' ἄπας ἰζοιῆ ἑαί πόλιν.
καὶ κείνος ὃ κρεσσόνων ἀποθεῖ ἀπορον.
καὶ κείνος ἀβουλία, ὕσταις
ἀλώστος αἰτήσαι, θάνατον
αἰπὸν ἐν ἑξέφυγῳ.

Certamē autem eximium canere iura incitarunt Iouis, quod antiquum iuxta sepulchrum Pelopis Herculea vis constituit, quum Neptunium interfecisset Cteatum inculpatum: *interfecisset etiā Eurytum, ut à supramodum violento Augea nolente volens famularem mercedem exigeret. In saltibus autem infidatus sub Cleonis, domuit & illos Hercules in via, quoniam antea aliquādo Tyrinthium profligauerant ipsi exercitum in recessibus sedentem Elidis *Moliones arrogātissimi. Sed enim deceptor hospitum rex Epeorum non multo post vidit patriam possessionibus abundantem sub valido igni, iustibusque ferri profundo gurgite calamitatis sedentem suā ciuitatem. Contentionem enim [susceptam aduersus] potentiores deponere difficile est. & ille temeritate postremus expugnationis obuius factus, mortem grauem non effugit.

σραφ. γ. κώλ. η.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσσᾳ ἔλασας ὄλον ἧ' σρατ',
 λείαν πεπύσαν Διὸς ἄλιμος
 υἱός, σαθμάτῳ ζάθειον ἄλοος,
 πατεὶ μεγίστῳ, πᾶσι δὲ πάσας
 ἄλπν μὲν ὄγ' ἐν κασσαρᾷ
 δέκρινε τὸ δὲ
 κύνκλῳ πέδον, ἔθηκε δόρπου λίσσιν,
 ὑμᾶσας πύρον Αλφειοῦ,
 αἰπὸσρ. κώλ. η.
 μετὲ δ' ἄδ' ἐκ ἀνάκτων θεῶν ἔπαζον
 Κρόνου παροσφθίγγαπ. παρὸσρ. ζῶ
 νώνυμος, αἰ Οἰνόματος ἄρχε,
 βρέχπ πικᾷ νιφάδι. τᾶν τᾶ
 ἡ' ἐν παροσφθίγγῳ πελετᾶ
 παρέσαν μὲν ἄρχε
 α' μοῖραι σχεδόν, ὅ, τ' ἔξελέγχων μόνος
 α' ἀλάθειαν ἐπύτυον
 ἐπω. κώλ. θ.
 α' χρένος τὸ δὲ σαφαι ἐς ἰῶν πόρω
 καίεφραπν, ὅπαι πᾶν πολέμου ἧ' δόσιν
 ἀκροθίνα διελαῶν ἔθειε, καὶ πέντα
 ἐπιείδ' ὅπως ἄρχε ἔσειεν ἔορταν,
 ἐν ἑλυμπάδι παρῶσα, νικηφορέασι τ'.

*Ille itaque Iouis strenuus
 filius contracto in Pissa vni
 uerso exercitu, prædâque
 omni, metiebatur diuinum
 lucum Patri maximo-
 quum autem circumsep-
 ser templum quidem in pu-
 ro loco separauit: aream
 autem quæ in circuitu, fe-
 cit cœnæ diuerforium, ho-
 nore prosequutus meatum
 Alpei* cum duodecim re-
 gibus diis, & collem Satur-
 ni appellauit. Antea enim
 ingloria, cui Oenomaus im-
 perabat, rigabatur multa
 niue. hac autē in primo na-
 ta celebritate affuerūt Pa-
 ex propē, & quod prodit
 solum veritatē certā *tem-
 pus: certitudinēq; proce-
 dēs vltra enarrauit, vbi bel-
 li munus spolia paruitus im-
 molasset, & quinquennialē
 quomodo instituisset cele-
 britatem, in Olympiade
 prima, victoriæque adep-
 tionibus.

ἦς δὴ πατρίοι γέλαχε σέφανον,
χείρεσι ποσὶν τε καὶ ἄρμασιν
αἰχμησίων, ὃν δόξα χιόμος,
ἄλλος ἔργον κατέλων.

σο. δ. κάλ. η.

εἰ δὲ δὴν ἄρμα εἰς τευσει δὴ δὴ τονοῦ
ποσὶ ἄρμασιν πῦρος ὁ Δικυμνίου
Οϊανός, ἦκεν δ' ἐ Μιδεάθεν
σρατὴν ἐλαίωνων, ὃ δὲ πάλαι κυ-
δαίωνων Εχμος Τέχων
Δέρυκλος δὲ τέλος
πυγμαῖς φέρε, Τίρυνθα ναίων πόλιιν.
ἐν ἵπποισι δὲ τέτρασιν
αἰπηροφῆ, κάλ. η.

ἀπὸ Μαντινείας Σάμ Αλιβρόθου.
ἄκοιτη Φεσάτωρ δ' ἔλασε σκοπὸν.
μαῖκος δ' Ἐνικίς ἐδρεπέτω
χέρεα κικλώσας, ἄρμα ἄπαιτας,
καὶ συμμαχὰ δούρων
παρέθηξε μέγαν.
ἐν δ' ἔσπερον ἔφλεξεν Δάπιδος
σελαίας, ἐσπερὶν φάος.
ἐπερ. κίολ. θ.
αἰεῖδεν δὲ πᾶν τέρμος περπατῶν

Quisnam recentem adeptus
est coronam manibus, pe-
dibusque, & curribus, ad-
versarii, (seipsum in hono-
re collocando) gloriam fa-
cto suo detrahens? * Stadio
quidem prestantissimus fuit
in rectitudinem extenso, pe-
dibus currens filius Licy-
mniai OEonus. venerat au-
tem ex Midea exercitum
ducens. Lucæ autem illu-
strans Echemus Tegean.
Doryclus verò finem pug-
latus reportavit, Tiryntha
incolens urbem. Cum e-
quis autem quatuor, * ex
Mantineæ tu filis Halirro-
thii, Seme: at iaculo Phra-
stor attigit scopum. Lon-
gè autem Eniceus iaculatus
est saxo disco, manum
circumrotans supra omnes,
& sodalitia tumultum com-
mouit magnum, vesperum-
que illustravit pulchræ a-
spectu Lunæ amabile lu-
men. Personabat igitur to-
sum delubrum iucun-

σι θαλίαις τῶν Ἰσχυροῦσιν ἀμφὶ ἔπον-
δραῖσι ἢ ποστέρας ἐπίουμοι κ' κωῶ,
ἐποιουμῶν χάριν νίκας ἀγέρωχου,
καὶ ἀδυσόμητα βροντῶν, κ' πυρπύ-
λαμον βέλος

ὄροικτύπου Διός γ', ἐν ἅπαντι κράτι
ἀθῶνα κεραυνοῦ δρηράτα.

χλιδῶσα δὲ μοῦλα ποδὸς κέλαμον
ἀπ' ἀλλεῖ μελέων·

σοφῆ, κ. ῥ. π.

Ἐπὶ παρ' ἀνελίει Δίρκα χεῖρ' ὡμῶν φαίει·
καὶ ἀλλ' ὥστε πῦρ ἐξ ἀλόχου πατεῖ
καὶ ποδῶνός, ἦ κλονεῖ νεόταπ
καὶ τὸ πάλιν ἦ δὴ μάλα δέ τι θερ-
καὶ μένει φιλόταπ νόον·
καὶ ἐπὶ πλῆθος ὀλα-
καὶ χῶν ποιιδῶν ἐπακτὸν ἀλλότριον
καὶ θάσκειον π συγρώματα·

ἀπὸ πρ. κ. ῥ. λ. η.

καὶ καὶ ὅταν καὶ λαῖ ἔρξας αἰοιδῶς ἀπὸ
καὶ Ἀγχιόδαμ' εἰς αἰδοῦσα μόν
καὶ αὐτὸρ ἰκῆται, κενεῖ π' ὀδύσας,
καὶ ἔπρε μὲν ὄφω βεσυχῆ π' περπύον·
ὕν δ' ἀδυσπῆς π' λυεῖ,

dis coniuviis laudatorio ri-
tu. Initia autem priora fe-
quentes & nunc, gratiam
hymni cognominem victo-
riae superbae canemus, ton-
nitru & ignem proten-
dens telum horrifoni Io-
uis, in omni potentia ar-
dens fulmen aptum. De-
liciosa autē modulatio car-
minum ad fistulam occur-
ret* quae apud inclytā Dir-
cem longo quidem post
tempore apparuerunt: sed
quemadmodum filius ex v-
xore patri amabilis, venien-
ti ad iuuentutem presento
rursum, valdē autem incen-
dit amore mentem (quonia
diuitiae fortitae dominum
ascititium alienum, moriē-
ti sunt odiosissimae) etiā
quum pulchra operatus vir
sine carmine, Aegesidame,
in Orci limen venerit, fru-
stra sumpto labore, pra-
buit labori breuem quandā
delectationem. Tibi au-
tem dulciloquaque lyra,

i. ii.

γλυκὺς τ' αὐλὸς αἶα-
πάσσει χεῖριν. ἔχρηπ' ἡ δ' ἄρ' ἔκλεος
κῶραι Πιερίδες Διός.
ἐπὼ. κρλ. θ.

ἔης δ' ἐπισηφαιπιδρος σπουδαῖ,
κλυτὴν ἔθνος Λοκρανὶ ἀμφέπεσον, κλῆσιπ
δ' ἀταύρα πόλιν κατὰ βρέχων, παῖδ' ἔ-
ραπὴν Ἀρχεστράτου ἀγίησαι, τὴν εἶδον,
κραπέονα χερὸς ἀλκῆ, βωμῶν παρ'
Ὀλύμπιοι,
κῆνον κτ' ἡρότον γ', ἰδέα τε καλόν,
ἄρα τε κικραμύον. ἄ, τ' αἶαι-
δία Γανυμῆδε γαῖαν ἄ-
λσμι, σὺν Κυπαροχρῶν.

Γ Ω Ι Α Υ Τ Ω Ι Α Γ Η -
σιδάμω τόκος.
Εἶδος ΙΑ.

σροφ. α. κρλ. 5.

ΕΣπιν ἀθροώπις αἰέμερον οὔτ' πλῆσθω
ἔχῃσις, ἔστιν ἡ οὐρανόων ὑδείτων
αὐμβέων, παῖδων νεφέλας.
οὐδ' οὐδ' κίτωρ πεδὸν πορείων, κλῆσιπ ἄρ' ἔκλεος
ἡμοις,

dulcisque fistula inspergit
gratiam. præbent quoque
amplum decus filix Piri-
des Iouis. Ego quoque opi-
tulans studiose, illustré gé-
tem Locrorum amplexus
sum, & melle civitatem ir-
rigans viris præstante, filiū
amabilem Arcestrati lau-
davi. quem vidi vincentem
manus robore aram apud
Olympiacam, illo tempore
formæque pulchrum floré-
que ætatis temperatū : qui
spos impudentem à Gany-
mede mortem propulsa-
uit, cum Venere.

EIDEM AGESI-
damo fœnus.
Ode XI.

ΑΛiquando hominibus
ventorum plurimus
est usus, aliquando item
caelestium aquarum filia-
rum nubis. Quod si cum
labore aliquis rem prospere
gerat, blâdiloqui hymni
i. iij.

Universidad de Sevilla

α ὑστέρων ἄρχαι λόσον τέμετα,
α καὶ πρὸν ἄριμον μεγαλαῖς ἄρεταῖς.
αἰπὸν κώλ. 5.

α ἄθροιστος δὲ αἰτοσολυμποιοικίας
ἐπὶ ἀγχεταί τε ἰδὲ ἀμπεῖρα
γλώσσα πιμαίνεν ἐθέλει.

α ἐκ θεοῦ δὲ αἰὲρ σφαῖς ἀνθεῖ ἔσαι
αὐραπίδασι.

Ἰδινῶν, Ἀρχεράνου πῆ, παῖ
Ἀγχοδάμε πυγμαχίας ἐνεκεν,
ἐπὶ ὁδὸς κώλ. 1.

κόσμοι ὅπτι σφαῖρα χυσιῶς ἐλαίας
αἰδυμελῆ κελαδῆσσι, ἦ δὲ Ἐπι-
ζευερίαν Λοκρῶν ἤμεα ἀλέσων,
ἔνθα συγχομαῖζατ. ἐχθνάσμαι,
μή μιν ὦ κοῖσσι φουρῆενον σραπν,
μολ' ἀπίεσσην κελῶν,

αἰκρόσσοι δὲ καὶ ἀγχεταῖν ἀφίξε-
α ὄμα, π' ὄ

α ἐμφυῖς, οὐτ' αἴθαν ἀλάπης,

α οὐτ' ἐρίεροι κίοντες

α δὲ γλαῖζαινο ἦτος.

posteriorū occasiones sermo-
num sunt, & fidum pignus ma-
gnis virtutibus. * Inuidiæ au-
tem non obnoxia laus victo-
ribus Olympiorum hæc re-
posita est. Quæ quidem no-
stra lingua gubernare vult.

Cæterum ex deo homines
prudentibus florent in per-
petuum mentibus. Scito Ar-
chestrati fili Agesidame, tui
pugilatus causa * ornamen-
tum ob coronam aureæ oliuæ
blandiloquum cantabo, Epi-
zephyriorum Locrorum gen-
tem curæ habens. Ibi cho-
ream vna instituire. sponde-
bos, non ad ipsum, ô Muse, ho-
spites fugientem populum,
neque imperitum honesta-
tis; sed summè sapientem &
bellicosum peruenturas esse.
Siquidem natura insitos ne-
que ardens vulpes, nec graui-
ter rugientes leones mutaue-
rint mores.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΗΜΕ-

ραίω, δολιχοδρόμω.

Είδος ΙΒ.

ερωτησ. α. κω. θ.

Λίσσομαι παύ Ζευός ελδοθεσία,
Γμέρα δ' ουραδινέ' αμ-
φι πόλει, σάτυισα Τύχα.

α ν εν γάρ εν πάντω κυβερνάνται θοά
α νάες, εν χροσώ τε λαμφίροι πολεμοί,
α κάρραι βελαφόροι α γημί αδράν
α πόλι' αλώ, τεί δ' ασ κείτω
α ψύδη μεταμόνιαι τέμνοισι-
α σαυ κυλίδοσσι ελπίδες.

α ν ερω. κω. θ.

α σύμβολον δ' επω πές επηχρονίων
α πύσι αμφί παρξέξιος εσ-
α σιδρας δ' εν δόθεν
α τ' ε μλλοντων πτύφλωνται φεξέσαι
α πολλά δ' ανθρώποις παρξέ γώμαι επε
α εμπάλιν μ' ηδ ψος' οίη αναπαίξισεν
α απκώροσσις ζέλαις,
α εσλόν βαδύ πήματις εν μι-

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΗΙ-
μεραο dolichodromo.

Ode XII.

S Vpplico tibi filia Iouis li-
bertatis praesidis pro Hi-
mera potenti vrbe, seruatix
Fortuna. A te enim in mari
gubernatur celeres naues, &
terra rapida bella, concionés-
que consilij allatrices. Homi-
num certé spes multa sur-
sum, alia deorsum mendacia
vana secantes voluuntur.
* Signum enim nondum qui-
squam terrestrium certum
de re futura nactus est diui-
nitus: sed futurorum excaeca-
tae sunt cognitiones: multá
que hominibus praeter opi-
nionem eueniunt, in contra-
rium delectationis. alij verò
molestas quum inciderunt in
procillas, bonum ingens in-
fortunio bre-

πρωτόθρον Ποσειδάων ἀγλαόκουρον.
ὃν τὰ δὲ δὲ Εὐνομία νειεῖται, κρασιγρη-
ταί τε βλάθρον πολίων,
ἀσφαλῆς δίκης, καὶ ὁμο-
ἔσπος εἰσελίαν, ταμίαι
αἰδράσι πλούτου, χεῖνισαι
πυθίδος Ἀβούλου Θέμιτος.

αἴψω. κφ. ια.

εἰ θέλοντι δ' ἀλξέσθαι ἕβει κόρου
μαπίερα θρασυμόρον.
ἔγω καλὰ πεφραστοί, πόλμα τέ μοι
ἄπειρα γλώσσαι ὀρνύει λέξην.

ἄμαχον δὲ κρύψαι πὸ συγγυῆς ἠΐθε
ὑμμιν ὅτι πυθίδος Ἀλάττα, πολλὰ μὲν
καφόρον ἀγλαίαν
ἄπασαν τ' ἀκροαίς ἀπέτις
ἑσφελδόντων ἱερούς
εἰν ἀέθλοισιν, πολλὰ δ' ὦ
καρδίαις ἀνδράν, ἔδομον

ἔπω. κφ. ια.

ἔραμ πολυαἰθεμοὶ δρ- (ἔργω)
χῆα σοφίσμαθ' ἄπαν δὲ Ἀρόντης
πυθιδωνίου σου πόντον ἔξέφασαι
σὺ βοηλάτα χείρις

vestibulum Neptuni, florés
iuuenibus. In hac Euno-
mia habitat sororésque,
fundamentum vrbium, fir-
ma iustitia, & iisdem mo-
ribus *predita* pax dispensa-
trices hominibus diuitia-
rum, aureæ filix Themidis
consultricis bonæ. * Volunt
autem arcere iniuriam, sa-
turitatis matrem audacilo-
quam. Habeo honestaque
loqui, audaciâque mihi re-
cta linguam incitat ad di-
cendum. Impossibile oc-
cultare ingenitos mores.
Nobis autem ὁ filij Aletæ,
sæpenumero quidem vi-
storiz reportatorem splen-
dorem præbuerunt, eorum
qui per summas strenuita-
tes victores fuerunt sacris
in certaminibus, multa ve-
rò cordibus hominū immi-
serūt. * Horz floribus copio-
sæ antiquitus solertia inuē-
ta. Omne autē opus est eius
qui inuenit. Bacchi vnde e-
xortæ venustates sunt cum
boues agente

Universidad de De

142 ΠΙΝΑ. ΟΑ. ΕΙΔ. ΙΓ.

διδυραμβωϊδεις δι' ιππι-
οις εν ποσσιν μετρα,
η θεων γαστρι οια-
νων βασιληα διδυ-
μον εηκε' εν δε μοισ' αδυπορος,
εν δε Αρης αυτει νεων
ουλιαις αιχμαισιν αυδρων.

σρο.δ. κω. ια.

υπατ' ερυ αι αρωτων Ολυμπιας,
αφθονα πος ε πεσι
γυιοιο χρονον απαντα, Ζεδ πατερ'
και τονδε λαον αβλαβη νεμρον,
Ξενοφωντος ουδυνε δαίμονος ερον.
δεξα δε οι σεφαιων εγκωμοιοι πε-
τημον, τον αζα πεδιων
εν Πισα, πενταθλαμα
σαδου νικων δρομον. ου
αιπεδολησεν ηδη αυτηρ
διαπεδ ουπω ης παθεπρον'

αιπσο. κω. ια.

δύο δι' αυτων ερεψαι πλοκοι σελι-
των εν Ισθμιαδεσιν
φαιεντα Νεμεα τ' εν αιπησοι.
παθεδ δε Θεσσα λωδ επ' Αλφειου

P. OL. ODE XIII. 143

dithyramboꝝ quis præter-
ea equestribus in armis
mésuras, aut deorum tem-
plis avium regem geminũ
apposuit? In ea est & Mu-
sa suaviter spirans, in ea
Mars etiam floret iuven-
num perniciosus præliis
hominum. * O supreme,
late imperans Olympiæ,
non invidus carminibus
meis sis tempore omni,
Jupiter pater, & hunc po-
pulum damni expertem
regens, Xenophontis di-
rige genij ventum pro-
sperum: & accipe eius co-
ronarum laudatoriam le-
gem, quã aduehit ex cam-
pis Pisæ, vna cum quin-
quertio stadij vincês cur-
sum, quæ non consequutus
est vir mortalis vquam
prius. * Duo ipsam conte-
xerunt plicamenta apiorũ
in Isthniadibus conspe-
ctum: Nemeaque non re-
pugnant. Patris autẽ Thes-
sali ad Alpei

ῥέε θροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται
 Πυθοῖ τ' ἔχθ' σαδίου λιμῆ διαύκῃ
 ῥ' ἄλλω ἀμφ' ἐνί.μη-
 τος τε οἱ παυτῆ, κραιναῖς
 ἐν Ἀθῆναισι, τεῖα μὲρ
 ἔργα ποδάρκῃς ἀμέρο
 θῆκε κάμῃς' ἀμφὶ κόμας
 ἐπὶ κώ. ια.

Ἐμῶλια δ' ἐπῆαις, ἐν
 δ' ἀμφιάλοισι Ποσειδάωνος πηγμοῖσι
 Ἴβουδῶρα σὺν πατρὶ, μακρότερά
 πέρι μὲς θ' ἔφοντ', εἰπ-
 μοῖ τ' αἰοδαί, ὅσα τ' ἐν Δελ-
 φοῖσιν ἀεισεύσατε
 ἰδὲ χόρπις ἐν λέοντες;
 θηοίωμα πολέσιν
 παρὶ πλῆθ' καλῶν, ὡς ματ' σαφέε
 ἔκ' αἰ εἰδὲ ἴλω λέγῃ
 πονταῖ ἰάφωρ ἀειθμόν.

σροφὴ γ. κς. ια.

αἰ ἐπιπυ δ' ἐν ἐκάστω μῆτρ' ἰσθ-
 αἰ σμ δὲ, κραιπὸς αἰετος.
 ἐρῶ δὲ ἴδιος ἐν κοινῶ σαλεύς,
 μῆτῃν τε ἰδρύων παλαγρότων,

fluenta decus pedum reposti-
 tum est. quinetiam in Pythi-
 is habet stadij honorem; di-
 aulique, sole in vno. mense
 præterea eodem asperas ap-
 pud Athenas, tria certamina
 celeripes dies posuit pul-
 cherrimas circum comas.

* Helloria autem septies
 Vesit. In mari cinctis autem
 Neptuni ritibus, Pæodoro
 cum patre, maiora oblecta-
 menta sequuntur & perho-
 norifica carmina. Quam-
 multos etiam fortitudinis
 principatus obtinuitis apud
 Delphos, & in septis leonis?
 Pugno cum multis de multi-
 tudine vestrorum insignium
 factorum. Sic quidem aperte
 non nossem recensere mari-
 norum calculorum nume-
 rum. * Consentaneus est au-
 tem in quaque se modo, quæ
 quem intelligere, opportu-
 nitas est optima. Ego autem
 proprius in communi mis-
 sus, consiliūmque laudans
 maiorum,

ΠΙΝΔ. ΟΑ. ΕΙΔ. ΙΥ.

πῶλεμόν τ' ἐν ἠρώϊαις ἀρέταισιν,
 ἔψυσσ' ἀμφὶ Κοκύνθῳ Σίσυφον
 πικρὸν ἔπειτα παλαμας
 ἔως θεῶν, καὶ τὰ πατρὸς αἰ-
 νία Μηδῆαν θεύρα
 πίνζαμοι αὐτᾶ, τὰ πώ-
 τεραν Ἀργεῖ καὶ Περσέλοισ.
 αἰ. πρ. κ. σλ. ια.
 Ἐὖ δ' καὶ ποτ' ἐν δὴ καὶ Περσὶ Δαρδανί-
 πειχῶν ἐδάκυσται
 ἐπ' ἀμφοτέρω μαχῶν τέμνειν τέλος·
 πῖ μὲν, ἔφρη φίλω σὺν Ἀτρεΐως
 Ἐλέναι κομίζοντες· οἱ δὲ Διὸς πάμπαν
 ἔργοντες ἐν Λυκίᾳ δὲ Γλαυκὸν ἕθρον-
 τα ἔσμεον Δαναοί·
 πῖσι μὲν δ' ἐδύχετ' ἐν ἄ-
 σει Πειρεΐνας, σφετέρου
 ἐνὲ πατρὸς ἄρχαι, καὶ βασιλῆ
 κλέρον ἔμμεν καὶ μέγρον.
 ἐπ. κ. σλ. ια.
 ὅς τ' ἐφ' ἰωδέος ἡ-
 ἐν ποτ' Γοργόνος ἢ πολλ' ἀμφὶ κρυνοῖς
 Πάλαστρον ζεύξαι ποθέω ἔπαθε,
 κερὶν γε οἰχυσάμπυκα κοῖ-

PIND. OL. ODE. XIII. 147

bellumque heroicis in virtu-
 tibus, non mentiar de Corin-
 tho. Sisyphum quidem pru-
 dentissimum artificis, ut
 deum, & contra patrem Me-
 deam molitam nuptias sibi,
 navis servatricem Argus &
 vectorum. * In his autem quæ
 sunt in robore, ante Dardani
 muros visi fuerunt quondam
 in utranque partem pralio-
 rum secare finem, alii qui-
 dem cum charo genere Atrei
 Helenam repetentes, alii au-
 tem omnino prohibentes. Ex
 Lycia autem Glaucom qui
 venerat, timuerunt Danai. a-
 pud hos quidem gloriabatur,
 in vrbe Pirenes sui quidem
 patris regnum & magnas o-
 pes esse, & domum. * Qui
 serpentosæ filium olim Me-
 dusæ Pegasus iungere cu-
 piens, multa certè circa ri-
 uos Pirenes pertulit, donec ei
 aureas phaleras habens fra-
 num

εα χαλινόν Γαλαῖς λιύεγ-
 α ἰὲ ὀνείρου δ' αὐτίκα
 λιῷ ὄπαρ' φάνασε δ', ὄδδξ
 ἀπολίδε βασιλεῖ;
 ἀγρὸ φίλῃν πόδ' ἰππιῶν δέκων
 καὶ δαμασίω μιν, θύων
 ταῦρον ἀργῶν, πατρὶ δειξόν.
 σροφῆ δ' ἰκώ. ια.

ἀναταγίς ἐν ὄρφνα κνάσων π' οἱ
 παρθένος ἴσα εἰπεῖν
 ἔδοξεν. αἰὰ δ' ἔπαλλ' ὄρθῳ ποδῖα
 παρκαίμερον δέ συλλαβῶν τέρας,
 ὄπη γάειον μαίτην ἀσμενος εὔρεν·
 δειξέιν τε Κοιρανίδα παῖρ' πλάττω
 ποσάγματ' ὄστ' αἰὰ βω-
 μῶ θεᾶς κοιτάξασα νό-
 κτ', ἀπ' ὀκείνου χηήσιος, ἔ-
 πως τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ-
 χηεραῖνον παῖς ἔπορε
 ἀντισρ. κώ. ια.

δαμασίφρονα χευσὸν ἐνυπία
 δ' ὡς ἄχιστα πηδῆσαι
 κελήσασα μιν ὅταν δ' ἄρυθενεῖ
 καρπαῖ ποδ' ἀγέρου η γαστρω

puella Pallas attulit, E som-
 nio autē statim fuit stud
 vigilanti euidens: loquutā-
 que est, Dormis oriunde ab
 AEolo rex? age, delinimen-
 tum hoc equinum accipe,
 & dormitori ipsum (sacrifi-
 cans taurum splendidum)
 patri ostendito.

*Nigram habens ægidem
 in nocte dormienti illi vir-
 go non plura dicere visa est.
 Exiit igitur recto pede:
 adiacensque quum corri-
 puisset monstrum, indige-
 nam vatem lubens reperit,
 ostenditque Cœrani filio
 omnem euentum rei. ut in
 ara dex dormisset noctu,
 iuxta oraculum ab eo da-
 rum: & quomodo illi ipsa
 Iouis ense fulminatoris filia
 dedisset* domans feroces a-
 nimos aurū. Somnio itaque
 quàm celerrimè parere ius-
 sit ipsum: & quum præpo-
 tenti taurum maçtaffet ter-
 ram continenti.

ἦμεν ἰππεῖα βαρὸν ἄδὺς Ἀθῆνα.
 α πληροὶ δὲ τῶν δυνάμεις καὶ τῶν παρ
 α εὐπλοῦς ἐλπίδα κοῦ- ὄρκων.
 εὐφραν κλισίῃ γ. ἦπι καὶ ὁ καρ-
 πρὸς ὀρμαίνων ἔλαθε
 Βελλεροφόντης, φάρμακον
 ποσει πινὼν ἀμφὶ γῆνυ,
 ἐπὶ δ. κφλ. ια.
 ἔππον πλεόντ. αἰαλας
 εἴ δ' ἄδὺς ὀνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαξε.
 σὺ δ' ἄκείνω καὶ ποτ' Ἀμαζονίδων
 αἰθέρος ἄρχαζ' ἀπὸ κώλ-
 πων ἐρήμου, ἔξοταν βάλ-
 λων ζωαμίτων στρατῶν,
 καὶ Χίμαιραν πύρ πνέουσαν,
 καὶ Σολύμοις ἔπεφνε.
 δεσπασίσμαι αὐτῶ μόνον.
 τὸν δ' ἐν Ολύμπῳ φάτνα
 Ζηνὸς ἀρχίαι δέχοντα.
 ερο. ε. κφλ. ια.
 ἐμὲ δ' ἄδων ἀκόπων ἰέντα ῥομ-
 ζον, ἄδρα σινοπὶν ἔχην
 τὰ περὶ βέλεα καρτερώειν χροῖν.
 Μοῖσαις γὰρ ἀγλαοδρόοις ἔκρονε

PIND. OL. ODE XIII. ISI
 ut frueret equestri aram
 statum Minerar. Efficit
 autem deorum potentia
 ut sit opus facile quod a-
 liquis est præter id quod
 quis iuret & speret posse fieri.
 Certè & fortis alacri animo
 accepit Bellerophontes
 equum alatum, phar-
 macum delinitorium ex-
 tendens circa mandibulas.
 Simulatque autem con-
 scendisset, aratus luscissationem
 enoplion. Cù illo
 autè aliquando Amazoni-
 dū etiā muliebrè exercitū
 sagittariū aeris frigidi
 deserti à sinibus iaculās,
 & Chimærā ignem spirantē,
 & Solymos interfecit. Re-
 ticebo eius mortem: sed
 ipsum equum in Olympo
 præsepia Iouis antiqua
 excipiant. Verūm me rectū
 telorū mittentem turbinē,
 præter scopū non oportet
 multa tela firmare mani-
 bus. Musis enim splēdidas
 sedes habentibus cedens,
 lz. liii.

Ολιγθηθιδαισίν τ' ἔσαν ὀππικουρος,
 Ἰαδομοῖ, πᾶ τ' ἐν Νεμέα. πάυρω δ' ἔ-
 σω φαίερ' ἀδρό' ἄλλα [περὶ γή-
 ρος τε μοι ἔξορκος ἐπέσ-
 σεται. ἔξηκοντάκι γδ
 ἀμφοτέρωθεν γ' ἀδύγλωσ-
 σος βοᾷ κάρυκος ἐσλοδ.
 αἰπυρο. κέ. ια,
 πᾶ δ' Ολυμπία αὐτῶν ἔοικεν ἤ-
 δη πᾶσοιτε λελέχθαι
 ἕτα τ' ἐσπίδρα πῆτ' αἰ φαίλω σαφές.
 καὶ νῦν δ' ἔλπημαι μὲν, ἐν δὲ γὰρ μὲν
 καὶ τέλος. εἰ δὲ δαίμων Ἰσθμίου εἴποι,
 Διὲ ἔτ' ἐνναλίω τ' ἐκδάσσην ἀφάεσ'
 σην. πᾶ δ' ἐπ' ὄφρυϊ Παρ-
 νασσία, ἀμφ' Ἀργῆ τε, ὄ-
 σα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
 Ἀρκάσ' ἀνάστον, μδοτυρή-
 σι Λυκαίου βασιὸς αἰάε,
 ἐπὼ, κέ. ια.

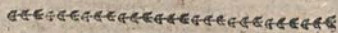
Πελοπόννησος τε καὶ Σικελίαν,
 Ἐμέγαρ', Διαιδαῶντ' ἄρκεϊ δ' ἴσσε,
 ἅ τ' Ἐλευσίς, Ἐλιπάρᾳ ἀραθῶν,
 παρ' ἴσσε' ἄντας ἐψήλοφου

Oligethidis veni auxiliator,
ob eorum facta apud Isthmū &
 Nemeā. brevis igitur carmine
 faciam manifesta verumque
 mihi iusiurandū aderit. sexa-
 gies enim vtrinque dulcilin-
 guis vox p̄conis *uictores eos*
pronuntiavit. * Eorū autē a-
 pud Olympiā *facta* videntur
 iam antea dicta fuisse. Futura
 autē, tunc *quum fuerint* dixe-
 rim aperte. Nunc autem spe-
 ro quidem, sed in deo *est e-*
uentus. verūm si deus custos
 eius iam à natiuitate progre-
 diatur, oui hoc Martiq; tra-
 demus faciēdū. *Facta autem*
eius in iugo Parnassio, & a-
 pud Argos, & apud Thebas,
rapta quā multa *sunt*; & quā
 multa apud Arcades *feci* do-
 miniū *coronae* obtinens, testa-
 bitur Lycei Iouis ara regina;
 Pellana quoque *testis erit sa-*
ctorum eius & Sicyon, & Me-
 gara, Aëacidarūque be-
 nefectus lucus, Eleusisque
 & opulenta Marathō, & quae
 sunt sub Aëtna altivertice

154 ΠΙΝΔ. ΟΑ. ΕΙΔ. Π.

καλλιπλοῦσι πόλιες, ἄ, τ' Εὐ-
βοία καὶ πᾶσαι καὶ
ἐλλάδι δὲ θύρῃσις ἐρβυῶν
μασσὶ ἢ ὡς ἰδέεθρ.
ἀλλὰ κούφοισιν ἐκνεύσαι ποῖ,
Ζεῦ τέλει, ἀδῶ διδοῖς,
καὶ τύχην τερπῶν γλυκεῖαν.

ΑΣΩΠΙΧΩ: ΟΡ-

χοιδρίω, παιδὶ Κλεο-
δάμου, σταδιῆ.

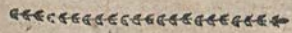
Εἶδος ΙΔ.

Εἶδος μονοστροφικῶν, καὶ λ. ιη, & ιζ.

ΚΑΡΗΣΙΑΝΟΥ ΔΑΤΩΝ ΛΑΧΕΪΣΑΙ,
ἀἴπε νάεετ' καλλιπλοῦν ἔδρα,
ὧ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασιλῆαι
Χάειρεσ' Ορχοιδροδ,
παλαγρόνων Μινυαῖ δ' ὀπίσκοπι,
κλῦτ' ἐπεὶ θυραμα.
σὺ γὰρ ὅμιν τα τερπᾶ & τὰ γλυκεῖα
γίνεται πάντα βροτῆς,
εἰ σφόδρ' εἰ καλὸς, εἰ τις ἀγαθός

PIND. OL. ODE XIII. 155

diuitis florentes vrbes, & Eu-
boea. Denique vniuersam per
Græciam inuenies scrutans
maiora quàm mente comple-
cti possis. Sed me leuibus exi-
re pedibus Iupiter effice, re-
verentiam dans, & prosperi-
tatem rerum delectabilium
dulcem.

ASOPICHO OR-
chomenio, filio Cleo-
dami, stadij cursori.

Ode XIII.

CEphesias aquas sortita, &
quæ incolitis pulchritu-
dine equorum nobilem se-
dem, ὁ pinguis Orchomeni
celebres reginæ Charites, an-
tiquorum Minyarum præsi-
dides, audite, quoniam preces
fundo. Nam per vos delecta-
bilia & dulcia existunt omnia
mortalibus, si sapiens, si pul-
cher, si quis splendidus

Universidad de
Biblioteca

ἄ ἀνὴρ· οὔτε γὰρ θεοὶ
κα σιμαῖν Χαερίτων ἄ περ
α κωισαίοντι χοροῖς,
α οὔτε δαίται· ἀλλὰ πάντων
α παμίας ἐρσην ἐν οὐρανῷ,
α χρυσόπορον δέσμα
α ἄρθε Πύθιον Ἀπόλλωνα Σφότεις,
α ἀέναν σέβοντι παῖδες
ρε Ολυμπίοιο σιμαί.

α ἰξ αὐτὴ κῶλα.

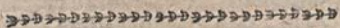
πόττι Ἀγλαΐα, φιλοκόμοι πε
τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κραίησιν πάνδεσσι
ἐπάκοι νῦν, Θαλία τε ἐπ
ερασίμοι πε, ἰδεῖσθα πόνδε
κῶμον ἐπ' ἀνδρῶν πύχα,
κοῦφα βιβῶντα. Λυδῶν γὰρ
Ἀσώπιχοι ἐν Ἔσπῳ,
ἐν μελέταις τε ἀείδων
μόλον, οὐνεκα ὀλυμπόνικος ἀ Μιν
σὺ ἔκαπ. μελαντεχία δόμον
Φερσιφόναις ἴθι Ἀχοί,
πατεὶ κλυταὶ φέροισ' ἀγ
ρηλίαν, Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖς ἡ
εργεπης ὅ π οὐ νέαν

[νύξ]

si vir. neque enim dij ve-
nerabilibus absque Cha-
ritibus regunt choros, ne-
que cōiunia: sed omnium
dispensatrices operum in
caelo, quæ iuxta insignem
arcu aureo Pythiū Apol-
linem collocarunt sedes,
sempiternū colunt patris
Olympij honorē. * Vene-
randa Aglaia, hymnorum-
que amans Euphrosyne,
filix eius qui potētissimus
est deorum, exaudirices
nunc estote. Tu quoque
Thalia cantus studiosa,
conspicata hunc chorealē
hymnum sorte propitia
leuiter incedentem. Lydio
enim Asopichū in ryth-
mo & premeditatis carmi-
nibus decantās veni, quo-
niam in Olympiis victrix
Minyca vrbs est propter
te. Nigros muros habentē
domū Persephonæ vade E-
cho, patri nobile ferēs nū-
tiū, Cleodamū vt intuita
filium, dicas quod ei iu-
uenilem

258 ΠΙΝΔ. ΟΛ. ΒΙΑ. ΙΔ.
 κολπίσι παρ' Ἰδδύσιο Πίσας,
 ἐστὶ φαίωσι κωδιμων αἰθλων
 Πιερόισι χείταν.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ
 Πύθια.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙ-
 τνάω, Συρακοσίω,
 Ἰερμαλί.
 Εἶδος Α.

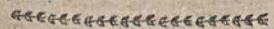
εἰσοφία, κώ. 16.

ΡΥΣΕΑ φόρ-
 μιγξ Απολλων
 νος, καὶ ἰοπλοκά-
 μων
 σιδίκον Μοισαῶν

κτίανον,
 πῆς ἀκούειμι βράσις, ἀγλαίας, ἄρ' ἔξέ;

PIND. OL. ODE XIII. 159
 in sinibus illustis Pisee
 coronavit inclytorum cer-
 taminum pennis casa-
 riam.

PINDARI
 Pythia.

HIERONI
 Aetnaeo Syra-
 cufano, curru
 victoriam a-
 depto.

Ode I.

VREA
 cithara A-
 pollinis, &
 nigrum ca-
 pillitiu ha-
 bentiu Mu-

sarum consona possessio,
 quam audit quidem rhy-
 thmus, letitiae initium;

ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Α.

πείθομαι δ' αἰδοῖσάμασιν,
 ἀγχοῖς χορῶν ὅπποται παροισμῶν
 ἀμβλαῖς τῆς χηρῆς ἐλελιζοῦνός,
 καὶ τὸν ἀρχματῶν κεραυτὸν σβεννύης
 κενάου πυρός· δὲ
 δὲ δ' ἀνά σιάπῳ Διὸς ἀετός, ὠ-
 κίαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-
 θεν χαλάξαις,
 ἀπὸ κώ. 16.
 ἀρχὸς οἰωνῶν. κελαινῶ-
 πιν δ' ὅππ' οἱ γεφέλαν
 ἀγκύλω κρατὶ βλεφάρων
 αἰδὺ κλαῖστρον κατέχευας, οὐ δὲ κνώσ-
 ὕξεν ἴωτον αἰωρεῖ, πᾶσι [σταν
 ῤιπᾶσι καταρόυδος, καὶ γδ βια-
 ται ἄρης, πρᾶχθαι ἀνευθε λιπῶν
 ἐγχεῶν ἀκμαῖ, ἰάγει καρδίαν
 « κῆμαπ κῆλα δὲ καὶ
 « δαμόνων θέλχ φρένας, ἀμφί τε Λα-
 « πίδα σοφία βαθυκόλ-
 « πων τε Μοισαῖ.
 ἐπὼ κώλ. 16.
 « ὄσα δὲ μὴ πεφίληκε
 « Ζεὺς, ἀτύχοιται βοᾶ

PIND. PYTH. ODE I. 161]

& parent cantores signis
 quum choris precun-
 tium procemiorum præ-
 ludia facis, & cuspidatum
 fulmen extinguis æterni
 ignis, dormitque sub sce-
 pto Iouis aquila, velo-
 cem alam vtrinque la-
 xans, * dux avium ni-
 grāmque nubem (palpe-
 brarum suave claustrum)
 super aduncum eius ro-
 strum infundis. atque illā
 dormiens humidum dor-
 sum attollit, tuis missili-
 bus delinita. Quinetiam
 violentus Mars, asperam
 scorsum relinquens ha-
 starum cuspidem, oble-
 stat cor voluptate. Deni-
 que carminum illece-
 bræ & deorum quoque
 demulcent mentes, cum
 Latoidæ sapientia, &
 profundos sinus haben-
 tium Musarum. At quæ
 non amat Iupiter, auer-
 fantur vocem

ἄ Πριεΐδων αἰετοῖα,
 ἄ γαῖπτε ἔ πόντιο κατ' ἀμαμάκτιο*
 ὅστ' ἐν αἰνᾷ ἄρπάρω κέ-
 ται θεῶν πολέμιος,
 Τυφῶς ἐκαπντακάρως, πόν ποτε
 Κιλίκιοι ἔρεψα πολυώ-
 νυμον αἰτρῶν* ναῦ γε μαῖ
 ται θ' ἰσθ' Κίμας ἀλιθίκες ὄχθα,
 Σικιλία τ' αὐτὸ πέζες
 σέρνα λαχάειπα* κίων
 δ' οὐρανία σινέχθ,
 νιφοῖας Αἴτνα παίετες
 χόνος ὄξείας π.θ.ῶα.
 σρο. β. κώλ. 16.

ταῖ ἐρθλογοται ἰδὼ ε' πλά-
 του πνρὸς ἀγρόπαται
 ἐκ μωχῶν παζαί, ποταμοὶ
 δ' ἀμέρασι ἰδρ' παροχονπ ῥόον κα
 αἰθων' ἀλλ' ἐν ὄρφισσι πῖρας [π
 φοινισα κωλινδρῶα φλοξ' ἐς βαθ
 αν φέρει πέντου πλάκα σιῶ πατ' ἄρο.
 κείνο δ' Αφάισιο κρωμοὺς ἐρπεπὶ
 δζνοτάτοις αἰαπέ-
 πειπῖρας ἰδρ' δαυμάστον παροσιδέ-

Pieridum audientia, per
 terram atque per mare
 vastum, quique in hor-
 rendo Tartaro iacet
 deorū hostis Typhæ-
 us centiceps, quem o-
 lim Cilicium educauit
 multi nominis antrum.
 at nunc & littora mare
 coercentia quæ sunt su-
 per Cumam, Siciliaque
 eius premit pectora hi-
 spida, columnaque cæ-
 lestis cohibet, niuosa
 AEtna, per totum annū
 nituis acutę nutrix, *cū-
 ius ex penentralibus eru-
 ctātur inaccessi ignis pu-
 rissimi fōtes, fluviiq; s-
 gni interdiu effundunt
 vorticę fumi ardentem:
 sed noctu rutila flamma
 volutata, saxa in profū-
 dā defert maris planitię
 cum vehemētī strepitu.
 Illud autē Vulcani re-
 pile gurgites valdē hor-
 rēdos eiectat, prodigiū
 quidē admirabile aspe-
 l. ij.

δάς, ταύμα δὲ καὶ περιό-
των ἀκούσαι,

αἰψὲρ. κώλ. 16.

ἢ λίτνας ἐν ἰδρυαμφύλ-

λοις δὲ δευτακορυφαῖς,

Ἐ πὶ δ' ὦ στραμνῆ δὲ χαρῶσ-

σοῖσ' ἅπαν ἰάπην ποπικλιμῶρον κενῆσ'

εἴη Ζεὺς, πῖν εἴη αἰδανείν,

ὅς πῶτ' ἐφέπεις ὄρος, ἀκάρποιο γαί-

ας μέτωπον. πῶ μὲρ ἑπωνυμίαν

κλεινός οἰκιστὴρ ἐκώδακε πόλιν

ρίπτα. Πυθιάδος

ἢ ὅν δρῶμω κάρυξ ἀνέειπέ νιν αἰ-

γέλλων Ἰέρωνος ἑσθ'

καλλινίκου

ἔπω. κώλ. 16.

αἰ δρῶμασι. ναοισφορήσις

αἰ δὲ αἰδράσι παρῶτα χάρεις

αἰ ἐς πλόον ἀρξιδρόοις, πιμ-

αἰ παῖον ἐλθῆν ὄροισι. εὐοικότα γῆ

αἰ καὶν τελευτᾷ φερτέρου νόμ

αἰ σου τυχεῖν ὁ δὲ λόγος

ταύταις ὅπῃ σιωπηλαῖς δόξαν φέρει

λοιοπὴν ἐστὶ δὲ σφραῖσ-

tu, miranda verò res & iis
qui audiunt ab illis qui
transferunt, * qualiter AE-
tnæ in nigri frondibus liga-
tus est cacuminibus & so-
lo, cubileque vellicans to-
tum dorsum inclinatam
pungit. Contingat Iupiter,
tibi contingat placere, qui
hunc regis montem (ferti-
lis terræ frontem) cui co-
gnominem inelytus condi-
tor decoravit urbem vici-
nam, Pythiadisque in cur-
riculo præco proclamavit
ipsam, nuntium adferens
super egregii victoris curri-
bus. Viris autem qui na-
uibus vehuntur, præcipuum
gaudium, navigationem au-
spicantibus, deductorium
venire ventum. verisimile
est enim & in fine melio-
rem reditum consequutu-
ros. Mea autem oratio his
succesibus gloriam affert,
dicens in posterum futuram
esse coro-

σιν, ἰπποῖσι τε κλυτὰν,
 & σὺν ἰφώνοις θαλίαις ὀνομαστῶν,
 Λύκιε καὶ Δάλοιο ἀνάστον
 Φοῖβε, Πάρνασσῶ τε κρήναν
 Κασταλία φιλέων,
 ἐθελήσας ταῦτα νόω
 Ἰδέσθαι θύανδρόν τε χόραν
 σροφῆ γ. κώλ. 16.
 αὐκὶ δῖάν γ' ὀ μαχρὰν αἰπῶ-
 ασαι βροπέαις ἀρέταις,
 α καὶ σοφοῖ, καὶ χερσὶ βία-
 α τῆ, πείνλωσσι τ' ἔφω. αἶδρα δὲ
 ἐγὼ κίϊνον
 αἰήσασιν ἰδρῶν ἄν, ἔλπιμα
 μὴ χαλκοπέραον ἀκονθ' ὡσεὶ ἄγρ-
 νος βολῆν ἔξω παλάμα δονέων,
 μακρὰ δὲ ῥήγαις ἀμβόλαδ' ἀντίοις.
 εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὀλ-
 βον ἰδρ' ἔπω κ' ἐπαύων δόσιν ὀ-
 δόνοι, καμαπτῶν δὲ ὀπίλα-
 σιν ἀγρῶν
 αἰτηρ. κώ. 16.
 ἢ κεν αἰ μνάσεν οἴαις
 ὀν πολέμοισι μάχαις

nis & equis inclytam, &
 inter dulcisona cōiuvia
 celebrem Lyciæ & Deli
 imperiū obtinens Phœ-
 be Parnassique fontem
 Castaliā amās, velis hæc
 animo mandare, & bene
 instructā viris regiōnē.
 * A diis enim molimina
 omnia mortalibus vir-
 tutibus, & prudentes &
 manibus fortes & lin-
 gua eximij nascūtur. Vi-
 rum autem ego illum
 laudare cogitans, spero
 me area cuspide iaculū
 non tanquam extra cer-
 tamen iacturum, manu
 vibrantem, sed vbi pro-
 cul iaculatus fuero, su-
 peraturum aduersarios.
 Utinam enim vniuer-
 sum tempus felicitatem
 quidem ita & diuitia-
 rum donationem diri-
 gāt, laborum verò obli-
 uionem præbeat. * Cer-
 te in memoriam redu-
 ceret quidem in bellis
 l.iiiij.

πλάμοι ψυχᾶ παρήμει-
 ν' αἰνίχ' ἄριστον ὅθεν παλάμεις π-
 οῖαι οὔ τις Ἑλλάδων δρέπει, [μαρ-
 τύρα] πύθωνος σφαιραῖμ' ἀγέρωχον. νῦν Γεμαῖ
 τῶν Φιλοκλήταο δίκαι ἐφέπων,
 ἐστράβδη, σὺν δ' αἰάτκα μιν φίλον
 κεί τις ἐὼν μεγαλά-
 νωρ ἐστνε. φανὶ δὲ λαμόθεν ἔλ-
 κει τειρόμβρον, μεταλλάσ-
 σοντας ἔλθειν

ἔπω. χρο. ιε.

ἥρωας ἀπιθέεις Ποί-
 αῖος ἵδον τεξοταν,
 ὅς Γελαμοιο πόλιτι παρ-
 σιν πελθίπασεν τε πόνοις Δαγαοῖς*
 ἀδενεῖ μὲν χρωὶ βαίνων,
 ἀλλὰ μοιρίδιον ἴω.
 ἔτω δ' Ἰέρωνι θεὸς ὄρωτῆρ πέλοι,
 πὸν ποροτέρποντα χροόνον, ὦν
 ἔρεται καμρὸν διδοί.
 Μοῖσα δὲ παρ Δεινοδωρεί κελαδῆσσι
 πείθε μοι πρηνὰν τεδρίπτων.
 χροῖμα δ' ἐκ ἀλλόπελον νι-
 καφοεῖα πατέρος.

tolerant animo pugnas susti-
 nuerit, quando nacti sunt deo-
 rum auxiliis honorem qua-
 lem nullus Græcorum decer-
 pit, diuitiarum coronamen-
 tum superbum. Nunc Philo-
 ceta morem sequens in mili-
 tiam profectus est, & ex neces-
 sitate & tanquam amico etiā
 aliquis qui erat magna forti-
 tudine præditus blanditus est.
 Aiunt autem ex Lemno, quum
 vlcere vexaretur, inuestigatu-
 ros venisse *heroas dijs com-
 parandos Pæantis filium sagit-
 tarium, qui Priami urbem e-
 uertit, finiuitque labores Græ-
 cis: inualido quidem corpore
 incedens, sed fatale erat. Sic
 autem Hieroni deus stabilitor
 sit sequenti tempore, eorum
 quæ optat, facultatem oppor-
 tunam tribuens. Musa etiam
 apud Dinomenem ad canen-
 dum mihi obsequere, præ-
 mium quadrigarum: gaudium
 enim non alienum a filio vi-
 ctoria patris.

ΠΙΝΔ. ΠΤΘ ΕΙΔ. Α.

ἀγέπειτ Αἴτνας βασιλεῖ
φίλιοι ἔξ ἄβρωμαρ ὕμνον.

590. δ. κολ. 16.

ἡ πόλι κίναυ θεομα-
τω σὺ ἐλδοθεῖα,

Τλίδος σαθμας Ἱερων
ἐν νόμοις ἔκλιστε θελοπι ὃ Παμφύλε
καὶ μαὶ Ηρακλειδαῦ ἐκτροιοι,
ὄχθαυς ἰσὼ Ταυζέπου ναιοντες, αἰ-
θεῖ ιδρῆνι πημοῖσιν ἐν Διζιμίου
Δωειῆς. ἔχρον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι
Πινδόνει ἐρνύιδροιοι,
λθλοκώλων Τυιδαιδαῦ βαδύδα-
ξοιο γίπνες, ὅτι κλέος αἰ-
θησεν ἀχμαῖ.

αιπροφή, κολ. 16.

Ζεὺ τέλει αἰεὶ δὲ τοιαύ-
ταν, Διδρα παρ ὕδαρ,
αἴσαν ἀσπίς καὶ βασιλεῖ-
σι, δακρυῖν ἐτυμον λόγον αἰθρώπων.
σωπι πῖν κεν ἀζητήρ αἰτήρ,
ἤψ' ἰ' ἀππλόωρος, δαμόν τε γε-
ραῖρων, βράπι σύμφωνον ἐφ' ἡσυχίαν.
λιπομα, νεῦσον Κροτίων, ἀμερον

PIND. PUTH. ODE I. 171

Agedum, postea AETHÆRE-
GI GRATUM excogitemus hy-
MNUM. * Cui urbem il-
lam cum diuinitus fundatā
libertate, Doricæ libræ int
legibus Hieron condidit.
volunt autem Pamphylia ac-
que etiam Heraclidarum
posterū, sub præcipitiis Tay-
geti habitantes Dorientes,
semper manere in legibus
ÆGIMI. Obtinuerunt au-
tem Amyclas fortunati ex
Pindo proruentes, albis e-
quis infidentium Tyndari-
darum celeberrimi vicini,
quorum hæstæ gloria flo-
ruit. * O Iupiter effice au-
tem semper talem fortu-
nam, Amenæ ad aquam, ci-
uibus & regibus. vt diuidi-
cent veram famam homi-
num. Tua ope dux filioque de-
imperans, populūque de-
corans, conuerterat concor-
dem in tranquillitatē. Sup-
plex oro, annue Saturnies
pacificam

ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Α.

ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖ-
νιξ, οὐ Τυρσανῶν τ' ἠγαλαπὸς ἔζη
ναυπητοῖσι ὕβριν ἰδῶν
ταῦτ' ὤφρα Κύμας,

ἐπὶ φ. κρ. 16.

οἷα Συρακοῦσιώων θρ-
χῶ δαμαδέντες πάρον
ἠκρωπῶρων ἀπὸ ναῶν·
ὅς σπιν ἐν πόντῳ βάλειτ' ἀλικίαν,
Ἑλλάδι δ' ἐλάσσει βαρείας
δουλείας, αἰρέσμαι
παρ' ἰδρ' Σαλαμῖνος Ἀθηναίων χάρι-
μαδόν' ἐν Σπάρτῃ δ' ἐρέω ταῦτ'
ὡφρα Κιθαιρώνας μάχαν,
ταῖσι Μήδεσσι κάμιον ἀγκυλόποξοι·
παρ' δέ γε ταῦτ' ὕβριδος ἀκταῖν
Ἰμέσσι, παρ' ἰδραῖσιν ὕμνοι
Δεινοδιόεος πλέσσει·
πὺν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετῶν,
πολεμίων αἰδραῶν καμῶντων.

ερωφ. ε. κρ. 16.

κα χαμρὸν εἰ φθίγγαμο, πολλῶν
κα πίερατα σιωπαῖν σαις
α ἐν βραχί, μείων ἔπειτα

PIND. PYTH. ODE I. 173

vt domum Phœnix Tyr-
rhenorūmque strepitus
obtimeat, nauibus lacy-
mabilem cladem intui-
tus, quæ fuit ante Cu-
mam, * qualia à Syracu-
fanorum duce domiti pas-
si sunt velocibus à nauibus.
Qui ipsis in mare
proiecit atate florentes
milites, Graciam eripiens
ex graui seruitute. Am-
plector à Salamine qui-
dem Atheniensium gra-
tiam mercedē: apud Spar-
tam autem dicā ante Ci-
tharonem commissam pu-
gnam: in quibus Medi la-
borauerunt curuorū ar-
cū gestatores. at verò a-
pud pulchrē aquosam ri-
pā Himere, filius Dinome-
nis hymnum conficiens,
quē adepti sunt per virtu-
tem hostibus viris cæsis.

* Opportunè si loquaris,
multarum rerum summas
complicans in paucis, mi-
nor sequitur

ἔμωμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμεί-
αι αἰανῆς περὶ χεῖρας ἀπάδεις. [βλαβεί
α ἀστῶν δ' αἰκοῦ κρύφιοι θυμὸν βαρύν-
α νει, καλῆς ἔσλοισι, ἐπ' ἀλοπέοις,
ἔ ἀλλ' ὄμφορ (κρέστων γὰρ οἰκτιρμῶν φθό-
μῆ παεῖει καλὰ· νό- [νος)
μα δὲ κείω πεδαλίω στρατῶν· ἀ-
μευδεῖ δὲ αἰεθς ἀκμονε χάλ-
κνε γλαῶσαν.

αἰτηρ. κώλ. ιβ.
ἐπ' καὶ φλαύροτ παραδύο-
σς, μέγα τειφέρεται
παρ σίδεν. πολλῶν ταμίαις |
ἔσ'· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πῖ-
δανθεῖ δ' ἐν ὄργῃ παρμύων, [σοί
εἰσφ' π φιλεῖς ἀκοῦν ἀδείαν ἀ-
εἰ κλέιν, μὴ κέ μινε λιάν δαπάναις·
ἔξλει δὲ, ὡς τε κυβερνάτας ἀνὴρ,
ἴστον αἰεμόεν.
μὴ δολωθῆς φιλε κέρδεσιν ὠφρα·
ἔς πέλοισ ὀπιδομύροτον αὔ-
α χρμα δόξας,
ἐπ' ω. κώλ. ιε.
οἶον ἀποιοχιδῶναι αὔ-

reprehensio hominum. sa-
tias enim continua he-
betat celeres mentes. ci-
uimque aures clam ani-
mum angunt maximè ob-
bona aliena. Veruntamen
(potior enim commiseratione inuidia) ne præter-
mittas honesta. governa
iusto clauo populū, vera-
cèmq; ad incedè fabrica
linguam. * Si enim quic-
quam leuis etiā momen-
ti abs te eruperit, magnum
proditus obtinet. Multorum
es dispensator: multi testes
sunt ambobus fide digni.
At generosis in moribus
permanens si amas famam
dulcem semper audire, ne
defatigeris nimium sum-
ptibus: sed expande ut
gubernator vir velum ven-
tosum. Ne decipiaris ami-
ce lucris scurrilibus. Re-
trò mortales sequens glo-
riatio laudis * sola mor-
tuorum vi-

κ' εδράν διαπαιμανύει
 κ' καὶ λοφίοις καὶ αἰοδοῖς.
 κ' ἔφθνηε Κροίσου φιλόφρων δρεπτα
 κ' πῆρ δ' αὐρῶ χαλκίῳ καν-
 α πῆρ πλέα νοῦν,
 κ' ἔχθεσ' Φθαριν κατὰ πῦρ φάπης
 κ' οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπώ-
 κ' ρόφιαί κοιναιτίαν
 κ' μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέχοιτο
 κ' τὸ δὲ παθεῖν βύ, πρῶτον αἰθλιῶν
 κ' β' δ' ἄκουεν, δευτέρῃ μοί-
 κ' ρ' ἀμφοτέροισι δ' αἰτήρ
 α ὅς αἰ' ἐγκύρησθ' καὶ ἔλθ',
 κ' σέφανον ὕψισον δέδεικται.

=====

Τ Ω Ι Α Τ Ω Ι Ι Ε Ρ Ω

νι, ἀρμαλι.

Εἶδος Β.

σπο. α. κώ. τε.

Μεγαλοπόλιες ὠ Συρα-
 κωσι, βαθυπόλεμου
 πύργος Ἀρεός, αἰ δ' ἄρα

torum vitam indicat &
 per scriptores profa ora-
 tionis & per poetas. Non
 interit Cræsi virtus comi-
 tate prædita. At tauro æ-
 neo combustorem, immi-
 tem animo, odiosa Phala-
 rin tenet vbique fama.
 Neque ipsum cicharæ do-
 mesticæ in consortium
 suave puerorum sermo-
 nibus admittunt. Cæte-
 rum fortunam prospere
 ram consequi, præcipuum
 est inter præmia. Bene au-
 dire autem, secunda feli-
 citas. In utrumque autem
 vir qui incidit & obti-
 nuerit, coronam altissi-
 mam accepit.

===== EIDEM HIERO-

ni, curru victoriam

adepto.

Ode II.

Grandi vrbes ὠ Syra-
 ceusæ bellicosu delu-
 brum Martis, hominum
 m. i.

ἵππων τε σιδεραρχμαῖ
 δαμόνιοι ἔσφοι,
 ὑμῖν τόδε τὰν λιπαρῶν ἔπ' ἠδ' ἠδ' ἠδ'
 φέρον μέλος ἔρχομαι,
 ἀγγελίαν περσασίας ἐλελίχθονος,
 ἄαρματος Ἰέρων ὃν ἄκρατέων,
 πηλαυγῶν ἀνέδησεν Ὀρ-
 τυγῶν σεφαῖοις,
 ποσάμιας ἔδος Ἀρτίμυδος.
 τὰν δὲ ἀπερ, κίνας ἀγανῶσιν ἐ-
 χροῖ ποικιλανίαις
 ἐδάμασσε πόλοις.

ἀντρ. κελ. 16.

ὅππ' γδ' ἰοχάμεσθ παρ-
 θένος χρεὶ δίδιμα,
 ὄ, τ' ἀγαθόνιος Ἐρμῆς,
 αἰγλαῖνα τίθησι κίσμον,
 ἔξωδ' ὅταν δίφρον,
 ἔνθ' ἄρματα πεισχάλινα κατα-
 γνήθ' ἀίνος ἵππιον,
 ὄρσοβίαναι, ἄρυβίαν καλέανθ'
 δῆσσι δέ τις ἐπέλεσεν ἄλλος ἀν-
 ἄσχα βασιλῶσιν ὕ-
 μνον, ἄποιν' ἀρετῶν.

equorumque ferro gau-
 dentium diuinæ alumne,
 vobis hoc fertilibus à
 Thebis afferens carmen
 venio, nuntium quadri-
 garum quatiendum tel-
 lurem. In quibus Hieron
 curru felix, victoria po-
 tiens latè splendentibus
 redimiuit Ortygiam co-
 ronis, fluvialis sedem
 Dianæ. Qua non sine, il-
 lius placidis in manib',
 variegatis habenis orna-
 tos domuit equos. * Nā
 sagittis gaudens virgo,
 manu gemina, certami-
 numque præses Mercu-
 rius radiantem imponit
 ornatum, quando poli-
 tas ad bigas, & ad cur-
 rus habenis obediens
 iūxerit robur equinum,
 tridētis impulsorē præ-
 potentem inuocans De-
 um. Alijs autem aliquis
 alius vir confecit cano-
 rum regibus hymnum,
 præmia virtutis.

m.ij.

κεκλιμένοι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλὰς φάμας Κυπρίων, πῖ-
χρυσόχαιτος προσφρόνως
ἐφίλασ' Ἀπόλλων,

ἐπὶ κ. κ. 12

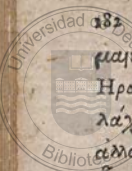
ἱερέα κίλιον Ἀφροδίτας
α ἀχὴ δὲ χάρις φίλων
α πῖπνος αἰπὴ ἔρρη
α ὀπιζομένη, σέ δ' ὦ Δεινοδρέε πῦ-
Ζεφυρία πρὸς δρυῶν
Λοκρῆς παρθέτος ἀπύει, πο-
λεμίων καμάτων ἕξ ἀμαχανῶν,
δὲ παλ' δῶαμιν δρακῆτο' ἀσφοδῆ-
α θεῶν δ' ἐφειμαῖαν
α Ἰξίονα φασὶν ἑῶτα
α βροπῆς λέγαν, ἐν πῖπρον ἑσχεῶ
α πῖπτον κελινδύδρον,
α τὸν ἀεργέταν ἀγανῆς ἀμοιβαῖς
α ἐπιζομένης πνεύσας,

σρο. β. κ. κ. 12

ἔμοιθε δὲ σφεδρῆς, ἀμύμ-
σι γὰρ ἄρα Κρονίδαις
γλυκῶν ἐλῶν βίοντι, μα-
κρόν οὐχ ἴσοι μινεν ἄλβον,

Nam resonant quidem
circum Cinyram saepe
sermone Cypriorum,
quem auricomus pro-
pense dilexit Apollo, fac-
cerdotem Veneris velus
quendam arietem ducem
gregis. Impellit autem ad
hoc faciendum gratia be-
nevolis remuneratrix pro-
facis sequens. Te vero o
Dinomene filii, Zephyria
ante ades Locrensis vir-
go resonat, bellicos post
labores immensos, per
tuas vires intuens securi-
tatem. Deorum autem
mandatis Ixionem aiunt
haec mortalibus dicere,
dum in alata rota circun-
quaque volutatur, bene-
factorem placidis remu-
nerationibus expicientes
perfoluere gratiam.

* Didicit autem rem cer-
tam. propitios enim apud
Saturni filios dulcem na-
ctus vitam, longam non
sustinuit felicitatem.

μαινομένης φρεσίν,
 Ηρας ὅτ' ἐβάσιπεν, τὴν Διὸς ἄναι
 λαχόν πολυγαδίες. [ρον
 ἀλλά νιν ὕβρις ἐς αὐάταν ἱσφάφα-
 ὠροι. τίχαι δὲ παθῶν ἐοικῶτ' ἀνῆρ,
 ἔχαιρετον ἔχε μύχθον αἰ
 δύο δ' ἀμπλακίαι
 φερέπνοι τελέθοντι τὸ μῦθ
 ἦρας, ὅπ τ' ἐμφύλιον αἶμα παρ-
 πτος ἐκ αἴτερ τίχαις
 ἐπέμιξε θνατῆς

αἰπροφῆ, κώλ. ιε.

ὅπ τε μεγαλοκυνήσε-
 σιν ἐν ποτε θαλάμοις,
 Διὸς ἀκοιπν ἐπειρεῖ-
 πο. χῆ δὲ κατ' αὐτῶν αἰεῖ
 παντός ὄραν μέθον.
 ἀναι δ' ἱσφάφα πει ἐς κωκόπατ' α-
 θροαι ἔβαλον πῦλ
 ἔπὸν ἱκοντ', ἐπει νεφέλα παρθέλατο,
 ψύδος γλυκὴ μύθων αἰθρις ἀνῆρ,
 εἶδος γὰρ ἱσφροχάλατα
 παρῆπει οὐρανία
 θυγατέι Κρότου, αἴτε δόλοτ

quum furiosa mente Iunonem
 deperit, quam Iouis strata sor-
 titi sunt multum iucunda: sed
 eum insolentem petulantia in-
 damnum impulit. Mox enim
 passus consentanea vir ille, ex-
 quitam sustinuit ærumnam.
 Dux autem culpe ærumæ por-
 tatrices sunt. vna, quod heros
 cognatum sanguinem primus
 non sine fraude miscuit inter
 homines: altera, quod in ma-
 gna penetralia habentibus tha-
 lamis vxorem Iouis tentauerat.
 Oportet autē *ἑνὴν αὐτῆς* se-
 cundum se semper cuiuslibet
 rei considerare modulum. Con-
 cubitus autem peruersi in ca-
 lamitatem coniecerunt etiam
 hunc accedentem, postquam
 cum nube concubuit, mendacium
 dulce consecans inscius
 vir. Forma enim *illa nubes*, ex-
 cellentissima par erat celesti
 fixæ Saturni. quam *nubem* fraude
 m. iiij.

αὐτῶ θεῶσι Ζηνὸς παλάμα καλὸν
πῆμα. πὺν δὲ πετρακτα-
μοῖ ἔπειραξε δεσμῶν,

ἐπώδου κώ. 101.

εὐν ὄλεθρον ὄγ. ὅν δὲ ἀφύκτοι-

σι μοπέδαις ποτῶν,

ταῖν πολύκοινον αἰεδέ-

ξατ' ἀγχιλίαν' αἰθυ δὲ οἱ Χαείτων

γόνον ἰσφιάλον, [τίκτι

μόνα καὶ μόνον, οὐτ' ἐν αἰθέρα-

σι χρυσόφοροι, ἔτ' ἐν θεῶν νόμοις,

πὺν οὐμάξε βράφοισα Κένταυροι, ὅς

ἰπποισι Μαγνη-

πίθεος ἐμῆνυτ' ἐν Γα-

λίῳ σφυροῖς. ὅκ δὲ ἐγγόνοντ' εὐραπίδ

δαυμασῶς, ἀμφοτέροισ

ἐμοῖσι θεαῖσι. τὰ ματῶνεν μῦθ

καίτω, πῆ δὲ ὑπερθε, παύσας.

σραφή γ. κώ. 102.

π θεὸς ἀπαν ὅππ' ἐλπίδ-

π σι τέκνον ἀνύετα.

π θεὸς ὁ καὶ πέρωντ' αἰ-

π ἐπὶν κίχρ, καὶ θαλασσῶν-

π οἱ τῶν μείβεται.

structam manus Iouis ei
fecerant pulchram per-
niciem. Quadriradium
autem vinculum fecit,

* suum exitum. in com-
pedes igitur membra ir-
recientes & effugium nō
habentes prolapsus, mul-
tum communem accepit

rumorem. Sine Gratiis
autem ipsi peperit prolem
superbiam sola & solum,

neque inter homines ho-
norem consequentem, ne-
que in deorum legibus.

quem ea quæ aluerat no-
minavit Centaurum, qui
cum equabus Magnetiis

concubuit in Pelii valli-
bus. Nati sunt igitur gens
mirabilis, ambobus simi-
les parentibus, quæ à ma-
tre, erant infernæ: at quæ

supernæ erant, patris.
* Deus omnem pro votis
exitum peragit. deus in-
quam qui & alatum aquilæ

iam assequitur, & mari-
num præuertitur

α δ' ἔσθ' ἴνα, ἐὺ ψιφρόνων ἴν' ἔκαμ' α
 α βροπῶν' ἑτέροισι δέ [ὡν
 α κῶδ'ος ἀζήθεον παρ' ἄν' ἐμὲ δ' ἔξ' α
 α φέβ' ἄν' δάκος ἀδινό' κακαροείαν.
 α εἶδον γδ' ἐκὰς ἐὼν τὰ πλ-
 α λ' ἐν ἀμαχανίᾳ
 α φογερὸν Ἀρχιλοχον, βαρυλό-
 α ροις ἔχθεσιν παινοῖδρον. τὸ πλου-
 α πῖν δέ τ' ἴω τὸ χα πότμου
 α σοφίας, ἄεστον.

αἰπρ. κώλ. 16.

τὸ δὲ σάφα νιν ἔχ' εἰ λθε-
 ἴερα φρενὶ παπαρεῖν
 αρωταρι, κύεε πολλαῖ
 μδ' ἀσεφαίων ἀμαῖ
 και στραποδ. εἰ δέ τις
 ἦδη κλεάπασί τε και σκελίμα
 λέξ' ἑπρότ' πν' α- [ροί
 ἦ Βλιάδα τ' πάροισι γυέδ' ὑαρωπ-
 χαύνα παραπίδι παλαμονεῖ κενεῖα,
 Δανθεῖα δ' αἰαβόσμοι
 σῶλον ἀμφ' ἀρετῆ
 α κελιδέων. νεοπαπ μδ' α-
 α ρήξ' ἑράσος δ' ἄν' πολέμοι ὄθ' α

delphina: atque aliquem elatos
 animos habentium mortalium
 contudit, aliis autem decus fe-
 nii expers dedit. At me opus est
 fugere morsum tristem, male-
 dicentiam. Tristi enim procul
 existens, sepe in angustiis, con-
 uitiatore Archilochum, dum
 maledicis odiis pinguefieret.
 At diuitias habere cum felici-
 tate sortis sapientia, præ-
 stantissimum. * Tu autem
 certò eas potes libera mente
 suppeditare, dispensator, do-
 mine multorum vicorum bene-
 cinctorum *murus velut* coronis,
 & numerosæ gentis. Quòd si
 quis iam diuitias & honore di-
 cit alium quempiam in Græcia
 eorum qui antè fuerunt, exti-
 tisse superiorem, obtusa cum
 mente conflictatur & futili.
 Conscendam igitur amœnam
 classẽ, de virtute *Hieronis* so-
 nans. Iuuentuti quidem auxi-
 liatur audacia circa grauiã bel-
 la. Unde

Φαμί καὶ σὲ τὰν ἀπί-
ραν, δόξαν βύρην,

ἐπὶ κού. 1. 1. 0.

καὶ μὴ ἐν ἰπποσύσῳσιν αἰδρα-

σι μδρονάμδρον, τὰ δὲ ἐν

πιζομαχας· βουλαί

Ἰσπερ σβυπτρα, ἀκίνδων ἐμοὶ ἐπι

πλὴ πύτα λόγον

ἐπαγνείν παρέχοντι. χαί-

ρε· τὸ δὲ μδρ κτ' Φοίνιστων ἐμπλαί

μέλος ἴσπερ πολιᾶς ἀλὸς πέμπται.

τὸ Κατόρειον

δὲ ἐν Διολίδεωσι χορδαῖς

τέλων, ἀθρησον χαίρειν ἐπικτύ πον

φόρμητος αὐτόεδρος,

γῆρσι δ' ὄφος ἐστί, μαδάν· καλὸς πῶ

πίτων, ὡς δὲ πησίαν αἰεὶ

εσοφὴ α. κ. 0. 1. 0.

καλὸς. 0 δὲ Ραδάμανθους βῶ

σπῆρα· γῆ, ὅπ φρεων

ἐλαχε καρπὸν αἰμώμη-

πν, ὅσ' ἀπάτασι θυμὸν

τέρπειται ἐἰδοθεν,

εἶα ψιδύρων παλάμας ἐπὶ σ' αἰεὶ

dico te quoque immen-
sam gloriam nactum esse,
*partim quidem in eque-
stribus pugnis cum viris
præliantem, partim in pe-
destribus pugnis. Consi-
lia autem tua senilia, tutum
mihi carmen ad omnem
sermonem, ut te laudem,
præbent, Salve. hoc qui-
dem carmen more Phœ-
nicæ negotiationis super-
canum mare mittitur,
Castoreum autem in AEO-
licis fidibus si velis, con-
sidera gratiam septifonæ
citharæ consequutus. Sis
autem qualis es, ubi didi-
ceris *id ex me*: pulchra sa-
nè simia apud pueros sem-
per * pulchra. Rhada-
manthus autem felix fuit,
quia mentis sortitus est
fructum inculpatum, ne-
que dolis animum oble-
tatur intus qualia susur-
ronum artes sequuntur
semper

α βροτῶν. ἀμαχον κροκῶν
 α ἀμφοτέροισ, δ' αβουλιῶν ὑποφάπες,
 α ὀργαῖς αἰτενές ἀλωπικῶν ἱελοῖο
 α κέρδ' δέ, τί μάλα τῶτο κερ-
 α δαλέον τελέει;
 ατε γ' ὀνάλιον πόνον ὀ-
 χοῖσας βαθῦ σκευαῖς ἑτέρας, ἀβά-
 πηλός εἰμι, φίλός ὤς,
 ἕως ἔρκος ἄλμας.

αἰτησ. κροκ. ιε.

α ἀδιδῶσιν δ' ἔπος ἐκβαλεῖς
 α κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
 α δόλιον ἀτόν. ὄμοφ' μαν
 α σάγων πολὺ πάντας, ἄγαν
 α πάγχυ δ' ἀπλέκει.
 α ὅ οἱ μετ' ἄνω θράσος. φίλον εἶη
 α φιλεῖν πολὺ δ' ἑχθρὸν, α- [μα]
 α ἴ' ἐχθρὸς ἐάν, λυκίο δ' ἴκαν ὀποθεύσ-
 α ἀλλ' ὀήσῃτε πάντων, ὀδοῖς σκολιῶς.
 α ἐν πάντι δέ νομίον ὀδύγλωσ-
 α σος ἀνήρ ὀσφ' εἶρει,
 α ὀφ' ἀπυραγίδι, χ' ὀπίται ὀ
 α λαυρός θραπῆς, χ' ὀπίται πολὺν οἱ ὀ-
 α τηρέοι. γη δ' ὀσφ' [φ.]

mortalium. inexpugnabile ma-
 lum ambobus, calumniarum
 sublocutores, moribus impen-
 se vulpium similes. [Quantum
 ad lucrum autem, quid magno-
 perè hoc lucrosum est ipsi? Ego
 enim sum immerisabilis vt su-
 ber super maris superficiem,
 qui sit instrumenti alterius ma-
 rinum laborem sustinentis pro-
 fundè. * Impossibile est autem
 verbum emitere validum inter
 probos ciuem dolosum. verun-
 tamen adulans omnibus valdè
 prorsus implicat sermones. Nō
 eius sum particeps audaciæ. A-
 micum contingat amare; ad-
 uersus inimicum autem, vt ho-
 stis existens, lupi more concur-
 ram, alia aliàs loca perambu-
 lans viis obliquis. In omni
 autem regimine, rectilinguis
 vir antecellit, videlicet & apud
 dominatum vnus, & quum
 impetuosa multitudo, & quum
 prudentes custodiam agunt. O-
 portet autem aduersus

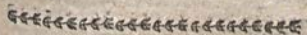

α θεῶν ἐκ ἐείρεν
     ἰσῶ κώ. ι. ο.
 κ ὅς ἀνέχῃ πτὲρ ἄντ' αἰώνων.
 ἴσπερ δ' αὐτ' ἐπέροις ἔδω-
 κ κέ μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐ-
 κ δὲ ταῦτα τόσον ἱσθῆν φθοιερῶν. σάθμας
 κ δὲ πνος ἐλλόδιος
 κ παροιστῆς, ὄνέ παζεν ἔλ-
 κ κος ὀδυναρὸν ἐὰ παρθε καρδία,
 κ πρὶν ὅσα φρονέει μηχανῶν) τυχεῖν
 κ φέρειν δ' ἐλαφρῆς
 κ ἐπαυχεῖτον λαβόντα
 κ ζυγόν, ἀρήξῃ ππὶ κέντρον δὲ ἴσ
 κ λακίξέμεν, πλέθει
 κ ὀλιθῆρος οἴμος ἀδοντα δ' εἶη
 κ με τοῖς ἀγαθοῖς ὀμλεῖν.

=====
 ΤΩ: ΑΥ ΤΩ: ΙΕ ΡΩ-
     νι, κέληπι.
 Εἶδος Γ.

σροφή α. κώ. ιγ.
ΗΘρον Χείρωνά κέ Φιμυείδαο
 ἠήχεων ἔθ' ἀμεπίρας ἀπὸ Γλαῖο

dum non contendere, *qui sta-
 bilit aliàs quidem res illorum, a-
 liàs autem aliis tribuit magnum
 decus. Sed neque hæc mentem
 oblectant invidiorum. Verùm à
 libra aliqua qui trahitur eximia,
 infixit hucus dolorificum suo-
 prius cordi, quam quæ cogita-
 tione molitur, assequatur. Ferre-
 autem leuiter super cervicem iu-
 gum, quum sumpseris, prodest:
 at contra stimulum calcitrare, est
 lubrica via. Canentem autem me
 contingat consuetudinem cum
 probis habere.

E I D E M H I E-
 roni, celete uictoriam
     adepto.

Ode III.

VElim Chironem Philyridè
 (si fas hoc è nostra lin-

αας κοινόν βύξααυ έπος,
 ζάειν πίν άποιο χύδρον,
 Ούραρίδα γόνου ά-
 ρυμέδοντα Κρόνου.
 βάσση σίτ' άρχην Γαλίου
 φήρ' άζέσπον,
 νόου έχοντ' άιδραν φίλου· οί-
 ος έών έδρεψέ πεπε
 τέκνον Ανωδωίας
 άμερον γμαρκίος Ασιλαπών,
 άρωα πανώδα παύ άρεκτήρα νόουσατ.
 άππερ. κρόλ. 17.
 πόν μόν άίππου Φλεγία θυγάτηρ
 ποριν πλέσση μάτρύλω σάυ Έλλεί
 θυά, δαμείσα χυσείοις
 πύξοισιν έω άρτέμυδος,
 εις Δίδωο δόμοι άν
 θαλάμω καπέα,
 α πύχαις Απόλλωνος, χόλος
 α ή ή αλίθιος
 α γίνεται πύδων Δίοσ. α
 ή άποφλαυείζασά μιν
 άμπλακίαισι φρεωνί,
 άλλον άνησε γάμον, κρύβδαν παύσθ.

gua commune optare ver-
 bum) reuiuiscere mortuū,
 prolem latē potentem Vra-
 nidæ Saturni, vallibusque
 imperare Pelii feram agre-
 stem, mentem habentem
 hominum amicam: qualis
 existens nutriti olim filium
 suauem Incolumitatis mē-
 bris vegetæ AESculapium,
 heroem omnigenorum
 propulsatorem morbo-
 rum.
 * quem boni equitis Phle-
 gya filia, priusquam ne-
 gotium suum confecisset
 cum Lucina circa matres
 versante domita aureis sa-
 gittis à Diana, in Plutonis
 ædes in thalamo descendit,
 Apollinis technis. Ira e-
 nim non vana est filiorum
 Iouis. Ipsa autem quam
 floccificasset eum, errore
 mentis, aliis nuptiis ascensit
 clam patre,

n. ij.

ὦ θῶδεν ἀκροσεκόμενα μυχθῆσα Φοῖβος,
ἐπωδὸς κώλ. ιε.

Ἐφῆρισται σπέρμα θεοῦ καὶ θαρρόν,
ὅτι ἔμειν' ἐλπίν βράπτειν γυμφιδίαι,
οὐδὲ παμφώνων ἰαχῶν

ὑδαίων ἀλικῆς
οἷα παρθένοι φιλέουσιν ἐταῖραι
ἔσπελαις ἔσποκου-

εἰζεῶδ' αὐιδεύς· ἀλλά περ
ἤρατο γῆρ' ἀπείον-

των, οἷα καὶ πολλοὶ πάρον,
ἄεσι δὲ φύλον ἐν αἰ-

ε δρώποισι ματαμότατον,
ἄεσις αἰχμῶν ὀπηλά-

ε εια, παπυαίρει καὶ πόρω,
ἄε μεταμόρνια θη-

ἄε ρβδω ἀκραῖα τις ἐλπίσιν.
σροφή C. κώλ. ιγ.

ἔχε τοιαῦταν μεγάλην αἰάτην
καμιπέπτε λήμμα Κορωνίδος, ἐλ-
δόνητος γὰρ ἀνάσθη ξέου
λέκτεσι ἀπ' Ἀρκαδίας.
οὐδ' ἔλαθε σκοπὸν· ὅν
ἂ' ἄρα μηλοδίκω,

prius intonso mixta Phœ-
bō, & * ferens semen Dei
purum, non expectauit
dum veniret mensa spon-
salis, nec omnifonorum
clamor hymenæorum, co-
ætaneæ vt virgines sociæ
solent in vespertinis can-
tibus dicere iuuenilibus
iocis sed amore capta fuit
absentium: qualia etiam
multi passi sunt. Est autem
genus hominum stultissi-
mum eorum qui vitupe-
rantes quo sunt indigena,
circumspic iunt que sunt
vltcrius, vana confectan-
tes irrita spe. * Habuit ta-
lem magnam calamita-
tem pulchrè vestitæ fastus
Coronidis. Nam cubuit in
stratis hospitis qui adue-
nerat ex Arcadia, neque
latuit speculatorem: sed in
receptrice ouium *ταύρα*

Πυθῶνι πᾶσ' ἐστίαιε
 ναοῦ βασιλῆος
 Λοξίας, κοινῶνι παρ' ἀ-
 διπᾶ τω γέωμαι πεπιδῶν,
 πάντα ἴσανι νόω.
 ψυδῆων δ' ἔχ' ἀπτεται, κλέπει τε μὴ
 ἔθεός, ἔβροπες, ἔρρις, ἔτε βελαῖς·
 αἴψερ, κῶλ. ιγ.

καὶ τότε γιοῖς Ἰχθὺς Εἰλαπῖδα
 ξενίαν κοίταν ἀνέμιν τε δόλοισι,
 πέμψε κασιγνήτην υἱόφει
 δύοισαν ἀμαμακέτω
 ἔς Λακέρειαν ἐπι
 ᾠδῶν Βοιωτιάδος
 κρημοῖσιν ᾧκει παρθένοισι.
 δαίμων δ' ἔπερος
 ἔς κακὸν τρέψεις ἐδαμά-
 σαπὸ νιν, καὶ γήπνων
 πολλοὶ ἐπαῦρον, ἀμῖα
 δ' ἔφθαρε πολλὰ τ' ὄρε πύρρ' ἔγος
 ἀπέρματος οἰθορὸν αἴτωσεν ὕλαν.
 ἐπω. κῶλ. ιε.

ἀλλ' ἐπὶ πύρρ' ἔσαν ἐν Ξυλίνῳ
 σὺγγονοὶ κύρα, σῆμα δ' ἀμφεδραμῆ

Pythone illa omnia sensit tēpli
 rex Loxias, socium apud rectif-
 simum quum opinionem de
 Coronide persuasisset sibi, omni-
 sciam mentem. Mendacia au-
 tem non attingit, fallitque eum
 non deus, non mortalis, factis
 neque consiliis. * Tunc quoque
 ubi cognovit Ischyis Elatidæ
 peregrinum concubitum, nefa-
 riámque fraudem, misit foro-
 rem furentem animi ardore im-
 petuosissimo in Laceriam: quon-
 niam ad Bœbiadis ripas habita-
 bat virgo. dæmon autem alter
 ad malum qui impulerat, per-
 didit eam, & ex vicinis multi
 participes fuerunt *existj Coronide*
dis simulque perierunt: ac *Ve-*
lut ignis in monte ex vno se-
 mine profiliens, magnam va-
 stavit syluam.

* Sed postquam pyra collo-
 carunt in lignea cognati puel-
 lam, fulgórque circumcurric

λάβρον Αφάϊσου, πύτ' ἔει-
 πει Ἀπόλλων, ἵκηπ
 πλαστομαί ψυχὰ γήϊος ἀμὼν ὀλέσσει
 ἄλλ' ἔσ' τὰ φθανά τω,
 μαῖε θεε βαρέεισσι πάθηα.
 ὡς φάτο· βόαιμα π' ἔειπ
 πρῶτόν κ' ἰχθῶν, πῆλ' ἔκ νεκροῦ
 ἔρπασε. καὶ μοῖρα
 ἔ' αὐτῶν διέφρανε περσεῖ.
 καὶ ῥά μιν Μάγνητι φέρωσ
 πύρεν Κενταύρω, διδάξαι
 πολυπήμονας αἰ-
 θρώποισιν ἰαΐσαι ἰόσοις.

590. γ. κ. α. 17.

ὧς μὲν ἂν ὕπσι μόνον αὐτοφύτων
 ἑλκῶν ξυνώοντες, ἢ πηλιδ
 χαλκῶ μέλη πετρῶιδροισ,
 ἢ χερμάδι πηλέολω,
 ἢ θεινῶ περὶ αἰ-
 θῶδροι δέμας, ἢ
 χιμῶνι, λύσας ἄλλον ἀλ-
 λοίων ἀχέων
 ἔξασθ'· ὧς μὲν μαλακῆσ,
 ἑπαιδαῖς ἀμφέπων,

impetuosus Vulcani, tum
 dixit Apollo, Non amplius
 sustinebo animo genus
 meum perdere miserabi-
 lissima nece, matris graui
 cum calamitate. Sic dixit:
 gressūque in primo quum
 attingisset locum, puerum ē
 caduere eripuit: ardens
 autem ipsi pyra flammam
 suam diuisit. Illum igitur
 Magnēsis adducens
 commisit Centauro, ad
 docendum multinocuos
 hominibus sanare mor-
 bos. * Eos itaque quot-
 quot venerunt ad ἑψυγῶν
 spontē natorum hulerunt
 participes, aut corusco
 ferro membra sauciati,
 aut saxo eminus misso, vel
 quibus æstiuus ignis de-
 populabatur corpus, aut
 frigus: liberans alium a
 aliis doloribus eripuit
 quosdam mollibus incan-
 scationibus trahans,

τοῖς δὲ ποροσάεα πίνονται, ἢ γήοις ποτλάτων πάντοθεν φάρμακα, τοῖς δὲ τομάς ἐστουεν ὀρθός.
ἀπίτρο. κσλ. ιγ.

α ἀλλὰ κέρδη καὶ σοφία δὲ δέεται,
ἔπραπε κακῆτον ἀγνώσει μι-
αδῶ, χρυσός ἐν χερσὶ φανείς,
αὐδρὸν ἐκ πανάπου κομίεται
ἤδη ἐαλακώτα. χερσὶ δ' ἄρα Κρονίου
ρίψας δι' ἀμφοῖν ἀμπτουὰ
εἰρων καθεῖλεν
αἰκίως, αἴτων δὲ κεραυ-
νός ἐνέσκηψε μόνον.

α χῆ τὰ εὐκότα παρ
α δαιμόνων μασειέμεν θνατοῖς φρεσὶ,
α γήοις τὸ παρ ποδός, οἷας εἰμὲν αἴσας.
ἐπω. κσλ. ιε.

α μὴ φίλα ψυχᾶ βίον ἀθάνατον
α σπεύδε, παῖ δὲ ἔμπαρκτον αἴτης μα-
εὶ δὲ σάφρων ἀήτρον ἐγαγεν [Χαναά.
ἔπ Χείρων, καὶ π οἱ
φίλτων ἐν θυμῷ ῥαίσι γάρυες ὕμνοι
ἀμέτροι ἦεν, ἰ-
οπῆ ἔσῃ τοι κέν μιν πίθον

quosdam verò lenia biben-
tes, aut membris circum-
ponens undique pharmaca,
quosdam etiam sectioni-
bus, stare fecit rectos. * Ve-
rum lucro etiam prudentia
irretitur. Peruenit illum
quoque ingenti mercede
aurum in manibus appa-
rens, virum à morte ut re-
duceret iam captum. Quare
manibus Saturnius iacu-
latus fulmen per amborum
pectora, respirationem ade-
mit statim, ardēsq̄ue *esse*
fulmen irruens immisit mor-
tem. Oportet consentanea
à diis quarere mortalibus
mentibus, cognoscētes
quod ante pedes, cuius fi-
mus fortis. * Ne anime
mi, vitam immortalem mo-
liaris, sed aggredere opera
quibus agendis par sis. Si
autem prudens specum ha-
bitaret adhuc Chiron, &
aliquas ei illecebras in ani-
mo suavitoni hymni nostri
poneret, ipsi utiq; persuasissē

καί γυνῶ ἐσλαῖσι παρ-
ορεῖν αἰδράσει θερμαῖά νοῦσαν,
ἢ πνα Λατοῖδα

κικληρόν, κί πατήρος.
καί κεν ἐν ναυοῖ μόλον, ἰ-
ονίαν τέμων θαλασταν,
Ἀρέθουσαι ὅπι κρέναι,
παρ' Αἰτναῖον ξέρον,
σροφή δ. κελ. ιγ.

ὄς Συρακούσασα νέμει, βασιλῆς
παρκαῖ ἀσπίς, οὐ φρονέων ἀγαθῶν
ξείνοις δὲ θανμασός πατήρ.
πᾶ ἰδὲ διδύμας χραετας,
εἰ κατέθαν, ὕγρει-
αν ἀγρον χρυσέαν,
κωμόντ' ἀέθλων Πυθίων,
ἀγλαν σεφάοις,
τοῖς ἀειπέων Φερένι-
κος, ἔλε Κίρρα ποτῆ,
ἀστέρας οὐρανόου
φαμί τηλαυγέστερον κείω φάος
ἔξ ἰκόμαι κε, βασιλῆν πόντον περὶ σπασί.
ἀντρ. κώ λ. ιγ.

αἰμ' ἐπ' ἀξασαυ μὲν ἔργῳ ἐδίλω

nunc quoque bonis praeberē
viris *seorsum* medicūm calid-
orum morborum aut ali-
quem Latoidæ vocatum *si-*
limum, aut patris *Apollinis* *Vi-*
delicet Iouis. atque adeo in
nauibus venissem, Ionium
secans mare, Arethusam ad
fontem, ad Aetnaum ho-
spitem, * qui Syracusis impe-
rat, rex lenis civibus, non in-
videns bonis, hospitibusque
suspiciendus pater. Ad quem
si descendissem, geminas gra-
tias afferens, *videlicet* sani-
tatem auream, & hymnum
certaminum Pythicorum:
qui esset splendor coronis
quas fortissime omnium se-
gerens Phoenicus equus o-
mnis consequutus est apud
Cirrham aliquando: stel-
la caelesti (dico) splendi-
dus illi lumen venissem, pro-
fundo mari traiecto. * Sed
vota facere ego volo

μα βί, τὰν κούραι παρ' ἐμὸν πρὸς θυροῦ
 σὺ Γαλή μέλπουσι θαμὰ
 σμυγὰ θεὸν ὀνύχαι.
 εἰ δὲ λόγρον σινέιδυ
 κούραι Ἰέρων
 ὄρθαι ὄπισσι, μαυ δάναων
 εἶδα πρὸς τέρων,
 α' ἐν παρ' ἐσλὸν πῆματι σὺ-
 α' δυο δαμόνται βροτοῖς
 α' ἀθάνατοι. γὰ μὲρ ὦν
 α' εἰ δυνάται νήποι κόσμῳ φέρειν,
 α' ἀλλ' ἀγαθοὶ, τὰ καλὰ βέλαιες ἔξω
 εἴπω δ' κίχλ. ιε.
 ἦν δὲ μοῖρ' ἀδαμονίας ἔπειται.
 λαγίταν γὰρ τοὺς τυραννον δέρεται,
 εἰ πν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας
 α' πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλῆς
 α' ἐκ εἴρητ' ἔτ' Διακίδα παρ' Γηλέϊ,
 α' οὔτε παρ' αἰηδέω
 α' Κάδμω' λέγονταί γε μαὶ βροτῶν
 ὄλθον ἑσφραταιν οἱ
 χεῖν, οἵ τε καὶ χρυσάμπύκρον
 ῥυτιδραῖ ὅ ὄρει
 Μοισαῖ, καὶ ὦν ἐπιπέλοισ

matri, quam venerabilem
 Deam puellæ iuxta meum
 vestibulum cum Pane ce-
 lebrant frequenter per no-
 ctem. Verum si sermonum
 intelligere summam rectâ
 nosti, edoctus à prioris se-
 culi hominibus, scis quod
 vnum ad bonum mala bi-
 na partiuntur mortalibus
 immortales. Sed ea stulti
 non possunt moderatè fer-
 re: at sapientes ea ferunt,
 bona obuertentes extrâ.
 * Te verò fors felicitatis
 conseqnitur. rectorem e-
 nim populorum regem is
 intuetur (si quem ex homi-
 nibus) potens fortuna. sed-
 enim, vita extra pericu-
 lum posita non contigit
 nec Abacida Pelco neque
 diuino Cadmo. Dicuntur
 tamè illi mortaliù felicitatè
 supremam habuisse, qui &
 Mûsas aureis reticulis redi-
 mitas canètes in monte &
 in septè portas habentibus

αἶγαν Οθήβαις, ὅππῃ Ἀρ-
μοίαν γάμψ βοῶπιν·
ὁ δὲ Νηρέος Δι-
ὄλου Θεῖν παῖδά κλυτὰ

σραφ. ε. κώ. 17.

καὶ θεοὶ δαίσατο παρ' ἀμφοτέροισι
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον
χρυσάϊς ἐν ἔδραϊς, ἔδινα τε
δέξαστο. Διὸς δὲ χάριεν
ἐκ παστέρων μεταμει-
ψάμενοι καμάτωι,
ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν·
ἐν δὲ αὐτῆ χροῖω,
τὸν ἰδὲ ὀξείασι θυγα-
τρεις ἐρήμωσαν πάσαις
Διφροσύαις μέρος αἰ
τρῆϊς αἰτέρ λυκχαλένω τε Ζεὺς πατὴρ
ἦλυθεν ἐς λέχος ἡμερτὸν Ουώνω.
αἰψρ. κώλ. 17.

τὸ δὲ πᾶϊς, ὃν παρ' μόνον ἀθανάτω
ἔκπν ἐν Φθία Θεῖς, ἐν πολέμῳ
πῆξις ἀπὸ ψυχῆν λιπῶν,
ἄρσεν πυρὶ καμῆιδμος
εἰ ἐν Δαναῶν γόοι. εἰ

audierunt Thebis, quando
Cadmus Harmoniam voco-
rem duxit bouinis oculis
speciosam: ille autem Peleus
Nerei valentis consilio The-
tin filiam inclytam. * Quin-
etiam dii epulati sunt apud
utrosque, & Saturni filios re-
ges viderunt Cadmus & Pe-
leus aureis in sedibus, donā-
que nuptialia acceperunt ab
illis. Iouis denique beneficio
ex prioribus transmutati æ-
rumnis, statuerunt erectum
cor. sed rursus procedente
tempore, hunc quidem Cad-
mum] filie tres per grauiā in-
fortunia priuarunt lætitiæ
forte: at candidæ brachiis
Semelæ Iupiter pater venit
in cubile amabile. * illius au-
tem Peleus filius, quem vni-
cum immortalis peperit in
Phthia Thetis, in bello sagit-
tis animam amittens, excita-
uit, dum igni cremaretur. Quod si
gemitum à Græcis. Quod si

o. j.

α δὲ νόω πὺς ἐχθ
 α θνατῶν ἀλαθείας ὀδοῦ,
 " χηῖ παρὸς μακάρων
 " τυχεύοντ' ὄπι προχέμεν. ἄλ-
 " λοτε δ' ἄλλοίαι προαί
 " ὑψιπταῖν ἀνέμων,
 " ὄλος δ' ἐκ ἐς μακρὸν ἀδρανὸν ἔχθ
 " ὅς πολὺς, ὅτ' ἀν' ὀπιβρίσας ἐπιπταί
 ἐπωκώ. τε. [λοι
 " σμικρὸς ὃν σμικροῖς, μέγας ὃν μεγα-
 " ἔσται. πὺν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρεσὶ
 " δαίμον' ἀσκήσω, κρετ' ἔμαι
 " περαπύων μαχαιαί.
 " εἰδέ μοι πλοῦτον θεὸς ἀβρόν ὀρέξαι,
 " ἐλπίδ' ἔχω κλέος ὄν-
 " ρέσται κεν ὑψηλὸν παρῶσα.
 " Νέσσορε καὶ Λύκιον
 " Σαρπηδόν', ἀνδρῶπων φάπς
 " ἕξ ἐπίων κίλαδα-
 " γῶν, τέκτορες οἶα σοφοὶ
 " ἀρμόσται, γινασκοῦδρα
 " δ' ἄρετ' ἀκλειαῖς ἀοιδαῖς,
 " χοροῖα πελέδι,
 " πύροισ δὲ παρὰ ξαδ' ἀμαρῆς.

quis ex hominibus in animo
 habet veritatis viam, oportet
 cum à beatis diis consequu-
 tum prosperam fortunam,
 frui sua felicitate. Nam alii
 alii sunt status alii volan-
 tium ventorum, felicitasque
 hominum non accedit in lon-
 gum permansura. Quæ qui-
 dem quodcumque ingens
 graui cū pondere me sequuta
 fuerit, paruus inter paruos,
 magnus inter magnos ero.
 Semper autem ad eam fortunam
 que me amplectetur, me
 in animo accommodabo, iuxta
 meam facultatem colens e-
 am. Quod si mihi diuitias
 deus speciosas dederit, spem
 habeo gloriam me nasciturū
 altam in longinquū. Nesto-
 rem & Lycium Sarpedonem
 hominū fama habet ex ver-
 sibus sonoris: quales compe-
 gerunt fabri periti. Nā quæ
 cognoscitur virtus per incli-
 tos cantus, diuturna est: sed
 paucis id facere facile est.
 o. ij.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΩΙ ΚΥ-

ρλων αρω αρματι.

Ειδος Δ.

σροφή α. κώλ. ιδ.

Σ Αμερον ιδω χη σε παρ' αιδρω φιλω

σα ιδω δ' ιππου βασιλι Κυρα-

ρας, οφρα κωια ζοιη σου Αρκεσιλαω Μοισα. Λαπιδασιν οφειλδωρον

Πυθωνι τ' αυξης ουρον υμων.

ε νδα ποτι χυσιων

Διος αεπιων παρεδρος,

ου δεπδαμου Απιδλω-

ρος τυχοντες, ιερεια

χησεν οησι ηρα Βαβλον

και ρποφορον Λιβυας, ιερα ο

ιασον ως ηδη λιπων,

κλισην Ααρματον

πολιη ου εργινενε μεσω

αιησροφη κωλ. ιδ.

χη το Μηδειας επος αλκομοσι.

η εβδωμα δε σου δεκατα χυρα,

Θηρειον Διηπα το ποτι ζαμωρις

ΑΡΚΕΣΙΛΑΩ

Cyrenæo curru victo-
riam adepto.

Ode IIII.

Hodie oportet te apud viru amicū stare, eque- stris regem Cyrenæ, ut cho- reas ducente cum Arcesila, ὁ Μῦσι, Latoidis debitū Py- thonique provehas ventum prosperum hymnorum. vbi olim ea quæ aureis Iouis a- quilis assidet sacerdos, qui absens non esset Apollo, o- raculo suo pronūciauit con- ditorem fore Batum frugi- feræ Libyæ. sacra insula ut iam relicta conderet curri- bus præstantem ciuitatem in albo vbere terre,* & Me- dex vaticinium reportaret, cum septima & decima ge- neratione, apud Theram ce- ditum. quod AEetæ olim periracunda

πῶς ἀπέπλοσ' ἀθανάτου σώματος,
δέσποινά Κόλχων, ἔπε δ' οὕτως
ἤμθεοισιν ἰά-

στος αἰχμηταὶ ναύταις·
κέλυτε πῦδες ἰαφ-
θύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν.
φαμί γδ ταῖς δ' ἔξ ἀλιπταῖς-
κλυτοπότη γὰρ Ἐπάφοιο κόρασ'
ἀστῶν ῥίζαν φιλοθύ-
σεσσαι μελησιμβόρον,
Διὸς ἐν Ἀμμωνος θεμέθλοισι.

ἔπικώ. 17.

αἰτὶ δελφίνων δ' ἐλαχπτερόν,
ἵπποις ἀμείβαντες τοαῖς,
ἀνία τ' αἰτ' ἔρετῶν,
δίφροις τε ναμάσοισιν ἀελοπόδας·
κείνος ὄρνις ἐπελευθε-
σὶ μεγάλαν πόλιων ματρὸς πόλιν
Θήραν γυρόσσαι τὸν πετὲ
Τελπονίδας ἐν παροχθαῖς
λίμνας, θεῶ ἀνέει εἰδοδύρω,
γαῖαν διδόντε ξένια,
παφ' ἔσειθεν Εὐφραμὸς καταλαῖς,
δέξαιτ'. αἴψου δ' ὅπτι οἱ Κρονίων

filia effluit immortalī ab
ore, domina Colchorum.
dixit autem ita Semideis
Iasonis bellicosi nautis:
Audite filii magnanimō-
rumque hominum & de-
orum. dico enim ex hac
mari percussa terra filiam
Eraphi aliquando urbium
radicem plantaturam esse,
quæ sit curæ mortalibus,
Iouis in Ammonis funda-
mentis. *Pro delphinibus
autem paruas habentibus
pinnas tanquam alas, e-
quas permurantes velo-
ces, habenasque pro re-
mis, currus regent celeri-
pedes. Illud augurium effi-
ciet magnarum urbium
metropolin esse Theram.
quod aliquando Tritoni-
dis paludis in fluentis, Eu-
phemus, quum ē prora
descendisset ad deum ho-
mini assimulatum, terram
dantem pro xenis, acce-
pit. faustum autem super
eo Saturnius

216 ΠΙΝΔ. ΠΤΘ. ΕΙΔ. Δ.

Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγγε βρονταῖς,
σοο. ε. κ. λ. ι. δ.

αἰὲ ἀΐκωραι ποτὶ χαλκὸν ἔγωγε
καὶ κριμαίων ἐπίπασε, σοο.

Δργεῖς χαλκίν, δώδεκα δ' ἑσπέρῳ
ἅμερας ἔξ Ουρανὸς φέρουδρ.

κώτων ἑσπέρης ἐρήμων,
ἐνάλιον δόρυ, μή-

δεσιν αἰσώπιντες ἀμοῖς·
τυτάμῃ δ' οἰόπολος

δαίμων ἐπὶλθε, φαίδιμα
αἰδρὸς αἰδρῶν ἑσπέρῳ

θηκείδρος. φίλιον δ' ἐπέων
δ' ἔρχετο, ξένοις αἴτ' ἐλ-

δόντοσιν ἀεργήται
δεῖπ' ἐπαγγέλοντι ἑσπέρῳ.

αιπρ. κ. λ. ι. δ.

ἀλλὰ γόνουσιν ἑσπέρῳ γλυκεροῦ
κώλυε μῆνα· φάτο δ' Εὐρύπυλος

Ζησίου παῖς ἀφ' ἵππων ἐννοσίδαι
ἔμμεναι. γήγωσκε δ' ἐπειροδύρας.

αἰ δ' ἑσπέρῳ δ' ἑσπέρῳ ἀφ' οὐράς
δεξίτερῳ, ἑσπέρῳ

ξείνιον μάστουσε δούναι.

PIND. P. YTH. ODE III. 217

Iupiter pater cum fragore
edidit tonitru: * quando
an ehoram ferreas malas
habentem in naue suspen-
dentibus fortè superuenit,
citæ Argis frænum. Duo-
decim autem prius dies
extra Oceanum portaba-
mus super dorsa terræ de-
serta marinam machi-
nam consiliis quum extra-
xissemus nostris. Tunc au-
tem solinus deus super-
uenit qui induerat illu-
strem viri venerabilis fa-
ciem., amicis que sermo-
nes ordiebatur, hospitibus
ut aduenientibus benefici
cœnam denuntiant pri-
mum. * Verumenimvero
dulcis reditus opportuni-
tas prohibuit manere. Di-
cebat autem ille se esse Eu-
rypylû, terrâ cõmentis fi-
liû immortalis cõcussoris.
animaduertebat autè nos
festinâtes. quare quû subitò
arripisset tellurè dex-
tra, obuiû xenium quæsitus
dare

ὄψ' ἂν ἀπίθῃσθε νιν, ἀλ-
 λ' ἦρας ἐπ' ἀκταῖσι θορών,
 χθρὸι χθρὸι ἀπτερείσας,
 δέξατο βῶλακα δαμονίαν.
 πῶδ' ὅμα δ' αὐτὰν κατα-
 κλυθεῖσιν ἐκ δούρατος,
 ἐναλίεβ' ἀνδρὸσιν ἄλμα,
 ἐπὼ κ. α. 17.
 ἐσπέρας ὕψ' ἀπὸ πελάζῃ σπηλαῖαν.
 ἦ μά μιν ὄτρυνον θαμά
 λοιπῶσι θερεπὼν-
 ποσι φυλάξαι. τ' δ' ἤλαθοντο φρένας.
 καὶ νῦν ἐν τᾷ δ' ἀφ' ἔστιν κα-
 σω κέχρηται λιβύας ἀρυζώρου
 σπέρμα πρὶν ὤρας. εἰ γὰ οἴ-
 κοι νιν βάλε παρ χθόνιον
 Αἰδα σῶμα Ταιναρον εἰς ἱεράν
 Εὐφamos ἐλθὼν, ἦος ἰπ-
 πάρχου Ποσειδάουτος ἀΐαξ,
 τὴν ποτ' Εὐρώπα Τίτυος θυγάτηρ
 ἦκε Καφιστὸ παρ' ὄχθαις,
 σροφὴ γ. κ. α. 18.
 πηράτων παίδων κ' ὄπιζ' ἀνοδύων,
 αἶμα οἱ κείαν λάβε σὺ Δαναοῖς

Nec verò immoriger recess-
 sans heros, sed in littora
 profliens manū manum eius
 quum firmasset, accepit gle-
 bam admirandam. Audio au-
 tem eam submersam ē nauis,
 marina coivisse & se permis-
 sisse cū salfugine, *Hesper-
 rium humidum pelagus fe-
 quitam. At ego hortabar
 identidem famulos qui libe-
 rant laboribus, ut eā custo-
 dirent: sed eorum oblita sunt
 mentes. Et nunc in hac in-
 sula immortale fufum est
 Libya spatiosa semen ante
 tempus. si enim domi eam
 projecisset iuxta terrestre
 Orci ostium veniens Euphe-
 mus (filius praesidis equitum
 Neptuni, rex, quem aliquan-
 do Europa Tityi filia peperit
 Cephisi iuxta ripas) *qua-
 rtis liberis prognatis, sanguis
 eius eam obtinisset cum
 Danais

210 ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Δ.

ἔρρειαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἔκλεισανται Λακεδαιμόνος, Ἀρ-
χίον τε κώλου, καὶ Μυκηνῶν.

ἦν γέ μιν ἄλλοδαπῶν
κρίτην ἑρήσας ζωαρχῶν
ἐν λέχασι ἄλλοι· οἱ
κινεῖται δὲ σὺν ἡμῶν θεῶν
ἴασον ἐλθόντες, τέκνονταί
φῶτα κελαυφέντων πεδίων
δεσπόταν· τὴν μὲν πολυ-
χρῆσῳ περὶ ἐν δαίματι
Φοῖβος ἀμνάσας ἔμελλε,
αἰήσας κ.σ. 101.

Γύθιον γὰρ καταβάτω, χρόνῳ
δ' ὑπέρω γάλασι πολέων ἀγαθῶν
Νέλοιο παρὲς πῖον πέδρος Κρονίδα.
ἦ ῥά Μυθείας ἐπίων σίχας, ἔ-
πιαξαν δ' αἰκίνηται σιωπῶν,
ἦ ῥως αἰήσας,
πυκινὰ μῦθον κλύοντες.
ὦ μάκαρ ἢ Πολυ-
μνάσου, σέ δ' ἐν τίτῳ λόγῳ
χρησμός ὄρθωσι Μελισσας
Δελφίδος ἀντιμάτω κελᾶ δ' ὦ.

PIND. PYTH. ODE III. 221

amplam continentem ter-
ram. Tūc enim magna sum-
mouentur Lacedemone, Ar-
giuōque sinu & Mycenis.
Nunc verò peregrinarum
selectum inueniet mulierum
in lectis genus. qui in hanc
insulam cum honore Deo-
rum quum venerint, pariet
virum nigrinubium campo-
rum dominum quem diuite
aeri quondam in æde Phœ-
bus admonebit oraculis,

* (ad Pythium templum
quum ille accesserit) ut tem-
pore sequenti in nauibus
multos deducat Nili ad pin-
gue delubrum Saturnii. Sanè
Medææ verborum hæc fuit
series. Tremefacti autem
fuerunt immoti cum silentio
heroes diuini, prudentes con-
siliū audientes. O beate
fili Polymnesti, te verò in
hac oratione oraculum ere-
xit sacerdotis Delphicæ,
spontanea voce.

ἀ σὲ χεῖρειν εἰς τοὺς αὐ-
δαίσαπα, πεποσθιδρόν
βασιλέ' ἀμφανε Κυραῖτας,
ἐπφ. κρ. 17.

δὲς θρόον φωνᾶς αἰαχερόμορον
πινά τις ἔξαι παθὸς δῶν.
ἢ μάλα δὴ μέγα καὶ
ναῦ, ὡς τε φοινικανθέμεσ ἦρος ἀκμᾶ,
παισὶ τυπίσι ὄσδον θάλλ-
λει μέρος Ἀρκεσίλας' τῷ ἰδρ Ἀπόλλ-
λων ἄ, τε Γυθῶ κῦδος δὲ
Ἀμφικτυόων ἐπορεν
ἰπ ποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγρῶ
Μοῖσαισι δώσω, καὶ τὸ πᾶς
χευσοι νάκος κριοῦ. μετὰ γὰρ
κείνο πλοισαίων Μινυαῖ, θεόπομη-
πί σπιτε ημεῖς φύπευει

ερο. δ. κρ. 18.

ὡς γὰρ ὄρ' ἢ δέξαστο ναυελίας;
ὡς δὲ κινδρως κεχρητοῖς ἀδάμαν-
τος δῆπν ἄγοις, θέσφατον ἰὼ Πελίασ
δὲ ἀγαυὸν Αἰολιδᾶν θανέμεν,
χεῖρεσιν ἢ βουλαῖς ἀνεμπτοῖς.
ἢ λθε δὲ οἱ κρυόεν

Quæ te saluere quum ter
iussisset, fato destinatum
regem declaravit Cyre-
nes. * dum percontate-
ris quæ liberatio futura
esset, deorum auxilio, à lo-
quela durifona. Et nunc
sanè Arcesilas inter libe-
ros hos octava pars flo-
ret, vt purpureos flores
habentis veris in vigore.
cui Apollo & Pytho glo-
riam per Amphictyonas
præbuerunt cursus eque-
stris, ipsum autem Musis
tradam, & totum aureum
vellus arietis. Ad illud e-
nim quum nauigassent
Minyæ, à deo missi ipsis
honores plantati fuerunt.
* Quòdam porrò ini-
tium susceptum fuit na-
uigationis; quod verò pe-
riculum validis adamatis
alligauit eos clavis? fatale
erat Pelian ab illustribus
Æolidis cadere, manib?
aut cõsiliis inflexibilibus.
Venit autem horrendum

πικινὰ μάλιστα θυμῶ,
καὶ μέσση ὀμφαλὸν θυ-
δένδροιο ῥηθὲν ματέρος,
πὶ μονοκρήπιδα πάντως
ἐν φυλακᾷ σχεδὸν μεγάλα,
ὅτ' αἰ ἀπεινῶν δ' ὀπὸ
καθελθὼ ἔς θυδέϊλον
χρόνα μόλι κλειτὰς Ἴωλκός
αἰσπρ. κέλ. 10.

ἕκτος αἴτ' ὦν ἀσός. ὁ δ' ἄρα χρόνῳ
ἵκετ', αἰχμῶσι διδύμασιν αἰήρ
ἕκτατος. ἐδάς δ' ἀμφοτέρων μιν

γεν,
ἄ, πὶ Μαγνητῶν ὀπιχάριος δρ-
μόλοισα θηπιῶσι γήοις·
αἰμφὶ δὲ παρδαλέα
εἴγετο φείσσοντας ὄμβροισ·
οὐδὲ κομαῖ πλόκαμοι
κερθέντες ὄχοντ' ἀγλαοί,
ἀλλ' ἄπαν ἠῶτων καταθυσ-
σιν· πᾶσαι δ' ἄδύς ἰὸν σφετέρως,
ἔσθη γλώμας αἰπα-
κάσιο πειρώδρος,
ἐν ἀγορᾷ πλῆθοντες ὄχλου

vaticinium - prudenti ani-
mo eius, editum apud
medium umbilicum ma-
tris fecundæ arboribus,
videlicet ab vnicum ha-
bente calceum omnino
cauere diligenter, quum
altis è stabulis ad occidu-
am terram veniret claræ
Iolci, *hospes atque ci-
uis. At ille vir tandem ve-
nit hastis geminis terri-
bilis: vestis autem duplex
eum cingebat. vna erat
Magneſiorum regioni v-
ſitata, conueniens admira-
randis membris: altera e-
rat pellis pardi, quæ coer-
cebat horrorem incutiē-
tes imbres. Neque caſa-
rici capilli tonſi abierant
pulchri, ſed totum ter-
gū quatiēbant. Statim au-
tem rectā profectus, ſui
ſtetit animi intrepidi ſpe-
cimen edens, quum in fo-
ro frequens eſſet turba.

ἐπφ. κρό. γγ.

πὴν μὲρ οὐ γίνωσκον, ὅτι ζῶντων
δὲ ἔμπας πῆς εἶπεν καὶ τῶδε,
οὐπὶ που σέθεν Ἀπὸλ-
λων, ἔδὲ μὰν χαλκάρματος ὄβρι πῶς
Ἀφροδίτας, ἢ δὲ Νάξω
φαῖνι γυνεὴν λιπαρᾷ Ἰφιμεδί-
ας πῆδας, ὡπν, καὶ σε πολ-
μαίς, Ἐφιάλτα ἀνᾶξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλως Ἀρτίμειδος
θῆρθεσε κρατῶν, ἔξ ἀι-
κάπυ φαρέτρας ὀρνύμερον
ὄφρα πῆς τῶν εἰ δυνάται φιλοῦ-
των ὅππῃ μῦθεν ἔραται.

σροφή ε. κώ. ιθ.

πὴ μὲρ ἀλλὰ λοιπὸν ἀμειβόμενοι
ἴδρον τοιαῦτ. ἀνὰ δὲ ἡμίνοις
ἔξῃ τ' ἀπὴνα φροῦσπάσαν Γελί-
μπε ασύδων πῆφι δὲ αὐτίκα πῆ
πῆνας ἀείγωντων πῆδλον,
δεξιτερῶ μόνον ἀμ-
φι πῆδι. κέπλων δὲ θυμῆ
δαίμα, ὡς σῆν νεπ, πῆ-
αν γῆσαν ὡ ξῆν δίχα

* Eum quidem non agnosce-
bant, quispiam tamen eorum
qui illum reuercebantur, dixit
& hoc, Neutiquam hic est A-
pollo, neque verò maritus
Veneris, qui aureo curru
vehitur. In Naxo autem ferti-
li aiunt mortuos esse Iphime-
dæ liberos, Orum, & te ὁ αυ-
δαξ Ephialta rex. Quinetiam
Tityum telum velox Diana
confodit *tanquam uenabulum*
ex inuicta pharetra pro-
diens: vt vnusquisque Cupi-
dineas voluptates attingere
amet quæ sint in possibili.

* Illi quidem se mutuo com-
pellantes loquebantur talia.
Mulis autem & polito vehi-
culo concitatè Pelias venit
properans. Obstupuit autem
statim quum circumspexisset
valdè cognitum *fama cel-*
ceum, dextrum tantummodo
circa pedem. Oculcans ta-
men animo terrorem, dixit,
Quamnam terram, ὁ hospes
gloriaris

πατρίδ' ἔμμεν, καὶ τίς αἰθρῶ-
πων σε χαμαὶ γέντων πολιάς
ἔξανῆκεν γαστρός; ἐ-
χέισοισι μὲν ψύδες
καταμαίαις εἶπε γῆναν.
αἰὲρ. κφ. ι. δ.

πὲν δὲ παροήσας ἀγανοῖσι λόγῳ
ᾧ δ' ἀμείφθη· φάμι διδασκαλίαν
Χείρωνος οἴσῃ· ἀέθε δὲ γδ' ἴομαι
πὰρ Χαικλοῖς ἢ Φιλύρας, ἵνα Κέν-
ταυρου με κοῦραι θρέψαν ἀγασί.
εἴκοσι δ' ἔκπελέσας
ἐνιαυτοῖς, οὐτ' ἔργον,
ἔτ' ἔπος ἐντρέα πελον
κίνοισιν εἰπόν, ἵομαι
εἴκοσι δ', ἄρα γὰρ ἀφικμίζων
πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευσσομένη
οὐ κατ' αἴσαν· ταῖσ' ποτε
Ζῶς ὄπισθε λαγύτῃ.
Διόλω καὶ παύσ' ἐμαί.
ἐπφ. κώλ. γ.

πύθωμαι ἰδὲ μιν Πελοῖαν ἄθροισιν
ἀθροῖς πεθίσαντα φρεσίν,
ἀμείρων δ' ἔπειτα

patriam esse, & quis ho-
minum terrigenum te-
pretioso emisit è ventre?
Odióssimis mendaciis
non polluens se, dic-
genus tuum. *Huic, fiducia
sumpta, placidis verbis sic
respondit: Aio doctrinam
Chironis me afferre. Ex
antro enim venio, à Cha-
riclone & Philyra, vbi
Centauri me filia educa-
runt casta. Viginti autem
à me completis annis, ne-
que factum, neque di-
ctum sordidum illis lo-
quutus, veni domum,
imperium repetens pa-
tris mei, quod regnatum
non secundum ius & æ-
quum. quod olim Iupiter
dedit populorum duci
Æolo & liberis, *ut esset
illis decus.* *Audio enim
Peliam iniustum stultæ
menti obsequutum, à no-
stris illud præ-

ἰάσασθαι βιαίως ἀρχιδικὰν Ἰσκιῶνα
πῆμ' ἐπεὶ πάμπαν ἔειδον
φθίσιος, ἰατρὸς φιάλου ἀγχιμόνος
δρείπαιτες ὕβριον χαίδος ὠ-
σί τε φθιδιμόρου δινοφερὸν
ἐν δόμοισι θηκάιδμοι, μετὰ χρῶ-
σιν τῶν ζωαγκῶν, κρύβδαν πῆμ-
ων ἀπαργαίσις ἐν πορφύρεσις,
τυκλὴ κοινάσταιτες ὁδόν· Κρονίδης
δὲ τρεῖς ἀφ' ἐν Χείρωνι δάκταν.

στροφὴ 5. κρῶλ. 1. 12.

ἀλλὰ τούτων μὲν κερθίσματα λόγῳ
ἔστε. λυκίππων δὲ δόμοις πατέρων
κεδνοὶ πολὶ φράσατέ μοι ἀφέως,
Δίσιονος γὰρ πᾶσις ὄπτι χῶμιος, οὐ
ξείναν ἰκόμαν γάμον ἄλλων.
φῆρ δὲ με θεῖος Ἰά-
σωνα κικλήσκων πατρὸς ἰδῶ.
ὡς φάτο. πῆ μὲν εἰσελ-
θόντ' ἔγνων ὄφθαλμοὶ πατρὸς,
ἐκ δ' ἄρ' αὐτῆς πομφυλλύξαν
δάκρυα θεαλέων βλεφάρων,
αἰὲν ὡσεὶ ψυχῶν ἐπι-
γαγήσεν ἰζαίρεπτι,

datum esse, iuste imperanti-
bus parentibus. Qui me,
quum primum vidi lumen,
superbi ducis veriti fero-
ciam, luctum ceu de mortuo
quum agitaissent cum planctu
mulierum, clam miserunt fa-
sciis in purpureis, quum no-
ctem ad iter sociam accepis-
sent: Saturnique filio Chiro-
ni ad alendum dederunt.

* Sed horum sermonum ca-
pita tenentis. at domos albis
equis insidentium parentum
honorandi civis indicate
mihī apertē. AEsōnis enim
filius indigena, non in pere-
grinam veni terram alio-
rum. Semifer autem me divi-
nus Iasonem vocans com-
pellabat. Sic loquutus est.
eum autem ingressum agno-
verunt oculi patris, & ex eius
senilibus palpebris lacrymæ
manarūt instar bullarum, suo
in animo postquam gauisus
est supramodum,

233 ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Δ.

λόγον ἰδῶν καὶ ἄλλισιν ἀνδρῶν.

αἰπεροφῆ καὶ λ. 1. 1.

καὶ κραισσηπι σπῖσιν ἀμφοτέρω
ἤλυτον κίονα γὰρ καὶ κλέος ἐστ' - [πῶν
ζὸς μὲν Φέρης, κραάαν Γαδρηίδα λῆ
ἐκ δὲ Μεσσηνίας Ἀμφιδάν. Ἰαχέως
δ' Ἀδμαπὸς ἦκε καὶ Μελαμπος
Ἰωβρέοντες αἰε-
ψίον. ἐν δαίτη δὲ μίση
μελιχχοισι λόγοις
αὐτίς Γάτων δέχμετος,
ξείνι δῆμιζοντα τῶντων,
πῶσαν ἐς ἄφροσύναν τάνμεν
αἰθρόως πέντε δραπῶν
τυκλεισιν ἐν θ' αἰμέρας
ἑρῶν ἀζωαῖ ἀσπν.

ἐπὶ κ. κ. λ. 1. 1.

ἀλλ' ἐν ἑκείνῃ πᾶντα λόγον γέμερος
σπουδαῖον ἔξ ἄρχαῖ ἀνήρ,
σιγγενέσσι πᾶσι καί-
τῶν οἱ δ' ἐπίσπιν. ἀψῆ δ' ἀπὸ κλέ
ῶρτο σὺ κίνοισι καὶ ῥ' ἦλ - [σπῶν
νον Πελία μέγαρον ἐστυμῶρι
δ' ἔστο κατέσαι. τῶν δ' ἀκού-

PIND. PUTH. OD. IIII. 233

filiū quū cōspexisset pul-
cherrimū mortaliū. * Fra-
tres quoque ad eos ambo
venerūt illius ad famā ex
propinquo quiddē loco Phe-
res fontē Hypercidē lin-
quēs, ex Messina autē A-
mynthā. Cōfestim Adme-
tus quoq; venit & Melā-
pus, gratulantes patre-
li. In conuiuio autem blā-
dis verbis eos lafon exci-
piens dona hospitalia pa-
rans conuenientia, omne
hilaritatem extendit, totis
quinq; decerpēs noctibus
& diebus sacrū bonæ &
iucūdē vitæ florē. * Sed in
sexto omnē sermonē quū
proposuisset seriū ab ini-
tio ille vir, cū consangui-
neis omnibus cōmunica-
bat. Illi verō sequebantur
& approbābāt dista ems.
Statim igitur ē tentoriis
prorupit cū illis, accessē-
runtque ad Pelix ardes, &
cum festinatione intrā
constrerunt. Eos autē au-

σας αὐτὸς ἰστωπίασι
 Τυραῖς ἐρασπολάμοι ἤβρα·
 παρῶν δ' ἰάτων μαλ' ἄκα·
 φωνᾶ πικρῶν ὄσφρον,
 βαλλετο κρηπίδα σφῶν ἐπέων·
 παῖ Προσθδῶνος πετρᾶμου,
 σρο. ζ. κ. α. ι. δ.

α ἐνὶ ῥῆθ' θνατῶν φρένες ὠκύτεραι
 α κέρδες αἰνήσασσι παρὸ δίκας δόλιον,
 α βραχῆων ἐρπίδιον παρὸς ἐπίθετον δ' ὄσφρον
 διή ἐμὲ χηρὴν σὲ θεμισταμῆδρος [μωρῶν]
 ὄσφρον, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλεον.
 εἶδοπ' τοι ἐρέω·
 μία βοῦς, Κρηθεῖ τε μάτηρ
 καὶ θρασυμῆδ' Σαλ-
 μωνεῖ· πέριται δ' ἐν γοναῖς
 ἄμμες αὐ κείνων φυτυθέν-
 τις ἄνθος ἀελίου χρύσειον
 α λβύσπιδον· μάτηρ δ' ἀφί-
 α σαντ' εἰς πρὸς ἤχρα πέλει
 α ἑμοζῶνοις, αἰδῶν καλύψαι.
 σροφή. β. κ. α. ι. δ.

α παρὸς τοι τῶν χαλκῶν ἐξίφισσιν,
 α δ' ἀκόντισσι μεγάλαν παρὸ γόνω.

diens ipse obuiam processit,
 proles Tyrus studiosæ ca-
 pillitii. Placidum autem la-
 son molli voce instillans ser-
 monem, iecit fundamentum
 sapientum verborum. Fili
 Neptuni petræi, * sunt ho-
 minum mentes velociores
 ad laudandum lucrum dolo-
 sum præ iustitia, triste cun-
 tium ad tempus sequens ta-
 men. At me oportet & te iu-
 stitiæ accommodantes mo-
 res nostros texere felicitatem
 in reliquum tempus. Scienti
 tibi dicam: Vna eademque
 bucula Crethæoque mater &
 Salmoneo audacis consilii
 vtro: Tertia autem in gene-
 ratione nos ab illis sati ro-
 bur solis aureum cernimus.
 Felicitas autem abscedit si-
 qua simultas existat inter
 eos qui sunt consanguinei,
 adeo ut tegant pudorem.
 Non decet nos æs perforan-
 tibus gladiis neque iaculis
 magnam progenitorum

Ζεμαὶ δάσσαοι. μῆλα πὲρ πῖ-
και βοῶν ξασθὰς ἀγέλας ἀφί-
μι ἀγροῦς τε πάντας, τοῖς δ' ἄποινας
ἀμείρων ἑκείων,
νέμεις, πλοῦτον παίωνων.
κ' οὔ με πονεῖ πόν οἰ-
κον ταῦτα πορνούοιτ' ἄραν,
ἀλλὰ καὶ σκάπτον μόν' ἄρχον,
καὶ ἔρονος, ὃ ποτε Κρηδεΐδας
ἔτλα δίζων ἰσπότης
ἔθνη κακοῖσι δίκας.
τὰ μὲρ αὖθις ξυκας ἀγίας
ἔσω. κσλ. ιγ.

λύσον ἄμμι, μὴ π νεώτερων ἔ-
αὐτῶν αἰσθησὺς κακόν.
ὡς ἄρ' ἔειπεν. ἀλλ'
δ' αἰταζέσθαι τὸ Φελίας ἔσομαι
τοῦτο. ἀλλ' ἤδη με γραι-
δὸν μέρος ἀλικίας ἀμφοιπολεῖ
σὸν δ' αὐτος ἦβας ἄρη κυ-
μαίνει. διώσασθαι δ' ἀφελῆν
μαῖτι χθονίων. κέλεται γὰρ εἰδ
φυγὰν κομίζαι Φελίος, ἐλ-
θόντα πρὸς Δί' ἵνα τα λάμψῃ.

decus partiri. Pecudes e-
nim ego tibi & boum fla-
ua armenta relinquo, a-
groisq; omnes, quos post-
quam eripuisti nostris pa-
rentibus, depasceres, diui-
tias opimas efficiens. Nec
verò me angunt hæc do-
tum tuam amplificantia
valde: sed *me angit* & sce-
ptrum monarchicum, &
solum, cui olim Crethe-
ides infidens, equestribus
gubernabat populis iura.
Hæc sine communi mo-
lestia * solve nobis, ne
quod recentius ex his suc-
cites malum. Sic utique
loquutus est. Placide aue-
tem respondit & Pelias:
Ero talis. sed iam me se-
nilis pars ætatis circun-
dat: at tuus flos gratis fer-
uct ceu fluctus. quare po-
tes auferre iram terrestri-
um deorum. iubet enim
Phrixus *me* suam ani-
mam referre, profectum
ad AEtææ regis ades.

238 ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Δ.

δέματι κριόυ βαθύμαλλον ἀγλάη
πῶ ποτ' οὐ πόνη σαώη,

σροφ. η. κώ. 101.

ἔκ τε ματρηγῆς ἀθέων βελέων.
ταῦτά μοι θαυμασὸς ὄνειρος ἰών
φανεί. μεμαίτευμαι δ' ὄπη Κασσά
ἔμειδιματὸν ἢ κ' ὡς τεύχεα ὀ— [λίθ.]
πρωίει σε τὸ δὲ χῆν ναὶ πομπάν.
πῶ πν ἀέθλον ἐκόν

πέλεσσιν' κείποι μοι αρχεῖν
καὶ βασιλβυέιδρό-

μυμι πορσησιν. κερπερὸς
ἄρκος ἀμμιν μέρτους ἔστω
Ζωός ὁ χρυεθλιος ἀμοφότεροισ.

σὺ θεοῖσι ταῦτα ἐπαυ-
νήσαντες, οἱ ἰδρ κριόεν'
αὐτὰρ Ἰάστον αὐτὸς ἦδη

αἰσπρ. κωλ. 101.

ἔριυν κάρικας, ἐόντα πλόον
φαινέιδρ παντῶ. τεύχεα δὲ Κρονίδαο
Ζωός ἦοι τρεῖς ἀκαμαντιμάχου
ἦλλον, Ἀλκμαίας θ' ἐλιμβλεφάροϋ
Δήδας π' ὀδοῖοι δ' ὑψιχαῖται
αἰέρες, ὄννοσίδα

PIND. PYTH. ODE. III. 231

vellúsque arietis villosum af-
ferre, quo aliquando è mari
incolumis euasit * à nouerca
impiis telis. Hæc mihi admi-
randum somnium accedens
clamat. Oraculum autem con-
sului apud Castaliam, an sit al-
iquid quod indagari possit. at
quam celerrimè hortatur te
parare naui profectionem.
Hoc certamen vltro subi, &
iuro me permiffurum vt mo-
narchiam obtineas & regnes.
validum iururandum nobis
fit testis iupiter generis au-
thor virique nostrum. Pactum
hoc quum approbassent, ipsi
quidem separati sunt: sed Ia-
son ipsemet iam * incitabat
præcones ad denuntiandum
vbique eam navigationem
quæ esset. Mox igitur Saturnii
Iouis filii tres infatigabiles
pugnatores venerunt. *Fideli-*
cet & Alcmenæ nigra habentis
supercilia, Ledaque, & duo
altè comati viri, concussoris

ἄγρος, αἰδέσθιντες ἀλκαί,
ἐκ Πύλου καὶ ἀπ' ἄ-
κρας Ταυάρου· ἠδ' ἄρ' κλέος
ἔσλον Εὐφάμου τ' ἐκ ἐχίνου,
σὸν τε Πειεκλήμῳ Ἄρβωβία.
ὃς Ἀπόλλωνος δὲ φορ-
μικτῆς αἰδαῖν πατὴρ
ἔμολεν Δαίηντος Ορφοῦς.

ἐπὼδ. κφλ. 17.

πῆμπε δ' Ἐρμαῖ χροσόμενις ^{διδόμ}
ἠοῖς ἐπ' ἀγροῦτον πόνον· [μυθ]
πὴν μὲν Εὐρίονα, κε-
χλαδόντας ἦβρα, πὴν δ' Εὐρυπύκων·
δ' ἀμφὶ Παγγαῖο δέμβλα [χέλι]
νασιπέοντες ἔβαι· καὶ γὰρ ἐκὼν
δυμῶ μιλανεῖ δάσων ἔν-
τυεν βασιλαῶς αἰέμενον
Ζήτην Καλαῖν τε πατὴρ Βορέας,
αἰδρας πτεροῖσι ἰῶτα πε-
φεικονταῖς ἀμφο πρφυρέοις.
πὴν δὲ παμπειθὴ γλυκῶ ἠμυδέοι,
σιν πόνον γ' ἔνδαμιν Ηεα
εροφὴ δ. κφλ. 18.

καὶ δὲ Ἀργεῖς, μὴ πτα λειπέμενον

Nepuni genus, reueriti for-
titudinem *suam*, & ex Pyto,
& ex suprema Tanaro. Ho-
rum quidem gloria summa
completa est, *videlicet* Eu-
phemi, tuāque ὁ Pericly-
mene latē potens. ex Apollī-
ne autem citharædus carmi-
num pater accessit bene lau-
datus Orpheus. * Misi autem
Mercurius autem gesta-
tor virgæ geminos filios ad
insuperabilem laborem: v-
num quidem, Echionem, al-
terum autem, Eurytum, ple-
nos pubertate. statim autem
circum Pangæi fundamenta
habitantes venerunt: etenim
ultrò animo hilari ocyus: a-
dornabat rex vëtorum pater
Boreas Zeten & Calain, vi-
ros alis terga quatientes am-
bos purpureis. At Iuno se-
mideis incendebat * nauis
Argûs desiderium omnia per-
suadens, *na* vs nemo relictus

q. j.

πὸν ἀνιδύων ὄρε' μπεῖ μῦθεν
αἰὼνα πέσονται· ἀλλ' ὅππ' ἔθανον
φαρμακὸν καὶ λήσον ἕως ἀρέτας
ἀλιζὶν θύρεσσιν σὺν ἀλλοῖσι.

ἔς δ' Ἰωλκίον ἐπὶ
κατὰ θαυαυτῶν ἄωπες,
λέξατο πάντας ἐπι-
νήσεις Ἰάσων. καὶ γὰρ οἱ
μαῖης ὀρνίχου καὶ κλα-
ροισι θεοσφρέτων ἱεροῖς
Μόλως ἀμβασε στρατῶν
σφύρων. ἐπὶ δ' ἐμβόλου
κρέμασιν ἀδύρας ὑψοῦσθαι,
αἰψερ' ἑσλ. ιδ.

χευοῖαν χεῖρας λαβὼν φιάλα
ἀρχὸς ἐν ὀρύμνῳ, πατέρ' Οὐρανὸν
ἐγκέλευσεν Ζεῦσιν, καὶ ἄκνυτο
κνυμάτων ῥίπας ἀέμων τ' ἐκάλει,
νύκτας τε καὶ πόντου κελύβοις,
ἄματά τ' ὄψοιο μοῖρας.
ὄμνυσεν δὲ οἱ αἰ-
κίῃσιν βροντῶν αἴσιον
φθίγμα, λαμπαρῆ δ' ἦλλον ἀκτῶν.

securam apud matrem æuam
maneret coquens, sed & post
mortem remedium pulcher-
rimum suæ virtutis cum aliis
coxtancis inueniret. In sol-
cum autem postquam de-
scenderunt nautarū flos, nu-
merauit omnes Iason, post-
quam laudasset. & quidem
vates aubus & sortibus sacris
vaticinans Mopsus prompto
animo conscendere fecit e-
xercitum. Postquam autem
super rostrum ancoras ap-
penderunt, auream manibus
sumens phialam dux in pup-
pi, patrem celitum (fulmen
pro ense suo habentem) Io-
uem, & celeriter meantes
fluctuum impetus ventorum-
que inuocabat, noctesque &
maris vias, diésque latificos,
& oprabilem reditus sortem.
E nubibus verò ei vicissim
sonuit tonitruifusa vox,
splendidiq; venerunt ra-
q. ij.

ρες στροπᾶς ἀπορηγύμεθα.

ἀμποῶν δὲ ἥρωες ἔ-

στασαι, θεοὶ σάμασι

πιδάμενοι, κέρυξε δὲ αὐτῆς

ἔπιφ. κώ. 18.

ἐμβόλειν κρόταπι περσκόπος, ἀ-

δείας ἐπίθων ἐλπίδας

εἰρεσία δὲ ὑπεχώ-

ρησε τραχέων ἐν παλαμαῖ ἀχοροῦς

σὺ Νόπου δὲ ἄβραυς ἔσω' Ἀξεί-

νου σῶμα πεμπόμενος ἠλυθον' ἔτ-

τ' ἄγιον Προσδάωνος ἔσ-

σαιντ' εἰναλίου τέυφρος.

φοίνισα δὲ Ὀρηκίων ἀγέλα

τέυρων ἰσοᾶρχην, καὶ θεό-

κλεισον λίθινον βωμοῖο δέναρ.

ἔς δὲ κίνδυνον βαδὸν ἰέμενοι,

δυσόπαν λίαν ὀϊαίν,

σρο. 1, κώλ. 18.

συνδρόμον κινηθὸν ἀμαμαῖκτον

ἐκφυγεῖν πετραῖ. δίδυμοι γὰρ ἔσαν

ζωαί, κωλινδέσκοι τε κραυγῶν περσῶν

ἢ βαρυσδούπαν ἀνέμων εἰχῆς. ἀλ-

λ' ἠδη τελευτᾶν κίτος αὐταῖς

dū ex fulgure erumpentes. Respirationem autem heroes constituerant, Dei signis persuasi. sed praconio imperavit ipsis * incumbere remis prodigiorū speculator, latus subindicans spes. Remigatio autem recessit asperis ex manibus infatigabilis, & cum Noti flatibus ad Axeni proli os missi venerunt. Vbi sanctum Neptuni condiderunt marini delubrum. flauum autem Threiciorum argentum taurorum aderat, & diuinitus edificata saxca ara superficies lata. In periculum autem profundum tendentes, dominum orabant nauium, * concurrentium petrarum motum insuperabilem ut effugerent. binæ enim erant viæ, voluebantur autem velociores quàm grauitur stridentium ventorum agmina. Sed iam mortem ipsis illa

ἤμιθ' ἄν πλοῦς ἄ-
 γαργυ. ἐς Φάσιν ἢ ἔπειτ' ἐ-
 νήλυτον ἐνθα κελαι-
 γωποισι Κόλχισι βίαν
 μίξαν Διήτα παρ' αἰτῶ.
 πότνια δ' ὠκυβότων βελέωσ'
 ποικίλαν ἴγνα τε-
 τρακνάμον ὀλυμποθεν
 ἐν ἀλύτῳ ζυξάσα κύνκωσ'
 αἰψορ. κέλ. ιδ.
 μαγνὰ δ' ὄρνιν Κυπρῶν χρεῖα φέρεσ'
 παρθῶν ἀιθερώποισι λιταῖς τ' ἐπασι-
 δαξ' ἐδιδάσκησεν σοφὸν Διόνιδαν.
 ὄφρα Μιδείας Τυκίων ἀφέλοι-
 τ' αἰδῶ, παρὰ δ' Ἑλλάς αἰτῶν
 ὡς φρεσὶ κεκοιμῶν
 δονέοι μάστιγι πειθοῖς
 καὶ πᾶρα πείρατ' ἀέ-
 θλων δέικνυε πατρῶων.
 σὺ δ' ἑλαίῳ φαρμακώσασα
 σ' αἰπίτομα σερραῶν ὀδυνῶν,
 δῶκε χεῖρα δαμ' κατὰ-
 νησῶν τε κοιτὸν γάμον
 γλυκῶσ' ὅτ' ἀλλάλοισι μίξαν

semideorum navigatio attru-
 lit. Phasin autem postea in-
 gressi sunt: vbi terribilibus
 aspectu Colchis robur suum
 miscuerunt, apud ipsum Ae-
 etem. Domina autem ve-
 locissimorum telorum versiflo-
 rem motacillam è caelo
 quum alligasset rota quatu-
 or radiorum indissolubili, fu-
 riosam auem Cypris attulit
 primum ad homines: suppli-
 catricèsq; incatationes do-
 cuit sapientem Aesoniden, vt
 Medæ eximeret reuerentiam
 erga parentes, desiderabilisq; Græcia ipsam in pe-
 ctore ardentem versaret fla-
 gello persuasionis. & mox e-
 xitus certaminum offendit
 paternorum. Cum oleo enim
 vbi medicasset remedia
 aduersus duros dolores, de-
 dit vt vngeretur. Pactique
 sunt communes nuptias dul-
 ces inter se iungere.

ἐπιω. κἀλ. ιγ.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμαίνοντο
 μέσσις ἔροβον σιμίλας,
 καὶ βόας οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθῶν γαῖνῶν
 ὦν πῦρον κραιβάροιο πυρός,
 χαλκίαις δ' ὀπλάϊς ἀερίσσει-
 σκεν χθον' ἀμειβόμενοι, οἷς ἀζαχρῶν
 ζήνυλα πέλασε μοιῶσ' ὄρ-
 θας δ' αὐλακας ἐπιπέστας
 ἤλαυν' αἰαβώλακας δ' ὄργυ-
 αὶ γήξει γῶπυ γαῖ. ἔει-
 πιν δ' ὠδὲ πῶτ' ἔργον βασιλῆος
 ὄσβας ἄρχ' ναῖς, ἐμοὶ πλέστας,
 ἀφδιπον σρωματὰ ἀγέδω,

σροφ. ια. κἀλ. ιδ.

κῆρας ἀγλαῆν χρυσοῦ θυπέω.
 ὡς ἀρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκιον
 ρίνας ἰάσαν ἔμα, θεῶ πύσσωσ
 εἶχετ' ἔργου. πῶρ δὲ γινε ἀόμει
 παμφαρμάκον ζέιντας ἐφετμάϊς.
 ἀπασάμωρος δ' ἔροβον
 βοίοις δῆσεν ἀνάκτας.
 ἔγπεν αὐγένας, ἐμ-
 βάλλων τ' ἐπιπύρω φυῶ

* Quum igitur Aetes a-
 damantinū in mediis ara-
 trū firmasset, & boues qui
 flammam ardentis ignis ē
 fluis malis efflabant, & r-
 reisque vngulis proscin-
 debant tellurē, alternatim
 pedibus insistentes: eos ad-
 ductos admouit iugo so-
 lus, rectisq;e sulcos ex-
 tendens, agebat. fidebat
 autē tergū terræ sursum
 glebas attollētis *ad profun-*
ditatem orgy r. dixitq; ita;
 Hoc opus rex qui præest
 huic naui, mihi quū per-
 fecerit, immortiale stragu-
 lū reportet, *vellus splen-
 didū aurea fimbria. Sic lo-
 quito *Aetes*, Iason abie-
 cto croceo vestimento,
 deo fretus, aggrediebatur
 opus. ignis autē ipsum nō
 turbabat, ob præcepta ho-
 spiræ veneticæ omnimo-
 de. Quūmq; extraxisset a-
 ratrū, bubulis reliquit ne-
 cessitatis armis colla, im-
 mittensque lateribus na-
 turā ingentibus

κέντροι ἀγανὲς βριαταῖς
 ἔξεποι νο' ἔθνη πικρὸν ἀνὴρ
 μάτρον. ἠύξεν δ' ἀφω-
 νήτω παρ' ἑμπαυῶν ἀχθ
 δῶσαν Διήτας ἀγαθίης.

ἀντισρ. κώ. 101.

παρὸς δ' ἔταροι καρτερὸν ἀδδρα φίλῳ
 ἄρρεον χείρας' ἑφαίνοισι τέ μιν
 ποίας ἔρεπτον, μελιγχοῖς τε λόγους
 ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Δελίου
 Σαρματὸς γὸς δέρμα λαμπερὸν
 ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκ-

ταύουσαι Φοῖξου μάχουραι.

ἠλπετο δ' οὐκ ἐπι οἱ

κείνον γὰρ παρ' ἑξαδου πόνον.

καί το γδ' ἰόχμα, δράκοντες

δ' εἶχετο λαβροτάτων γυγύων,

ὅς παρ' ἑμπαυῶν ἀχθ

πικρότερον ναῦν κρατεῖ,

τέλειαν αὖ πληγῆ σδήρου.

ἀντισρ. κώλ. 17.

μακρὰ μοι νεῖδε καὶ ἀμαξίτον. ἦ
 ερε γδ' σμῶπται. καὶ πνα
 ὁμίον ἴσταμ βραχυῖ.

stimulum grauem, violentus
 absoluit imperatum vir spa-
 tium. Ingemuit tamen tacito
 dolore Aetes robur admi-
 ratur.

*Socii autem forti viro ami-
 cas porrigebant manus, co-
 ronisque herba ipsum tege-
 bant, blandisque sermonibus
 comiter excipiebant. Statim
 autem Solis admirandus filius
 vellus splendidum indi-
 cavit, ubi ipsum extendent
 Phrixi gladii. sperabat autem
 non amplius ab eo illum con-
 fectum iri laborem. Iacebat
 enim in saltu, draconisque
 detinebatur vehementissimis
 generis, qui latitudine longi-
 tudinēque nauem quin-
 quaginta remorum superaba-
 bat, quam consecerant ictus
 ferri. *Longum mihi redire
 in viam curruum. hora enim
 vrger, & quandam viam no-
 tu compendiarium:

πολλοῖσι δ' ἀρχαῖσι σοφίας ἐπέροισι
 ἄλλοι μὲν γλαυκῶστα τέχαις
 πικλοῦσι τὸν ὄφιν ὠρεῖσι λαοῖ
 κλέψαν τε Μηδῶν σὺν αὐ-
 τῶν, παῖν Πελοῖα φόνον.
 ἐν τ' Ὠκεανὸς πελάγῳσι μέγιστος
 πάντα τ' ἐρυθρῶ, Δημῖοισι
 τ' ἔθηκε γυμνακῶν ἀδροφάτων
 εἶσα καὶ γῶν ἀέθλοισι ἐπέδει-
 ξαντο κελσιὶν ἐδάτος ἀμφίς.

σρ φ. 16, κωλ. 12.

καὶ σὺμβύαδον, καὶ ἐν ἀλλοδαπῶσι
 παρ' ἀρούρας τυτάνης ὑμετέρας
 ἀκίνας ὄλβου δέξατο μοι εἰδὼν
 ἄμδρ, ἢ ὑπέκ. πῶδι γ' ὄφρος Εὐ-
 φάμου φυτυδέν, λάττον αἰεὶ
 τέλετο, καὶ Λακεδαί-
 μονίων μυχθέντες αἰδρῶν
 ἦθεσι, ἐν ποτε Κρή-
 λίσαν ἀπώκησαν χροῖω
 νᾶσον. ἐν δέν δ' ὑμῖν Λαπί-
 δας ἔπορεν λιβύδας πεδίον
 σὺν θεῶν ἡμῶς ὀφέλ-
 λειν, αἴσω χροῖω σφῆρου

multisque aliis dux sum sa-
 pientia *hujus*. Interfecit *Li-*
son technis cęstoculum ver-
 ficolore tergo draconem ὁ
 Arcefila. Clām igitur ab-
 duxit Medeam cum ea, Pe-
 lia cædem. Et cum Oceani
 profundis commerciū ha-
 buerunt, marique rubro,
 Lemniarūmq; gente mu-
 lierum homicidarum, vbi
 & membrorum certamini-
 bus exhibuerunt specimē,
 vestis gratia. * & concubue-
 runt cum *fœminis*. Tunc
 verò, in peregrinis licet ar-
 nis, vestros radios felicita-
 tis suscepit, fatalis dies vel
 nocens. Ibi enim genus Eu-
 phemi fatū, deinceps sem-
 per oriebatur, & Lacedæ-
 moniorum virorum per-
 mixti sedibus, successu tē-
 poris migrarunt in insu-
 lam Callistam. Inde vobis
 Latoïdes dedit Libyæ cam-
 pum cum deorum honori-
 bus augere, urbem diuinā
 aureo throno insidentis

δξενέμειν θεῖον Κυρένας,

αἰπὴρ κώλ. 18.

ὄρθουλον μῆτιν ἐφ' ἄρουραῖσι

γνώθι τῷ τῶν Οἰδίοπα σφίαι.

εἰ τὸρ πὶς ὄζους ἕξυπόμω πλέκει

ἕξερύψαι κεν μεγάλας δρυὸς αἰ-

γνώσι δέ οἱ θαπην εἶδος,

καὶ φθινόκαρτος ἐστὶ-

ταῖς διδοῖ χάφον τὸρ αὐταῖς,

εἴ ποτε χμέλιον

πῦρ ἕξικηται λοῖδιον*

ἢ σὺ ὄρταῖς κίερασι

δεσπονώσῃσι ἐρειδουδρά,

μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει

δύσανον ἐν τείχεσιν,

ἔδ' ἐρημώσασα χῶρον.

ἐπὶ κώλ. 17.

ἐσπὶ δ' ἰατῆρ ὀππικρότατος,

Ρωμαί τί σοι ἡμᾶ φάσ.

« χη̄ μαλακᾶν χίερα παρο-

« ἑθῆμον τᾶ ρώμαι ἐλκος ἀμφίπολιν εἶ-

« ῥάδιον ἰδῶ γδ πῶλιν σεί-

« σῃ καὶ φαιροπύροις· ἀλλ' ὀππὶ χῶ-

« ρας αὐτῆς ἔσται, διςπυλῆς

Cyrenes gubernare, recti con-
sultricem prudentiam adeptis.
Cognosce nunc OEdipi
sapientiam. Si enim quisquam
ramos magnæ quercus acuta
securi profterneret, fœdaret-
que eius admirandâ formam,
etiam desinens esse fructifera,
daret tamen sententiam de se-
ipsa, si quando ad hybernum
ignem veniret ultimum, aut
cum erectis columnis domus
principis alienus, ad fulcien-
dum posita, laborem grauem
alienis sustineret in muris,
suum postquam locum deser-
tum reliquisset.

*Tu verò es medicus oppor-
tunissimus, Ρῶάνque tibi ho-
norat vitam. oportet igitur
mollem manum admouen-
tem, os vulneris tractare. Faci-
le enim urbem concutere e-
tiam imbecillioribus, sed in
sedem suam rursus colloca-
re, difficile

δὴ γίνεταί ἑκαπίνης
 εἰ μὴ θεὸς ἀγμόνεοσι κωβερ-
 κ γὰρ ῥήρηται ἔν δὲ τού-
 τῳ ἔσφαινοίται χεῖρες.
 κλάθῃ τὰς Ἰδαίμοις ἀμφὶ Κυβερ-
 νας ἑμὲρ ἀπυδαῖ ἀπασαι.

σροφή, 17. κελ. 101.

ἦ δὲ Ὀμήρου ἔ ποδὲ στωθεύδρος
 κ ῥήμα, πόρρω, ἀ γέλον ἐσλον ἔφα
 κ πμὰ μείζισαν κωράγματι πτωτὶ φ
 κ αὐξέταί καὶ μάλιστα δι' ἀγγελάς
 ἐρῆας, ἐπέγω ἴδω Κυβερνα
 καὶ τὸ κλεῖν ὅταν πον

Βάπλου μέγαρον, διχέριαν
 Δαμοφίλου κωρεπίδατ.
 κῆνος ἦδ' ἐν πηγῆ νεός,
 ἐν δὲ βουλαῖς κωρέθεις, ἐγκύρ-
 σας ἔκαπντα ἐπὶ βιοτῆ,
 ὄρφαι ζεῖ μὲρ κακαὶ
 γλώσσων φαεινὰς ὄπος,
 ἔματὲ δὲ ὑβείζοντα μωσῆν,
 αἰπὲρ. κελ. 101.

κ ἐκ εἰζῶν ἀπὶ τὰς ἀγαθούς,
 κ οὐδὲ μακύνων τὸ λος οὐδὲν. ὁ γὰρ

sanè est repentè, nisi deus
 principib' gubernator fue-
 rit. Tibi verò harum re-
 rum. contextuntur gratiæ.
 sustine felicem circum Cy-
 renem impendere studium
 omne. *Ex Homericis au-
 tem & hoc dictum quum
 perpenderis, in honore ha-
 be. Nuntium bonum dixit
 honorem maximum rei o-
 mni afferre. Augetur etiam
 musa per nuntium bonum.
 Cognovit Cyrene & cele-
 berrima Battii domus, iu-
 stitiam mentis Demophi-
 li. Ille enim inter pueros
 iuuenis, inconsiliis autem
 senex, consequutus cen-
 tennale ævum. quo priuat
 quidem linguæ maledicen-
 tiam à pulchra voce sua,
 didicitque iniuriosum ho-
 minem odisse, *non con-
 tendens ex aduerbo cum
 bonis, neque procrastina-
 tor est in perducendis rebus
 ad exitum. Nam

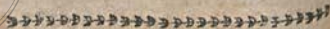

258 ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Δ.
« χαμρὸς πρὸς αἰθρώπων βραχὺ μέτρον
« θίγειν ἔγωγες, δεσέπων δὲ οἱ ἔχουσιν
« δρᾶστας ὄπα δαΐ. φαιδὶ δ' ἔμμεν
« πῦτ' αἰιαρότατοι,
« καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκῃ
« οὐκ ἔστιν ἔχθρ' ἰδέσθαι, καὶ
« μαι κείνος Ἀτλας οὐρανὸν
« πρὸς παλάσει νῦν γὰρ πᾶσι τρω-
« αῖς ἀπογᾶς, ἀπὸ τῆς κταίων.
« λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιπτος
« Τιταΐας, ἐν δὲ χρόνῳ
« μεταβολᾷ, ληξάμενος οὐρου,
« ἔπρω. κέλε. 17.
« ἰσίων. ἀμ' ὄνεται οὐλοῦσαν
« γούσσι δαυκλήσας ποτὲ,
« οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλ-
« λωνός τε κρένα συμποσίας ἐφίπται,
« θυμὸν οὐκ δόσται πρὸς ἦβαν.
« πλάκας ἔντε σφοῖς δαυδαλέων
« φόρμιγγα βρασιζών πολι-
« ταις ἰσυχᾷ θυγέρων,
« μίτ' ὧν πνι πῆμα πορών, ἀπαθῆς
« δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. καὶ κε μω-
« θήσασθ' ὅππῃαν Ἀρκισίλα

PIND. PYTH. ODE III. 259
« occasio apud homines breue
« spatium habet. bene eam no-
« uit Demophilus & tanquam
« famulus non fugax sequitur
« eam. Aiunt autem esse hoc
« molestissimum, res præcla-
« ras scientem, cogere necessitate
« extrâ habere pedem. Enim-
« vero ipse Atlas cum cælo lu-
« statur nunc patria procul à
« tellure, & procul à possessio-
« nibus suis, at soluit Iupiter
« immortalis Titanas. Sic
« contingunt processu tempo-
« ris mutationes velificatio-
« nis, vbi cessauit secundus
« uetus. * Sed optat, perni-
« ciosum morbum quum ex-
« antlauerit tandem, domum
« reuifere, Apollinisque iuxta
« fontem, conuiuia agitans, a-
« nimum dare ad iuuenilem
« lætitiâ: sæpenumero & in-
« ter scitos ciues affabrefactam
« citharam gestans in ocio
« quieto pulsare, nec cuiquam
« damnum inferens, minimè-
« que patiens ipse à ciuibus. &
« narrare queat Arcefilæ qualis
« r. ij,

ὄρε παρὰ ἀμβροσίῳν ἐπέων,
θεσπιαπὶ Θήβα ξενωθεῖς.

Τ Ω Ι Α Υ Τ Ω Ι Α Ρ Κ Ε

σιλάω, ἀρμάλι.

Εἶδος Ε.

τρο. α. κέλι. ιθ.

« Ο Πλοδοῦς Ἀρκαδίνης,
« ὅταν πρὸ δρετᾶ κέκευ-
« ἴδῃον καὶ δαρᾶ βροτίσιος ἀνὴρ,
« πότμου θεσπιδόντος αὐτὸν ἀεὶ γᾶ;
« πλούφιλον ἐπέται,
« ὦ θεῖμοιρ Ἀρκεσίλαο
« σὺ ποῖ νιν κλυτῆ
« αἰῶνος ἀκραν βαλμίδαῶν
« ἀπὸ, σὺ δὲ δόξα
« μεταπίσται, κκαπ χρο-
« σφρμάπου Κάζσορος.
« ἄδαν ὅς μετα χμέλον
« ὄμπερον τεύει καταιθύσο-
« σὲ μάκισσαν ἐσίαν.

inuenerit fontem diuuiorum
versuum, nuper Thebis ho-
spitio exceptus.

ΕΙΔΕΜΑΡΣΕ-

filao curru uictoriam
adepto.

Ode V.

« D quum aliquis virtute
temperatas pura mortalis
vir, Fortuna tradente, ipsas
auget, que sunt comites mul-
tos amicos concilians, ὁ
sortem diuinitus adpte Ar-
cefila, tu utique eas à summis
gradibus inclyti tui, cum
gloria exeres, in gratiam
Castoris qui aureo curru ve-
hitur, qui hybernium post
imbrem, tranquillitatem in
domum tuam beatam co-
ruscat.

r. iij.

αἰψορ. κρόλ. ιδι.

αἰσφορὶ δ' ἔπ' κάλλιον
αἰφ' ἔρονε καὶ ται θεός-
αδστον δυνάμιν. σέ δ' ἔρχομαι σὺ

δικα πολὺ ὄλθος ἀμφινι μεταί
π' ἴδμ, ὅπ' βασιλάς
ἔσσι μεγάλαν πολίων,
ἔχ' συγενής

δὲ ὀφθαλμὸς αἰδοιέσταιον
ζέρας, πᾶ τῶπο μι-
γύμνον φρενί. μάκαρ δὲ καὶ
νῶ, κλειεννάς ὅπ'

δύχος ἠδὲ ἀφ' Ἐυπιάδος
ἰπποῖς ἐλῶν, δέδξα
πίνδ' ἑκάμον ἀνέρων,
ἔπω. κρόλ. ιδι.

Απολλώνιον ἄσθημα. τῆ μὴ
σε λαζέτω Κυεράνα,
γλυκὺν ἀμφὶ κᾶτον

Ἀφροδίται ἀειδόμενον,
αἰ πάντ' ἴδμ θεῶν ἄσθημα ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ'
φιλῶν δὲ Κάρρων τὴν ἔξοχ' ἐτάρω,
ὅς οὐ ται Ἐπιμηθέος
ἄσθημα ὀψιόσου Συναπέρα Γρό-

* Sapientes autem adhuc
pulchrius ferunt & a deo
datam potentiam. Te
verò incedentem per iu-
stitiam magna felicitas
amplectitur: partum quodd
rex sis magnarum vr-
bium, habet oculus con-
genitus honoratissimum
præmium, tuæ id admi-
rum prudentiæ. Beatus
autem & nunc, gloriosa
quod decus iam a Pythia
de equis adeptus, acce-
pisti hunc chorealem hy-
mnum virorum *saltatio-
rum*, * Apollineum ludi-
crum. Ideo non te lateat
Cyrene dulcem circa hor-
tum Veneris quod cantat-
ur. Omni quidem rei
deum authorem super-
ponere oportet: diligere
autem Carrotum eximie
supra socios; quinon E-
pimethæi afferens ferro-
lapientis filiam Ex-
r. iijj.

φασιν, Βασιλειῶν
ἀφικετο δόμας θεμοκλεῶν ῥόντωι*
ἄλλ' ἄριδάριματον,
ἴδασι Κασαλίαις
ξενωθεῖς, γέρας ἀμ-
φείβαλε παῖσι κόμαις,
σπο. C. κ. α. 18.
ἀκχεῖ τις ἀγίας
ποδαρκέων θυώδεκα-
δρόμων τέλειρος. καπέλασε γέρας
πῶν θεός ἴδεν ἄλλα κέματα
ἐπίσασ χεῖρα ἐν
τεκτόνων δαυδάλλματ' ἄρσιν,
Κελοῦτον λόφον
ἄμειψεν ἐν κοιλότητι
ναπὸς θεοῦ· πὶ σφ' ἔχ
κωπαῖσιν κων μελαθροῖ ἀμι-
φ' αἰδριῶν π' ἔσδον,
Κρήτης ἄν περὶ φόροι π' ἔγει
Παρνασσῶ κα θεοῦ
π' ἰμονόδροπον φυτῶν.
ἀπ. σπο. κ. α. 18.
ἐκόντ' ἔτινω ἀρεπὶ
τίω π' ἄεργεσται

culationem, Battiadatum
peruenit domos iura co-
lentium. sed apud aquam
Castaliæ hospitio exceptus,
præmium præstantissimo
curru partum imposuit tuis
comis, * incorruptis
habentis delubrum curruum
duodecies cursum iteran-
tium velocibus pedibus
percurrens. Fregit enim
instrumentorum robur nul-
lum, sed pendunt quæ-
cunque fabrorum compin-
gentium manibus artificia
elegantia afferens, Crisæum
ad collem peruenit, ad ca-
mpum campum Dei, quem
currum ipsis habet cupres-
sinum atrium, prope sta-
tuam quam Cretenses sa-
gittarii in cacumine Parnas-
sio collocarunt, plantam v-
nicum habentem truncum.

* Spontanea igitur deest
mente benefactori

Ὑπαυλιάσαι, Αλεξιβιάδα,
 σε δ' ἠΰκομοι φλέγοντι χερσίν·
 μακρότερος δ' ἔχθρ'
 καὶ μὲν ἄ μίσην κέματιν,
 λόγῳν φερτάτων
 μαρμύρον· ἐν πωσι εὐκον-
 τὰ γὰρ πέτοντες ἄ-
 νιόχουσι, ὄλον δὶφρον κομί-
 ξας ἀπαρθεῖ φρενί,
 ἦλθες ἠδὲ Διεύας πείδον,
 εἰς ἀγλαῶν ἀέθλων,
 καὶ πατρῶαν πόλιν.

ἐπὼ κώλ. 121.

α πόνων δ' ὕψος δῶκε κλαρός· ὄσιν,
 α οὐτ' ἔσεται· ὁ Βάθλου
 δ' ἔπειτα παλαιός
 ὄλθος, ἐμπας τὰ καὶ τὰ τέμασι,
 πύργος ἄστος, ὄμμα τε φαεινότερον
 ξένοισι· κείνον γὰρ καὶ βαρύνουσι
 λέοντες παρὶ δέματι
 φέρον, γλαῶπλαν ἐπί σπιν ἀπέτεκεν
 ὑσφρονίαν.
 ὁ δ' ἄρχα γέτας δάκην Ἀπόλλων
 Σήρας ἀμίδ' ὄφρω.

occurrere. Te verò ò A-
 lexibii fili, pulchricomæ
 illustrant gratiæ. Beatus
 es qui habes etiam post
 magnum laborem ser-
 monum præstantissimo-
 rum monumentum. Inter
 quadraginta enim lapsos
 autigas, integrum cur-
 rum referens intrepido
 animo, redisti iam in
 Libyæ campum, & pa-
 triam urbem, ab illustri-
 bus certaminibus. * La-
 borum autem nemo e-
 xors est, neque erit. Batti
 verò sequitur vetus feli-
 citas, pariter hæc & illa
 tribuens, turris urbis &
 oculus lucidissimus ho-
 spiritibus. Allum Battium &
 grauitur fastuosi leones
 præ timore fugiebant, lin-
 guam postquam ad ipsos
 attulit transmarinam.
 Nam dux & author de-
 ducendo colonie Apollo
 dedit feras graui metui;

ὄφρα μὴ ταμία
Κυρανας ἀπλής
ῥῥοιο μαλθίμασι.
σρσ. γ. κώλ. ιδ.

ὃ καὶ βαρῶν νόσων
ἀκίσματ' ἀνδρασι καὶ
ῥωαῖζι νέμει, πόρει τι κίταειν
διδωσί τε μοῖσταν οἷς αἰ' ἐθέλη,
ἄπτελεμον ἀγαθῶν
ἐς παρὰ πιδας ἄνομίαν
μωχόντ' ἀμφέπει
ματῆιον τῆς καὶ Λακ-
δαίμονι, ἐν τ' Ἀργῆ, καὶ
ζαθέα Πύλω ἐνάσων ἀλ-
καῖπας Ηερεκλέος
ἐκρόνοισ, Διγμοδ τε. τὸ δ' ἐ-
μὸν γάρυετ' ἄπο Σπάρ-
τας ἐπίεσπον κλέος.

ἀντ. σρ. κώλ. ιδ.

ὄθεν ῥεῖμα δῆροισι
ἴκοιτο Θῆερονδε φά-
πες Διγείδαι, ἐμοὶ πατέρες, οὐ
θεῶν ἀπρ' ἀλλὰ μοῖεσ' ης ἀγῆ
πυλῶντων ἐς ἔρανον.

Ut ne moderatori Cy-
renes irritus foret in
suis oraculis. * Qui
& grauium morborum
remedia viris & ma-
lieribus dat, præbuit
que citharædicam ar-
tem: dat quoque mu-
sicam quibuscunque
vouerit, pacificam
inducens in mentes
rectam iuris constitu-
tionem. adytumque
regit oraculare, per
quod & Lacedæmo-
nem & Argos & di-
uinam Pylum trans-
portauit strenuos Her-
culis posteros, AEGi-
mitque. Mea autem
narratur è Sparta a-
mabilis gloria. * Vnde
geniti venerūt in The-
ram viri AEGeidae, mei
maiores, non ab-
que diis: sed fatum
quoddam adduxit ad
multarum victimarum
epulum.

ἐνδὲν αἰαδέξ' ἀΰροι
Ἀπολλοπα
Καρνεία, ἐν δαίτ' σεβί-
ζοιεν Κυρηνάσ' ἀγα-
κλιούραν πόλιν, ἔχουσι τὰν
χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Αἰτανορίδα, σὺν Ἐλέ-
να γόμολον, καπνώθει-
σαν πάτραν ἐπὶ ἴδον

ἔπιω. κρόλ. 101.

ἐν ὄρει, τὸ δ' ἑλάσπιπον ἔθνος
ὀδυκίως δέχονται
Συστασιν ἄνδρες
ἰχέοντες σπε δαροφόροι,
τοῖς Ἀεστοτέλης ἀγαγε ναυσὶ φοαῖς
ἀλός βαθείαν κέλδρον αἰοῖσθ' ἰ-
κλίσε δ' ἄλσα μείζονα
θεῶν, δ' ὑπὸ μῶν τε κείνη θηκεν
Ἀπολωνίαις
αἰλεξιμῆρό τοις πεδία δα πομπῶς
ἔμμεν ἰππόκροτον
Συμρώται' ὄδον' ἐν-
θα κωρυμμοῖς ἐζοραῖ
ὄπιδιχα κέπει θανάω.

Inde suscipientes, ὁ Α-
pollo, tua Carneā, in
convivio celebramus
Cyrenes valde insignem
edificiis urbem, quam
incolūt creis *armis*: gau-
dentes hospites Troia-
ni Antenoridæ. Cum
Helena enim eò vene-
runt, fumantem patriā
postquam viderunt *in
bello. Equorum autem
agitatricem gentē pro-
pensē excipiunt sacrifi-
cii viri ad eos acceden-
tes munerum latores,
quos Aristoteles addu-
xit nauibus citis, maris
profundam viam aperien-
s. Condidit autem lu-
cos maiores deorum, fe-
citque viā *nomine* Scy-
roram, directam, ita ut
esset planities equis per-
strepens *in* *Apollineis
pompis propulsantibus
mala ab hominibus, v-
bi postrema in *parte* fo-
ri scorsū iacet mortuus.

σροφῆ δ' ἑκάλ. ιδ.
μάκαρ μὲν αἰδραὶν μέτα
ἔναμεν, ἦρωσ δὲ ἔπιλα
λαοσεβῆσ ἀπρθε δὲ πωδ' δω-
μάτων ἔπερο λαχόντες αἰδανῶ
βασιλέεσ ἱεροί
εἰδῶ. μεζάλαν δ' ἄρεται
δρῶσω μαλθακῶ
ραυθεῖσαν κέμων β' ἑσπυχέ-
μασιν ἀκαίοντι ποι
χθονία φρενί, σφόνδ' ἄλβον, ψ-
ῶπι κοινὰ χέειν
ἐνδίκωι τ' Ἀρκεσίλα. πὸν ἐσ' ἀ-
οιδ' ἄντων σφέπει χυ-
σίοσσε Φοῖβον ἀπύειν,
ἀπτεσρ. κω. ιδ.
ἔχοντα Πυθωνόθεν
πὸ κελίνικοι λυπῆε-
ον δειπνωσῶ, μέλος χέειν. ἀ-
θρα κείνον ἐπαίνεσιν οὐ σωπῆσ.
λεχθῶδρον ἐρέω
κρίτοσσι αἰδραλίας
νόον σφέρεται.
γλωσσεῖ τε γάρσοσ πειταίν-

* Beatus quidem inter
homines habitabat, he-
rósque postea à populo
cultus. seorsum autem
ante egeds alii fortiti Or-
eú reges sacri sunt. Ma-
gnam autem virtutem,
rore molli rigaram hy-
mnorumque liquoribus
audiunt terrestri mente,
suam felicitatem, filió-
que communem gratiã
& iustè debitam Arcesi-
le. quem in cantu iuue-
num decet aureo ense
conspicuum Phœbum re-
sonare, * qui habeas ex
Pythone carmen venu-
stum de tua egregia vi-
ctoria, persolutorium
sumptuum. Virum illum
Laudant prudétes. Quod
vulgo aiunt, dicam: præ-
stantiorem ætate men-
tem alit & linguam. At
animi magnitudine est
veluti expandens
f. i.

πτερος ἐν ὄρνιθι αἰ-
ετὸς ἐπλετο. ἀρρητίας
δι' ἔρκος, ἢ δένος.
ἐν τε μοῖσαισι πτανοῦς δ' ὄπ'
ματρὸς φίλας, πέφανται
ἢ δ' ἄρματ' ἰάτας σφάεσ.
ἐπ' ἄρ. κωλ. 101.

ὄσαι τ' εἰσὶν ὀπιζωρίων κα-
λὰν ἔσοδοι, πτόλμα-
κε θεός τί οἱ τὸ
νῦν π' ἀεθφρων τελεῖ δ' ἰάσιν,
καὶ τὸ λοιπὸν ᾧ Κρονίδα μάκαρ
διδούτ' ἐπ' ἔργισιν ἀμφί τε βυλάσιν
ἔχ' ἢ μὴ φθινοπωρεῖς αἰ-
νέμων χ' μερία καταπτοῦ δα-
μαλίζοι χρόνον.

εἰ Διὸς ποιήσοος μέγας κωθεριζῆ
αἰ δαίμων' αἰδραὶ φίλων.
Ὀρχομαί νιν Ολυμπί-
α τὸ το δ' ἄδω
χόρας, ὅπ' Βασιλίου χόρας.

alas inter aues aquila,
robore autem in cer-
taminibus, est velut
propugnaculum. In
Mutis autem volatilis
ab usq; matre chara,
apparuitq; curruum
agitator scitus.

* Et quotquot in
suam regionem inue-
hantur præclara faci-
noræ, aggreditur, De-
usque illi nunc bene-
volus suppeditat vi-
res. & in posterum ὁ
Saturnidæ beati dare,
factis & consiliis de-
ditum esse: ne fructi-
bus exitialis vento-
rum hybernus fla-
tus profiget tempus
vite illius. Iouis mens
magna gubernat for-
tem virorum charo-
rum. Oro igitur eum,
apud Olympiam hoc
dare decus, in Bati
genere.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ

Ακρογανίνω,
δήματι.

Εἶδος 5.

σροφή α, κώλ. θ.

Α Κούσατ' ἢ γδ ἐλικώπιδος ἀ
φροδίτας

δύραυ ἢ Χαείτων ἀ' ἀπολίζομεν,
ὄμφαλὸν ἐβροίμου χροῦς
ἐς τὰν πεσοπύχουσι. Ρυθόνακας
ἔνδ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις,
πλάματ' Ακρογανίω, & μαν' Ἐπει
ἐπίμος ὕμνων. [κράτ' ἔτι]

ἤσαυρος ἐν πολυχρῦσῳ
Ἀπλωνία πείχισται νάπτα.
ἀντρ. κω. θ. [δὲν]

πὸν ἔτε χμέριος ὄμβρος ἐπακλὸς ἐλ-
ἐριβρόμικ νεφέλας στραπὸς ἀμείλιχες
οὐτ' ἀνέμος ἐς μωχοῖς ἀλός
ἀξί παμφόρω χεσέδι τυπὸ ὕδρος· φέ
α δὲ πρὸς τῶν ἐν κεντρῶν,
παβί πῶ Ορασὺς λε, κοινά τ' ἔχου

XENOCRATI

Agrigentino, curru
victoriam adepto.

Ode VI.

A Vdite: nam nigrioculæ
Veneris aruum aut
Charitum, versamus, ymbili-
cum horrifonæ terræ ad tē-
plum pergentes: vbi de vi-
ctoria Pythica felicibus Em-
menidis, fluuialiq; Agrigen-
to, atque etiam Xenocrati,
paratus hymnorum thesau-
rus in diuite auri Apollonio
luco reconditus est intra
murum. * Quem thesaurum
neque hybernus imber cum
impetu superveniens, hor-
rifonæ nubis exercitus im-
placabilis, neque ventus in
recessus maris trudet, omnia
rapiente colluue tundens,
sed luce faciem habens in pu-
ra patri tuo Thrasymbule &
communem stirpi

f. iij.

λόγισσι Σπατών

διδέξον δρμαπνίκαυ

Κελαίμασιν οἰ πλυχαῖς ἀπαγλεῖ.

σροφῆ β. κώλ. θ. [παύ]

σύ πι γήτων νῖν, ὅππιδέξια χιρὸς ὄρ-

αἰχῆς ἀφημισυῖας, τάν ποτ' οἰ ὄρεσι

φανῖ μεγαλιθενεῖ Φιλύ-

ρας ἦδ' ὄρφανίζουδιν Γηληίδα πα-

ρανεῖν, μάλισα ἐὸν Κρονίδαυ

βαρούπαν στροπῶν κεραυνῶν τε στρο-

δάδι σθεδαυ. [ταύ]

εἰώτας δέ μῃ πελιμαῖς

αἰμείρειν γονέων βίον πεσσομδου.

αἰπρ. κώλ. θ.

εἰ γρητο ἔσπερον Ανάλοχος εἰσπαῖ

τοῖμα πῆτο φέρον' ὅς ἔσπερο φθιτο

παῖος, ἐναρμύροπιν αἰμεί-

νις σραῖσρον αἰθιοπῶν Μέμνονα. Νη-

ρειον γδ ἴππος δρμ' ἐπέδα, [σού]

Γάειος ἐκ βιλέων δαίχθεις' ὁ δ'

ἔσπε

κροταῖον ἔλχος.

Μεσσηνίου δέ γέροντος

δουα δαῖσα φρενὸς βόασι παῖδα ὄνα

sermone mortalium incluy-
tam curulem victoriam Cri-
sæis in vallibus predicabit.

* Tu utique tenens eum pa-
trem dextra manu, rectam
refers admonitionem, quam
olim in montibus aiunt Phi-
lytæ filium robustissimo Pe-
lidæ consuluisse orbaro pa-
rentibus. Videlicet potissi-
mum quidem inter deos Sa-
turnium grauissonum fulgu-
rum fulminumque domi-
num venerari: hoc verò nun-
quam honore priuare pa-
rentum vitam satis datam.

* Extitit & antea Antiochus
fortis, mentem hanc habens,
qui pro patre occubuit, ho-
micidam quum sustinisset
ducem exercitus Aethio-
pum Memnonem. Nesto-
reum enim equus currum re-
morabatur, Paridis telis sau-
cius: at ille gestabat validam
hastam. Messenii autem senis
concitata mens inclamauit
filium suum.

280 ΠΙΝΔ. ΠΤΘ. ΕΙΔ. 5.

σροφή γλώθ.

χαμα πῆς δ' ἄρ' ἔπος ἰν ἀπὲρ
ἴαν ἀντῆ.

ἔβων ὃ ὁ λῆος ἀνὴρ, ἀρίστο μὲν ἔσται
πιο κομδαν παῖς· ἐδὲ-
κισιν ἄρ' πάλαι χημεῖ ἀπλοῖροισιν,
ἔρρον πελώριον πελάσι,
ἵπατος ἀμφὶ πικύσιν ἴμμεν ποδῶς
ρεταί.

πὰ μὲρ παρήκει·

ἄρ' ἰνὼ δὲ καὶ Θεασίλουος

παβῶαν μάλιτα ποδῶς τὰ θῆμα ἔβων
αἰπρο κέλιθ.

πὰ βαιλ' ἐπὶ χείροσ ἀΓλαίαν ἔδρα
ἀπασαν, νόω δὲ πλοῦπν ἄγῶ, ἀδύνα
οὐδ' ὄ-

πρόπλον ἦθαι δρέπων, σοφίαν
δ' ἐν μοχλοῖσι Πιερίδων· πῖντ' ἐλέλι
ὄρχαῖς πύσας, ὅς ἵππειαν εἰ- [χρῶ
σασει, μάλ' ἀδόντι νόω Ποσειδά

ποσειδέεται·

γλυκίαι δὲ φρεῖν

καὶ συμπότασιν ὀμιλεῖν,

μῆιστιν ἀμείβεσθαι τρηπὸν πόνοτα

PIND. PUTH. OD. VI. 281

* In terram autem decidens
sermo patris non abstraxit
filium a proposito, sed manens
ille diuinus vir, emit morte
recuperationem patris. Visus
est igitur natus iunioribus,
hoc facinus ingens quum pa-
trasset, omnium veterum su-
premus esse in virtute erga
parentes. Hæc quidem præ-
tereunt, at Thrasybulus ma-
ximè ex omnibus que sunt
nunc paternam ad regulam
graditur, * & ad patrum ac-
cedens, magnificentiam o-
stendit omnem. Cum prudentia
autem diuitias gubernat,
neque iniustam neque insol-
entem pubertatem carpens,
sed sapientiam in penetrabili-
bus Pieridum. Et ad te terræ
concessor Neptune, qui e-
questrem introitum inue-
nisti, in moribus omnibus
valdè alacri mente accedit.
Dulcis præterea mens eius &
in conuersando cum conui-
uis, apum superat cancella-
tum opus.

ΜΕΓΑΚΛΕΙΑ Θ

ναίω, τὸ θρίπω.

Εἶδος Ζ.

σρο. α. κελ. ζ.

ΚΑλλισον αἰ μεῖζον πόλιες Ἀθῆναι
 ὡσοῖμιον Ἀλκμαονίδαυ
 ἄρυθάνει ἄννα κρηπίδι αἰοῖδαυ
 ἴπποισι βαλεῖδαυ. ἐπι
 πῖνα πύσραυ, πῖνα τ' εἶκον
 ναίων ὀνυμάζομαι
 ὄπφαιέστερον Εμάδι πυθέδαυ
 αἰπσο. κελ. ζ.
 πῖσασσι γυ πάλισι λόγος ὀμιλεῖ
 Ἐρεχθέος αἰσῶν, Ἀπόλ
 λων, οἱ πόν τε δάμοι Πυθῶνι δια
 θαπῖν ἐπύξαν. ἄρον
 τι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
 ἴκται, μία δ' ἐκ τρεπῖς
 Διὸς Ὀλυμπίας δ' ὀνο δ' ἀπὸ Κίρραυ
 ἐπ' ὠδ. κελ. θ.

ὦ Μεγάκλειες, ἴ
 μά τε, καὶ ὡσε γῶν.

MEGACLI A-
 theniensis, victoriam a-
 depto quadriungo curru.

Ode VII.

Plcherrimum grandi vr-
 bes Athenæ sunt proce-
 mium Alcæonidarum late-
 potenti stirpi, fundamentum
 carminum equis ut iaciatur.
 nam quam patriam, quam
 familiam ego habitans in
 Græcia nominabo illustrio-
 rem auditu? Inter omnes e-
 nim ciuitates fama versatur
 Erechthei ciuii. qui, ὁ Apol-
 lo, tuam ædem apud Pytho-
 nem diuinam extruxerunt.
 Impellunt autem me quin-
 que apud Isthmum victoriæ,
 vna verò excellens Olympiæ
 Iouis, duæ etiam à Cyrrha, ὁ
 Megacles, & vestra-
 rum progenitorum.

284 ΠΙΝΑ. ΗΤΘ. ΕΙΔ. Ζ.

νέα δ' ἀποραγία
χαίρω π, τὸ δ' ἀχρυμαί,
α φθόνον ἀμειβόμενον
α τὰ καλά ἔργα. φαίλιγμα δ'
α οὐ τῶ κεν ἀσθρι παρμονίμα
α δαίμοισιν δαδαμονίαν
α τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝ

Αἰγινήτη, παλαμῆ.

Εἶδος Η.

σροφὴ α, κελ. θ.

α Φιλόφρον Ἠοῦ γα, Δίκας
α ὦ μεγατόπλι
α θύγατρ, βουλαῦτε καὶ πλέμφοι
α ἔχρισα κλαίειδας
α ἰσφτάτας, Πυθιόικον
α ἱμαὶ Ἀεισοῦδρες
α δίκου. τὴ γδ τὴ μαλθακὸν ἔρξαι
α πε καὶ πατρίν ὁμῶς ὀπίσταται
α χαίρω σὺ ἀπρεκείη

PIND. PYTH. ODE VII. 285

Recenti autem successu
gaudeo: sed dulce quod
invidia alterner praeli-
ra facinora. Verum a-
iunt homini stabiliter
florentem felicitatem
haec & illa nancisci.

ΑΡΙΣΤΟΜΕ-

νη Αἰγινετῆ, πα-
λαμῆ.

Ode VIII.

O Blanda mente pra-
dita Tranquillitas,
Iustitiae filia, maximas
urbes reddens, consilio-
rum & bellorum habens
claves supremas, hono-
rem Pythicae victoriae
Aristomenis accipe. Tu
enim mollia praestare &
frui pariter nosti cum
exacta opportunitate.

αἰπρ. κρόλ. θ.

τὴ δ' ὀππόταν πρὸς αἰμείλιχον
καρδίᾳ κόπον ἐ-
νελάσῃ, τραχίᾳ δὲ ἰδρῆων
ὑπὸν ἰαίξασα,
κράτει πειθεῖς ὕβριν ἐν αἴθρῳ
ταῖν οὐδ' ἘΠορφυρίων
μάθην παρ' αἴπυν ἕξερεθίζων.
α κρόδος δὲ φίλατων γ', ἐκόντες εἰ
α πρὸς ἑὸν δόμοι φέροι'

ἐπὼ. κρό. ια.

α βία δὲ καὶ μέγαλαυχον ἔσπα-
α λεν ἐν χρόνῳ. Τυφῶς Κίλιξ πολυκί-
νος οὐ μὴν ἀλύξεν·
οὐδὲ μὴν βασιλῆος γηραίων·
θμᾶθην δὲ κεραυνῶν
πόξοισί τ' Ἀπόλλω-
νος, ὃς ἰδρῆϊ νόω
Ξεναρκεῖον ἔδεικτο Κίρ-
ράθην ἐξεφαπιδύρον
ἦδὸν πρὸς Παρνασσῶν,
Δωρεῖται κώμῳ.

σροφ. β. κρόλ. θ.

ἔπειθε δ' οὐ χροίτων ἑκάσ-

* Tu, quum a liquidis im-
placabilem iram in cor
immiserit aspera occu-
rens hostium robori, po-
nis insolentiam eorum
insentina. Quam tran-
quillitatem neque Por-
phyrio cognovit se præ-
ter æquum & honestum
irritare. Atqui lucrum
sanè gratissimum, si quis
volentis ex ædibus a-
sportet: * at violentia &
superbum pessundat tan-
dem. Typho Cilix mul-
ticeps non eam esugit,
nec rex gigantum, sed
domiti fuerunt fulmine
& arcubus Apollinis,
qui beneuola mente fi-
lium Xenarcis excepit ἐ
Cirrho, coronatum her-
ba Parnasia Doricòque
hymno.

* Cecidit autem non
procul à gratis

αἰ δὶ χαμόπολις

δρεταῖς κλεινάσιν Ἰακιδῶν
 θηροισα γᾶσος π-
 λειαν δ' ἔχθ' ἰδέσθαι ἀπ' ἀρχῆ·
 πολλοῖσι μὲν γὰρ αἰεί-
 δεταὶ νικηφόροις ἐν ἀέθλοις,
 δρέψασα καὶ θούσ' ἑσθ' ἑπέη
 ἥρωας ἐν μάχαις,
 αἰψορ. κ. α. θ.

πᾶ καὶ ἐν αἰδράσιν ἐμωρέπει.
 εἰμὶ δ' ἄσπελος ἀ-
 ναθῆναι πᾶσαν μακροχρεία
 λύρα τε καὶ φθόγμα-
 πι μαλακῶ· μὴ κίρος ἐλθεῖν
 κίσι. τὸ δ' ἐν ποσσὶ μοι
 ἴτω πρέχον πόνυ χέρος, ὡ πῆ,
 νεώτατον καλῶν ἐμᾶ ποτα-
 νὸν ἀμφὶ μαχανᾶ.

ἔπω. κ. α. λ. α.

παλαισμάτασι γὰρ ἰχθῶσι μα-
 στραδελφείοις, Ολυμπία τε Θεόγῃ·
 τον οὐ κατελέγχις,
 οὐδ' ἐκλυτομάχοιο νικαῖν
 Ἰαθμοὶ θρασύγων·

insula iustitiam colens in
 suis urbibus, virtutes in-
 clytras Æacidarum attin-
 gens, ideo perfectam habet
 gloriam ab initio. Decatur enim quod e-
 ducaverit heroas excellē-
 tissimos in certaminibus
 victoriā reportantibus, &
 velocibus in prēliis. * que
 & inter homines decus
 obrinent. Sedenim non
 vacat mihi imponere ly-
 rez & voci molli omnem
 prolixitatem orationis,
 ne satietas veniens offen-
 dat. quod igitur circa pe-
 des mihi currit, procedat.
 tuum meritum recentissimum
 præclaro tū facinorum inorum meā
 volat circum artē. * Lu-
 cis enim per vestigia se-
 quens auunculos, & apud
 Olympiam Theognetum
 non dedecoras, neque
 Clitomachi victoriam in
 Isthmo audacimēbrem.

αὔξων δὲ πέρην Μι-
δυλιδᾶν, λόγρον φέρεις
πν̄ ὄνσφ ποτ' Οἰκλέος
παῖς ἐν ἑπταπύλοισι ἰδῶν
ἰούσι Θηβᾶσι νηΐξαστο
παρμυρόντας αἰχμᾶν
σρο. γ. καλ. θ.

ὅποτ' ἀπ' Ἀργείος ἦλυθον
δευτέρην ὁδὸν εἰ-
πύργοι, ὧδ' εἶπε μύθρα μύθρων
εἰ φῶν τὸ γῆναϊον
εἰ ὄπιπρὲς πρῆ, ἐκ πατέρων πατρῶν
εἰ σὴν λήμει. θεάομα
σσιφές δρακόντα πικίλον αἰθῶς
Ἀλκμαῶν' ἐπ' ἀσπίδος νεμῶν
πν̄ ἐν Κεάδμου πυλάσι
αἰτηρ. κρόλ. θ.

ὁ δὲ χαμῶν ποστέρα πάθρα,
νῶν ἀρείονος εἰ-
νέχεται ὄρνιχος ἀγέλιος
Ἀδραστος ἦρωσ. τὸ
δὲ οἰκοθεν, αἰπία ποσάξει.
μουῶος γδ̄ ἐκ Δαναῶν
σραπθ, θανόντος ὅστ' αἰ λείξασ

promouens autem tribum
Midylidarum, verba re-
portas quæ olim Oiclei
filius obscura significa-
tione protulit, conspicatus a-
pud septem portis muni-
tas Thebas filios perma-
nentes apud hastam:
* quando ab Argo vene-
runt secunda expeditione
ὄπιπρως, id est postert. Sic ad-
tem dixit dum præliaren-
tur: Natura in liberis e-
minet ex patribus genero-
sa magnitudo animi. In-
tueor apertè Alcmanem
in clypeo coruscum versi-
colorem primum in Cad-
mi portis. At heros Adra-
stus afflicto priori clade,
nunc prosperioris detine-
tur augurii nuntio. sed à
domo aduersa fortuna ve-
tetur. Solus enim ex Da-
naorum exercitu, mortui
colle&is ossibus
t. ij.

Ἰφὸς, τύχα θεῶν ἀφίξεταί
 λέω σὺν ἀβλαβῆ
 ἔταφ. κολ. ια.

Ἀβάρτος ἀρυχώρις ἀγμάς.
 Ἰαῖτα μὲν ἐφθέγγετ' Ἀμφιάρεος.
 χαίρων δὲ καὶ αὐτῶς
 Ἀλκμαῖα στεφάνοισι βάλω.
 ραίνω δὲ καὶ ὕμνω,
 γαίτων ὅπ' μοι καὶ
 κτεάτων φύλαξ ἐμὸν
 ὑπανίστασιν, ἴοιπ' γαίης
 ὀμφαλὸν παρ' αἰοίδμων
 μαθηδμάτων τ' ἐφάλατο
 συγγένοισι τέχνης.

ερω. δ. κολ. θ.

τὸ δ' ἐκτεβόλε παῖδοικον
 ναὸν ἀκλέα δι-
 αἰέμων Γυθῶνος ἐν γυάλοισι,
 πὸ μὲν μέγιστον τό-
 δι χερμάτων ὅπασας οἴκους
 δὲ παρθένον ἀρπαλέαν
 δόσιν πιντα εἰλίου σὺν ἑορταῖς
 ὑμᾶς ἐπάχαγες αἰαλῆς, ἐκόν-
 τι δ' ἄχρημα γόω

fili, sorte prospera deo-
 rum, cum exercitu in-
 columi perveniet * ad
 Abantis spatiosos vicus.
 Talia quidem loquutus
 est Amphiarus. gaudēs
 verò & ipse in Alema-
 nem coronas iacio, con-
 spergo autem & hy-
 mno, quoniam vicinus
 mihi & possessionum
 custos mearum occur-
 rit, eunti terræ ad vm-
 bilicum celeberrimum,
 vaticiniâque attigit cō-
 genitis artibus. * Tu
 autem longè iaculans,
 qui templum celebre o-
 mnes excipiens guber-
 nas in vallibus Pytho-
 nis, maximum quidem
 tunc gaudiorum præ-
 buisti: domi autem an-
 tea quinquertii donū,
 quod avidè arripitur,
 cum fectis tuis attulisti
 rex. prompta autem
 precor mente

αἰψορ. κ. θ.
 κατὰ πν' ἀρμονίαν βλέπειν
 ἀμφ' ἕκαστον ἕτα
 αἰ νόμου καὶ νόμου ἀδύμῳ
 αἰ δίκαια παρέτακε.
 θεῶν δ' ὅππ' ἀφθιπν αἰψο
 Ἐξαρκες ὑμπερταίς
 αἰ τύχης. εἰ γὰρ πρὸς ἑσά πεπαταί
 αἰ μὴ ζῶ μακρῶ πόνω πολλοῖς σοφῶ
 αἰ δοκεῖ πεδὰ φρόνων;

ἔπω. κ. α. λ. ια.

αἰ βίον κορυστέμυ ὀρθοβούλοι-
 αἰ ἴν' μαχαναῖς. πα δ' ἐν ἐπ' αἰδραῖ
 αἰ δαίμων δὲ παρῆσθ,
 αἰ ἄλλοτ' δὴζὸν ὑπερθε βαλλῶν
 αἰ ἄλλοτ' ἰσοχρῶν
 αἰ μέγρο καπαδάνει.

Μεγάρους δ' ἔχθρ' ἔχθρ' ἔχθρ' ἔχθρ'
 μωχῶ τ' ἐν Μακεδῶνος Ἡ-
 εως τ' ἀγρῶν ὀππῶσειον
 νίκαιοι περὶ αἰς, ὡ' εἰσόμε-
 νες, δαίμασται, ἔργω
 σοφ. ε. κ. α. θ.

πῆτρασι δ' ἐμπης ὀφείδω

* vt aspicias de vnoquo-
 que quæ percurro certis
 quibusdam rhythmis. Hy-
 mo certe nostro suavisio-
 no iustitia adstat. Deorū
 autem curam immorta-
 lem exposco ὁ Xenarces,
 vestrae sorti. Siquis enim
 opes possidet non cum
 longo labore, multis stul-
 tis sapiens videtur valde,
 facultates illas * ad vitam
 comparare artibus recto-
 rum consiliorum datrici-
 bus. Atqui illa non penes
 homines sunt. sed Deus
 præbet, aliàs alium super-
 extollens, alium autem
 sub manibus pari mensu-
 ra deprimir. Apud Me-
 gara autem habes præ-
 mium, & in recessu Ma-
 rathonis Iunonisque cer-
 tamen patrium cum vi-
 ctoriis tribus ὁ Aristo-
 tines superasti fortitudi-
 dine: * quatuorque illa-
 plus es supernè

σπαμάπει, κακά
 φρονέων. τίς οὐτε νέος ὁμῶς
 ἔπαλπος ἐν Πυθί-
 εἰδι κείθῃ, ἔδδ' μολόντων
 παρματέρ, ἀμφιγέλωσ
 γλυκὺς ὄρεν χείρ' ἔχ' κούρας
 δι' ἐχθρῶν ἀπείροισι πῶσον ἔξ
 συμφορᾶ δέδαιζμένοι,
 ἀϊπερ κώλ. θ.

« ὁ δὲ καλὸν ἔνεον λαχὼν,
 « ἀβρόταπες ὄπι
 « μεγάλαι δ' ἐλπίδες πίπτει,
 « ἴσσοι πέρους ἀορέας,
 « ἔχων κρέσσονα πλούτου μέ-
 « εμναν. ἐν δὲ ὀλίγῃ
 « βροτῶν τὸ περπνὸν αἰξεται, οὐτῶ
 « δὲ καὶ πτνῆ χαμαί, ἔπ' ἔξ-
 « πω γῶμα σείσσι μένον.

ἐπω. κῶ. ια.

« ἐπάμεροι, πὶ δὲ πῆς, πὶ δὲ οὐπῆς,
 « σκιαῖς ἄναρ ἀνδρωποῖ. ἀλλ' ὅταν ἀΐλλῃ
 « δίοδος πῆς ἔλθῃ,
 « λαμψέον ἔπει φέγγος αἰδρωτῆ,
 « καὶ μείλιχος αἰών.

corporibus, mala illis mo-
 lites: quibus neque reditus
 pariter iucundus apud Py-
 thidem iudicatus fuit, ne-
 que reuersis ad matrem
 risus dulcis excitauit festi-
 uitatem: sed per vicus ab
 hostibus procul semoti
 trepidant, calamitate sau-
 ciati. * At qui bonum ali-
 quod recens nactus est,
 secundum spem suam vo-
 lat super magno splendo-
 re, velocibus strenuitati-
 bus habens præstantiorem
 diuitiis curam. Sed breui
 mortalium oblectatio cre-
 scit, itidem verò & cadit
 in terram, infausto consi-
 lio concussa.

* Diei vnus sunt homi-
 nes, quid est aliquis? quid
 verò nullus? vmbra som-
 nium homines. Sed quum
 lux à Ioue data accefferit,
 splendidum est lumen ho-
 minum & suavis vita.

Δίγνα φίλα μᾶ-
τηρ ἔλευθέρω σέλω
πόλιν ταῖδε κόμισε,
Διὶ καὶ κρείονι σὺν Δίακῶ,
Πηλεΐτι, κ' αἰείω Τελα-
μῶνι, σὺν Ἴ Αχλλεΐ.

=====

Τ Ε Λ Ε Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η

Κυρηναίω, ὄπλιτο-
ποδρόμω.

Εἶδος Θ.

σροφ. α. κώλ. ιε.

Εθέλω χαλκῶσσιδα Πυθιοῖνικῆν
σὺν Καθυλάνοισιν ἀγέμων Τηλέ-
κρητι Χαερίποσι γηγενῆν,
ὄλβιον αἰδρα, δῖω-
ξίππου σιφάνωμα Κυρηνᾶς
ταῖ ὀ χαμπείας ἀεμο-
σπαεργον ἐν Παλίου κόλ-
πων ποτὲ Λατοίδεσ
δρῦσαι ἐνέκλειτε χρυσῶσ
παρθέρον ἀγροτέρων

Agina chara mater, li-
bero agmini civium, vr-
bem hanc suam curæ ha-
beas, cum Ioue & rege
Æaco, Peleóque, & præ-
santissimo Telamone, cum
que Achille.

=====

TELESICRA

ti Cyrenæo, arma-
to cursori.

Ode ix.

Volo ærei clypei ge-
statorem Pythiorum
victorem Telesicratem cum
profundisonis Charitibus
annunciatis sonare felicem
virum, equestris corona-
mentum Cyrenes, quam
comosus ex Pelii sinibus
vento perstrepetibus quod-
dam Latoides raptus, ad-
uexitque aureo virginis
venatricem

διφρα. πόδι νιν πλυμῆλου
καὶ πολυκαρπώτασ
ἦν αὐ δέσποισιν ῥοῦός,
ρίζαν ἀπείρου τριτάτων
ἀήρατον ἡλλοιοσιν οἰκάν.
ἀΐψρ. κώλιε.

ὑπέκτε δ' ἀρρυρόπιζ' Ἀφροδίτη
Δάλιον ξένον, θεοδμάτων ὄχλῳ
ἐφαπτομένη χεὶ κούφα.
καὶ σπιν ὅπι γλυκεραῖσ
ἀνάσ ἐρατὴν βόλῃν ἀΐδῳ,
ξυῶν ἀρμόλοισι θεῶ
περὶ μιν μυθῆντι κούρα θ'.
Υψίος Ἄρβῆια.
ὅς Λαπίθηα ἰαφρόπλων
τυτάκισ ἰὼ βασιλδέσ,
ἔξ Ἰακκανοῦ ἤμος ἦρωσ
δευτέρος, ὃν ποτε Πίν-
δου κλεοναῖς ἐπ' ἰουχαῖς
Ναῖς ἀφραδῆστα Πη-
νειῶ λέξ' Κρέοισ' ἐπέτε,
ἐπὶ κώλιε.

Γαίας θυγάτηρ, ὃ δὲ τὴν θιάλειον
δρέφατον πύδα Κυρένην.

cutru. Vbi eam pecoro-
sa & maximè fructife-
ra fecit dominam ter-
rae, ut florens habitaret
radicem continentis ter-
re, tertiam optabilem.
* Excepit autem albi-
pes Venus Delium ho-
spitem, diuinitus fabri-
catus currus attingens
manu leuiter, & ipsis in
dulcibus cubilibus ama-
bilem immisit verecun-
diam, communes iun-
gens deo mixto nuptias
filiaeque Hypsei latepo-
tentis. qui Lapitharum
superborum tunc erat
rex, ab Oceano heros
genere secundus, quem
quondam Pindi in in-
clytis vallibus Nais
Creusa, delectata lecto
Penci, peperit, * Terrae
filia. ille autem lacertis
decoram educavit fi-
liam Cyrenem.

302 ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Θ'

αἰ μὲν οὐδ' ἰκῶν παλιμβά-
μοις ἐφίλασεν ὀδοῖς,
οὐπ' δειπῶν οἰκουειᾶ
μὲν ἑταροῦν τέρψας·
ἀλλ' ἀκόντισι τε χαλκίοις
φασγάνῳ τε μέγα κέρμας
κρεσσίζεν ἀρξίοις
ἦρας, ἢ ποικίλ' τε καὶ ἀσύχον
βοῶν ἐιρῶνιω παρέχουσα παρ' ἑσθλῶν
τὸν δὲ σύγκοιπν γλυκύν
παῦρον ὅππ' βλεφάροις
ἔπνον ἀνδ' ἰσχοῖσαι, ῥέ πόντα πρὸς ἀπὸ
σροφῆ β. κώλ. ιε.
κίχριν λείονί ποτ' ὄρυφαρὲ πρῶν
οὐβελίμω κούναν παλαίοισαν ἄπρ
ἔγχεον ἐκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἔκ μεγάρων
Χείρωνα προσήτετε Φωιά,
σμιμόν αἴετον Φιλυεΐδα
πρωλιπῶν, θυμῶν ζωακός
καὶ μεγάλαν δῖωσιν
δύμισιν, ὅτ' αἴπαρ βῆ
τέικος ἀγχι κεφαλῆ
μόλδου καὶ δούαρ θ' ἰεαῖτε

PIND. PYTH. ODE IX. 303

hæc neque telarum retro-
gradas amavit vias, neque
cœnarum oblectationes
inter domesticas socias:
sed iaculis æreis ensæque
dimicans, conficiebat feras
bestias, magnam & tran-
quillam bobus pacè præ-
bens paternis, exiguum
autem somnum (concupi-
torem suavem) palpebris
impendens, quum adven-
taret aurora.

* Inuenit eam Apollo ia-
culator pharetra lata in-
structus impetuoso solam
luctantem cum leone, sine
hæstis. Statim autem ex æ-
dibus Chironem euoca-
uit, ita compellâs, O Phil-
lyride nobile antrum re-
linquens animos virginis
& magnum robur admi-
reris, qualiter intrepide
capite certamen sustineas
puella, super laborem

ἤπρ' ἔχρισται, φέβω
ἢ οὐ κεχρμαίεται φρέτες.
τίς νιν αἰθρῶπων τέκεν;
πίας δ' ἔσπασσ' εἶσα φύλας,
αἴησρ. κῶ. τε.

ἐρέων κευθμῶνας ἐχ' σκιοίντων,
γέλευτ' δ' ἄγκας ἀπειραῖπτου; ὄπισθ'
κλυτὰν χεῖρα εἰ ὄρεσενε γκῆν;
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχῶν
κίρειν μελιηδέα πῖαν;
πῶν δὲ Κέινταυρος ζαυδρῆς,
αἶγαν ἄχλιαρὸν γυλασας ὀ-
φρύϊ, μῆπν' εἰαῖ

- « ἄθως ἀμείβετο κροπῆαι
- « κλαίδεις ἐνὶ σφῆσι
- « πειθούς ἱεσῶν φιλοπῆτων
- « Φοῖβε! καὶ ἔν πε θεοῖς
- « τῶσ' κἀνδρῶπις ὀμῶς
- « αἰδέοντ' ἀμφαδὸν αἰ-
- « εἰίας τυχῆν ὄρεσῶν δύναϊσ'

ἐπῶ. κῶ. ι. σ. ι.
καὶ γὰρ σε, ἦ ἄγε μὲν ἴσθ' ἀχθρῶν
ἔγγραπτε μέλιτος ὄργα
εὐφροδῶν. ἔσθ' ἄν λόγον καὶ-

cor habens, nec timore
fluctuant præcordia.
Quis hominum eam ge-
nit? & à qua auulsa
stirpe, * montium um-
broforum recessus late-
brosos habitat, & de-
gustat infinitam strenui-
tatem? Fâsne est illustrê
manum ei admouere?
vtrum & ex stratis ton-
dere mellitam herbam?
Hic autem Centaurus
valdè animosus, placi-
do blandè ridens super-
cilio, suum consilium
responsò exposuit: Oc-
cultæ clauēs sunt do-
ctæ suadelæ sacrorum-
amorum, ὁ Phœbe: &
inter deos & homines
pariter verecundantur
palàm dulci frui pri-
mùm cubili * Nam te
(quem fas non est men-
dacio tangere) moue-
runt blandi mores ad e-
loquendum hanc ser-
monem.

εας εἰ ὀπόθεν ἤμαρ
ἔξερωτᾶς ὡ αἶας κώλι-
ον ὅς πάντων τέλος
οἶδα, καὶ πάσας κελύθους,
ὄσα τε χθῶν ἠελιά φύλ-
λ' αἰσπέρμει, χ' ὀπόσσυ
ἐν θαλάσῃα τε πλάμοις ἑλέμμοισι
κύμασι ριπῆς τ' αἰέμων κλονέσσι
χ' ὡ, μὲ μέλει, χ' ὡ, π πόθεν
ἴασται, β' καθαρᾶς
ἢ δέ γε χθῆ χ' παρ' σφῶν ἀπ' φρεσῶν

σροφῆ γ. καὶ λ. ιε.

ἔρέω τὰ τὰ πόσις ἦκο βᾶσται
παῖδε, χ' μέλλης ἔσθ' ἰόντου, Διοῖ
ξοχον ποτ' κᾶπον ἐνείχη,
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν
θῆσις, ὅπῃ λαὸν ἀγίρας
νασιώτων ὄχλον ἐς ἀμ-
φίποδον. νῦν δ' ἀρυλέμω
πόττι νιάσσι Διὸς
δέξεται ἀκλῆα νύμφας
δαίμασιν ἐν χυσιόσις
πρωσφρων, ἵνα οἱ χθονὸς ἀῖσται
ἀντίχει σιωπλιέσιν

Tūū verò puella genus sci-
scitaris vnde sit ó rex; qui
ratum omnium exitum nos-
ti, & omnes vias: & quot
tellus folia verna summit-
tar, & quot in æquore &
fluuiis arenæ fluctibus im-
petūque ventorum voluan-
tur: & quid euenturum sit &
quid vnde futurum, probè
perspicias? Sed si licet etiam
cum sapiente me a quanti *in*
arte diuinandi * dicam,
Huic maritus futurus venisti
in hanc vallem, & eá tran-
sportaturus es super mare
in eximium Iouis hortum.
vbi eam ejuitati imperan-
tem constitues, populum in-
fularem vbi congregaueris
in collem campis vtrinque
cinctum. nunc autem spa-
tiosa campis venerabilis Li-
bya excipiet illustrè nym-
pham ædibus aureis lubens.
vbi ei telluris partem statim
donabit; vt eam efficiat

v. ij.

ἔννομον δαρήσεται,
ὅπτε παγκάρπων φυτῶν
ἢ ἠπιοιοῦ, οὐτ' ἀγῶπτε θηράων
= αἰπυρ. κώλ. ιε.

πῆθι παῖδα πέζεται, ὄν κλυτὸς Ἑρμῆς
ἔδρόνοις Ὀραμοῖ καὶ Γαίᾳ, ἀδελφῶν
φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσθ.
ταῖ δ' Ὀπιρρωίδιον
θηκάμδρα βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χεῖλεσσι καὶ ἀμ-
βροσίαν ταῖ ἔοισι* θήσονται
τέ μιν ἀθάνατον

Ζεῦα καὶ ἀγῶνι Ἀπόλλω-
ν, αἰδράσει χρέμα φίλοις*
ἄγχιον ὀπίονα μάλωτ,
ἀγρέα καὶ νέμιον,
τοῖς δ' Ἀελαῖον καλεῖν.
ὡς ἄρ' εἰπὼν, ἐντοεν

πρηναὶ γάμον κραίνειν πλωταί.

εἰπυρ. κώλ. ιδ.

αἰ ὠκεῖα δ' ἐπιτροδῶν ἠδὲ θεῶν
αἰ παρῆξις, ὁδοὶ π βραχίαι.
κῆνο κῆν ἄ μδο διαπα-
σεν. θαλάμω δὲ μίγχο

legum obferustricem. quae
pars neque plantarum om-
nifructiferarum sit expers,
neq; neſcia ferarū * Ibi fili-
um pariet, quem inelytus
Mercurius ſublatum à cha-
ra matre, afferet ad ſeden-
tes pulchris in thronis Ho-
ras & Tellurem. Hæ autem
ſuper genua ſua quū infan-
tem poſuerint, neſtar labris
& ambroſiam inſtillabunt,
& efficiētque illum immor-
talem, ſicut & Iouem &
ſanctum Apollinem, viciſ
gaudium amicis, proximū
pediſſequum pecudum. vt
ipſi eam appellent Ariſtæū
cogn. mento ἀγρέα & νέμιον, id
eſt venatorem & paſtorem.
Sic loquutus, hortabatur
iucundum nuptiarum vt
perficeret exitum. * Celer
autem eſt properātium iam
deorum actio, viæque bre-
ues. Illud illa dies peregit.
In thalamo autem Libya
v. iij.

PO ΠΙΝΑ ΠΤΘ. ΕΙΔ. Θ.

ὦ πολυχρῶσω Διδύκας,
 ἵνα χαλίσαν πόλιν
 εἰμφέπει, κλειναὶ τ' ἀέθλοισι·
 καὶ νῦν ἐν Γυθῶνι νιν ἀ-
 γαστέα Καρνιάδα
 εἶος ἄταλῆϊ ζωέμξε τόχα·
 εἶνθα νικήσας, ἀνέφανε Κυρῆϊα.
 ἀ νιν θυφρων δέξετα
 χαλμυρῶαμι πάτρα
 δόξασ ἡμερταὶ ἀγαροί· ἀπὸ Δυφῶνι
 σροφ. δ. κώλ. 16.

εε ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλα πολέμοιοι
 α βασιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλαν, αἰκῶ
 εε σοφοῖς, ὁ δὲ καρὸς ὁμοίως
 εε παντὸς ἔχ' ἡ κορυφαί·
 ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
 ἐκ ἀπμάστωκα νιν ε-
 πλάπιλοι Θῆβαι· πιν, Εὐρυ-
 αῖος ἐπὶ κεφθαῖ
 ἔσραθεν ἐν φασγάνου ἀκμῆ,
 κρύβαν ἐνερτὶ ἑσπο γαί,
 διφρηλάτα Αμφιτρύωνος
 σάμαπ' πατρῶαταρ
 εἶδα οἱ Σπαρτῶν ξένος

PIND. PYTH. ODE IX. 311

diuite auri congressi sunt, vbi
 pulcherrimam vibem tutatur
 inclytamque certaminibus. Et
 nunc apud Pythonem diuinam
 Carniadæ filius ipsam floridæ
 coniunxit fortunæ. vbi victoria
 potitus, illustravit Cyrenæ quæ
 eum beneuola accipiet, pul-
 chras mulieres habenti patriz
 gloriam amabilem qui attulit
 ex Delphis. *Virtutes magnæ
 semper sunt multorum verbo-
 rum, at pauca in prolixis argu-
 mentis vario artificio sermo-
 nis edisserere, auditio sapienti-
 bus. Verùm opportunitas co-
 dem modo rei omnis habet ca-
 put. Cognouerunt aliquando
 & Iolaum non aspernatum eam
 septenis portis illustres The-
 bæ: quem postquam ensis acie
 caput Eurythæi amputasset, oc-
 cultauerunt infernè sub terra
 Prope sepulchrum Amphitryo-
 nis curruum agitatoris, vbi ille
 Amphitryo eius paternus auus
 hospes Spartorum

γ. iij.

κείτο, λυκίπποισι Κα-
δ' μείων μεπιπύσας ἀγχαίς.
ἀντροφή κούλ. 1ε.

τίκει οἱ καὶ Ζωὶ μυχίσα δαίφρον
ἐν μοίαις ἀδίστην Αλλκίωια δίδυμῶν
κροτπίμαχον δένος ἰών.

κροφός ἀνήρ πος ὄς Η-
σακλῆ σόμα μὴ ἀδραβάλλει,
μήδ' ἐ Διρκαίων ὕδατων

αἰεὶ μένωταται, ἴανιν θρε-
ψαντο, καὶ Ἰφικλέα

ἴοισι τέλειοι ἐπ' ἄχα

κρομάσομαι, πικρῶν

ἑσλόν. Χαθρίτων κλαδέντα

μή με λίποι κατὰ ρόν

φύξος. Αἰθίνα τε γῶ

φραμί Νίσου τ' ἐν λόφω

κεις δὴ πόλιν ταινί' Ἀκκίξαι,

ἑσπω. κούλ. 1ε.

σιγαλὸν ἀμυχανίαν ἔργω φυγῆ.

οὐνεκεὶ εἰ φίλος ἀστῶν,

ἔπ' ἀσπίεις, πῶγ' ἐν ζυ-

γῶ πεπναδρον ὄς,

μὴ λόγον βλάπτωι ἀλλοί-

iacebat, quum commigra-
fer ad Cadmeorum vicos,
qui *Vicos* teruntur ab equis
albis. *Peperit, cum eo &

cum Ioue congressa Alc-
mena solers in vnico partu
robur gemellorum filiorū

in pugnis victoriosum. Mu-
tus vir est qui Herculi os
non applicat, neque Dirce-

arum aquarum sēper me-
minit, quæ illum educa-
runt & Iphiclem quos hy-

mano celebrabo, affectus ab
illis beneficio *opra*ta perfici-
ente, per preces. Charitum
illustrium me non deficiat

lumen. nam & apud Æginam
& apud Nisi collem dico urbem hanc
ter decorasse, qui fictis

* taciturnam mœstitiā
desperabundam effugerit.
Quare si quis ex ciuibus a-

micus est ei, si quis inimi-
cus, at certē quod in com-
mune præclarè gestum est,
ne celet, sermonem marini

314 ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Θ.

ζήροιπος, κροσσέτω.

α κείνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν

α παντὶ θυμῷ σὺν τε δίκῃ

α καλὰ ῥέζοντ' ἐννεπε.

πλεῖστα νικησάντων σε ἔπλεπας

ωείας ἐν Πόδαδος αἶδον· ἄφωιό

δ' ὡς ἕκαστα φίλτατον

παρθενικὰ πῶσιν ἢ

υἱὸν ὄχουσι, ὧ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

σροφ. ε. κρόλ. τε

ἐν Ολυμπίοισι τε καὶ βαθυκόλπου
ροῦ, ἀέθλοισι, ἐν τε καὶ πᾶσιν ὅπασιν

εἰοῖς, ἐμὲ δ' αὐτὸς αἰοῖσιν

δύσαν ἀκειόμηνον

πρωτόστιχτος, αὐτὸς ἐχίρα

καὶ παλαιῶν δόξαν πῶν

πρωτόνων· οἷοι Λιβυσῆς ἀμ-

φίλων ἀμὸς ἔβαν

Ἰερασταν πῶς πῶν Ἀνταί-

ου, μέγα καλλιόμοι

μιαστῆρες ἀγακλέαι κούρα

ταν μάλα πολλοὶ ἀει-

θῆες ἀδρῶν αἴτιον

σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ

PIND. PYTH. ODE IX. 313

senis violans. Ille enim
præcepit laudare etiam i-
nimum toto animo, qui
præclaras res gerit cum
iustitia. Sæpenumero vidi
positum te victoria & in
solennitatibus Palladis;
quæ certo tempore re-
currunt; tacitæque puellæ
ut optarent ὁ Telefiera-
tes esse te sibi vnaquæque
charissimum maritū aut
filium, in Olympicis quo-
que & profundè sinuosæ
terræ certaminibus, & in
omnibus cuiusque regio-
nis. Mihi igitur carmi-
num sitim curanti; aliquis
iniungit munus excitandi
rursū & veterum glo-
riam tuorum maiorum:
quales Libyssa pro fœmi-
nâ profecti sint ad urbem
Antæi Irassam; ad pul-
chricomam proci valdè
celebrem puellam, Quam
valdè multi fortitudinis
Primatum obtinentes vi-
ri petebant cognati, multi
etiam

316 ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Θ.

Ξείνων' ἐπεὶ θαντὸν εἶδος

αἰψὲρ κώλ. ιε.

ἔπλετο' χρυσοσφαιου δέ οἱ ἦλθε
καρπὸν αἰθήσαντ' ἑποδρέψαι ἔθελε

πατήρ δ' ἐδουρατοὶ φυπύων

κλεινότερον γάμον, ἄ-

κουσιν Δαναόν ποτ' ἐν Ἀργῇ

οἶον εἶρε πῶσα ἐξέκον-

τα καὶ ἄκτιν παρθένοισι,

παρὶν μέσον ἄμφορ ἐλθέει,

ώκυτα πῶν γάμον. ἔτα-

σεν ἄπαιθε χορὸν

ἐν πέρμασιν αἰπὴν ἀγῆνος,

οὐδ' ἂν ἀέθλοισ ἐκέλευ-

σεν δ' ἐκφυγῆσαι ποδῶν,

αἰψὰ χήστοι πῆς ἠ-

ραῶν, ὅσσι γαμβροὶ σπῆν ἦλθον.

ἐπὶ κώλ. ιθ.

ἔπτο δ' ἐδίδου Λίβυε δ' ἰσχυρῶν κόρην

θυμῖον αἰδραῖ πῶν γαμ-

μᾶ μὲν αὐτῆν εἶσε κοσμῆ-

σαις, τίλος ἔμμεν ἄκρον

εἶπε δ' ἐν μέσοισι, ἀπὸ γα-

δαι ὅς αἰ τῶστος θυρῶν

ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΟΔΗ ΙΧ. 317

ex peregrinis : quoniam
admiranda forma eius *e-
rat: & auro coronata pu-
bertatis fructum efflores-
centem decerpere vole-
bant. Sed pater filia mo-
liens illustrius conjugium,
audiuit Danaum quondam
apud Argos quale nactus
esset quadraginta octo
virginibus velocissimum
connubium, priusquam
medius dies veniret. Col-
locavit enim uniuersum
chorum statim in metis
certaminis: & in certami-
nibus pedum iussit diui-
dicare quam quisque he-
rofi habiturus esset, qui-
cumque generi ipsi ven-
nissent. *Sic autem dabat
Libys copulans filia spō-
sum virum. Ipsam quidē
quam exornasset, colloca-
uit ad lineam, terminus
ut esset extremus, ac dixit
in mediis, ut abduceret
eam quicumque primus
profiliens.

318 ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΕΙΔ. Η.

ἀμφὶ οἱ ψαύσῃ πύλοισι
ἐντ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ
φύλα λαμπρὸν εἶδον,
παρθεῖνοι κεδναὶ χρεὶ χροῦς ἐλαῖν,
ἀφ' ἡ ἰπποπόδι Νομάδων δ' ὄμαλλοι
πολλὰ μιν κίνοι δίκον
φύλλ' ὅπῃ καὶ στεφάνοις,
πολλὰ δὲ τῶνδ' ἄν' ἡερεὶ δέξασθ' ἵκαται.

~~~~~

Ἰ Π Π Ο Κ Λ Ε Α

Θεσσαλῶ, διαυ-
λοδρόμω.

Εἶδος Ι.

σροφῆ α, κώλ.

Ὀ Δβία Λακεδαίμων,
μὴ καχε Θεσσαλία παῖδες
δι' ἀμφοτέρων ἔξ' ἐνός
ἀεισμαχὺν ἦρος Ηρακλῆος βασιλῆα
ἠκοίμην ὡρῆ καρόν; [Λακεδαίμων]
ἀλλὰ μὲ Ρυθω πε καὶ τὸ
Πελινναῖον ἀπίειν,
Αλβία πὲ πῆδες, ἰπποκλέα,

ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΟΔΕ ΙΧ. 319

amicus eius attigisset. Ibi Alexidamus, postquam eua sic rapidum cursum, virginis nobilis manum manu prehensens duxit equestrium Nomadum per agmen. Multa in illa ipsi eiaculari sunt folia, & coronas, multas etiam antea alas accepit victoriae.

~~~~~

HIPPOCLEAE

Thessalo, diavli
cursori.

Ode X.

Felix Lacedaemon & beata Thessalia. ambarum enim regnum obtinet genus Hercules strenuissimi pugnantoris ex vno patre. Quid gloriator intempestivus? Sed me Pytho & Pelinnaum & Aleuæ posteri Hippoclem hortantur sonare,

320 ΠΙΝΔ. ΠΤΘ. ΕΙΔ. Ι.

ἑλινίτες ἀγαθῶν ὀπλισμῶν
αἰσθῶν κλυτὰ ὄπα.

ἀΐσθρ. κλέεις.

γῆεται γὰρ ἀέθλων

εἰρηπύ τ' Ἀμφικτυόνων ὁ Παρ-
νάσιος αὐτῶν μυχός

δαιουλοδραμῶν ὑπὸν παῖδων αἰσθῶν

Ἄπολλον. (γλυκὸ δ' αἰσθῶν [π]

ἄπων πέλος, ἀρχὰ π, δαίμο-

νος ὀρνώτης αἰσθῶν)

ὁ μὲν περ ποῖσι μῆδισι παδ-

τ' ἔπαρξαι, τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβη

κινύχουσι παῖδες

ἐπὶ κώλ. η.

ὀλυμπονίκα

δὶς ἐν πολυμοδίοις δρεός ὄπλοισι

ἦσαν καὶ βαθυλείμονα

ἀγροῖ ὑπὸ Κίρρας

πίπται κερατοπόδα Φεικίαι.

ἔσπιτο μοῖρα καὶ ὑσέραστον

ἐν ἀμέρας ἀγαύουσα

πλοῦτιν αἰθερῶν σφίσι.

εἰρηπύ. κλέεις. ι.

ἦν δ' ἐν Ἑλλάδι περνώδης

PIND. P.YTH.ODE X. 321

volentes me afferre incly-
tam vocem laudatricem
virorum per choreales
hymnos. * Gustat enim
certamina, & innumerosa
turba Amphictyonū Par-
nassius recessus promul-
gavit eum summum inter
iuvenes diauli cursores. O
Apollo (iucundus homini-
bus exitus, principiumque
deo impellente crescit) hic
certè tuo consilio hoc fe-
cit: sed insita à stirpe ando-
les insiftere eum fecit ve-
stigii patris * olympio-
nicæ, bis in excipientibus
bellum armis Martis. Cer-
tamen etiam sub rupe Cir-
thæ profunda habente
prata effecit Phrician vi-
ctorem pedum cursu. Se-
quatur fors, & posteriori-
bus in diebus, adeo ut i-
plis superbificæ diuitiæ
floreat, * ac suauitatum
quæ sunt in Græcia,
x. j.

λαχόντες ἐκ ὀλίγων δόσιν,
μη φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μυτὰ ἔσπιμας ὀπικύραμεν. ^{ἑξῆς}

εἰ ἀπῆμων κίαρ. ἴδαι-
εἰ μων δὲ καὶ ἕμης ἑστί.

• αὐτὴρ γίνεται σοφοῖς,

εἰ ὅς αὐτὴρ σὸν ἢ πόδων φρετῶν

εἰ κρατήσας, τὰ μέγιστ' αἰθέλων ^{ἐλπί}

εἰ πλεαῖ τε καὶ δένει,

αὐτὴρ κρολ. 10

εἰ καὶ ζώων ἐπὶ νεαρὸν

εἰ καὶ τ' αἴσαι ἕαν ἰδὴ τυχόν-

εἰ τὰ σφραγῶν Πυθῶν.

εἰ ὁ χαλκικός ἕρανος ἔστω ἀμβρατῆρ

εἰ ὄσας δὲ βρότεον ἔσθως

εἰ ἀγλαΐας ἀπὸ μεσῆς,

εἰ παρᾶναι ποδὲς ἔχων

εἰ πλοῶν ναυαῖ διζούτε πλοῦς ἰών,

εἰ ὑποῖς αὐτὸς ὑπερῶν αἰθέ-

εἰ ναυαγιστῶν ὁδόν

ἐπὶ κρόν.

παρ' οἷς ποτε Περσὸς

εἰ δάσαστο λαχόντας δώμετ' ἐσπλά

κλειπῶν ἄνων ἐκατόμβας,

fortiti non exiguam donatio-
nem, non incidunt diuinitus
in inuidas mutationes. deus

sit erga eos corde alieno à no-
cendo. Fortunatus autem &
celebris vir is est apud sapiē-

tes qui manibus aut pedum
strenuitate victoriam adep-

tus, maxima præmia obti-
nerit audacia pariter & ro-
bore: * viuensque adhuc iuue-

nem filium viderit coronas
Psychicas decenter consequen-

tum. æreum cælum nunquam
conscendendum ipsis. At splē-

dores quoscunque nos mor-
tale genus attingimus, perdu-
cit vsque ad vltimum naviga-

tionis cursum. Nec nauibus
autem, nec pedes iter faciens
inuenias ad Hyperboreorum

certamen admirandam viam.
* Apud quos olim Perseus dux
epulatus est, ædes ingressus,
inclytas asinorum hecatom-
bas

[X. 1.]

ὀπιπώτας θεῶ
ῥέζοντας ὦν ταλίας ἔμπεδον
ἀφάρμας τι μάλις Ἀπόλλων
χαίρει, κλᾶθ' ὄρωι ὕβριν
ὀρῶν κνωδάλων.

σοφῆ γ. κού. 1.

Μοῖσα δ' ἐκ ἀποδαμεί
ῥοπῆς ὄπι σφετέροισιν. παν-
τᾶ δὲ χοροὶ παρθέτων,
λυγαῖν τε βοῶν, καναχῆ τ' αὐλῶν ἐκ
νέοντα·

θάφα πηχυσία κό-
μας ἀαδῆσταις εἰλα-
πινάξοισιν ἀφρότως,
νόσοι δ' οὔτι γῆρας οὐλόδηρον
κέεραται ἱερά ἤνεᾶ πόνων
δὲ καὶ μαχαλ' ἀπερ
αἰῆσρ. κού. 1.

οἰκίοισι, φουροπῆς
ἑσθ' ἰδὲν Νέμεσιν Ἰρασι-
α δὲ πῆσων καρδία
μόλεν Δανάας ποτὲ πᾶϊς (αἰ γ' ἴτε
ἔς αἰδρῶν μακίρων ὀ- [Α δ' ἴτε
μιλοι, ἔπεφέν τε Γοργῶ-

quum inuenisset deo sa-
crificantes. quorum festis
dapibus lætisque accla-
mationibus gaudet ma-
ximè Apollo, ridetque
videns insolentiam pro-
cerorum animalium. Mu-
sa autem non abest à mo-
ribus ipsorum, sed cir-
cumquaque chori virgi-
num, lyrarumque clā-
mores & strepitus tibia-
rum voluntur. lauroque
aurea comas redimientes
epulantur hilariter. Nec
autem morbi nec senes-
tus pernicioia permixta
sunt sacra genti: sed ab-
que laboribus & pugnis
* habitant, euitantes vl-
tricem Nemefin. Audaci
autem spirans corde ve-
nit Danaes quondam fi-
lius (dux autem viæ erat
Minerua) ad hunc viro-
rum beatorum cœtum,
interfecitque Gorgo-

x. iij.

326 ΠΙΝΑ ΠΥΘ. ΕΙΔ. Λ

να, καὶ πικίλον χάρα
δρακόντων φόβασιν ἤλυθε, να-
στώτας λίθινον θάλασσαν φέρων.
αἰμοὶ δὲ θαυμάσαι,

ἐπω κάλ. η.

αἰ θεῶν τελευσάτων,
αἰ ἔδεν ποτε φαίκεται ἔμμεν ἄπιστοι.
κρίσαν χάσιν ταχὺ δὲ ἀγκυραν
ἔρεισεν χθονί

πασσάραθεν, χοιράδος ἄλλοιρ πέτραι

αἰ ἔγκωμίων ῥάσως ὕμνων
αἰ ἐπ' ἄλλοι δῆλον, ὥστε μέ-
αἰ λίσσα, θύνει λόγον.

σροφὴ δ, χαλ. ι.

ἔλπιμαι δὲ Εφυραίων
ὄπ' ἀμφὶ Πλωιδῶν γλυκεί-
αν ποσυχόντων ἐμαί,
ἔἰπ' ἰππικῆα ἐπὶ χυμῶμοι σὺν ἀοιδῶν
ἔκαπ πεφάσων, θα-
ζήτων ἐν ἀλιξί θησά-
δων, ἐν τε παλαιότεροισι
νέαισιν τε παρθένοισι μέλημα,
αἰ χαλὸν ῥά ἐτέροισιν ἐτέρων ἔρωσ,
αἰ ἐκονίζε φρένας.

PIND. PYTH. ODE X. 327

nem & variegatum caput
draconum iubis rediit in-
sularibus afferens, lapideā
mortem. Mihi autem ni-
hil in admirando videtur
esse incredibile, * si diē-
sequuti sint. Remum in-
hibe, subitoque ancoram
firmato in terram ē prora,
munimentum aduersus sco-
pulos in mari latentes.
Laudatoriorum enim flos
hymnorum aliās ad a-
lium, sicut apis, festinat
fermonem.

* Spero autem, Ephy-
raeis circa Peneum vocem
dulcem fundentibus meā,
me effecturum vt Hippo-
cles adhuc magis per car-
mina, ob coronas mirum
in modum, coctaneis & fe-
nioribus, & iuuenibus vir-
ginibus sit curæ, & ab illis
colatur. Nā aliis aliarū re-
cū cupido pectora pungit.

x. liij.

323 ΠΙΝΔ. ΠΤΘ. ΕΙΔ. Ι.

αἰψερ. κῆλ. ι.

αὐτὸν δ' ἔκαστος ὀρέει,
αὐτὸν γὰρ κιν, ἀρπαλίαν ἔχουσι φρον-
α πῶτα τοῖς παρ' ποδῶν.
αὐτὸν δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτίμητον ποδῶν
νοῦσι.

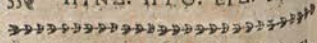
πέπιδαι ξενία παρ-
σαι εἰ Θώρακος, ὡς παρ
ἐμὰν πομπῶν χάριν,
ὅτ' ἔξθιξεν ἄρμα Πιερίδων
πυρράορον, φιλέων φιλέοντι, ἄρῶν
ἄρῶντι παρ' ὀρέων.

ἐπὶ κῆλ. ιι.

αὐτὸν δὲ κιν ἔχου-
αὐτὸν ἐν βασιλῆα παρ' ὀρέων, ὅτ' ἔκαστος ὀρέει,
ἀδελφοὺς τ' ἐπιμνήσο-
μεν ἑσλοῦς, ὅτι
ἐνὶ φρεσὶ νόμον Θεσσαλῶν
αἰχίζοντες, ἐν δ' ἀγαθῆ κίβητι
πατρῶα κεν καὶ πλῆ-
ων κωκυτάωντες.

PIND. P.YTH. ODE. X. 329

* Quorum autem quisque
desiderio raptur, ea con-
sequutus, cogitationem
habet auidē arreptam quę
est ante pedes. At post an-
num *eventura* signis ca-
rent quibus queant pro-
spici. Fretus sum autem a-
micitia blanda hospitis
Thoracis, qui meum ex-
petens beneficium, hunc
iunxit currum Pieridum
quadrilingum, amans a-
mantem, ducens ducen-
tem benevolē. * Explo-
rante autem etiam aurum
in Lydio lapide refulget,
pariterque mens recta.
Fratreque laudabimus
probos: quod in altum fe-
rant regionem quę est sub
ditione Thessalorum, au-
gentes. Penes probos e-
nim sunt patrię civitatum
nobiles gubernationes.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩ: ΘΗ:

Εἶδος παιδὶ, σταδίου.

Εἶδος ΙΑ.

εὐροφή, α. κούλ. θ.

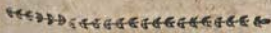
Κ Αδμου κόρη, Σεμέλα
ἰδύ. Ολυμπιάδων ἀγῶνης:

νῶ δὲ Δακτοῖα πολυαῖν
ὀμοθάλαμει Νηρηίδων,
ἴπσιω Ηρακλῆος ἀεισηγῶτα
ματρὶ πῆρ Μελίαν, χυσιῶν
εἰς ἄδυτον περὶ δῶν

Ἰπταυρόν, ὃν περὶ δῶν
ἴμασι Δοξίας

ἀντιερ. κούλ. θ.

Ιομύιον δὲ οὐμα-
ξεν, ἀλατῆα μαρτυρίων δῶκον, ὦ
παῖδες Ἀρμονίας, ἔνθα καὶ
νῶ ὀπίνομον ἠρωίδων
εὐραπὶ ὀμηγορέα καὶ κῆ σπυρίων
ἔφρα Θεμυτῆραν Πυθῶ-
νά τε καὶ ὀρθοδίκαν
ζῆ ὀμφῶν κλασῶν τε

THRASYDAEO

Thebano adolescenti,
cursori stadij.

Ode XI.

CAdmi filia, Semele qui-
dem Olympiadum con-
tubernalis, Ino autem Leu-
cothea eisdem cum marinis
Nereidibus thalamos inco-
lens, ite cum Herculis ge-
nerosa matre ad Meliam, ad
adytum, aureorum tripodum
thesaurum, quem eximie pro-
sequutus est honore Apollo,
Ismeniúmque nominavit,
veram vaticiniorum sedem.
O filii Harmonie, huc &
nunc consortem heroidum
cæctum simul congregatum
vocat ad conueniendum, vt
Themis sacram Pythoném-
que & recta iudicia dantem
ymblicum terræ resonetis

332 ΠΙΝΔ. ΠΥΘ. ΟΔ. 14.

ἄκρα σὺν ἑσπέρα,

ἐπ' ὠδ. κιάλ. γ.

ἐπιπύλοισι Θύβας
χάειν ἀγρῶν τε Κίρρας.

εἰ πὺ Θρασύδωρος ἐμνασεν ἔστιαι,
πείσῃς ὅππῃ σέφανον πατρώϊα ἐσθλῶν
ἐν ἀφνειαῖς δόρυρασι Πυλάδα γένου
ξέου Λάκωνος Ορέσται.

σροφ. 6. κιάλ. γ.

τὸν δὲ φανδοροῖδρον

παῖδες Ἀρσινόα Κλυταμνήστρας

ραῖν ἰσὺ κρατερῶν ἐν δόλου

Ἐσφὸς ἀέλε δις πενήτος

ὅππῃ Δαρδανίδα κόραν Πελαῖαν

Κασσάνδραν πολὺν χαλκῶν

σὺν Ἀγαμέμνονια

ἴσχυα, πόρῳ Ἀχέροντος

αἰχλῶν παρ' εὐσκιον

αἰσροφῆ κιάλ. θ.

νηλὴς γυνά. πύπρον

νιν ἄρ' Ἰφιγένεια ἐπ' Εὐείπῳ σφῶν

χθεῖσα τῆλε πάτρας, ἐντισε

βαρυπάλαμον ὄρουσι χόλον

ἢ ἐπὶ φλέγι δαμαλιζομένην

PIND. PUTH. ODE X. 333

Prima cum vespera,

* Thebis septem portas

habentibus beneficium,

certaminisque Cirrhae.

In quo Thraſydeus me-

moriam renouavit pa-

terni laris, tertius et co-

ronam iniiciens, quum

in opulenti aruis Pyla-

dae vinceret, hospitis

Orestae Laconis, * quem

dum interficeretur pa-

ter validis Clytamne-

strae manibus, Arsinoe

nutrix e dolo eripuit

luctuoso, quando Dar-

danidae filiam Priami

Cassandram corusco æ-

re cum Agamemnonia

anima mittebat Ache-

rontis ad ripam um-

brofam * immisericos

mulier. vtrū eā Iphige-

nia apud Euripū maſta-

ta procul à patria, sti-

mulauit ad suscipiendā

iram grauiā moliētē;

an alieno in cubili lasci-

uientem iuuenæ more

ἔννευχει ᾠδάζον καΐται,
 αὐτὸ δὴ νέαις ἀλόχοις
 αἰετὸν ἀμύλων, κα-
 αὐτὸν ἀμύλων

ἐπ. κ. σ.

αὐτοτεταίσι γλώσσας.
 αὐτοτεταίσι δὲ πλίται.
 αὐτὸν περὶ ὄλθος οὐ μείονα φέρων
 αὐτὸν δὲ χαμηλά πλέων, ἀφαιπὸν βρέμει
 αὐτὸν δὲ αὐτὰς ἦρας Ἀβείδας ἰκῶν
 αὐτὸν κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,
 σρο. γ. κ. λ. θ.

βρίπν τ' ὄλεσε κόρα,
 ἐπὶ ἀμφ' Ἑλένα πυρωθέντων Τρώων
 ἔλυσε δόμοις ἀβρότα-
 πος, ὁ δ' ἄρα ξένον γέροντα Στρώ-
 φιον ἔκικτο νέα κεραλά
 Παρνασσὸν πόδα ναιόντ'. ἀλλὰ
 γέροντι αὐτῷ
 ἐπὶ νε μπίερα, ἦνέ
 τ' Αἰγίον ἐν φοναῖς.

αἰνσρ. κ. σ. λ. θ.

ἦρ' ὃ φίλοι κατ' ἀμει-
 εἰπροι τεύον ἐδὶνὰ δέω, ἐρ-

nocturni transfersam e-
 gerunt cōcubitus? Quod
 cerē iuvenes nuptæ odi-
 osissimum habendi delictū,
 occultarēque impossibile
 *alienis linguis. Maledici
 enim sunt ciues, sustinet
 que opulētia non mino-
 rē inuidiam. Qui autem
 humilia spirat, obscure
 fremit. Interfectus est i-
 gitur ipse heros Atrides
 reuersus tandem celebres
 ad Amyclas, vatēque
 amisit filiam, postquam
 propter Helenam incen-
 sis Trojanis, spoliavit do-
 mos opulento luxu. Ille
 autem Orestes iuuenili
 capite ad Strophium ho-
 spitem senem accessit, qui
 Parnassi pedem incole-
 bat, sed tandem ferro oc-
 cidit matrem, posuitque
 Egisthum in cædibus.

* Certē ὁ ἀμικοῦ περὶ τρι-
 υμίου γρησσὸς ἀλτερνα-
 ντὸς ἀκτὸς ἐμὸς ἐρ-

336 ΠΙΝΑ. ΠΤΘ. ΕΙΔ. ΙΑ.

Ζάν κέλθον ἰάν πὶ τῶν ἡ
μέ πς ἀέμος ἔξω πῶου
ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἀκκατὸν θαλίαν.

Μοῖσα, πὶ ἔ' ἐπὶν εἰ μισθῶ
σιυέθεν παρέχον
φωναῖ ἰπαρζυρον, ἀλ-
λοτ' ἀλλαχὴ τ' αερατέϊον,
ἐπὶ δ' κώλ. τ.

ἢ πατὲρ Πυθονίω
πὶ γε νῶ, ἢ Θερασοδαίω,
ἢ Ἰάφροσιῶα τε ἔδδξ' ὅπι φλέγῃ
πὶ μὲρ ἔρμασι καλίνικοι πα καί
Ολυμπία ἀζῶνων πολυφάτων ἔρ
ῶα ἀκίνα σὺ ἴσποισ'
εροφῆ δ' κώλ. τ.

Πυθὶ τε γυμνοὶ ὅπι
σαδιον καταβαίτες, ἢ λεγξαν Ελ-
λανίδα στραπαδ' αὐκῶτα-
ε π. θεῶθεν ἐραίματ κα λῶν
« διωσάτ' μαρόιδρος ἐν ἀλικία,
« ἢ γδ' αἰά πῶλιν διέρισκων
« πὶ μέσα μακροτέρω σὺ
« ὄλῶ πητάλοτα, μέμ-
« φορὶ ἀσσι τυραννίδων.

FIND. PYTH. ODE XI. 337

tam quum antea iniste-
rem viā. An me aliquis ven-
t' extra nauigationis cursum
expulit, tanquam marinam
scaphā? Quod si verē, ὁ Mu-
sa, mercede pacta es præbere
vocē argēto se summittentē,
aliās alia oportet cōmiscere
* aut patri *ipsius* Pythionice
nūc aut Thrazydæo quorum
successus ouans & decus re-
splender. Curribus enim pul-
chræ victoriæ compotes
quondam, & apud Olympiā
certaminum multum decan-
tatorum adepti sunt fulgo-
rem cum equis: * & apud Py-
thonem nudi in stadium
quum descendissent, dedeco-
rātunt Græcicam turbam
suam velocitate. Diuinitus
* prarim bona vires meas nō
excedentia affectans *singulis*
temporibus meæ ætatis. Ex
ciuilibus enim *bonis* quum
comperiam *ea que sunt* me-
dioceria, diuturniore cum fe-
licitate florere s' queror de
sorte regionū principatum.

αἰψοσφ. κέλιθ.

« ξυῶναι δὲ ἀμφ' ἄρεταις
« πέπταμαρ φρονεροὶ δὲ ἀμύωδ' ἀπέ
« εἰς ἀκρον ἑλθόν, ἵσυχ' αἰ
« νεμόδρος, ἀνάδ' ὄθειν
« ἀπέφυγ' ἄλλωνος δ' αἰν' ἐξαπα
« χαλίστονα θάνατον ἔχον,
« γλυκίστατα θρεῖα
« δῶνυμον κταίωσ
« κρεσσάν' χέειν πορώτ.

ἐπφ. κώλ. 5.

ἄπ πὺν Ἰφικλείδαν
ἔσφ' ἔρει Ἰόλαον,
ἴμυ πὺν ἐόντα, καὶ Κάστορος Βιά
σὶ τ' ἀ' αὐτ' Πολύδευκες, γοὶ θεῶν,
πὸ ἄρ' παρ' ἄμφο' ἔδρασι Θεραπῶν

πὸ δ' οἱ-

κίοντας ἐνδον Ολύμπου.

* communisque circa virtu-
res distentus sum. Invidi au-
tem puniuntur à suo ipsorum
vicio, si quis fastigium felici-
tatis adeptus, & in tranquil-
litate degens, grauem info-
lenciam effugerit: at ille nigra-
mortis in vltimis sinibus pul-
chriorem mortem conse-
quitur, dulcissimæ soboli
nominatissimum donû præ-
bens, possessionum præstan-
tissimam. * Quæ Iphiclidem
Iolaum circumfert celebrem
existentem, & Castorem
fortem, & quæ rex Pollux, filii
deorum, alternis diebus se-
des Therapnes & intra O-
lympum habitantes.

y. ij.

ΜΙΔΑΙ ΑΚΡΑΓΑΝ

τίνω, αὐλητῆ.

Εἶδος ΙΒ.

σρο.α, κωλ.ισθ.

Αἰτῶ σε φιλάγλαι, καλ-
 λίστα βροταῶν πολίων,
 Φερσιφόναι, ἔδος, ἃ
 τ' ὄχθαις ὅππ' ἀμυλοῦσιν
 νάσαις Ἀκράγαντες βύ-
 δματον κολώναν ἰάσαι.
 Ἴλαος ἀθανάτων
 αἰθρῶν πεσὺν ἀμυρεῖα
 δέξαι σφαίραμα πῶ δ' ἔκ
 Πυθῶνος ἰδοῦσ' ὦ Μίδα·
 αὐτὸν τέ νιν, Ἐμάδα νικα-
 σασθε πέτρα τῶν ποτε
 Φαμαίς ἐφεῦρε, θρασυαῖ Γοργόνω
 ἕλιον ἑρπύων ἀγαπῆσαι· Ἀθάνα
 αἰσπρ. κωλ.ισθ.
 τὸν παρθεῖσις ὑπὸ τ' ἀ-
 πλάταις ὀφίων κροθαίσις
 αἰε λειβόωδρον,

MIDAE AGRI-
gentino, aulædo.

Ode XII.

Pro à te, ò splendo-
 ris amica, pulcherrima
 mortalium urbium,
 Proserpinæ sedes, quæ in
 collibus pecudes alentis
 Acragantis habitas bene
 fructâ molem, ò regina,
 propitia, immortalium &
 hominum cum beneuo-
 lentia accipe coronam
 hanc celebris Midæ ex
 Pythone, atque illum i-
 psam, qui Græciam su-
 speravit arte quam olim
 Minerva vibratrix habet
 excogitavit, audacium
 Gorgonum perniciosum
 gemitû contextens, *quē
 Perseus audiuit dum fan-
 deretur sub virginalibus
 & immensis serpentum
 capitibus,

δεσπιδί σου καμάτω
 Περσις, ὅποτε σείτο
 ἄσσε κασιγνητῶν μέρος,
 ἀναλία Σείρω
 λαοῖσι τιμοῖραν ἄσση.
 ἦ τι πέ, τι θεασίον
 Φόρκοι ἀμαύρωσεν ἄσση,
 λυζόν τ' ἔρανον Γολυδέκτα
 Σῆκε μάστιγες τ' ἔμπροσθεν
 δουλοπαύαι, πό, τ' αἰαλαῖον λέχθος,
 ἄπαρξεν κράτα συλλήσας Μεδίστας

σρο. β. κελ. ιδ.

εἶος Δαΐδας, πὴν δὲ πο
 χροσῶν φαίδρ' αὐπέρρουπι
 ἐμμένει, ἀλλ' ἐπιὶ οὐκ
 τυτῶν φίλον αἶδρα πότων
 ἐρρύσαστο παρθένος,
 αὐλαῖ πύχην πύμφωνον μέ-
 λος, ὄφρα πὴν Εὐρύδαας
 οὐκ καρπυλιμαῖ ἄσση
 χρομφθῆτα σου ἐν ποσι μι-
 μήσαστ' ἐκκαλίξεν γέροντες
 ὄφρα γέρος ἀλλὰ νιν ὄφρα
 σ' αἰδράσι θιαπὶς ἔχεν,

luctuosa cum erumna.
 quum tertiam debellavit
 fororum partem, marinæ
 Seripho populisque exi-
 tium afferens. Certè diui-
 num Phorci deleuit ge-
 nus, & acerbum symbo-
 lum Polydectæ persoluit,
 matrisque stabilem serui-
 tutem & coactum cōnu-
 bium, pulchras genas ha-
 bentis caput quum rap-
 uisset Medusæ, * filius
 Danaes, quem ex auro
 dicimus spontè fluente
 natum esse. Sed quum his
 charum virum laboribus
 liberasset virgo Pallas, ti-
 biarum fabricata est o-
 mnissonum melos, vt Eu-
 ryalæ ex rapacibus genis
 profusum luctum per-
 streperum imitaretur cū
 organis. Inuenit in quibus
 dea sibiam: sed eam quum
 inuenisset vt haberent vi-
 si mortales,

y. iijj.

ὠτόμασεν κροφλαῖν πολλῶν νόμοι,
ἄκλεια λαοσῶων ρωσῆρ' ἀρσῆων,
αἰψρ. κρολ. 1δ.
λεπὸς δ' ἐστὶν ἰσὺρ ἰσθμον
χαλκοῦ θ' ἄμα καὶ δονάκων,
ὅτι τῶνδ' ἐκκελιχέρω
νόμοισι πόλει χαερίτων,
Καφροσίδος ἐν τεμέ-
νει, πτοὶ χορδῶν μέρτυρες.
ε. εἰ δὲ πρὸς ὄλθος ἐν ἀν-
ε. ἄρῶπισιν, αἰθρὴ καμάτου
ε. οὐ φαίνεται ὅτι δὲ τελευ-
ε. πᾶσι γινῆται σάμερον
ε. δαίμων πύργε μόνισμον οὐ πᾶρ-
ε. φυχῶν ἀλλ' ἔσται χρόνος
ε. τῶνδ' ὁ καὶ πῆ ἀελλῆια βαλῶν,
ε. ἔμπελιν γνώμας, τὸ μὲν δῶστί, τὸ
ε. οὐπω.

nominavit capitum multorum
harmoniam, illustrem admoni-
tricem certaminum populum
cientium, tenue transcuntem
per as pariter & calamos, qui
extant apud urbem Charitum
pulchro in loco fundatam, Ce-
dhesidis in luco, fideles testes
ducentium choros. Quod si
qua felicitas inter homines est,
non sine labore existit: sed eam
ad exitum perducet aut hodie
aut postea deus. Certè fatale de-
cretum non evitabile: sed erit id
tempus quod alicui quum des-
perationem immiserit, contra
opinionem hoc quidem dabit,
illud autem nondum.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Νεμεα.

ΧΡΟΜΙΩ

Αιτναίω. Είδος Α.

σοφία α. κώλ. ι.

ΜΥΝΕΥΜΑ
σεμνόν Αλφει
κλειναύ Σουρακο
σάν θαλος, Ορτυ
για,

δύμιον Αρτεμίδος,

Δάλου κασιγνήτα, σέθεν αΐδουπός

ἕμνος ὀρμάται θεῶν

αἶνον ἀελοπόδων μέγαν ἵππων,

Ζηῶς Αιτναίου χέριν.

ἔρμα δ' ὀφθαίει Χρομίου Νεμεία

ἦ ἔρμασιν νικαφόροις

ἔγκωμον ζευξά μέλος.

αἰπρ. κώλ. ι.

εὐδραχά δ' ἐβέβλωται θεῶν,

PINDARI

Nemea.

CHROMIO

Aetnao.

Ode I.

RESPIRA-
men magnifi-
cum Alphei,
inclytarū Sy-
racusarū ger-
men, Ortygia,

cubile Artemidis, Delisoror:
à te suavis loquus hymnus ag-
greditur exponere laudē pro-
cellipedum magnam equorū,
Iouis Aetnaei in gratiā. Currus
etiam Chromii incitat Ne-
meaque ad contexendum lau-
datorium melos factis victo-
rialibus. * Proemia enim
sumpta à diis,

α κείνι σὺν αἰδρὸς δαίμονιαις ἀρετῶν
 α ἔστι δὲ οἱ ἄντηχα
 α παιδείας ἄκρον, μελέων δὲ ἀέθλων
 α Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
 νῦν ἔγῳ ἀγλαίαν ἕτα νάσασθαι
 παρ' Ολύμπου θεοῦτος
 Ζῶς ἔδωκεν Φερσεφόνα, καπνὸν
 σὲν πῆ οἱ χαίτας, αεί-
 ρύοισαν Διὸς κέρπου χροῦός
 ἐπα. κελ. η.

Σικελίαν πτεράν ὄρωσά-
 σθι κορυφᾶς πολίων ἀφρεῖας.
 ἄπασε δὲ Κρονίων
 πλέμου μνασῆρα οἱ χαλκιντέος
 λαοὶ ἴππαρχιον, θαμά δὲ ἘΟΛΠ
 πιάδαν φύμοις ἐλαϊᾶν
 χροῦοισι μινθέντα, πολλῶν ἐπέβαι
 κερὸν οὐ ψύδρα βαλάν.

υρο. β. κώλ. ι.

ἔσαν δὲ ἐπ' αὐλείας Δύραις
 αἰδρὸς φιλοξένης, κελαρὸν πόρρωθεν
 ἔνθα μοι ἀρμόδιον
 δειπὸν κικύσθη. θαμά δὲ ἀμώδων
 ἔνθα αἰπίεσθαι δόμοι [πῆ]

posita sunt cum illius viri ad-
 mirandis virtutibus. Est au-
 tem in felicitate omnis gloria
 summum. Magnorum verò
 certaminum Musa meminisse
 solet. Nunc excita splendo-
 rem aliquem insulæ quam O-
 lympi dominus Iupiter dedit
 Proserpinæ, & annuit capillis,
 principatum tenentem fertulis
 soli *Siciliam pinguem se e-
 xaltaturum cacuminibus ci-
 vitatum opulentis. Præbuit-
 que ei Saturnius belli vrentis
 arcis instrumentis studiosum
 populum, hasta ex equo pu-
 gnantem, qui sepe etiam foli-
 is aureis Olympicarū oli-
 varum se immiscuit. Multa in-
 gressus sum, non iacto in tem-
 pus mendacio.

*Sæti autem in vestibulo viri
 amanti hospitem egregia fa-
 ciora celebrans, vbi mihi
 conueniens cœna adornata
 est. Frequenter autem pere-
 grinorum non ignaro sunt x-
 des

350 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Α.

« ὦ β'· λέλοσχε δὲ μεμφομένοισι ἔσθ'
« λὸς ὕδαρ καπὼ φέρειν
« αἰπὸν· ἔρχαι δ' ἐτέρων ἔπειαι·
« χῆν δ' ἐν δίδυαῖσι ὁδοῖς
« ἔτι χροῖα μδρόα δαι φῦα·

αἴησρ. κώλ. η.

« παρ' ὅσσι γὰρ ἔργω μδρ' εἰνέσθ'
« βελαῖσι δὲ φρω, ἐσὸ μδρον παρ' ἰδῆναι
« συνηές υἱς ἔπειται.

Αἰησδάμου πῆ, σὸ δ' ἀμφὶ ἔσπῳ
ἦν τε καὶ ἦν χῆσες.

« ἐν ἔρμασι πλουῖ ἐν μεγάρω πλουῖ
« πρὸς κατὰ κρῖνας ἔχον,
« ἀλλ' ἐόντων, βῆ τε παθεῖν καὶ ἀκούσθ'
« σαι, φίλοις ἑταρχείων.

« κ' κοινὰ γδ' ἔρροντ' ἐλπιδέσθ'

ἐπ. κώλ. η.

« πολυπόντων αἰδρωδῶν· ἐγὼ δ' Ἡ-
« ρακλέος ἀπέχμασι παρ' ὀφθαλμοῖσθ'
« ἐν κορυφαῖσι δρέται
« μεγάλας ἀρχαῖον ὀφθαλμῶν λέγοντ'
« ὡς, ἐπὶ σπῶν ἀλγῶν ὑπὸ μητέρους αἰ-
« σθησθ'· δαιτεί ἐς ἀγλαῖαν
« πῆσθ' Διὸς, ὡδῖνα φθόγγον, διδύμῳ
« σῶ κασιγνήτῳ μὲν.

PIND. NEM. ODE I. 351

eius. Est autem fors hec pro-
bi viri, ut obtrectantibus, a-
quam igni ferat contrariam. »
Artes autem aliorum alia. »
Oporter autem in rectis viis
ambulantem anniti naturæ
viribus. * Auxiliatur enim
operi quidem robur, confi-
liis autem mens, quæ comi-
tatur à natura insita futuro-
rum prospicientia. Tuis au-
tem in moribus, Agesidami
fili, horum & illorum vsus.
Non cupio multas in ædibus
diuitias absconditas habere, »
sed ex iis quæ adsunt bona
percipere, & bene audire, a-
micis subueniens. Commu-
nes enim veniunt spes *valde
ærumnosorum hominum. »
Ego autem Herculem am-
plector libenter, in cacumi-
nibus virtutum maximis
antiquum accelerans sermo-
nem. quo pacto, postquam
ex visceribus matris statim
admirabilem in fulgorem fi-
lius Iouis, ex partu matris e-
wadens, gemello cum fratre
venerit,

σροφ. γ. κώλ. 1.

ἄς τ' οὐ λαδῶν χρυσόθρονον
 Ηραν, κροκελὸν ἀπάρζανον ἐστὶ κατέβη
 ἀλλὰ θεῶν βασιλεῖα

ἀπὸρχθεῖσα θυμῷ, πέμπε δράκοντας,
 πῖ μύθοι χθεῖσα πύλας [ἀφάρ
 ἐς θαλάμου μύχον ἄρου' ἔβαν, πύ-
 νοισιν ὠκίαις γάτοισ

ἀμφελίξαι δαιμυμαῶπις· ὅ δ' ὄρ-
 θὸν ἄρ' αὖτις ἐπὶν κείρα,
 πιεῖται δὲ παρῶν μάχης,

αἰπυρ. κώλ. 1.

δρατῆσι δοιοῖς αὐχένων
 μύθοις ἀφύκτοις χερσὶν ἔαίς ὄφρα
 ἀγχοῖσιν δὲ χόρος
 θυγαῖ ἀπέπαισεν μύθων ἀφάτων.
 ἐκ δ' ἄρ' ἀπῆλπεν δέος
 πλάξῃ θυγαῖσας ὅσιν τύχον Ἀλκμῶ-
 νας ἀρήγοισι λέξῃ.
 καὶ γὰρ αὐτὰ πῶσιν ἀπέπλος ὄρα
 σῖσ' ἀπὸ σρωμῆς, ὅμοις
 ἀμυνοῖν ἔβαν κνωδάλοισ.

ἐπὶ ω. κώλ. 11.

ταχὶ δὲ Κασμῆτων ἀγοὶ χαλ-

* & ut non latēs aureo thro-
 no infidentem, Junonem,
 croceas cunas ingressus sit:
 sed deorum regina irrita-
 ta animo, miserit serpen-
 tes statim: qui apertis por-
 tis, in thalami penetra-
 lia lata venerunt, puerulis
 celeres malas circumplica-
 re cupientes. Ille autem re-
 ctam extendit caput & spe-
 cimen edidit primum pu-
 gnæ, duabus manibus suis
 effugium nō dantibus duos
 ceruicibus corripuens ser-
 pentes. strangulatisque tem-
 pus animas exhalavit è mē-
 bris ineffabilibus. & intole-
 rabilis metus perterrefecit
 mulieres quot quot fuerunt
 Alcmenes inferuientes cu-
 bili. nam ipsa sine vestibus
 profliens pedibus è lecto,
 tamen propulsavit iniuriam
 bestiarum. Confestim au-
 tem Cadmeorum duces π-

2.]

354 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Α.

κίους σὺν ὄπλοις ἀδρόοι ἐδραμῶν,
ἐν χεῖρσι δ' Ἀμφιτρύων
κλειῶν θυμὸν ἐκινάσων ξίφος
ἴκτε, ἰξίειας αἰνίαισι τοπίσι,
α πὺ δ' οἰκείον πέζει
α πῆθ' ὁμῶς ἄδύς δ' ἀπήμων κέρβη
α κείδος ἀμφ' ἀλλότριον.

σρο. δ. κιάλ. ι.

ἔσα δὲ γάμβει διαφέρω
πρηνῶ τε μυθίης· εἶδε γὰρ ἐκτόματι
λῆμα πικρὰ δυνάμιν
ἰθὺς· παλίνηλωσεν δὲ οἱ ἀγάνασσι
ἀγγέλων ῥήσι· θύσαν.
γαίπνα δὲ ἐκείλασεν Διὸς ὑψί-
σου πορφάταν ἔξοχον
ὀρθόματιν Τειρεσίαν, ὃ δὲ οἱ
φασίξε καὶ παντὶ στρατῷ
πιπίαις ὀμνηθῆσ' τύχαις·

αἰπρ. κιάλ. ι.

ὄσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανῶν,
ὄσους δ' ἐν πίντῳ θήρας αἰδρόδ' ἰάσιν
καί πνα σὺν πλάγι
αἰδρῶν κόρω στεχόντε πὺν ἐχθρόπ' ἰάσιν
φᾶσ' ἐνὶ δάσῃν μόρον.

PIND. NEM. ODE I. 355

reis cum armis conferti ac-
currerunt. Amphitruo quo-
que manu nudum vagina en-
sem quatiens venit, acutis
doloribus saucius. Nam pro-
prium infortunium premit
omnem pariter: at statim
afflictionis expers cor ob-
luctum alienum. *Constitit
autem stupore acerbo dele-
ctabilique permixtus. vidit
enim inusitatum generosita-
tem & fortitudinem filii. Di-
versilinguem igitur immor-
tales nuntiorum sermonem
reddiderunt. Vicinum itaque
vocavit Iouis altissimi pro-
phetam eximium rectè vatici-
nantem Tiresiam. Ille autem
ei dicebat & toti turbæ in
quibus versaturus esset for-
tunis: * quot in terra inter-
fecturus, quot & in mari be-
lvas perniciosas. & quem pi-
am cum obliqua insolentia
incedentem hominum ini-
micissimum dixit ei daturum
penas morte.

z. ij.

καὶ γόστ' αὖ θεοὶ ἐν πεδίοφ' Ἰλίου
ῥεας γλαυκοῖσι μάχην
αἰπάλοισιν, βελέων ἑσπέρων
πᾶσι κίονος φασίμα
ῥαῖα πεφύροσ' αὖ κώμα
ἔπω. κρ. λ. η.

ἔννεπεν· αὐτὸν μὲν ἐν εἰρή-
νῃ πᾶν ἀπυθε γρόνον ὄρω
κόνου καὶ κώματων
μεγάλων ποινὰν λαχόντ' Ἰθάκῃσι
ὄλεθροῖς ἐν δαμασσοῖσι δὲ ξείνων
θαλερὰν Ἡβῆν ἀκοῖν,
ἔγχαμοι δαίσαντα παρ' Διὶ Κρονίδῃ
σήμεν αἰνήσων δόμον.

=====

ΤΙ Μ Ο Δ Η Μ Ω Ι Α

Ἰνναφω, πεπρωταπαση.

Εἶδος Β.

ὀδοῦς α.

Ὅθεν ἄρ' καὶ Ὀμηρίδαι
ῥαπῶν ἐπῶν πᾶ πολλὰ δαίδα
ἄρχεται, Διὸς ἐκ ὤρεσι μῦ-

etenim quum dij in cam-
po Phlegrae cum giganti-
bus praelio concurrerent,
telorum illius impetu præ-
claram pulvere commixtū
iri comam illorum * dixit: i-
psūm verò in pace omne
tempus deinceps tranquil-
litatem laborum magno-
rum præmium eximium
consequutura recepta in
beatas ades Hebe coniuge
florente, & nuptiis celebra-
tis apud Iouem Saturnium,
augustam laudaturū domū.

=====

ΤΙ Μ Ο Δ Ε Μ Ο

Atheniensi, pancra-
tiastæ.

Ode II.

Vnde & Homericæ
cōsutilium carminum
plerunq; poetæ auspican-
tur, louis à proemi-

ου, καὶ ὄδ' ἀνήρ
καταβολαὶ ἱεραῶν ἀγῶνων
νικαφορέας δέδεκται
πρωτὸν Νεμεάου
ἐν πολυμήνῃ Διὸς ἄλσος
ὄγδοα β.
ὀφείλει δ' ἐπιπαύειαν
ἔσθ' κατ' ὄδον νιν ὠθύματα
αἰῶν τῆς μεγάλης δέδωκε
κόσμον Ἀθίνας,
ἑμαὶ ἰθρ' Ἰθ' μάδων δρέπεται
καλλιστὸν ἄωπον, ἐν Πυ-
θιοῖσι τε νικᾶν
Τιμονόου παῖ δ' ἔστ' ἡ εὐοικός
ὄγδοα γ.
ὄρεα γὰρ Πελειάδων
μὴ πλόθεν Πείωνα νείδαι*
καὶ μαὶ ἂ Σαλαμῆς γὰρ εὐρέσαι
φῶτα μαχατὰν
δωαπὸς ἐν Τροίᾳ ἰθρ' Ἐκτορ
Ἀΐαντος ἄκουσεν, ὦ Τι-
μόδημε, σὲ δ' ἄλκα
παικροῦ παίδουμος ἀέξει*

O, hic quoque vir fun-
damentum sacrorum
certaminum victoriæ
sumpsit primum in Ne-
meo mulcum decan-
tato Iouis lupo. *O-
portet autem (si pater-
nam per semitam cum
rectâ deducens æuum
magnis dedit Athenis
ad ornamentum) fre-
quenter Isthmiadum
decerpere pulcherrimū
florein, in Pythiisque
victorem esse Timonoi
filium. Est autē consen-
taneū, *mōtanis à Ple-
iadibus non procul O-
rionē incedere. Quin-
etiam Salamis potis
est educare virum belli-
cosum. Apud Troiam
enim Hector Troiam
audiuit. Te autem, ὄ
Timodeme, fortitudo
pancratii laboriosa pro-
mouet.

360 ΠΙΝΑ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Β.

ὄγδοαὶ δ.

Ἀχάρνας δὲ παλαίφρανον
ἑταίρους ὄσα δ' αὖτ' ἀέθλοις

Τιμοδημίδα ἔσοχότα-

πι πεισέροντι,

ἄλλ' ἂν ὑψιμέδοντι Παρνα-

σσῶ π' ἄσπερας ἔξ ἀέθλων

νίκας ἐκόμισαν.

ἀλλὰ Κορινθίων ἱσθ' ἑταίρων

ὄγδοαὶ ε.

ἐν ἔσολοι Πέλοπος Πυχεῖς,

οὐκ ἄν σφαίροις ἐμυθεύον ἦδ' ἠ

ἑπ' ἂν δ' ἐν Νεμεαίᾳ δ' οἴκοι,

μάσπιν ἀειδυῖν,

Δίος ἀγῶνι πῶν ἂν πολιταί

κομάξαστε, Τιμοδημῶ

σσῶ ἄκλει νόσω

ἀδυμελεῖ δ' ἔσ' ἀρχε φωνᾶ.

PIND. NEM. ODE II 361

* Acharnæ autem secun-
dam prisecam famam stre-
nuæ sunt. O quoties in
certaminibus Timode-
midæ excellentissimi re-
censentur primi! Apud
Parnassum enim altè re-
gnatorem quatuor victo-
rias ex certaminibus re-
portarunt. At Corinthiis
à viris * in boni Pelopis
recessibus, coronis octo
se immiscuerunt iam: se-
ptem autem apud Ne-
meam. Domi autè in Io-
uis certamine præclarè
geste res maiores sunt nu-
mero. quem ó ciues cho-
reali hymno celebrate,
cum Timodemi glorioso
reditu: suavissonaque au-
spicamini voce.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗ

Αιγινήτη, πατρικεῶς

Ἰασῆ.

Εἶδος Γ.

τρο. α. κώλ. ιγ.

Ὡ Πότνια μοῖσα, μήτερ
 ἀμύτρεα, λίσσμαι,
 τὰν πολυξένων ὄν
 ἱερομυθία Νεμεάδι
 ἴκιο Δαρίδα νᾶσον Αἴγι-
 ναν. ὕδαπ γ᾽ ἔβροντ' ἐπ' Ἀσπιπῶ
 ῥιζιγαυῶν τέκνες
 κάμρον νεαῖαι, σί-
 θεν ὅπα μαρόμφοι.
 αὐτῆ δὲ παρ᾽ ἄλλο μῦθ' ἄλλον
 ἀέθλον κία δὲ μάλις ἄοιδαν
 φιλεῖ, σεφαύων ἀρετῶν τε
 δεξιωταῖαν ὅπα δόν.

αἰ. η. σρ. κώλ. ιγ.

ταῖ ἀφθονίαν ὅπαζε

μήπος ἀμαῖς ἄπο.

ἄρχε δ' οὐραι εἰ πο-

ARISTOCLI-
dæ Aeginetæ, pan-
cratiastæ.

Ode III.

O Veneranda Musa,
 Mater nostra, sup-
 plex oro, venias in
 Aeginam insulam Do-
 ricam multi hospitem
 in sacro mense Nemea-
 dis. aquam enim apud
 Asopicam expectant iu-
 uenes mellifonorum fa-
 bri hymnorum, tuam
 vocem perquirentes.
 Desiderat autem alia
 res aliud: sed certami-
 num victoria maximè
 cantum amat, corona-
 rum, & strenuitarum a-
 ptissimam comitem.
 * Cuius cantus abun-
 dantiam præbe ex mea
 solertia, & ex ordine

35 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Γ.

λωεφέλα κρέονι θυγατερ,
δοκιμοὶ ὕμνον· ἐξήδη ἔκείνων
πέριν ἄροισι λύρα τε κοινώσασμαι
χρυσέω δ' ἐξείπον,
χώρας ἀγαλμα, Μυρμι-
δόνες ἴα πρῶτεροι
ᾠήσαν, ὧν παλαίφατον ἀγροῖν
ἔνι ἐλεγχεῶσιν Δειστοκλείδας
παῖ ἐμίαιε κατ' αἶσαν,
ἐν πελοποννησιακοῖσι

ἐπακώλη.

[ῥα]

πατρικῆς σόλων· καματωδῶν δ' ἴππων
ἄκος ὕμηρον, ἐν βαθυπέδῳ Νεμείῳ
πὸ κελαινικῶν φέροι.

α εἶδ' ὧν καλὸς ἔρδων τ' εὐοκίοντα μαρ-

α αἰορέας ἑσπέραιας ἐπέβα [φ]

α παῖς Δειστοφάνους, ἰκέτην πρῶτον

α ἀβάται ἀλακίονων

α ἑσπέραιας ἑσπέραιας ἑσπέραιας

σποφ. β. κούλ. γ.

ἦρωσ θεὸς αἶψ' ἔθηκε,
ναυπλίας ἐσπέραιας
μδρτυρας κλυταῖς δά-
μασι δὲ Σπρας ἐν πελάγει

PIND. NEM. ODE III. 365

illustré hymnum, filia eius qui
est potens cæli multinubis. ego
autem cum illorum sermoni-
bus & lyræ communicabo.
festiūmq̄ue habebit laborem,
regionis simulachrum. in qua
Myrmidones prisce habita-
runt, quorum iam olim cele-
bratum forum Aristocles nō
contaminavit dedecoribus tuā
per sortem, in præpotenti ex-
ercitatus * pancratii impetu.
laboriosarum autem plaga-
rum remedium salubre apud
Nemeam profundos campos
habentem, pulchra victoria
affert. Quod si formosus exi-
stens, & faciens consentanea
formæ, strenuitates supremas
conscendit filius Aristopha-
nis, non iam ulterius inuium
mare columnas ultra Herculis
traicere facile: * quas deus
heros statuit navigationis pe-
nitissimæ testes inclytos. do-
muit autem beluas in pelago

Ἰαφρόχως ἰδίᾳ τ' ἐρβύνα-
σε πεναγέων ροαί, ὅσα πύμπυμον

κατέβαινε νούστου τέλος,

καὶ γαῖν φερέσθαισι. θυμῷ,

λίνα σφός ἀποδοπατὴν

ἄκραν ἐμὴν πτόον ὠδραμείσθαι

Διάκωσσε φάμι γῆρει τε μοῖσάν

“ φέρειν. ἐπιταί δὲ λόγῳ δι-

“ κας ἄωπς, ἐσολός ἀγέειν.

ἀντισρ. κώλ. 17.

“ οὐδ' ἀλοτείων ἔραπς

“ αἰδοὶ φέρειν κρέσσονες

“ αἰκιδεν μὰ τ' ὄθε.

πολιφορον δὲ κόσμον ἔλαβεσ,

γλυκί π τὸρυτέωρ. παλαιαῖ-

σι δ' ἐν θρηπῆς γέγαθε Πηλοῦς αἰσθ

Ἰαφρόχων αἰχμαῖν ταμῶν.

ὄς καὶ Ἰωλκὸν εἶλε

μῶνος αἰδυσραπῆς,

καὶ πινύαν Θέπν κατέμαρξεν

ἐλκονηπί. Λαομείδοντα δ' ἄρυ-

εδινῆς Τελαμῶν, Ἰόλα πα-

ρασίπαι, ἐώρ, ἐσφόν.

ingentes, & per se scrutatus

est stagnorum fluxus, vbi

reductorum descendit ad

restitutum finem, & terram in-

dicavit. Anime, ad quod

peregrinum promontorium

eam navigationem prater-

uehis? Aeaco te iubeo &

generi musam ferre. Sequi-

tur autem sermonem flos

iustitiae, probos laudare.

* Nec desideria bona sunt,

aliqua ex alienis cuiquam

adferre. E domo inuesti-

ga. Accommodum orna-

mentum accepisti, rem dul-

cem celebratu. Antiquis

autem in virtutibus gauisus

est Peleus rex, eximiam ha-

stam quum secuisset, qui lol-

cum expugnauit solus sine e-

xercitu, & marinam Thetin

corripuit cum labore. Lao-

medontem autem praepotens

Telamō prostrauit, lolx ad-

stans in praelio.

ἔσφ. κρόλ. η.

κηί ποτε χαλκοπέζων Αμαζόνων μίλ
ἀλκαί

ἔπιτο οἱ. ἔδ' ἔμιν ποτε φόβος αἰδρωδία
ἔπαισεν ἀλκαί φρενάν. [κρολ.]

« συγγενεὶ δὲ πρὸς ἑδ' ἔξια μέγα βέλτε

« ὅς δὲ διδάχτ' ἔχθ' ἑφελὸς ἀντήρ,

« ἄκοι' ἄλλα πένων, ἔπιτ' αἰσθηκῆ

« κατέβα ποδὶ μωλεῖα

« ἢ ἄρετῶν ἀπλεῖν ὄρω γβύεται.

σφο. γ. κρόλ. ιγ.

Ξανθὸς δ' Ἀχιλλεύς, τὰ μὲν μέ-

των Φιλυρά, ἐν δόμοις,

παῖς ἑὸν, ἄδυρε

μεγάλα ἔργα χερσὶ θαμνά.

βρεχέ σίδερον ἀκόντα πάμων,

ἴτον τ' ἀνέμοις, μάχα λέοντοσιν ἄ-

γρητέροις ἔπρασεν φόρον,

κάπρωι γ' ἔναυρε σάμα-

τα δὲ κρόλ' Κρονίδαυ

Κένταυρον ἀδρυμαίνοντα κόμωζεν,

ἔξέπης τὸ πρῶτον. ὄλον δ' ἔπειτ' αἰ-

χρόνον πῶν ἐθάμβειεν Ἀστα-

μῖς πε κηί θρασὶ Ἀθῆνα

& quondam ad strenuum ex-
ercitum arcus habenti-
um Amazonum sequutus est
eum. neque ei vnquam timor
vīrorum domitor extinxit
fortitudinem animi. Sic ex in-
genita virtute illustri quisque
magnum pondus obtinet: at
qui ex disciplina accepit ea
quæ habet obscurus vir, aliàs
alia spirās, nunquam pede ex-
cēte stabili incedit, sed infi-
nitas virtutes non sufficiente
mente degustat. *Ilaus au-
tem Achilles commorans in
Philyræ ædibus, puer existens
lustrabat magna opera mani-
bus crebrò: breuis ferri iacu-
lum vibrans, & par ventis,
præliando leonibus agrestibus
moliebatur cædem, apròs-
que interficiebat. Corpora au-
tem ad Saturnium Centaurum
palpantia portabat sexennis
tūc primū. toto deinde tem-
pore eum obstupescabant Ar-
temis & audax Minerua,

aa. i.

αἰτηρ. κώ. ιγ.

ἐπίνοντ' ἐλάφοις αἰδοῦ κω-
 τὰν δολίων ἢ ἑρέων·
 ποσὶ γὰρ κρεσσικε.
 λιγυρόφρον δὲ πῶπο παρῆσαν
 ἔπος ἔχου βαθυμύτη Χείρων
 τραφέν λιθίων τ' ἰάσοι' ἔνδον πέτρῃ
 καὶ ἔπειτ' ἐν Ασκληπιόν.
 πὸν φαρμάκων δίδαξεν
 μελακὸς ἔχει νομῶν·
 νύμφουσι δ' αὖθις ἀγλαόκερποι
 Νηρέως θυγατέρα, γόνον τέ οἱ φέρει
 παπνί ἀπταλιν, ἄρμια-
 καισι πάντα θυμὸν αὖξων.

ἐπιφωλ. κώλ. η.

ἔχει θαλασσίαις ἀνέμοισιν ἐπιπύ-
 πμιφθίς
 ἔκαστ' Ἰοίαν, δεξιόκτυπον θαλασσίαι
 κίων
 τε παρῆσαν καὶ Φρυγῶν,
 Δαρδανῶν τε. καὶ ἐγχεσμοῖσι ἔπειτ'
 μύθαις
 Λιδίοισι χίρας, ἐν φρεσὶ πᾶ-
 ξαίθ' ὅπως σπρίσιν μὴ κοίρανος ἔπειτ'

* interficientem cervos sine
 canibus dolosisque septis.
 pedum enim excellebat velocitate. Habeo autem hunc
 sermonem qui dicebatur o-
 lim, Chiron alti consilii vir
 educavit Iasonem intra te-
 ctum lapideum, & postea Æ-
 sculapium. quem medicamē-
 torum docuit applicationem
 melifariam quæ fit molli
 manu. Despondit deinde pul-
 chrifrugem Nerei filiam, fi-
 liamque eius præstantissi-
 mum educavit, animum pro-
 mouens per omnia rebus con-
 venientibus.

* vt marinis ventorum im-
 pulsibus deductus ad Troi-
 am, hastifremum tumultus
 Lyciorū sustineret & Phry-
 gum Dardaniorūq; & con-
 fertis manibus cum Æthio-
 pibus hastæ studio insanien-
 tibus, in pectore figeret, vt ne
 ipsis dominator retrorsum
 aa. ij.

πάλλιν οἶκα δὲ αἰεψιός
Ζαυφῆς Ἐλένοιο Μέμνων μόλις
σροφῆ δ, κσλ, ιγ.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος
Διαυδαῖν αὐτόθεν,
Ζεὺς τὸν γὰρ αἶμα,
σίο δὲ ἀγρῆν, πὲν ὕμνος ἔβαλεν
ὅππὶ νέων ὀπῆχειον χέ-
μα κελαδέων. βοαὶ δὲ νικαφόρο
σὺ Δειπουκλείδα ἀπέπει.

ὄς τὰ δὲ γᾶσον ἄκλε-
εἰ ἀρεσέθηκε λόγῳ,
καὶ σερμὸν ἀγλααῖσι μελίμασι
" Γυθίου Πάειον. ἐν δὲ πύργῳ
" τέλος δὲ φαίνεται ὡς
" ἔξοχώτερος ἤσθηται
αἰσροφῆ κσλ, ιγ.

αἰ ἐν παῖσι νέοισι πᾶσι, ἐν
αἰ δὲ αἰδράσιν ἀνήρ, τείων,
αἰ ἐν παλαιτέροισι
αἰ μέρος ἔκαστον ἔχει
αἰ βρόπον ἔστος, ἐλα δὲ καὶ τίς
αἰ σαρμα δρεταί, διαπὲς αἰῶν φρονεῖ
αἰ δὲ ἐνέπει τὸ παρκεῖδρον.

denuò veniret Memnon
animosus, Heleni patri-
elis. *Longè lateque ful-
gens lumen Hæcidarum
hinc compactum est, Ju-
piter: tuus enim sanguis,
tuum certamen, quod
hymnus artigit, voce iu-
venum celebrans gaudi-
um proprium ipsi regio-
ni. Clamor autem victo-
re cum Aristoclide excel-
lit, qui hanc insulam ce-
lebræ adiunxit sermoni,
& Pythii templum vene-
rabile ob pulchras cogi-
tationes. In experientia
autem finis conspicitur
eorum in quibus aliquis
excellentiôr sit. *Inter
pueros puer, inter viros
vir, tertio, inter senes,
senex: qualem partem v-
namquamque habemus
mortale genus. Percurrit
autem & quatuor virtu-
tes mortale ævum. Cogi-
tare autem decet de eo
quod prope est.

374 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Γ.

ὄψ' ἐν ἄπεισι, χαῖρε
φίλος, ἔρχ' ἔδε πε
πέμπω μεμιγμένον μέλι λυκῶ
σῶ γάλακτι κίρταμῶσα δ' ἔέρσ' ἀμ'
φέπει πόμ' αἰοίδιμον Αἰο-
λίαν ἐν προᾶσι αὐλῶν,
ἐπὶ δ' κρόλ. η.
ὄψ' ἄρ' ἔστι δ' ἀεὶ πρὸς ὠκὺς ἐν πεπῶ-
τοῖς,
ὅς ἔλαβεν αἴψα τηλόθεν μεταμάρ-
ιδρος
θαφροῖν ἄρξαι ποσῖν.
κερατῶν δ' ὀλοιοὶ παπεινά τέμοντο
ἔν γ' ἔδρ', ἄφρονου Κλεοῖς ἔθελοι-
σας, αἰετλοφῶρου λυμαρῆς ἔνεκαν,
Νεμέας, Ἐπιδευρόθεν
τ' ἄπο τ' Μεγάρων δ' ἔδορκε φάος.

PIND. NEM. ODE III. 375

à quibus non abest *Ari-*
foelides. Salve amice: ego
tibi hoc mitto mel mix-
tum albo cum lacte: com-
mistus autem ros circum-
dat potum celebrem *Æo-*
licis in flatibus tiliarum,
* licet serò. Sed est aquila
velox inter volatilia, quæ
corripit statim procul ve-
stigans cruentam prædam
pedibus. Clamori autem
graculi humilia depa-
scunt. Tibi certè, volente
Clione quæ pulchrum
habet thronum, ob gene-
rositatem victoriam re-
portatricem, à Nemea &
ab Epidauro & Megaris
conspicuis est splendor.

aa. liij.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩ. ΑΙ.
 γνήτη, παλαιστῆ.
 Εἶδος Δ.

σροφή α. κώλ. 17.

α Αριστος εὐφροσύνα
 α πόντων κερυιδραν
 α ἰατρῶν· αἱ δὲ σφοδρῶς
 α Μοισῶν θυγατρὲς αἰοδαί,
 α ψελξάντων ἀπὸ ῥοδῶν,
 α οὐ θερμὸν ἕδαρ πόντων
 α θεμαλδακῶν πύχων
 α γῆρα, πόντων εὐλογία
 α φάρμαγγι συνάρορος
 α ἦμα δ' ἐρμημάτων χροινῶν
 α προνβιοτῶν,
 α ὄλι καὶ σὺ Χαερῶν τύχα
 α Γλαῶστα φρενὸς ἑξέλοι βαθείας.

αἰσπρ. κώλ. 17.

τόμοι θεμῶν Κροινῶν
 τε Διὸς καὶ Νεμείας,
 Τιμαδὸρχου τε πάλας,
 ἕμνου ἀεθλοῦ μίον εἶν.

ΤΙΜΑΣΑΡ-
 cho AEGinetæ,
 palæstritæ.

Ode IIII.

Optimus medicus
 lætitia laborū iu-
 dicatorum ab exitu: &
 sapientes Musarum fi-
 liæ odæ demulcent eos
 contingētes. neque ca-
 lida aqua rantum mol-
 lia efficit membra quā-
 tum laus citharæ co-
 mes. Sermo autem fa-
 ctis diurniūs vivit, quē
 cum Charitum favore
 lingua ex mente extra-
 xerit profunda. Quod
 mihi ponere Saturniō-
 que Ioui, & Nemeæ, &
 luctæ Timasarchi,
 proœmium hymni li-
 ceat.

δέξαται δ' Δίαυδαῖν
εὐπυργον ἕδος δίχα
ξεναρκίῃ κοινόν
φρέσος. εἰ δ' ἐπιζαμφεῖ
Τιμόκριτος ἀλίω
σὺς πατὴρ ἐθαλλεπ, ποι-
μίλον κίθαριζών,
θαμά κε τὰ δὲ μέλει κλιθεῖς
ἕμνον κλάδῃσι καμνίνικον.

ἐπὼ. κφλ. ιγ.

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγφ-
ρος ὄρμον σεφάων
πύριψαι. καὶ λιπαρῶν
ἄωνύμων ἀπ' Ἀθηνῶν,
Θήβαις τ' ὠ ἐπιπόλοις?
οὐνεκ' Ἀμφιτρύωνος
ἀγλαὸν ᾤδῃ τέρμεον
Καδμείοι νιν ἐκ αἰέονα
πὺς αἴθεσσι μίγνου
Αἰγίνας ἕκαπ. φί-
λοισι γὰρ φίλος ἐλθῶν,
ξένιον ἄστυ κατ' ἐφραϊν,
Ἡρακλέος ὄλβιας πρὸς αὐλαί.

Accipiat autem Æci-
darum bene turrata se-
des iuri hospitalitio
cōmune lumen. Quod
si adhuc valdè viuido
Timocritus sole tuus
pater foueretur, variè
citharam pulsans fre-
quenter huic carmini
incumbens, hymnum
cecinnisset de pulchra
victoria: *qui misit à
Cleonæo certamine
texum coronarum, &
splendidis ac celebri-
bus ab Athenis, The-
bâsque apud septem
portis clausas. quom-
niam Amphitryonis
præclarum ad tumu-
lum Cadmei illum nō
inuiti floribus con-
spergebant, proter Æ-
ginam. Ad amicos e-
nim amicus profectus
in hospitalem urbem
descendit, ad beatam
Herculis aulam.

σραφ. β. κώλ. ιγ.

ξυῖ ᾧ ποτὲ Τρωῖαν
καρτερὸς Τελαμών
πύρρησε, καὶ Μέροπας,
καὶ τὴν μέγαν πολέμαϊν
ἐκπαγλὸν Ἀλκωνῆ-
οὔ πηραοείας γέ φριν
διώδεκα πέτρῳ,
ἦρωάς τ' ἐπιμβεβαῖ-
ται, ἰπποδάμοις ἕλε
δὶς ἴσοσι, ἀπειρομάχαι
αὐτῶν κε φανείη

αὐτῶν οὐ μὴ ξυμείσ. ἐπι
αὐτῶν οὐ μὴ παθεῖν ἔοικε.

αὐτῶν κώλ. ιγ.

Ἐ μακρὰ δ' ἔξενέπειν
ἔρκει με πιδμός,
ᾧ ραί τ' ἐπιγυρῶμαι.
ἵππῃ δ' ἔλκομαι ᾧ πρ,
νομμυῖα διγυρῶ.
ἔμπα καὶ ἄπο ἔχ' βαθεῖ-
αι ποταμῶν ἄλμα
μέσσοι, αὐτῶν ὄπθου-
δία, σπῶδρα δόξω μὲν

*Cum quo olim Tro-
iam robustus Telamon
expugnauit, & Mero-
pes, & magnum illum
bellatorem stupendum
Alcyonea: non tamen
prius *vicis* quam qua-
drigas duodecim saxo,
heroasq; equorum do-
mitores bis tot qui con-
scenderant pessumdedit.
Inexpertus belli videri
queat, quisquis *dictum*
hoc non intelligit: quo-
niam eum qui afficit a-
lium malo aliquo, etiam
pari, consentaneum rati-
oni est. * Prohxa au-
tem eloqui prohibet me
lex, horeque properan-
tes: ac trahitur cor me-
um illecebrosa cupidi-
tate contingendi noui-
lunium. Sed tamen, quā-
uis profundum pōri ma-
re occupet medium, ob-
siste *aduersariorum* co-
natui. Multo videamur

382 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Δ.

δαίων ἰσθμιοὶ ἐκ
φαίε καταβαίνετ.

α φρονεῖσθ' εἰ δὴ τις ἀνὴρ βλέπων

α γῶμαι κενεῶ σόστω κυλινδῶ

ἐπὶ ῥ. κς. ιγ.

α χαμαιπετίσταν. ἐμοὶ

α δ' ὅποιαν δρέται

α ἔδωκε πτόμος αἰαῖς,

α δὲ οἴη ὅπ' χρόνος ἔσπων

α πτωρομύθων τελέσ.

Ἐύφαινε γλυκεῖα

καὶ πόλ' αὐτῆκα φόρμυξ

λυδία σὺν δρμονία

μέλος πεφλημένην

οἰνῶνα τε καὶ Κύπρω,

ἐνθα Τεύκρος ἀπέρχθ

ὁ Τελαμονιάδας ἀτὰρ

Αἴας Σαλαμῖν' ἔχ' ἀπαρῶν

σροφή γ. κς. ιγ.

ἐν δ' Εὐξένω πελάγῃ

φαεναὶ Ἀχιλλεύς

νάσων' ὅπως δὲ κρατῖ

Φθία. Νεοπτόλεμος δ' Ἀ-

πίρω δὲ παρυσία.

ΒΕΝΔ. ΝΕΜ. ΟΔΕ ΙΙΙΙ. 383

hostibus superiores in
luce descendere. inui-
dè autem alius vir intu-
ens, consilium inane in
tenebris voluit

* quod cadit hu mi. Mi-

hi autem qualem virtu-
tem dedit Fortuna re-
gina, certò scio quòd
insequens tempus faci
comptem efficiet. Cò-
texe statim dulcis ci-
thara Lydia cum har-
monia hoc quoque
carmen gratum OE-
nonæ & Cypro, vbi
Teucer imperat Te-
lamoniades: at Ajax Sa-
laminem obtinet pa-
triam: In Euxeno au-
tem pelago Achilles lu-
cidam insulam. Thetis
verò dominatur in Ph-
thia, Neoptolemus au-
tem in Epiro lata,

βουβόται πόδι πωρόνες ἔ-
χοχοι καὶ ἄκλεινται,
Δωδώνανθεν ἀρχαῖοιροι,
πῶς Ἰόνιον πόρον.
Γόλιου δὲ παρ ποδὶ λα-
τρεῖαν Ἰαωλκῶν
πολεμία χεῖρ πωροτραπῶν
Πηλίδος παρέδωκεν Αἰμόνεω,
αἴτηρ. κῶλ. 17.

δάμφορος Ἰππολύτας
Αἰάσου δολίαις
πέχασσεν χερσάμβρος.
τῷ Δαίδαλου δὲ μαχάρα
φύπτεν οἱ θάνατον
ἐν λόχῳ Πελίας πύξο.
ἄλγεα δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μύροισμον δίοθεν
πρωσφύδρον ἔκφερε.
πῦρ δὲ παγκρατῆς, δρασμα-
χαῖ τε λέοντων
ὄνυχας ὀξύπτερος, ἀκμαί
τε δεινόστων χάσις οὐδένω,
ἔπω. κῶλ. 17.
ἔχαιδρ ὕψιφρόνων

vbi cacumina edita
posita sunt, quæ pa-
scunt boues, à Do-
dona incipientia vs-
que ad Ionium mea-
tum. Pelii autem ad
pedem Ialocum ho-
sili manu quum ex-
pugnasset Peleus,
tradidit seruū The-
sifilis, * Hippolitæ
vxoris Acasti dolo-
ris artibus vsus. Dæ-
dali autem gladio
machinatus est illi
mortem ex insidiis
filius Pelii: sed Chi-
ron defendit eum,
& fatale malum de-
pulit destinatum à
Ioue: ignemque o-
mnia vincentem, &
audacium in pugna
leonū vngues acu-
tissimos, aciemque
valdè horrendorum
dētii quū cohibuif-
set, * Iuxta in vxore
alto folio insiden-
tium bb. j.

μίαν Νηρείδων.
εἶδετ' ὁ βῆκλον ἐδραζ
ταῖς οὐρανοῦ βασιλῆες
πόμπῃ τ' ἐφεξόμενοι,
δῶρε καὶ κράτος ἐξέ-
φαναι ἐς ἥλιος αὐτῶ.
Γαδύρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ-
ραπὴν· δῶπ' ἔρεπε
αὐτῆς Εὐρώπην πῦ-
ξέρον ἐντα γαός.
ἀπεσε γὰρ λόγον Δίακος
παύδων πὴν ἀπαντᾶ μοι δτελ. Πίντ.
σροφ. σι. κώλ. 17.

Θεανδρίδασι δ' αἰ-
ξίγῳ ἀέθλων
κάρυξ ἐπιμος ἔβαν,
Ολυμπία τε καὶ Ἰσθμοῖ,
Νεμέα π' σιν δέμος.
ἐντα πῆσεν ἔχρητες, οἴ-
καδε κλυτοκάμων
οὐ νέοντ' αἶδι σεφαίων.
πᾶτραν νιν ἀκούουσι
Τιμάσρχη πὰν ὄππνι-
κίοισιν αἰοδαῖς

vnam Nereidum. Vidit
etiam pulchrè circun-
datum sedile, cui reges
celi marisque insiden-
tes, dona & potentiam
exhibuerunt ipsi vsque
ad posteritatem. Ga-
dium pars vergens ad
occasum transiri ne-
quit. conuerte arma-
menta navis ad Euro-
pam terrā. impossibi-
le enim sermonem de
Æaci filius omnem mi-
hi percurrere. * sed
Theandridis certami-
nū membra augētium
præco promptus ve-
ni, scedere inito cum
Olympia & Isthmo &
Nemea: vbi specimen
edentes, domum non
sine coronis novis in-
clytum frustum feren-
tibus redeunt. Patriam
illam audimus Timas-
sarche tuam carmini-
bus triumphalibus
bb. ij.

388 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Δ.

ὡς πλοῦν ἔμμεται. εἰ δέ τις
μάτρωί μ' ἔπι Καλλικλῆϊ κελύθει

αἰνέσθ. κελ. 17.

εἴλαιν ἤμερ Παιεῖου
λίθου λυκοπέραν.

α ὄχρησός ἐψείδμος

α αἰχά; ἔδρεν ἀπάσας

α ὕμνος δὲ πῶ ἀγαθῶν

α ἐρμάτων, βασιλευσιν ἔ

α σιδάμονα τθχ

α φῶτα κείνος ἀμφ' Ἀχέρον

2 ιαμετάων ἐμα

γλώσταν θύρέτω κελαιήν

πν, ὀροσπειάνα

ἰν' ὄν ἀχρῆνι βαρυκτύπτου

θάλλησι Κορινθίοις σελίτοις.

ἐπφ. κελ. 17.

πὸν Εὐφάινος ἐθέλων

γερὰος ὡς πατέρω

ὀσός ἀέσεται πα.

ἀλλοισι δὲ ἀλικίς ἀμοι.

α τὰ δ' αὐτὸς αἰ πς τύχῃ,

α ἔλπιταί πς ἐκατος.

α ἔχοχάτα φάσται.

PIND. NEM. ODE IIII. 389

ministram esse. quòd
si auunculo me ad-
huc Callidici iubes

* columnam ponere

Pario lapide candi-
diorem, id faciam.

Sicut aurum excoctū

fulgores suos patela-

tu omnes: sic hymnus

terū præclarè gestarū

virum reddidit regibus

parem forte. Ille apud

Acherontem habi-

tans meam linguam

inueniat decantatri-

cem, quo pacto in

certaine quod sacrū

est Neptuno tridentis

conculsori graui stre-

po, decoratus fuerit

Corinthiacis aplis.

* quem Euphanes

senex progenitor tu

canet libens, ὁ ado-

lescens. Aliis alii sunt

coetanei. Quilibet

autè ea quæ adeptus

fuerit, sperat fore me

moratu excellentif-
sima. bb iiij.

οἶον αἰνέων κε Μελη-
σίαν, ἔειδα σφι φοι.
ρήματα πλέκον ἀπα-
λατος ἐν λόγῳ ἔλκει,
μαλ' ἀκὰ μὲρ φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺ δὲ παλιήνοσις ἔφειδρος.

~~~~~

ΠΥΘΕΑΙ ΠΙΩ ΛΑΜ

πωνος, πανηγρα-
τίαςῃ.

Εἶδος Ε.

σροφή ἀ. κρ. λ. ια.

ΟΥκ ἀδριαϊκοποιός εἰ-
μ', ὡστ' ἐλλινύσονται ἐργαζέ-
σθαι ἀγκυλάτ' ἐπ' αὐταῖς βαθμύδος
σαύτ' ἀλλ' ὅπῃ πάσας
ὀλκᾶδος, ἐν τ' ἀκείτω
στῆχ' ἀπ' Αἰγίνας, δεξιῶν ἑλ-
λοισ' ὅπ' Λάμπωνος υἱός
Γυθίας ἀρυθενῆς
νικῆ Νεμέοις πατῆραπίου σφαιροῦ,
οὐπω θύοις φάγειν πέριαι

at solum laudans Mele-
ham, contentionem ali-
quis auerat. Verba texens
trahit insuperabilis in o-
ratione, mollia quidem
cogitans bonis, asper au-
tem aduersarius inimi-
cis.

~~~~~

PYTHEAE FI

lio Lamponis, pan-
cratiastæ.

Ode V.

NON statuarius sum
ita vt fabricer simu-
chra quæ sint immobilia
futura, super basin stan-
tia: sed intra omnem nauē
onerariā & cymbā profi-
ciscere ὁ μῦσα ab Ægina,
nūtians quòd Lāponis fi-
lius Pytheas p̄qualidus e-
meruit in Nemeis p̄cra-
tij coronam. Cuius ma-
læ nondum protuleruat
autumnū, tenerum
bb. iijj.

ματέρ' οινάδας ὀπώραν.

ἀντρ. κώλ. ια.

ἐν δὲ Κρόνου καὶ Ζευὸς ἡ-
ρωας αἰχμητὰς φυτθόθεν-
τας καὶ ἄπο χρυσέων Νηρηίδων

Διακίδας ἐγέερε,

μαῖ Ἐπολὶν τε, φίλας ἔξων δρουμῶν

την ποτ' ὠανδρόν τε καὶ γαν-

σὶ μλυτὰν θεσσαντε, πᾶρ βω-

μῶν πατέρος Ἐλευθίου

σοῦπε, πίνων τ' ἐς αἰθέρα χείρας

Ἐνδαίδος ἀείρωπε υἱοί, [αἰμα]

καὶ βία Φώκου κρέοντος,

ἐπωδ. κώλ. ια.

ὁ παῖς θεοῦ, τὸν Φαμαίδης

πίπτ' ὄπι' ῥηχμῶν πόντου.

αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ὅν δίκαια

μὴ κινῶνδ' ἀνδρόσφωτον.

πῶς δὴ λίπον ἀκλέα γᾶσον,

καὶ ἦς αἰδρας ἀλκίμοις

δαίμων ἄπο νῶστος ἔλασεν, γὰρ σωμαί-

α ὄ' πῃ ἅπαντα κερδοῖαν

α φαίνοισα παρῶστων ἡμάδ' ἀτρικέσ,

α καὶ τὸ σῆγ' ἀν, πολλὰ κίς ὄσσοφά-

patrem florigeræ vitis. * Sa-
turno autem & Ioue pro-
gnatos & aureis Nereidibus
heroas bellicosos Æacidas
decoravit, metropolitique
aruum amans hospitium:
quam quondam & bene viris
instructam & nauibus incly-
tam fundauerunt ad aram
patris Hellenii stantes, ten-
debântque ad æthera palmas
simul Endeidis celebres filii
& Phocus rex fortitudine
inclytus, * filius deæ Psima-
thæ, quæ illa peperit in lit-
tore maris. Verecundor rem
magnam eloqui & periculo-
se perpetratam, haud secun-
dum ius. Quomodo reltque-
runt celebrem insulam, &
quis viros bellicosos deus v-
lto abegerit, super se do-
dicere. Non omnis veritas e-
xacta patefaciens faciem, v-
tilis est: sed scire tacere, est
sæpe sapien-

παν ἀνθρώπων νοῦσιν
σροφ. 6, κώλ. 1α.
εἰ δ' ὄλβον, ἢ χερσὶν λίαν,
ἢ σιδηρεταν ἐπαγνῆ-
σαι πῆλεμον δεδέκηται, μακρὰ μοί
δ' ἐπιόειν ἄλμαθ' ἵπποσκά-
πτοις, ἔχου γοατῶν θραφρὰ ὄρμαθ'
καὶ πῆραν πόντου πάλλον-
τ' αἰετὶ φεσφρον δὲ κακεί-
νοισ' αἰετὶ Παλίου
μοιστῶ καλλιπτοσ χερὸσ. ὦν δὲ μοί-
σαισ
φύρμην Ἀπέλλω ἐπάγλωσσι
χευσιώ πλακτροσ διώκων
αἰησρ. κώλ. 1α.
ἀγῆτο παντοίων νόμων.
αἰ δὲ φεσφρον μὲν ἕμνη-
σαι, Διὸσ δὲ χροῦμασ, σεμναὶ θεῶν,
Πηλέα δ' ὡσ πῆρι ἀβροῦ
Κρηθῆισ Ἴππολύτα δόλω πιδῶσαι
ἢ θελε, ξωεῦνα Μαγνῆ-
των σκοπὸν πείσοσ ἀκοίτων
ποικίλοισ βουλόμασι.
ψύσαν δὲ ποιητὸν σωῖταξε λόγον

tissimum inter homines. »
* Si autem felicitatē AE-
acidarum aut manuum
robur, aut ferreum lau-
dare bellum placuerit,
longoſque mihi inde sul-
tus fodiat aliquis, habeo
genuum celerem impe-
tum: & ultra mare ferun-
tur aquilæ. Libens autem
& illis canebat in Pelio
musarum pulcherrimū
chorus: inter musas au-
tem citharam Apollo se-
ptilinguem aureo plectro
pulsans, * inchoabat o-
mnibus generis melodias.
Illa verò primū quidē
hymnum cecinerunt in
augustam Thetin, à Ioue
exordientes, & in Pele-
um: vt cum tenera Hip-
polyte Cretheis dolo ir-
retire voluerit, coniunx
maritum Magnetū mo-
deratorem quum in sui-
am sententiam pertra-
xisset, per varia commen-
ta, mendacem autem fa-
bitiū cōpegit sermonem,

396 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Ε.

ὡς ἄρα νυμφεῖας ἐπέειρα
κίεις ἐν λέκθεσι Λαέρτου

ἔπω. κάλ. ια.

δυναῖς. πῶ δ' ἀναλύνει ἔσκε
πῶ δ' ἄρ' μιν πᾶσι θυμῶ
παρφαμίβρα λιταίβλεν. τῶ δ' ἄρ' ἄρα
κείζον ἀπεινοὶ λόγιοι.

δίδυς δ' ἀπακᾶτα νύμφων,
Ξενίου πατρὸς χόλον
θείσας. ὁ δ' ἐφραδίη, κατένθυσεν τῶ γι
ἄρασι φηῖς ἔξ οὐρανοῦ

Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς. ὡς τ' ἄ
ἔαξ

πολυαῖ χερυσαλακάτων πινά Νη-
ρείδων ἀρετῆν ἀκοίτη,

σφραγ. κάλ. ια.

χαμβρόν Ποσειδάωνα πεί-
σας ὅς Αἰγᾶτην πᾶσι κλειπαῖ
θαμά νύσεται Ἰθμόν Δωρείαν.

ἔνθα μιν ἄφρονες ἴλαι
σὺν χαλάμοιο βοᾷ θεὸν δέχονται,
καὶ δίνει γῆων εἰζόν-
π' ἄρασι. πότιμος δὲ κείτης
συνεπῆς ἔρπον ἄρα

PIND. NEM. ODE V. 397

quod sponsalem attenta-
ret ille in stratis Acasti
torum. Hoc autem con-
trarium erat: multum e-
nim illum toto ex animo
adhortans suppliciter o-
rabar. At huius affectum
angebant ardui sermones,
statimque recusavit spon-
sam, patris hospitem præ-
sidis iram veritus. Ani-
maduertit autem, annuit-
que ei ex cælo excitator
nubium Iupiter immot-
talium rex, ut confestim
aliquam marinarum Ne-
reidum auream colum
habentium efficeret con-
iugem, genero Neptuno
vbi id persuassisset, qui ab
Ægis sæpe ad inclytam
proficiscitur Isthmū Do-
ricam, vbi eū hilares tur-
mæ cum fistulæ clamore
deum excipiunt, & robo-
re membrorum certant
audaci. Fortuna autem à
natiuitate omniqueque co-
mitas, est arbitra de factis.

πύλων. τὴ δ' Αἰγίνα θεῶν Εὐθύμηνος
Νίκας ἐν ἀλκῶνεσσιν πτηνῶν,
πιπίλων ἐξαισας ὕμων.

αἰσρ. κώλ. ια.

ἥπι μεταξὺ ἄλλα καὶ
νῶ πὸς μάτρως ἀγάλλει
κείνου ὀμόσασρον ἔθνος Πυθίας
αἰ Νεμέα μὲν ἄφρη,
μεις τ' ὀπιχάετος, ὄν φίλησ' Ἀπόλλων

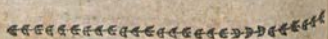
ἀλικας δ' ἔλθοντας οἶκοι
τε κρέπτι, Νίσου τ' ἐν Δαλ-
κεῖ λόφω. χείρω δ' ὄπι
ἐσλοῖσι μῦθραταί πειε πάντα πόλεις.
ἴδι γλυκεῖα σοι Μεναίδρου
σὺν τύχῃ μοχθῶν ἀμοιβὰς
ἐπω. κώλ. ια.

ἐπαύρο. χεῖ δ' ἀπ' Ἀθαιῶν
πέκλον ἀεθλητῶσιν ἔμυ.
εἰ δὲ Θεμίστιον ἦνεις ὡς τ' αἰείδῃ,
μικέπ' ῥίχ' δίδου
φωταί· ἀνὰ δ' ἰστὰ πῖνον
πῶς ζυγὸν κερχασίου.
πύλων τὴ νιν ἔ πακράπυ φηί γέμει

omnibus. Tu verò Euthy-
menes apud Æginam deæ
Victoriæ in vlnas prolapsus,
varios contigit hymnos.
* Certè inde profluentem te & nuncius a-
unnculus Pytheas decorat,
illius confanguineam gentem.
Nemea quidem adaptata est ei mensisque patrius,
quem amat Apollo: coætaneos autem aduenas
& domi superabat & apud
tumulum Nisi pulchrè in
valles deuexum. Gaudeo
autem quòd de præclaris factis
certat vniuersa ciuitas.
Scito quòd dulcem remunerationem
laborù cum Menandri felici sorte
* adeptus sis. Oportet autem
ab Athenis artificem athletis
esse. Quòd si accedis ad
decanandum Themistium
ne amplius exhorrescas,
sed vocem ede & expande
veli ad apicem corbis,
pugilémque eum & paneratii
dicito conse-

400 ΠΙΝΑ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Ε.
 λῆϊν Ἐπιδαύρω διπλόαν
 νικῶντ' ἀρέταν. πῶρδύροισι δ' Αἴ-
 ακοῦ
 αἶθεα ποιάειρα φέρειν στεφανώ-
 ματα, σὺν ἑαυτῆς Χάρισιν.

Α Λ Κ Ι Μ Ι Δ Η Ἰ Α Ἰ
 γνήτη, παχδῖ, πα-
 λαιστῆ.

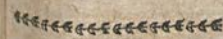
Εἶδος. 5.

σροφῆ α. κολ. 17.

ΕΝ αἰθέρα, ἐν θεῶν χόρος, ὄη
 α μαῖ δὲ πτόοιδι
 α μαῖ δὲ ἀμφοτέροι
 α διείρηθ δὲ πᾶσα κερκυδρα
 α δυνάμεις, ὡς πῆρδ, οὐδέν
 α ὁ δὲ χάλκιος ἀσφαλές αἰεὶ εἶδος
 α μῦθε ἕρανος, ἀλλὰ π πῶρος φέρουσι
 α ἔμπαν, ἢ μέγαν νόον, ἢ
 α πι φύσιν ἀθάνατις
 α καὶ τῶρ ἐφ' αμείλιαν
 α ἢ εἶδος, οὐδὲ μετᾶ

PIND. NEM. ODE V. 401

pratum esse in Epidauro
 duplicem virtutē, quum
 vinceret: & ad vestibulum
 Aiaci flores viridantes
 ferre coronamenta,
 cum flauis Charitibus.

Α Λ Κ Ι Μ Ι Δ Α Ε
 Αἰγινετᾶ, ἀδολεσcentῶ
 τι, παλαιστρίτᾶ.

Ode VI.

Num hominum, v-
 num deorum genus,
 & ex vna spiramus matre,
 vtrique, sed discriminat
 omnis separata porentia.
 quia hoc quidem genus
 hominum nihil est: at x-
 reum caelum, firma sem-
 per sedes manet. Sed in al-
 liqua re tamē similes su-
 mus immortalibus, aut
 excelsa mente, aut indole.
 quauis ignorātes quam

cc. j.

α ἰνύκτας, ἄμμε πότμος ἀπ-
α ἴ' ἐξελφε δραμῆν ποτὶ σάθμα.

ἀπὸ σπ. κελ. 17.

πικραίρει δὲ καὶ νῦν Ἀλκιμίδης
τὸ συχρῆνός ἰδέϊν,
ἄλ' ἡ καρποφόροις
αἰρούραισιν, αἴτ' ἀμειβόμεναι
τόσσα μὲν ὧν βίον ἀνδρῶν
σὺν ἐπιταρῶν πεδίων ἐδοσαν,
τοια δ' αὐτ' ἀπαυσαίμεναι, ἀνιῶν
μυθῶν. ἢ ἄλλ' ἔπειτα Νεμέας
ὄξ' ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἀναχρῆνιος, ὅς
ταῦτα μετέπειτα διόδω
αἶσαν, νῦν πῖφαιτ' ἐν ἄμοι-
ρος ἀμφὶ πύλα κυναγέτας,
ἐπω. κώλ. 1α.

ἔχουσιν οἱ Πραξιδάμαν-
τος ἐδὸν πόδα νέμων
πυθῶν πᾶρος ὀμαμίου
κεῖνος γδ' Ὀλυμπόνι-
κος ἐὼν, Αἰακίδης
ἔριεα παρῶν ἀπ' Ἀλφειοῦ,
καὶ πύλας Ἰσθμοῦ

ad metam Fortuna præ-
scripserit nos currere,
diurnam aut per noctem.
* Indiciis autem certis
exhibet conspicendam
& nunc Alcimides con-
gnationem proximam cū
trugiferis aruis, quæ al-
ternantia, aliquando vi-
ctū hominibus annum
ex campis suppeditant, a-
liquādo autem postquam
requierunt, robur corri-
piunt. Venit Nemeæ ex
ἀνάβιλις ludis adole-
scēs certaminum studio-
sus. qui hanc consecrans
à loue datam sortem, nūc
apparuit non infortuna-
tus venator circa luctam,
* in veltigiis Praxida-
mantis aui paterni eo-
dem sanguine orti pedem
suū dirigens. Hic enim vi-
ctoria Olympica potius
inter Æacidas ramis pri-
mus ex Alpheo, & quin-
quies apud Isthmum
cc. ij.

ετραυσαίιδρος, Νεμέα δ' ἔπεις.
ἔπαυσε λάζαν Σωκλείδα,
ἔς ἑσφ' αὖτος Αἰθιομάχου
ἱῶν ἐξήρει.

σρεφ. 6. κώλ. 17.

ἔπει οἱ πρῆς ἀέθλοφόρου
σφῆς ἄκρον δρεταῖ
ἱλθον, οἱ τε πόνων
ἐγούσαντο, σὺν θεοῖ δὲ τίχα.
ἔπει οὐ πνα εἶκος
αἰπφαῖατο πυγμαχία ταμίαν
ετραυσαν μωχῶ Ἐλλάδος αἰπ' αὖτος
ἔλπομαι μέγα εἰπόν
αἶτα σκόπεδ τυχίην.
ἄς τ' ἀπὸ πῆξου ἱῶ-
σ' ἄδύς ἔπι τῶν ἄγῃ
Μοῖσα οὐρον ἔπειν ἀκλέα.

α παροιοχέρων γδ αἰέρον
αἰπσρ. κώλ. 17.

α αἰσδοὶ καὶ λόγοιοι τε καλα
α σπιν ἔργα ἐκόμιξαν.
Βασίδαμον αἶτ' οὐ
απινίξει παλαίφατος ἡμετα,
ἱδία ταυσελέοντες

coronatus, apud Nemeam verò
ter, sustulit obliuionem Soci-
dæ, qui natu maximus Agefi-
machi filiorum fuit: quoniam
illitres, præmiorum reportato-
res ad summitatem fortitudinis
peruenerunt, qui labores ex-
perti sunt. Cum dei autē fauo-
re aliam nullam familiam pro-
tulit pugilatus adeo custodem
coronarum, in sinu Græciæ v-
niuersæ. Spero me magnificè
loquutum, ad scopum collima-
turum. Tu musa tanquam ab
arcu eiaculans rectâ ad hunc
scopum, dirige ventum secun-
dum sermonum qui celebris
est. Nam vita sanctorû homi-
num præclara opera poetæ &
prosa scriptores ipsis sermoni-
bus imposuerunt: quæ apud
Bassidas non sunt rara, *Qui Bas-*
si le gens antiquitus celebrata,
propria aduehentes

406 ΠΙΝΑ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. 5.

ὄππκώμα, Πιε' δαν ἀρότους
δαμάδι παρέχην πολὺ ὕμνον, ἀγέ-
ρῶχον ἐργμάτων ἕνεκεν.

καὶ γ' ἐν ἀγαθῆα
χεῖρας ἰακίπθ δεθεῖς
Γυδῶνι χεῖρ' ἵπσειν, δ' ὀπ-
ταίταις αἵμα πάτρας, χρυσά-
λακίτα πῆτε Καλλίας ἀδῶν
ἐπωκώλ. 1α.

ἔνεσι Λαπίς, τῶδε Κα-
σαλία τε χρίτων
ἐστέριος ὀμαδ' ὠφλέχου,
πίντυ τε γέφυρ' ἀκείμαν-
τες ἐν Ἀμφικτυόνων
πυροφόνω τελετηέδι
Ἰμαπε, Γροσθῆα-
νιον αὖ πένθος βοταία τε νιν
πῶτ' αὖ λέοντες νικίσσαν-
τ' ἔρεψ' ἀσκήσις Φλιουῶτες ἴω' ἰ-
γυλοῖς ὄρεσι. *

ερεφ. γ. κελ. 1γ.

πλατῖαι πέντεθεν λογίσι-
σιν ἐνὶ τρεσσοδοι
νέσσην ἀκλῆα τῶν-

PIND. NEM. ODE VI. 407

facta cantibus celebra-
bilia, cultoribus Pieri-
dum possunt suppedita-
re amplam hymnorum
materiam ob res ma-
gnifice gestas. Nam in
diuina Pythone Callias,
manus loro vincus quō-
dam victoriam obtinuit,
qui fuit sanguine iun-
ctus huic familia: quum
acceptus fuisset * stirpi
Latona auream colum-
gestantis. & apud Casta-
liam cœtu Charitum
vesperi refulgebat. mar-
tis quoque indefessi pōs
in Amphictyonum tri-
teride matrice tauro-
rum honoravit eum cir-
ca Neptunium delubrū.
quinetiam herba leonis
eum potitum victoria
texit, sub vetustis mon-
tibus Phliuntis valde
umbrosus. * Lati vndt-
que eloquentibus aditus
ad illustrem insulam
hanc

cc. liij.

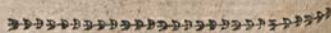

δέ κοσμεῖν, ἐπίσπιν Διαικίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἴσαν,
ἀρέτας ἀποδιδνύμενοι μεγάλαι.
πέπται δ' ὅππ' τε χθόνα καὶ ὄρεα ἴα-
λάουσι πηλόθεν ὄνομαυ-
τῆσ' καὶ ἐς Αἰθιοπίας
Μέμνοτος ἐν ἀπονο-
ταίσιας, ἐπάλτο βαρῶ
δέσπιν νεῖκος ἔμπεσ', Ἀχιλ-
λάδ' χαμαὶ καββάς ἀφ' ἄρμάτων,
αὐτῆσ' κρόλιγ.
Φαιναῖς ἦδ' ἐν τ' οἰαεί-
ξεν Ἀῖς αἰχμᾶ
ἔγχεος ζακόποι-
ο. καὶ αὐτῶν μὲν παλαιότεροι
ὁδὸν αἰμαξίτων ἔβρον
ἔπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέτων
α. τὸ δὲ σαρ' ποδὶ ναὸς ἐλοσόμῳ
α. αἰεὶ κυμάτων, λέγειται
α. παντὶ μάλιστ' ἀδονεῖν
α. θυμῶν ἐκόντι δ' ἔχρῶ
ναῖτο μεθέπων δίδυμον
ἀχθος, ἀγέλος ἔθαν, πῆμ-
πλον ἐπ' εἰκοσι τῶτο γάρυον

laudandam. quoniam i-
phis Æacidæ dederunte-
ximiam sortem, virtutes
edentes magnas. Volitat
itaque super terram &
per mare procul nomen
eorum. quinetiam ad Æ-
thiopas profilit, Me-
mnone non reuerso. Gra-
uis autem ipsis concerta-
tio incidit, quum Achil-
les in terram descendens
ex curribus, filium *il-
lustris Auroræ interfice-
ret cuspide hastæ perira-
cundæ. & hanc quidem
antiquiores viam plau-
stralem inuenerunt. se-
quor autem & ipse, ha-
bens exercitationem. Ex
fluctibus autem semper
is qui circa pedem navis
voluitur, dicitur cuilibet
maximè perturbare ani-
mum. Sed ego volunta-
rio dorso subiens gemi-
num onus, nuntius adue-
ni, quantum supra viginti
hoc resonans

ἔπω κρόλαια.
 Δύχος ἀγρόν ἀποεῖς
 ἐνέπισσιν ἱεροῖς.
 Ἀλκίμειδαις πῶγ' ἐπάρκισε
 κλειτᾶ ἤραϊά. δύο μὲν
 Κρονίου πατρὸς πεδύρεϊ,
 παῖ, σὲ τ' οὐδοσπίσι Τιμίμειδαι
 κλέρος ὄρεσπιτῆς αἰ-
 θεῖ Ὀλυμπιάδος. δελφίνικον
 ἄχος δι' ἄλμας ἴσον ἐπι-
 μι Μελησίαν, χερᾶν τε καὶ
 ἰχθύος ἀνίοχον.

Σ Ω Γ Ε Ν Ε Ι Α Ι Γ Ι

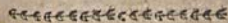
νήτη, περὶ πεν-
τάθλω.

Ἔϊδος Ζ.

σροφή α. κάλ. ιβ.

« Εὐλείθυα πάρεδρος Μοιραῖ βλά-
 « θυφρόνων,
 « παῖ μεγαλοθεῖος ἀκουσον
 « Ἡρας, γυνέτειρα πάντων. αἰθὺ σέθεν

decus ex certaminibus
 quæ appellant sacra. Alc-
 cimidæ hoc præstitit
 inclyto generi. Duos
 autem flores Olympi-
 cos, apud Saturnii delu-
 brum, fors temeraria e-
 ripuit tibi Alcimida a-
 dolescens, & tibi Timi-
 da. Melesiam autem del-
 phino in mari similem
 velocitate dixerim, ma-
 num & roboris auri-
 gam.

SO G E N I A E
 ginetæ, adoleſcen-
 ti, uictoriam adepto
 quinquertio.

Ode vii.

L Vcina quæ affides
 Parcæ profundas
 cogitationes habenti-
 bus, filia multipotentis
 Iunonis, genitrix libe-
 rorum, audi. Absque te

« ἔφαός, ἔμνησαν δρακύντες ἀφρόνας
« παῖ ἀδελφείαν, ἐλαχούφ
« ἀγλαύγον ἦσαν.

« ἀναπνεύουσι δ' οὐχ' ἅπαντες ὄπι' ἴσται.

« εἶργχ δὲ πύττω ζυγόν

« ἦ ἔπρον ἔπερα, σὺ δὲ πν,

« ἔπαις ὁ Θεαλέωνος ἀρετᾶ κριθείς

« βύδεξος αἰεῖδεται Σω-

« γήνης μετὰ πενταέθλοισ.

« αἰπρ. κρόλ. ιβ.

« πόλιν γ' φιλόμολλον οἰκί' ὀδρακτύ-

« πων

« Λιακιδᾶν' μάλα δ' ἐδέλανε

« σύμπυρον ἀρσενία θυμὸν ἀμφ' ἐπίπαι.

« ἐ δὲ τύχη τις ἐρώων, ῥαδίφρον' αἰπταί

« ῥοαῖσι μοιστᾶν ἔβαλε.

« τᾶν μεγάλαι γ' ἀλκῶν

« σκόπν πολὺν ἕμνων ἐχοντ' ἐδέ-

« ῥομαι.

« ἐργεις δὲ καλοῖς ἔσο-

« προν ἴσταιδρ' ἐνὶ σὺν Ἑσπῶ,

« εἰ Μναμοσύνας ἐκαστ' λιπαράμυκας

« βύρηται τις ἀποίνα μόχθων,

« κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

non lucem, non atram intuiti

noctem, tuam sororem, sor-

titi sumus pulchrimembrem

pubertatem. Spiramus autem

nos omnes ad paria: sed aliud

alia statera arcet à felicitate.

At per te etià filius Theario-

nis Sogenes iudicatus ex vir-

tute, nobilis decantatur inter

eos qui quinquertio victores

fuerunt. *Nam vrbē cantus

studiosam habitat strepen-

tium hasta Aacidarum: &

valdè cupiunt animum con-

servare unā experientem

certamina. Quòd si quis res

gesserit, dulcem materiam

fluentis Musarum iniicit. Ma-

gnæ enim strenuitates tene-

bras multas habent, quum

hymnis carent. & præclaris

operibus speculum novimus

unico modo, si quis volunta-

te Mnemosynes splendidè

vittatæ nactus sit remunera-

tionem laborum inclytis

carminum cantibus.

ἐπω. κώλ. ζ.

α σοφοὶ δὲ μέλονται πρὶ ταῖον ἀέμοι
 α ἔμαθον, οὐδ' ἔτι κέρδι βάλον.

α ἀφνεός τε περιχρὸς τε θαλάσῃ

α ὡχρὰ σάμα γέονται.

ἐχρὸ δὲ πλεόν' ἔλαπιμει

λέγον Οδυσσεὺς ἠ πεθε,

δὲ πὼν ἀδύετ' ἔχουε ἀδ' Ομηρόν.

σροφ. β. κώλ. ιβ.

ἐπὶ ψυδένεσιν οἱ ποταῖα μηχανῶ

σεμῶν ἐπί π' σοφία δὲ

κλέπται ὡχρὰ γοῖσα μῶσις τυφλόν

δ' ἔχ'

ἦτερ ὄμιλος ἀδρῶν ὁ πλείστος. εἰ γδ' ἴω

εσ' ἀλάθειαν εἰδέδω,

οὐκ ἐπὶ πλῶν χελευθεῖς

ὁ καρτερὸς Δίας ἐπαξεν δὲ φρεσῶν

πυρὸν ξέρος ὄν κερῶν

σαν, Ἀχιλλέος ἀτερ, μάχα

ξανθῶ Μενέλα δὲ μέγιστα κομίσαν

τοῖς

ἐν ταῖσι πύρρῳσαν ἔθου

πτόου Ζεφύροιο πρυμπαῖ

Sapientes prospiciunt fu-
 turum ventum post tri-
 duum, neque postponunt
 lucro. diuésque paupérque
 mortis ad sepulchrú pro-
 ficiscuntur. Ego autem e-
 xiltimo famam Vlyssis
 maiorem factá fuisse quàm
 ea quæ pertulit propter
 suaui loquum Homerum.
 quoniam mendaciis eius
 per volucre figmentú gra-
 uitas * quædam subest, ac
 solertia decipit, abducens
 à ueritate per fabulas. Cæ-
 cùmque habet cor turba
 hominum maxima. Si e-
 nim liceret eiusque suam
 Veritatem cognoscere, ne-
 quaquam fortis Ajax, ira
 percitus ob arma, fixisset
 Per præcordia latum ens-
 sem quem in pugna atte-
 nuissimum, Achille excep-
 to, ad flauî Menelai con-
 iugem reducendam, in na-
 uibus deduxerunt impul-
 sus Zephyri rectâ flantis

σοφῆ γ' κέλε. 16.

Βάρωνων ἀειοτά δὲ Δελφοὶ ἔπειτα
γάται

αἰλιὰ τὸ μὸ ροιμὸν αἰπέδωκεν.
ἐχελῶ δὲ πν' ἔνδον ἀσφ' παλαιά τ' ἔπειτα
Διακιδῶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμε-
μύραι

θεοδ' ἀπ' ὑπερίχρα δόμοι,
ἠρωταῖς δὲ πεμπταῖς
θμισκοπον οἰκίην ἔοντα πολυθόμοι
Λώνυμιον ἐς δίκα
τεία ἔπειτα θεαροῖς
φύψιδος ὁ μάρτυς ἔρχομαι ὄντα
σαπί.

Αἰζίνα, πῶν Διός τ' ἐκ-
χόνων δρασύ μοι πόσ' εἰπέει
αἰψο. κώλ. 16.

φαινεῖς ἀρέταις ὄδον κωλέων
γρον

αἰ οἰκοθεν. ἀλλὰ γ' ἀνάπαισις
αἰ ἐν παντὶ Γλυκεῖα ἔργω. κόροσ δὲ ἔχει
αἰ καὶ μέλι, καὶ τὰ περπ' αἰ γ' ἄφρον
αἰ δίκα,
αἰ φουὰ δὲ ἔκατος θεαφέρον

Indignati sunt autē ve-
hementer Delphi ho-
spitum exceptores: sed
exoluit quod erat fa-
tale. Oportebat enim
aliquem ex Æacidis
regibus intra delubrū
vetustissimum in po-
sterum esse iuxta dei
domum bene cinctam
muris, & heroicis in
pompis habitare quæ
abundant sacrificiis, e-
xistentem iuris inspe-
ctorem. Ad honestam
causam tria verba suf-
ficient. non mēdax te-
stis factis præest. ὁ Ἐ-
gina, tuorū Iouisque fi-
liorum audacia mihi
fuerit dicere * viā pro-
pria sermonū virtuti-
bus illustribus domo
allatū. Sed requies in
omni dulcis opere: sa-
tietatēque habet &
mel, & suaves flores Ve-
nerēi. Indole autē & na-
turali propensione lin-
guli differē. dd. ij.

ἰδρ βιοταν, λαχρόντες
 α ὁ μὲν τὰ παρ' ἄλλοι τυχῆιν ἢ ἐν αἰ
 α δυνάτον
 α ὕδαμονίαν ἀπα-
 α σαν ἀφελόμενον ἐκ ἔχθρ
 α εἰπὴν τίτι τῶτο μοῖρα τέλος ἔμα
 α πιδον
 α ὠρέξε. Θεαρίων πιν
 α εἰκότα καμρόν ὄλθου
 α πωδ. κελ. ζ.
 α δῖ δωσι τὸ λμιν τε καλῶν ἀρεμίδων
 α σωίσις ἐκ ἀποβλέπει φρενῶν.
 α ξείνος εἰμι σκοτεινὸν ἀπέχων
 α λόγον ὕδατος ὡτε
 α ροαὶ φίλοι ἐς αἶδρ ἄχρον,
 α κλεος ἐπῆτιμοι αἰνέσω.
 α πῶπφορες δὲ ἀραθῆσι μαδὸς αἰτῶ
 α σο. α. κελ. ιβ.
 α ἔων δ' ἐγχεῖς Αχαιῶς οὐ μίμψεται
 α μὲ ἀνθρ,
 α Ιονίας ἑσθ' ἀλὸς οἰκείων.
 α ἐκ παρξενία πέποιτι ἐν τι δαμότατ
 α ἔμμασι δέρομαι λαμπερῶν, οὐχ
 α ἑσθ' ἀλλων.

tem habemus vitam, fortiti
 alius hæc, alius illa: vnicum
 autem impossibile est esse
 cui contingat felicitatem v-
 niuersam adipisci. nec pos-
 sim dicere cuinam Parca
 hanc perfectionem stabi-
 lem præbuerit. At tibi
 Theatio consentaneam op-
 portunitatem felicitatis
 tribuit. & te, vbi suscepisti
 audaciam ad præclara, non
 auersatur prudentia mentis.
 Hospes sum, tenebricosum
 summouens vituperium.
 Laudabo amicam virum,
 aduehens ei decus verum
 & riuam tanquam riuos
 aquæ. Commoda enim est
 probis merces hæc. * Exi-
 stens autem propè Achæus
 vir, non reprehēder me, Io-
 nium super mare habitans.
 & amicitia hospitali fretus
 sum, & inter populares
 sum aspectu splendido, mo-
 dum non excedens,
 d. iij.

βίαια πάντ' ἐκ ποδῶς ἐρύ-
σαις. ὁ δὲ λοιπὸς θυφρῶν

ποπὶ χρόνος ἔρπει, μαθῶν δὲ πρὸς αἰε-

εἰ παρ μέλος ἔρχομαι, [πρὸς]

ψυχῶν ὄσον ἐνεπτόν.

Εὐξενίδα πύραθε Σώχρους, ἀπομύσσει

μὴ τέρμα παθεῖς, ἀκοντ' ὡς-

τι χαλκοπὰ εἶπον, ὄρουσι

ἀνηστρ. κωλ. 16.

Ἰοαὶ γλῶσσαν' ὅς ἔξέπιμψας πα-

λασιμάτων

εὐμένα καὶ θένος ἀδύνατον,

αἴθωνι παρὶν ἀλίω γῶν ἐμπροστί.

εἰ πόνοσ λῶ, τὸ περπὸν πλέον πεδέρ-

χεται.

ἔα μὲ νικῶν ἢ γε χάλειν,

εἴπ' ἄρ' ἀδ' ἀέρθεις

ἀνέκαστρον' ἢ τραχὺς εἰμι καταψεύ-

εἶρειν σε φαισὶς ἐλα-

φρὸν ἀιάβαλλεο. Μοῖσα' τοι

κολῶν χροσὸν ἐν τε χαλκῶν, ἐλέφασθ

ἀμύ,

καὶ λείροσ ἀΐθροσ πον-

πίσ ὑφελόσ' ἐέρσαις.

Violenta omnia à pedibus re-
prouens, sequens verò tem-
pus adueniat latabile. Ali-
quis autem qui nouerit, dicit
an decorum pratergrediar
vituperatorium sermonem
proferens. O Sogenes, qui es
familia ab Euxeno oriunda,
iuro me non progressum ul-
tra terminum, vibrasse cele-
rem linguam, velut iaculum
æreas habens malas, de te
qui eduxisti ex luctationibus
seruicem, & robur sudore
non aspersum, priusquam in
ardentem solem membra in-
ciderent. Si laboriosum erat
hoc, gaudium eo maius acce-
dit. Sine me (siquid in altum
sublatus vociferatus sim) vi-
ctori gratificari non sum dif-
ficilis in persoluendis enco-
mms. Plectere coronas leui-
ter omitte. Musa glutinat
aurum, æs, & ebur, & lilium
floridum à rore marino a-
pulsam.

dd. iij.

ἐπιφ. κωλ. ζ.

Διὸς ᾧ μεμναιδὸς ἀμφὶ Νεμείῃ
πολύφατος ὕμνων ἔρπον δότει
ἦσυσσι. βασιλῆα δὲ θεῶν
ἄρεται δάπιδος αἰ τῶ
δὲ ἰδρυέδου θυμῶν
ἐπί. λέγοντι γὰρ Διαικόν
μιν ὑπὸ μάτρῳ τοῖς γοναῖς φυτῶσσι
εὐροφῆ ε. κελ. 16.

ἔμα ἰδρὺ πολὺ ἀρχὸν δῶνέ μω πάτρῃ
Ἡεράκλεις, σέο δὲ ἄρεσ ἄρεων
ἔμα ἰδρὺ ξείνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ θεῶν ἴστα
ἔμα ἰδρὺ ἀνὴρ, πῶσιν ἔμα κὲ γείτον
ἔμα ἔμμεν
ἔμα ἰδρὺ φιλήσαστα γ' ἀπὸ ἦσ
ἔμα γείτονι; χρῆμα πάντων
ἔμα ἐπάξιον. εἰ δὲ αὐτὸ καὶ θεὸς αἰ ἔχῃ
ἔμα ἰδρὺ κ' ἐθέλει, γίγαν-
τας ὅς ἐσθ' ἡμῶσσι, ἔμα τυχῶσ
ἔμα ἰδρὺ πατρὶ Σωγῆσ, ἀπαλὸν ἀμ-
ἔμα ἰδρὺ πῶν
ἔμα ἰδρὺ μόν, ἄρεσ γονῶν ἀκτῆ-
ἔμα ἰδρὺ μοι α. ζα. θεῶν ἀγχαί.

* Iouis quoque memor,
apud Nemeam multilo-
quum hymnorum so-
num voluit placidē. re-
gem enim deorum de-
cet hoc in solo prædicare
sacra voce. quoniam a-
tunt illum fatorem fuisse
Æaci semine à matre re-
cepto, * mex quidem il-
lultri patriæ præfidentis,
ὁ Hercules, tui autem be-
neuoli hospitis & fratris.
Quodd si vir viro habet
opus, quid dicemus vici-
num esse vicino, qui in-
tento animi affectu dili-
gat? nimirum gaudium
alijs omnibus æquipa-
randum. Quodd si hoc i-
psum gaudium etiam
deus præstet, tecum, qui
gigantas domuisti tan-
quam cum patre Sogenes
velit habitare feliciter o-
pulentum ἔσθ' diuinum vi-
cum progenitorum mol-
lem animum fouens.

αἰψορ. κσλ. 16.

ἐπί τετραύροισιν ὄψ' ἀρμύζης ζυγῶν
 ἐν περὶ δόμον ἐχθ' π-
 οῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χεῖρας. ὦ μάκαρ
 τὴν δ' ἐπέοικεν Ἡραν πῖσιν τε πρὸς ἑσθ-
 κόραν τε γλαυκῶπιδα. δυνά-
 σαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκαί
 ἀμαχανία δρεβάτων σαμὰ διστόμῳ
 εἰ γ' ὄψισιν ἐμπέδο-
 σεν ἄβιοπν ἀρμόσους,
 ἦθα λιπαρὰ πε γήρα δ' ἀπλήκους ἄμ-
 δαίμων' ἐόητα παίδων
 δὲ παῖδες ἔχουεν αἰεὶ
 ἐπω. κσλ. 7.
 γήρας τ' ὄψ' νῦν, καὶ ἄρειον ὄπαθ' ἄμ-
 τὸ δ' ἐμὸν οὐ ποτε φάσθ' κίαρ
 ἀσρόποισι Νεοπτόλεμον ἔλ-
 κ' κώσῳ ἔποι' ἑταίρῳ
 κ' δὲ τοῖς πατρῷσι τ' ἀμπλέην,
 κ' δ' ὄπειά πλεῖθ', τέκνοι-
 κ' φν ἄτε μαυιλάκας Διὸς Κόειν θ' ἔβ-

* quoniam domum habet in
 tuis de lubris, velut quadrii-
 gis curruum temonibus, ab
 utraque manu incedens. O
 beate te decet Iunonem ma-
 ritumque eius flectere, puel-
 lamque castram, potes autem
 mortalibus in angustias re-
 ductis exitum nullum haben-
 tes, remedium dare frequen-
 ter. Utinam ipsis vitam sta-
 bile robur habentem accom-
 modas, pubertate & laeta se-
 nectute intertexas felicē exi-
 stentē: filiiq; filiorum habeāt
 semper * honorem quem
 nunc habent, atque adeo praes-
 tantiore in posterū. Meū
 autem nunquam dicet cor
 peruersis Neoptolemum la-
 cerasse verbis. Sed haec ter-
 quatérque reuoluere, inopia
 est, sicut eius qui pueris nu-
 gas effluens, dicit Iouis Co-
 rinthus.

ΔΕΙΝΙΑ ΤΙΩ ΜΕ

γα, σαδιῆ.

Εἶδος Η.

εσροφή α, κώλ. η.

Ωρα πότνια, κάρυξ
Αφροδίτας ἀμφοροσάφιλων
τάτων,

ἄπε παρθενίοισι παύδων τ' ἐφίλοισι
σα βλεφαροῖς, πόν μὲν ἀμφοροῖς
νάϊκας

χρῶσι βασίλεις, ἔπρον δ' ἐτέραις.
ἀγαπαὶ δὲ κερροδ μὴ πλαναθῆναι.
ἢ παρῶς ἔργον ἔχασαν,
ἢ ἔφ' ἀφροσάφιν ἐρώ-
των ὀππικεσπὶν δυνάστας

αἰσροφή κώλ. θ.

δοιοὶ καὶ Διὸς Αἰγί-
τας πλέκτον πιμδρες ἀμφοροσάφιλων
Κυθαρίας δώρων. ἔχλασαν δ' ὑψί

Οἰνώ-

μα, βασιλάς χεῖ καὶ βουλάς
ἀεστος.

D I N I A E F I -

lio Megæ, stadii
cursori.

Ode VIII.

PVlchritudo venerabi-
lis, præco immorta-
lium amorum Veneris,
quæ virginalibus puero-
tûmque infidens palpe-
bris, alium quidem miti-
bus necessitatis manibus
gestas, alium autem aliis.
Optabile est autem, non
aberrâtem à tempore op-
portuno ad opus quodli-
bet, præstantioribus amo-
ribus potiri posse. *quales
fuerunt ij qui circa Iouis,
Æginæque cubile versati
sunt, custodes donorum
Veneris. Germen autem e-
merfit filius OEnonæ, rex
manu & consilii præstan-
tissimus.

α βασιλῶ εἰς ἐλεῖχον, ἀπας κίνδυνος, ὅλον δὲ λόρον φθονεροῖς
καὶ ἀπείτην δὲ ἐσλάναι,
α χροῖνεσι δὲ ἔτι ἐρῖσει.

αἰσπρ. κελ. θ.

κῆνος καὶ Τελαμῶνος
δῶκεν ἕδον, φασγάνῳ ἀμφικυλίαντες,
ἢ βίᾳ ἀγλαῶτον ἔδν, ἢ πρὸς ἀλκίμων,
λάδα κατέχουζα ῥέικει, μέγιστον
δ' αἰόλων ψυδὸς γέρας ἀπέπαται,
κρυφίαισι γὰρ ἐν φάφοις Οδυσσῆ
Δαναοὶ θεράπευσαν
χρυσῶν δὲ Αἴας σερπ-
θεῖς ὄπλων, φόνῳ πάλαιπεν.

ἔσφ. κελ. ια.

ἦ μὰν αἰδομένο γε δαί-
μον ἐν θερμοῦ χροῖ
ἔλκεα ῥ' ἦξαν πολεμικοῦ δόδρου,
ἰπὼ ἀλέξιμβρότῳ λόγχῃ τ' ἔδν,
ἀμφοῖν Ἀχλὴν νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων πολυφθόροισιν ἔσφ
α ἀμέρας, ἐχθρῶν δὲ ἄεσα πάρα
α σὺς ἔω
α ἐπάλαι, αἰμόλων μύθων ὁμόφοι

examine ut explorentur, totum
periculum. Obsonium autem
invidis sunt sermones. Attingit
verò probos semper invidia, &
cum deterioribus non conten-
dit. * Ille & Telamonis perdi-
dit filium, prouoluens circum
gladium. Certè aliquis lingua
quidem non valens, sed corde
strenuus obliuioni datur in
tristi rixa: at maximus versuto
mendacio honor circumiectus
est. Claudestinis enim in suffra-
giis Danaï in Vlyssēm sua stu-
dia contulerunt: at Ajax aurcis
priuatus armis, cum cæde lu-
ctatus est.

* Atqui profectò dissimilibus
vulneribus calidum corpus
(cum cum hostibus praliarentur)
disruptum habuerunt à
lancea propullatrice mortali,
& quum dimicaret circum A-
chillem recens interfectum, &
aliis in diebus multorum labo-
rum, magnam perniciem affe-
rentibus. Sed nimirum inuisa
versutiloquentia olim quoque
erat, blandorum verborum co-

434 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Η.
« πος, δόλοφρεσθης, κακοποιόν ὄνειδος
« ἄ τὸ μὲν λαμψέον βιάται,
« ἦ δὲ δὲ ἀμφάτων κῦδος αἰτεῖται
« δρόν.

σρεφ. γ. κώλ. θ.

« εἴη μήποτε μοι πι-
« ὕπνῳ ἦτος Ζεὺς πάτερ· εἰλλὰ κελύθει
« ἀπλόαις ζωαῖς ἐφαπτοίμαι, στενωπὸν δὲ
« παυσὶ κλέος, μὴ τὸ δόσφραμον
« πρῶταίω.
« χροσὶν βίχονται, πεδίον δὲ ἔσπρον
« ἀπραιῶν ἐγὼ δ' ἀσοῖς ἀδῶν κελύ-
« χροῖν γῆα καλύψαι-
« μί, αἰνέων αἰνῶν περ μοι-
« φαί δὲ ὀπασσέων ἀλιθῆς.

αἰητρ. κώλ. θ.

« αὐξεται δὲ δρεπὰ, χλω-
« ραῖς ἐέρωτος ὡς ὅτε δένδρον ἀίσ-
« σῆ, σφοῖς αἰδρωῖν ἀερθεῖσ' ἐν δῶ-
« κήμοις
« π, πρὸς ἕχρον αἰδέεσθαι. χεῖται δὲ
« παντῶ-
« αἰ φίλων αἰδρωῖν. τὰ μὲν εἰ μὴ πῶ-
« τοις,

ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΟΔΕ VIII. 435

mes, doli cogitatrix, ma-
lesicum opprobriū, quæ
id quidem quod splendī-
dum est deprimit violen-
ter, at obscurorum glo-
riam extollit marcidam.

* Sint nunquam mihi ta-
les mores Iupiter pater,
sed viis simplicibus vitæ
insistam, ut mortuis libe-
ris decus, non ignomiā
afferam. *Alij* aurum o-
ptant, campum alij im-
mensum: at ego civibus
placens etiā terra mem-
bra operiam, laudans lau-
danda, vituperiūmque in-
spersgens improbis.

* Crescit autem virtus ex
altata per justos ritus
sapientes virorum sicut
quum arbor per viridif-
cantes rores surgit ad li-
quidum æthera. Com-
moditates autem variæ
ex amicis viris. ea qui-
dem quæ circa labores
versantur, sunt

cc. ij.

α ἴαφ' ὠπάζε· ματεύει δὲ καὶ πέρ-
α ψις ἐν ὄμμασι θεῶν
α πίστιν. ὦ Μέγα, πὶ δ' αὖ-
πες παῖ ψυχὴν κομίζαι
εἴ ποδὶ, κάλ. ἰα.
α ἔ μοι διωπαῖν (κενῶν
α δ' ἐλπίδων χαῖνον τέλος)
τιδὲ παῖ βα. Χαελάδαις τε λάβρον
ἴαφ' εἶσαι λίθον Μοισῶνον, εἰ-
καπ ποδῶν δ' αὐνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χεῖρω δὲ παρὲς φοροῦ
α ἐν μὲν ἔργω κόμπην ἰείσ. ἐπ' αἰοί-
α δαῖς δ' ἀνήρ νώδειον καὶ τις καί-
α μαπν
α γῆκεν. ἴω γι ματ' ὀππρόμιος ὕμνος
δὴ κάλας, καὶ παρὶν χυμέων
καὶ Ἀδράστου καὶ τε Καδμείων, εἰσῆ-

suprema: sed quærit etiã ob-
lectatio ante oculos suos
ponere quod faciat fidem
mitti. Sed tuam, ô Mega, a-
nimam reducere * non mihi
est possibile: (vanæ auté spes
habēt exitus fuitiles) at possi-
bile est tuæ tribui Chariadif-
que supponere pro fulcimine
ingentem lapidem Musæum,
propter pedes tuos binos
bis in cursu decus adeptos.
Gaudeo autem accommo-
dam operi iactantiam ini-
ciens. Per carmina autem la-
borem efficit aliquis esse ex-
pertem doloris. Ac certè e-
rat chorealis hymnus iam o-
lim, & priusquam extitisset
Adrasti & Cadmeorum con-
sentio.

θεασίαι δ' ἐπίων
 καίχρας αἰοῖ δ' αὖ πρὸς φορος.
 ἀλλ' ἀνά μὲν βρομίαν [σταμνίον]
 φόρμιν γ', ἀνά δ' αἰλὸν ἐπ' αὐταῖν ὄρνυται
 ἰππέων ἀέθλων κορυφαί, ἃ, πρὸς Φοῖβον
 Σπῆν Ἀδραστός ἐπ' Ἀ-
 σωπῶν ῥέεθρον ὦν ἐξο-
 μναδαίς, ἐπασκῆσαι κλυταῖς
 ἥρωα ἱμαῖς.

δυωδεκάς γ.
 ὃς τότε μὲν βασιλευσάντων
 κίχθι, γέμισ' ἦ ἔορταῖς,
 ἰχθύος τ' ἀειδῶν ἀμύλλαις.
 ἀρμασί πε γλαφυροῖς
 ἀμφαγνὴν κλυδείων πόλιν
 φθῦ γὰρ Ἀμφιάρου-
 ὄν πε θρασυμυδῆα, καὶ δὴναί τε σῆσαν
 παβῶων οἴκων, ἀπὸ τ' Ἀργεός. δρῶν
 δ' ἔκ' ἐπ' ἔσαν Ταλαοῦ
 παῖδες, βριασθέντες λύα·
 κρέσσον δ' ἐκαπαύει δίκαν
 ταῖς ὡς ἔθεν ἀνήρ,
 δυωδεκάς δ.
 αἰδροδάματ' Ἐριφύλῃ

diuinus autem carminum
 cantus gloriacioni accom-
 modus. Quare & Bacchi-
 cam citharam & tibiam
 impellamus: ad ipsum e-
 questrium certaminum ca-
 cumen, quae Phoebō insti-
 tuit Adrastus in Asopi fluē-
 tis. quorum ego mentionē
 quum fecero, exornabo il-
 lustribus heroēm honori-
 bus. * Qui tum quidem
 regnans ibi, nouisque fe-
 stis virorumque certami-
 nibus de robore curribus-
 que elegantibus, in noti-
 tiam adducebat urbem,
 decorans. Fugiebat e-
 nim Amphiarum auda-
 cē consilio, & grauem sedi-
 tionē paternarū ædium, &
 ab Argis. ductores autem
 nondum erant Talai filii,
 hae violenter oppressi.
 Potentior autem vir sedac-
 litem priorem, * quando
 Eriphylam mariti domi-
 tricem

ὄρμιον ὡς ἔτε πρὸν
δόντες Οἰκλήδεια γυναικα,
ξανθοκομαῖ Δαναῶν
ἦσαν μέγιστοι καὶ πρὶ ἐς
ἑπταπύλοισι Θήβας
ἀγχορον αἰδρωῶν στρατὸν, αἰσαῖ οὐ
κατ' ὄρμιζον ὄδον. οὐδὲ Χρονίων
ἀστεροπαῖ ἑλελί-
ξαις, οἴκοθεν μέροζουμβροῖς
σεῖχην ἐπώσφιν, ἀλλὰ φεί-
σαδάη κελυθῶν.

δυωδεκάς ε.

φανοιδρῆν δ' ἄρ' ἐς ἅπαν
αυτῶδεν ὄμιλος ἰκίσαται,
χαλλείους ὄπλοισιν, ἰαπί-
οις τε σιῶ ἔντισιν. Ἴ-
σμίω δ' ἑπ' ὄχθαις, γλυκυῖ
νόσεν ἐρυσάμβροι,
λευκανδέαν σώμασ' ἐπίαναν καπνῶν
ἐπὶ τῷ δαίσαντ' οὐραὶ νεοζύοις
φῶτας, ὃ δ' Ἀμφιάρῃ
χέσεν κραιναῖ παμβία
Ζεὺς τὰ βαθύστερον χθόνα
αὐρῆν δ' αἰμ' ἵαποις,

vbi donassent Oiclidæ vi-
xorem, velut fœderis pi-
gnus fidele, flauicomorum
Danaorum extiterunt mā-
ximi. & quōdam ad The-
bas septenis portis clausas
duxerunt virorum exerci-
tum, non per faustarum
viam auium, neque saturni-
nius fulgur quatiens ex æ-
dibus furioso impetu con-
citatō abire hortatus est,
imō abstinere à profectio-
ne. *sed apertum in exitū
properabat exercitus ven-
nire, æreis cum armis &
equestri apparatu. Itaque
ad Ismeni ripas dulcem re-
ditum quum inhibuissent,
corporibus pinguefecerūt
fumum ex quo candor
efflorescebat. septem e-
nim vorarunt pyræ iu-
uenilimembres viros. At
Amphiarao diffidit Iupi-
ter fulmine aduersus om-
nia violento pectoro-
sam terram, occultauitque
illum cum equis,

δωδεκάς 5.

δουεὶ Φεικλυίδου παῖν
 ἴωπι τυπέθαι μαχεπέθ
 αὐτὸν αἰχμηθῆναι. ὃν γὰρ
 αὐτὸν δαίμονιοισι φόβοις
 αὐτὸν φθύνοντι καὶ παῖδες θεῶν.
 εἰ δὲ παῖν, Κρονίων
 πῖπται μὲν ἀγρόεσσι φοινικασόλων
 ἐγγύων τῶνται πύρι καὶ ζῶν
 αἰσ ἀβάλλομαι ὡς
 πόρτα μοῖραν δὲ βύνομον
 αἰπὴν σε πασι δαρὸν Δι-
 ττῶν ὅπαιζεν,

δωδεκάς 6.

Ζεὺ πάτερ, ἀγλαΐαισι
 δὲ ἀστυνόμοις ὀπημῆσαι
 λαόν. ὃν δὲ φίλιπποῖ
 τ' αὐτόθι, καὶ κτεάων
 ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
 αἰδῶρες. αἴψων εἰς
 αὐτὸν αἰδῶς σὸν ὑπὸ κρυφα κέρδη κλέβει
 αὐτὸν πηταί,
 αὐτὸν φέρεϊ δόξαν. Χρομίω καὶ ἴσασσι
 ζῶντι τῶνδε πρὸς ὄσας,

* priusquam hasta Pericly-
 meni percussus terga, pu-
 gnacem animum pudescie-
 ter. Etenim in diuinitus
 immixtis terroribus fugiūt
 etiam filii deorum. Si pos-
 sibile est ὁ Saturnie, moli-
 men hoc superbum hasta-
 rum ornatarum more Phœ-
 nicio quod est de morte &
 vita, reicio quàm longissi-
 mē, sortemque talem quæ
 habeat bonam legum con-
 stitutionē oro te vt Ætæo-
 rum pueris diu præbeas
 * Iupiter pater, ac ciuilibus
 ornamenti adhibeas popu-
 lum. sunt certē in eo & e-
 quorū studiosi, & possessio-
 nibus animos habētes præ-
 stantiores viri. Rem incre-
 dibilem dixi, vere cundiam
 enim quæ gloriam affert, la-
 tēter lucrum suffuratur.
 sub Cromio armiger exi-
 stens inter pedites,

ἵπποις περὶ τῶν μάχης,
ἔκεινας αὐτὴν κίνδυνον ὁ-
ξείας αὐτῆς.

Δωδεκάς η.

οὔτεκεν ἐν πολέμῳ κί-
να θεὸς ἔγνων αὐτῆ
δουρὸν αἰχμητῶν ἀμύων
λοιγὸν Εὐναλίου.

α παῖδοι δὲ βουλῶσσι φόνου
α περπεδίου νεφέλαν
α βέλαι περὶ δισημέντων αἰθρῶν εἴθε
α χερσὶ καὶ ψυχῇ δουράσι. λέγεται μὲν
Ἐκβελ μὲν κλέος αὐ-
θῆσσι Σκαμαίθρου χύμασιν
αἰχμῶν βαθυκρήμοισι δ' ἀμ-
φ' ἀκτῆς Εὐώρου,

Δωδεκάς θ.

(ἔνθ' Ἀρείας πόρον αἰθρῶ-
πι καλέοισι) δέδορκα
πυρρὸν τῶν Ἀγροιδάμου
φέγγος ἐν ἀλικία
πρῶτα, πῆ δ' ἄλλαις αἰμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ
χέρσιν, ἃ δὲ γίγνι πόντῳ, φάσσι μάλιστα

& equos, nauiumque
pugnans iudicasset quid-
ta sit alea velocis pra-
lii. quoniam in bello
dea illa incitabat eius
animum bellicosum
ad propulsandū Mar-
tis exitium. Pauci au-
tem consultando que-
unt cordis ante pedes
existentis nubem con-
uertere in hostium vi-
rorum agmina, mani-
bus & animo: Dicitur
quidem Hectori decus
floruisse prope Sca-
mandri fluentia: at cir-
cum ripas Helori pra-
cipitia profunda ha-
bentes * (vbi Arax
traiectum homines vo-
cant) refulget filio A-
gesidami hoc lumen in
aetate prima. In aliis
autem diebus commemo-
rabo multa eius e-
gregia facinora, edita
in puluerulenta terra
& in vicino mari.

α ἐκ πόντων ὅ οἱ σὺ νεόταπ ἤξιωνται
 α σὺ τέ δίκαι, πελέθῃ
 α πρὸς γῆρας αἰὼν ἀμέερα.
 α ἴσω λαχὼν πρὸς δαιμόνων
 α θαυμασὸν ὄλεον.

Δωδεκάς ι.

α εἰ γὰρ ἅμα κτεαίοις πολ-
 α λοῖς ὀπίδωρον δρῆται
 α κῦδος, ἐν ἔτ' ὄβι πόρω
 α θνατὸν ἔπι σκοπῆς
 α ἄλλας ἐφάλαδαυ ποδοῖν.
 α ἠσυχίαν δὲ φιλεῖ
 α μὲν συμπόσον, νεοθαλῆς ὅ ἀνέπει
 α μαλθακῆν ἱκαφοεῖα σὺν αἰοῖδ' ἄ.
 α θαρσαλέα δὲ πρὸς
 α κρητῆρα φωνὰ γίνεταυ.
 εἰλικρινάτω πῆς μῖν, γλυκῶ
 κάμου πρὸς φάταυ.

Δωδεκάς ια.

α θρυρέασι δὲ νωμά-
 α τω φιάλασι βιατὰν
 α μπέλου πᾶσι· ἄσ' ποτ' ἴππι
 α λησάμεθαυ Χρομίο,
 α πέμψαν θεμιπλέκτοῖς ἀμφὶ

Ex laboribus autem qui-
 cum iuuentute fuerint &
 cum æquitate, existit ad
 senectutem tempus vitæ
 placidum, sciat se nactum
 à diis admirandam felici-
 tatem.

* Si enim cum opibus
 multis illustre adeptus
 sit decus, non licet vl-
 terius mortali amplius
 speculam aliam attingere
 pedibus. Tranquillitatē
 autem amat quidem con-
 iuiuium, & recenter flo-
 rēs victoria augetur mol-
 li cum cantu. audax au-
 tem apud craterem est
 vox. Temperet aliquis
 cum, dulcem chorealis
 hymni vaticinatorem,
 argenteisque phialis cir-
 cum agat violentum fi-
 lium vitis, quas equæ ac-
 quisierunt Chromio, &
 miserunt ex sacra Si-
 cyone,

Λαπίδα θεφαίοις
ἐκ πᾶς ἱεράς Σικυώνος. Ζεὺ πάτερ
ἄρχομαι ἑύται δρεταί κελαδῶσαι
σὺ Χαερίπαι, ἱερῶ
πολλῶν περὶ μαλθεῖν λόγους
νῆαυ, ἀκοιῶζων σκοποῦ
ἄλγιστα μοισαῖ.

Θ Ε Ι Α Ι Ω Ι Π Α Ι Δ

Ούλιου, παλαστή.

Εἶδος Ι.

σροφὴ ἀκόλια.

Δ Ανασὸς πόλιν ἀγλαο-
θῶκων τε πνθῆκοντα κοεῖται
χίεπις

Ἀργος Ἡρας δᾶμα θεοφρεπὶς ὑ-
μῆπι. φλέγεται δὲ δρεταῖς
μείλαις ἔρρηθι στρασίω ἐνεκίω
μαχεῖ μὲρ τὰ Περόως ἀμ-
φι Μεδούσαι Γοργόνος,
πικρὰ δὲ Αἰγύπτω κατῴμιθεν ἀπὸ
ταῖς Ἐπάφου παλάμαις.

cum Latoida coronis à Themide textis. Iupiter pater, opto hanc virtutem resonare cum Charitibus, & victoriam hanc supra multas alias pretiosam reddere per carmina, iaculans proximè ad scopum Musarum.

Θ Η Ι Α Ε Ο Φ Ι Λ Ι Ο

Vlix, palastrita.

Ode x.

D Anai urbem & pulchris solis insidentium filiarum quinquaginta Argos, Iunonis domicilium, diuinam maiestatem decens, celebrate Charites. resulget autem virtutibus insinitis, propter facinora audacia. Longa sunt relatu gesta Persei circa Medusam Gorgonem, & multa in Ægypto condita fuerunt oppida Epaphi manibus.
ff. ij.

432 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Γ.

ἔσ' Ἴταρ μνήστρα παρεπλάσθη, ματ' ἔφαθον ἐν κολεῷ καταχοῖσα ἕϊφος.

αἴψρ. κώλ. ια.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον
ξαιθὰ ποτε γλαυκῶπις ἔθηκε θεῶν.
ζῶσα δ' ἐν Θήβαις ἵππ' ἔδεκε κραιπ-

νωθεῖσα Διὸς βέλεσσι
ματ' ἰν Οἰκλείδαν, πλέμοιο νέφος
καὶ γυαλῆϊ καλλικόμοισιν ἀεγυεῖ. πάλαι

Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμαίαν Δανάαν τε μωπὸν κατ' ἔφαθ' ἐ λόγον. [λίαν]

πατρὶ τ' Ἀδράστοιο, Λυκῆϊ τε φρεσὶν
καρπὸν ἀδεία στωάρμοξεν δίκαιον
ἐπφ. κώλ. ιβ.

θρέψε δ' αἰχμαῖ Ἀμφιτρού-
ανος. ὁ δ' ὄλβω φέρτατος
ἵκετ' ἐς κίονου ὄφρα.

ἐπὶ καὶ ἐν χαλκίοις ὄπλοις

Τηλεβόας ἔταρεν. οἱ

ὄψιν εἰδόδιμος

ἀθανάτων βασιλῆς αὐλαὶ ἐσπλάσθη

σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων

Ἡρακλῆος, οὐ κατ' ὀλυμπῶν

PIND. NEM. ODE. X. 453

neque Hypermnestra aberravit, gladium aliis non suffragantem in vagina quum retinuit. * Diomedem autem immortalem flava quondam dea caesa fecit deum. Terra verò apud Thebas recepit, fulminata Iovis telis, vatem Oiclidē belli nubem. Quinetiam forminis pulchricomis alias antecellit urbes. olim Iupiter ad Alcmenen Danaenque profectus hanc famam palam fecit. Patri etiam Adrasti Lynceoque mentis fructum cum recta adaptavit iustitia. * Promouit præterea bellum Amphitruonis. atque ipse felicitate præstantissimus venit in illius stirpem. nam quum ille arcis armis Teleboas interfecisset, ei vultum assimilatus immortalium rex, aulam ingressus est, semen intrepidum afferens Herculis, cuius in caelo

ff. iij.

ἄλοχος Ἡβὰ πλεία
πῶς ματέρι βάλιοι-
σ' ὄσι, καλλιζα θεῶν.

σρο. β. κώλ. ια.

βραχί μοι σῶμα πᾶν τ' αἶα-
γήσαδ' ὅσων ἀργεῖον ἔχῃ τέιδρος
μοῖραν ἐσλῶν. ἔστι δὲ καὶ κόρος αἰ-
δρώπων βαρὺς αἰπάσαι.

ἀλλ' ὅμως ὄχρον ἐζῆσε λύσαν,
καὶ παλασμάτων λάβε φρον-
πίη. ἀγόν τι χάλκεος
δαίμον ὀτρυνεῖ ποτὶ θυσίαν Ἡ-
ραεε, ἀέθλων τε κείσων,
Οὐλία πᾶς ἔνθα νικᾶσαις δις, ἔ-
χεν Θεῖος ἀφόρων λάσαν πότων,
αἰτηρ. κώλ. ια.

ἐκράτισε δὲ καὶ ποτὶ Ἐλ-
λατα στρατὸν Πυθῶνι τύχα τε μολῶν
καὶ πῖν Ἰαθμοῖ καὶ Νεμέα σέφρασι,
μοίσαι σί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι·
τέεε μὲν ἐν πόντιο πύλασι λαχόν,
τείε δὲ καὶ σεμνοῖς διαπέδεις
ἐν Ἀδρασειῶν νόμῳ.
Ζεὺ πάτερ, τῷ μὲν ἔραται φρενί, σῆδ'

vxor Hebe apud matrem Iuno-
nem perfectricem incedit, pul-
cherrima dearum. * Arctium
mibi os ad recensendum om-
nia decora, quæ feliciter forti-
tum est Argium delubrum.
prætereaque satietas hominum
gravis occurfu. Sed tamē chor-
dis bene instructam excita ly-
ram, & luctarū curam suscipe.
Certamē æneū hortatur popu-
lum ad sacrificium Iunonis &
ad præmiorum iudicium, ubi
Vlixæ filius Thixus victoriam a-
deptus bis, consequutus est o-
bliuionem laborum non gra-
uium portatu. * Emeruit
autem sua victoria, quum ad
Græcorum concilium fortuna-
tè venisset, & Pythiacam & I-
sthmiacam & Nemeacam co-
ronam, Musisque dedit exco-
lendam: terquidem apud mari-
nas portas, quum eis fors obti-
gisset, ter verò & apud venera-
bile solum in Adrastriditione:
Iupiter pater, ea quæ optat cor-
de, reticet

οἱ τόμα' πάν δὲ πλοῦς
ἐν τῇ ἔρῃν' ἔδ' ἀμύχθω καρδίᾳ
πορσφίρων πόλειαν παρὰ γῆται γαί.
ἐπὶ κώλ. β. [εἰν.]

γῶτ' αἰεὶ δὴ θεῶν τε
χῶσις ἀμυλλᾶται ποδὶ
ἐλάτων αἰθλων κορυφαῖς.
ὑπαιν δ' ἔσθ' ἐν Πίσσᾳ
Ἡρακλέος πθῖμόν' ἀδει-
αί γ' ἰδὲ ἀμβολαδάων
ἐν πελαγῆς δις Ἀθηνάων μιν ἀμφὶ
κρόμασσι. γαῖα δὲ κω-
θεῖσα πωλεῖ καρπὸς ἐλάφας
ἔμολεν Ἡρας τὸν δ' ἀ-
γορεῖ λαὸν ἐν ἀγγέων
ἔρκοισι παμπικίλοις.

εἶρο. γ. κώλ. ια.

ἔπειτα δὲ Θεαῖς μα-
τρῶν πολύγων ἤχος ὑμετέρων
δ' ἀγρῶν ἱμά Χαρίτων τε καὶ
Τυδαρίδας θαμάκας.
ἀξίω δ' ἰδὲ κεν, ἐὰν Θεοσέκλῃ
Αἰθῆα τε σύγ' ὄνος, Ἀρ-
γεί μὴ κρύπτειν φάος

illos: sed omnium operum suc-
cellus penes te est: nec corde
alieno à laboribus audaciam
affert ad petitionem beneficii.

* Nota cano deoque & illi
quisquis certat de supremo-
rum præmiorum cacumini-
bus. Summum autem nacta
est Pisa Herculis ritum, & sua-
ves Atheniensium voces in ri-
tibus sacris hymnos chorea-
les ei decantarunt bis inter-
iecto certo temporis spatio.

Venit igitur fructus oleæ in-
clusus terræ igni coctæ, ad Ju-
nonis populum viris illu-
strum, inter vasorum claustra
multum variegata.

* Sequitur autem, Thixæ, stir-
pem celeberrimam vestrorum
progenitorum maternorum
honor ob certamina bene cer-
tata cum Charitibus & Tyn-
daridis frequenter. Dignus
certè habear, quum Thrasycli
& Antixæ cognatus sim, qui
Argis non occultem lumen

ἑμμάτων. νικηφορέας γ' ὅσας ἴπ-
ποδρόφον ἄστ' ἢ Προί-
πιο θάλασπιν· Κορίνθου τ' ἐν μυχαῖς,
& Κλεωναίων παῖς αἰδραὴν τέρβανος.
αἰτηρ. κώ. ια.

Σικωνόθεν δ' ἄρ' ἔγυρο.
θῆτες σὺν οἰνηραῖς φιλίας ἐπέβαι.
ἐκ δὲ Πελλαίας, ὅπτεσά μ' υδροί
ἰώπην μαλακῆσι κρόκας.
ἀλλὰ χαλκὸν μωλὸν οὐ δισσάπν
ἔξελέγχετ'· μακροτέρας
ἔδρ' ἀειθρῆσιν χελαῖς,
ὄν τι Κλείτωρ, καὶ Τεγία, & Ἀρχαῖον
ὑψίστασι πόλεις,
καὶ Λύκαμον παρ Διὸς ἔθηκε δρόμων
σὺν ποδῶν τ' ἑρῶν τε νικῆσιν αἰένη.
ἐπ' αὐδ. κελ. ιβ.

Κάστορος δ' ἑλθόντος ὅππ
ξενίαν παρὰ Παμφάσι,
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύ-
κιος, οὐ δαῦμα σφίσιν
ἔχεν ἔμμεν ἀθλη-
ταῖς ἀγαθῶσιν, ἐπι-
ἀρυχῶρου βαμίας Σπάρτης ἀγῶνων

oculorum. quot enim vi-
ctoris floruit vrbs Proei
altrix equorum! & Corin-
thi in recessibus & Cleo-
naeos apud viros quater.
* E Sicyone autem argen-
to donati cū vinariis phia-
lis processerunt: ex Pelle-
ne autem induri tergum
mollibus filis. At infinitum
ææs non possibile est exami-
nare. maioris enim est otii
ἔσται enumerare, quod
Clitor & Tegea, & A-
chæorum altæ vrbes, &
Lycæum apposuerit cur-
riculo Iouis ad vincendum
cum pedum & manuum
robore.

* Sed quum Castor & fra-
ter Pollux venerint ad ho-
spitandum apud Pampha-
em, non mirum si iusurum
habeant à natura ut sint a-
thletæ boni. quoniam pre-
sides Sparta spatiosa,

μοῖραν Ερμᾶ καὶ σὺν Η-
ρακλεῖ διέποντι γάλαϊαν,
μάλα κλυτὰ δῖων ἄνδρων δικαίων
παικασδομοῖροι, καὶ
μακ' ἰσάν' ἴσταν ἄλλοις.

σροφ. δ. κρόλ. ια.

μεταμειβομένοι δ' ἐν τη-
λαῖς ἀμέραν τῶν μὲ πῶρ' πατρὶ φίλων
Διὶ νέμοιται, τῶν δ' ἰσάων κεύθει γαί-
ας ἐν γάλοις Θεσπίας,
πότιον ἀμπιπλάτης ὁμοῖον. ἐπεὶ
πῶτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμ-
μυραι, οἰκῆν τ' οὐρανῶν,
εἴλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης
Κάστρος ἐν πολέμῳ
τὴν γ' Ἰδας, ἀμφὶ βροσὶ πῶς χαλα-
θεῖς, ἐβῶσεν χαλκίας λόγχας αἰχμηῶν

αἰπσο. κρόλ. ια.

ἄπο Ταύγετου πεταυ-
ραῖων ἴδεν Δυλικὸς δρυὸς ἐν στελέχῃ
ἤμερον· κείνου γ' ὄπτηθρονίων
πάντων χρεῖτ' ὄξυτατον
ὄμμα. λαμφηροῖς δὲ πόδεσσι ἄφαρ
ὄξυ κείων, καὶ μέγα ἔρ-

fortem florentem certaminum
cū Mercurio & Hercule guber-
nant, valdè quidem virorum
iustorum curam gerentes, &
existentes deorum fida pro-
pago.

* Alternantes autem vicissim,
vno quidem die apud Iouem
patrem charum degunt, vno
autem sub latebris terra, in
concauitatibus Therapnæ for-
te vtentes simili: quoniam
Pollux hanc conditionem vitæ
potiorem habuit quam prorsus
deus esse, cælumque incolere,
Castore interfecto in
bello. hunc si quidem Idas pro-
pter boues iratus vulnerauit æ-
reo lanceæ cuspidè. * A Tayge-
to enim conspicans Lynceus
vidit querno truncò insiden-
tem, illius enim fuit oculus acu-
tissimus supra omnes homi-
nes. velocibus autem pedibus
statim accesserunt, & ad in-
gens faci-

ζου ἐμνήσαι' αἰκίας,
Ἐπεσον δένον παλάμαις Δφαρηπεί-
δας Διός. αὐτίκα γδ'
ἦλθε Λήδας παῖς, διώκων* ὅτι δ' ἔτα-
πε σαθεν τύμβω σχεδὸν πατρῷω.

ἔπρωδ. κρ. 16.

ἔνθεν ἄρ' ἄξαυτις ἀγαλ-
μί Λίδαι, ξέσον πίττον,
ἔμβροτοι σέρων Πολυδέ-
κεις' ἀλλ' οὐ νιν φλάσται,
οὐδ' ἀνέρασαι. ἐφορμη-
θεῖς δ' ἄρ' ἄκοντι φοδ'
ἦλασε Λυγκίως ἐν πηδραῖσι χαλκόν·
Ζός δ' ἐπ' Ἰδα πυρφόρον
πλάζε Λολόεντα κεραιόν·
αἰμᾶ δὲ κείοντ' ἔρμησι.
χαλεπαὶ δ' ἔεις ἀσπρά-
ποισι ὀμιλεῖν κρεσσάνων.

σροφή ε. κώλ. 1α.

Τεχίως δ' ἐπ' ἀδελφεὸν
βίον πάλιν χάρησει ὁ Τυωδαείδας·
καὶ μιν οὐπο πεθιαότ', ἀσπράμασι δὲ
φείλοσιν τ' αἰσπρασὶ κίχε.
θερμαὶ δὲ τέγγων δάκρυα σοταχίς,

nus animum aduerterunt A-
pharetidæ. & passii sunt gra-
uia, Iouis artibus. Statim e-
nim aduenit Ledaë filius per-
sequens: illi autem ex aduer-
so constiterunt, sepulchrum
prope paternum. * vnde quâ
corripissent statuam Plu-
tonis *confectam* ex polito sa-
xo, proiecerunt in pectus
Pollucis: sed eum non colli-
serunt, neque retrocedere
coegerunt: quin potius eum
impetu arripiens iaculum ve-
lox, adegit æs, in Lyncei late-
ra. Iupiter autê in Idam sul-
men igniferum contorsit fu-
liginosum: simul autê com-
buruntur deserti. Adeo gra-
ue est versari in contentio.
* Statim autem ad strenuum fra-
trem rursus accessit Tyn-
darides, & eum nondû mor-
tuum sed palpitatione rigen-
tes respiraciones habentem
inuenit. Calidas autem in-
spergês lacrymas gemitibus,

ἄρδιον φάνασσε, πάτερ
 Κρονίων, τίς δὴ λύσις
 ἔσεται πενθέων καὶ μοι θάνατον σὺν
 πατρὶ ὄψιταιλον ἀΐξῃ.
 αὐχέται ἑμά φίλων ἑταροδύω
 αὐφώλῃ παῦροι δ' ἐν πόλει πιστοὶ βροτῶν
 αὐπέρ κούλ. 14.
 αὐκμάτῃ μεταλαμβαίνειν.
 αὐς ἰύεπε. Ζεὺς δὲ αὐπὸς ἠλυθέν οἶς
 καὶ πόσι' ἔξ αὐδαο' ἔπερ' ἐσὶ μοι ἕ-
 ὄς. πόνδε δ' ἔπιτα πῶσις
 κατέρμα θνατὸν μαβὶ πᾶ πελάσσει
 ἔσασθ' ἠρωσ. ἀλλ' ἄγε, τίς
 δέ τι ἔμπαυ ἀρεσιν
 παρδιδάμι. εἰ μὲ θάνατον πεφυρῶν
 γῆρας ἀπερβόρρον,
 αὐπὸς οὐλυμπον ἐθέλεις
 σὺν τ' Ἀθανάϊα κελαμενέχοι τ' Ἀρεῖ
 ἔπω κούλ. 16.
 ἔστι σοι μὲν ἑνὶ πᾶσι λῆξος·
 εἰ δὲ κασιγνήτῃ πῆρ
 μύραδαυ, πάντων δὲ νοῖς
 δῖοδασιδαι ἴσων,
 ἡμῶν μὲν κα πῆρ οἰς γαί-

ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΟΔΕ Ξ. 465
 altum clamavit, Pater Satur-
 nie, quænam liberatio erit à
 lucibus? mihi quoque mor-
 tem cum hoc immittas. Perit
 honor viro qui orbatur a-
 micis: paucique mortalium
 in ærumna sunt fideles,
 * ita ut sint participes labo-
 ris. Sic loquebatur. Iupiter
 autem obuius processit ei, &
 hoc protulit dictum, Es mi-
 hi filius: hunc autem postea
 maritus heros, cum matre
 tua congressus, semen mor-
 tale stillavit. Verùm age, tibi
 tamen horum optionem do:
 si quidem mortem effugiens
 & senectutem odiosam, ipse
 olympum vis cum Minerua
 & atram gestante hastam
 Marte, * adest tibi horum
 fors: at si pro fratre præliari,
 & omnium dividere aqua-
 lem portionem in animo ha-
 bes, dimidium spires sub

αε ἰπώετες, θεοῖσιν,
ἦμισυ δ' ἔρανος ἐν χευστοῖσι δόμοισι
ὧς ἄρ' αὐδάσαιτος, οὐ
γνώμα διπλόαν θεοῖν βουλαί·
αἰνὰ δ' ἔλυσε ἰδρὸς φθαλ-
μῶν, ἔπειτα δὲ φωναὶ
χαλκιομήτρα Κάστορος.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡ

πρῆσιναι Τενεδίω, υἱὸς
Αρχεσίλα.
Εἶδος ΙΑ.

σροφή α, κσλ. 5.

Π Αἰ Πέας ἀπὸ πρυτανεία λέλει-
χας Εἶδος,
Ζιῶς υἱῶσιν κασιγνήται καὶ ὁμοφύ-
λου Ηρας,
ἄνδρ' ἀειπαγόραν δέξαι πόνος
θάλαμον,
ἄνδρ' ἐταίρους ἀγλαῶ σκάπῳ πάλαι
οἴσιν χαίροντες ὄρ-
θαι ἐν φυλακῶσι Τενέδων,

terra existens, & dimidium
in aureis aedibus caeli. Sic
loquuto eo, sententia dupli-
cem deliberationem non
fecit. quare in integrum re-
stituit oculum, postea au-
tem vocem Castoris aream
mitram gestantis.

ΑΡΙΣΤΑΓΟ-

rae praesidi Tenedio,
filio Arcehila.

Ode XI.

Filia Rheae, quae sedens
fortita es in prytaneis,
Vesta, Iouis altissimi soror
& folio eidem insidentis
Iunonis, bene Aristagoram
excipe tuum in thalamum,
bene etiam socios, illustre
prope sceptrum: qui te de-
corantes rectam custodiunt
Tenedum,

gg. ij.

αἴψου κέλευσεν.
 πολλὰ μὲν λοιβαίων ἀγασσόμενοι παρὰ
 τῶν θεῶν,
 πολλὰ δὲ κνίσσ᾽ ἄλυεα δὲ σπιν βροτῶν
 μετακαίαισι,
 ἔξειν Διὸς ἀσκήϊ) δέμεις ἀέννασθαι
 ἐν τραπέζῃς, ἀλλὰ σὺ δόξα τέλει
 δωδεκάμηνων περὶ
 σὺ σὺ ἀπρώτῳ καρδίᾳ.
 ἔσω κώλ. θ.
 αἴδρα δὲ ἐγὼ μακαρίζω
 μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
 ἢ τὸ θαυτὴν δέμας, ἀτρεμίῳ τε σὺ
 « εἰ δὲ πρὸ ὄλθον ἔχων [204]
 « μορφαῖ ὄψα μύσει τ' ἄλλων,
 « ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀεί-
 « ψῶν ἐπίδξει βίαν,
 « θῆσσι μεμνᾶσθαι παρὲς ἔλλων μέλη,
 « ἔτελευτῶν ἀπάντων γὰρ ὄπτεσσ' ἔμε-
 σσο. β. κώλ. σ. [205]
 ἐν λόγοις δὲ ἀστῶν ἀγαθοῖσι μὲν ἀντι-
 στυχέων,
 καὶ μὲν ἰδοῦποισι δαυδαλέντα μελέη
 ζέων ἀοιδίᾳς.

* Sæpe quidem libationibus
 Venerantes te primam dearū,
 sæpe verò nidore. quinetiam
 lyra apud eos perstrepat &
 cantus, Iouisque hospitalis
 ritus iustus observatur inde-
 ficientibus in mensis. Sed de
 illis transigere gloriose spa-
 tium duodecim mensium,
 cum corde non vulnerato
 morore. * Ego autem virum
 quidem prædico beatum, pa-
 trem Arcesilam, etiam pro-
 pter admirandum corpus, &
 audaciam illi à natura infi-
 tam. Sed si quis opes possi-
 dens, forma anteibat alios, &
 in certaminibus primas ob-
 tinens specimen ediderit ro-
 boris, mortalibus memincit
 se amicum esse membrīs,
 & postream omnium ter-
 ram sibi futuram amiculum.
 * Verùm sermonibus bonis
 civium celebrari par est, &
 dulcistrepis variata carmi-
 nibus modulari.

ὅκ δὲ ἀεὶ κηπόων ἐκχάσει' Δει-
σαγόραν

εὐγλααί νίκη παύσαν τ' ἰώνυμοι
ἐσεφάσωσι πύλα

καὶ μεγαλαυχίαν ἱερὰ πύ-
λαι πρὸς κούρην.

ἐλπίδες δὲ ὀκνηρότεραι γονέων πα-
τρὸς βίαν

ἔχον ἐν Γυθῶνι περὶ ἄλκιον Ὀλυμ-
πίας ἀέθλων.

ταῖς μὰ γὰρ ὄρκον, ἐμὰ δόξαν, ἄλκι-
ον Κασαλία

καὶ παρ' ἰδένδρον μολῶν ὄχθω Κρόνῳ,
καί μιν ἀνδρῶν

των ἐνόσησ' ἀπὸ πάτων,
ἐπὶ δὲ κούρην.

πνταετησίῃ ἔορται
Ἡρακλέος τέττον

καμάσας, αἰθιστά μὲν τὸ κόμα πρὸ
φυρέοις

αἰ ἐρίων· ἀλλὰ βροτῶν
αἰ πὺν κούρην φροῖες αὐχαι

αἰ ἔξ ἀγροῶν ἔβαλον·
αἰ πὺν δὲ αὐχαι μεμφθέντ' ἀγχο

Ex vicinis autem, sedecim
Aristagoram illustres vi-
ctoriæ coronarunt, patri-
amque magni nominis:
quas adeptus est lucta, at-
que valde gloriabundo
pancratio. * spes autem
segniore parentum, robur
fili impedierunt quomi-
nus periculum faceret cer-
taminum que sunt apud
Pythonem & Olympiam.
Per iusiurandum enim, *se-*
cundum meam sententiam,
ad Castaliam & ad bene
constitum arboribus profe-
ctus collem Saturni, pul-
chrius quam pugnantem
adversarii reversus fuisset,
hymno choreali profe-
quitus * quinquennale
festum, ritum ab Hercule,
institutum, & redimitus
comam purpureis ramis.
Sed enim mortalium a-
lium quidem vana cogi-
tantes gloriationes à præ-
claris facinoribus expellunt,
alium autè contrà animus,

αἰζῶ, οἰκίῳν παρέσφαλεν καλῶν,
 α χάρῃς ἔλκων ὀπίστω, θυμὸς ἀπλωσ
 σροφ. γ. κώλ. σ. [ἔωι
 συμβῆθῃν λίαν ἄμαρῆς ἰὼ τῷ, πῖ Πῖ-
 σάνδρου πάλας
 αἴμ' ἀπὸ Σπάρτας, (Ἀμύκλαθεν γ' ἔν
 Ἐα σὺ Ορέεσσ,
 Λιόλέων σραπαὶ χελικαντίων δεῦρ'
 αἰάσθῃ)
 καὶ παρ' Ἰσμινοῦ ροαὶ κεραιβροῖς
 ἐν Μελανίπποιο μά-
 α τρωος. ἀρ' ἄται δὲ ἀρέται
 αἰπρ. κελ. σ.
 α ἀμφέρονται, ἀλλὰ σὸ ἰδμαί θηεῶς
 α ἀδρῶν εἴνος.
 α ἐν χροῶ δὲ οὐτ' ὦν μέλαινα κερπῶ
 α ἔδακην ἄρουραι,
 α δένδρεά τ' ἐν ἔθελει πάσαις ἐπέων
 α παρῆδοις
 α αἴθος Λαῶδες φέρειν, πλούτῳ ἴστοι
 α ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι καὶ
 α θνατῶν οὐτῶ εἴνος ἀγῆ
 ἐπρω. κώλ. θ.
 α μαῖρεσι τὸ δὲ ἐν Διὸς αἰθρῶ-

inaudax existens, manu
 trahens retrò à propriis
 factis honestis aberrare
 facit, conquestum nimium
 de viribus. Perspicere
 certis indiciis facile erat
 Pisandri vetustum san-
 guinem, ex Sparta (ab A-
 myclis enim profectus
 est cum Oreste exerci-
 tum Aëolum ære arma-
 torum huc ducens) & ex
 Melanippo materno auo
 mixtum, ad Ismeni fluen-
 ta. Antiquæ autem virtu-
 tes, recuperant robur quæ
 permutantur hominum
 seculis. Sedenim nec ni-
 gra arua fructum dant
 continua serie, nec arbo-
 res volunt omnibus an-
 norum recursibus florem
 odoratum ferre, diuitiis
 parem: sed alternis eo-
 dem pacto & mortale ro-
 bur * regit fatum. à Ioue
 autem hominæ

474 ΠΙΝΔ. ΝΗΜ. ΕΙΔ. ΙΑ.

α ποῖς σαφές οὐχ ἔπιται
α τέκνον, ἀλλ' ἔμπαν μεγαλαοείας
α ἐμβαίνοντο,
α ἔργα τε πολλὰ ῥοιοι-
α ἰδόντες. δέδεται γὰρ αἰαίδει
α ἐλπίδι γῆρα, πορμα-
α θείας δ' ἀπόκρινται ῥοαί.
α καρδέων δὲ γῆν μέτρον θηροῦ ἔμην
α ἀπορροίκτων δ' ἐρώτων ὀξύπρω
α μαίαι,

PIND. NEM. ODE XI. 475

certus non sequitur exitus: „
sed tamen in superbias in- „
gredimur, opera multa mo- „
hentes. vincita sunt enim „
impudenti spe membra, „
prouidentiaque longè re- „
tiosi sunt fluxus. Lucro- „
rum autem oportet certum „
modulum venari. Desideria „
enim rerum ad quas perue- „
niri non potest, habens a- „
criorem insaniam. „

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Ισθμια.

ΗΡΟΔΟΤΩ

Θηβαίω.

Εἶδος Α.

σροφή α. κρόλ. ζ.

ΑΤΕΡ εἶμα π
πέν χειρσασπ
Θήβα
καζμα και αζο
λίας ταστρο

τασμαι. μη μοι κεναα νε μεσασαι
Δαλος, εν α κερμα, π φιληρον
κεδων πικων αζαθοις
ειζον ω πολλωνιας αμφοτερων π
σω θεοις ζθξω πλος, [Χριτων
αιπρ. κρόλ. ζ.

ε πν αχειρεκομαι Φοιβον χερβων
εν Κεω αμφιρυτω, σω πονυοις
αυθρασιν, και ταν αλιερκεια Ισθμου

PINDARI

Isthmia.

HERODOTO,

Thebano.

Ode i.

ATER mea
aureo clypeo
in signis The-
ba, existimabo
tuum negotiū
etiam potius
occupatione mea. ne mihi a-
spera succenseat Delus, in
quam sum effusus toto animo.
Quid est charius bonis tuis
quam venerandi parentes? Ce-
de o Apollinaris Dele amboru
tibi beneficioru coniungā per-
solutionē, diis bene iuuantibus
* & intonsum coma Phœbum
saltans celebrando in Ceo cir-
cunflua cū maritimis viris, &
mari vallatum Isthmi

Διγείλι. ἐπὶ στεφαίους ἐξ ὧπασθ
Κάδμου στραπὺ ἐξ ἀέθλων,
καλίνικον παβίδι κῦδος ὄν ᾗ ἔφ' ἀ-
μαντὸν Αλκμυῶνα τέκε [δι-]

ἐπὶ κώλ. ια.

παῖδα, στρασιῶν τὸν ποτε Γηρυόνα
φείξαν κύνες.

ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ πύχων
τὸ μὲν ἄρμα πτερίππῳ γέρας
ἀνία τ' ἀλοποιῆσαι οὐ
χεροὶ νομάσαντ', ἐδέλω
ἢ Κασορέῳ ἢ Ἰολαίου ἀαρ-
μοξίαι μιν ὕμνω.

κῆνοι γὰρ ἠρώων διφρη-
λάται Λακιδάμονι καὶ Θή-
βαις ἐπέκνωθεν κρέσσνοι.

σπο. β. κώλ. ζ.

ἐν τ' ἀέθλοισι δίχρον πλέστων ἀγρόνων
καὶ πεπόμεσιν ἐκόσμησαν δόμον,
καὶ λεβήπασιν, φιάλαισι τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφαίων νικαφόρων.

λάμπει δὲ σφῆς ἀρετῆ
ἐν τε γυμνοῖσι σταδίσι σπρίσιν, ἐν τ' ἀ-
ρμασίσι ἐπιλίταις δρόμοις. [απειδου-

iugum, quoniam coronas.
Iuxta præbuit Cadmi popu-
lo ex certaminibus, patriæ
decus ob præclaram victo-
riam: in qua etiam intrepidum
Alcmena peperit
* puerum, quem fero-
ces quendam Geryonæ
horruerunt canes. At ego
Herodoto struens hono-
rarium munus ob currum
quadriiugum, in quo frena
alienis non rexerit mani-
bus, volo aut Castoris aut
Iolai adaptare illum hy-
mno. Illi enim inter he-
roas curruum agitatores
Lacedæmone & Thebis
geniti sunt præstantissimi,
* & in ludis solennibus
potiti sunt plurimis cer-
taminibus, & tripodibus,
ornauerunt domum & le-
betibus, & phialis aureis
gustantes fructum coro-
narum victicium. Fulget autē
manifesta fortitudo illis &
in gymnasiis stadiis, & in
armatis cursibus scuti-
strepis.

480 ΠΙΝΔ. ΝΕΜ. ΕΙΔ. Α.

αἶψα κἀλ.ζ.

οἶά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες, αἰχμαῖς
καὶ λιθίνοις ὀπίπε δίσκοις ἰέν*
εἰ γὰρ ἴω πέλαθλον ἔτ', ἀλλ' ἐφ' ἐκείνου
ἔργματι κείτο πέλος, τῶν ἀθροῖς
αἰδησάμενοι θαμάκις
ἔοντο χύτας, ῥεῖ θροισί τε Δίρκαις ἐ-
Ὁ παρ' Εὐρώτα πέλας* [φασί
ἐπωδ. κρόλ. ια.

Ἰφικλῆος μὲν πάς, ὀμόδαμος ἐὼν
σπουδῆς ἤσει,

Τυωδαείδας δ' αἰ αἰχμαῖς ὑ-
ψίπδον θεράπνας οἰκείων ἔδος.

χάρετ' ἐγὼ δὲ Γοσφά-
ωνί τ' Ἴσθμῶν τε λαθέα,

Ὀρχηστῆσιν τ' αἰόνοισι πᾶσι
σελλων αἰοιδῶν,

ἰδρύσσομαι τῶν αἰδρόσων
πῆμασιν ἀγακλέα πῶν

Δωπεδώρου πάσης αἴματι,
σρα. γ. κἀλ. ζ.

Ὀρχιδμοῖό τε πατρῶων δρυραῶ
ἄ νιν ἐρειδιδυδρον ναυαγίας
ἔξ ἀμυτσητίας ἀλός, ἐκ κρυοπέσσας

PIND. ISTH. ODE I. 481

O * qualiter manibus iacularentur iaculis & saxeis discis. neque enim erat quinquertium, sed uniuicuique factu propositum erat præmium. quorum factorum frondibus confertis redimiti saepe comas, conspicui fuerunt, & apud fluenta Dirces & iuxta Eurotam.

* Iphiclus quidem filius, popularis existens generis Spartorum: Tyncharides autem, apud Achaëos habitans Therapnes sedē alti soli. Saluete, ὁ heros: ego autē Neptuno Isthmōque diuinæ Orchestis que ripis concinnans canticum, celebrabo inter huius viri laudes, perinēlytam Aso-podori sortem, * Orchomenique auitum aruum, quod ipsum extrusum naufragio ex immenso salo, in horrendo

lib. j.

δέξατο σωτηρία· νῦν δὲ αἰψὸς ἄρ-
χίας ἐπέσασε πότμος
αὐτοῦ συγγενῆς ἀμαρτίας, ὁ πονήσας ἴσθ' ἵπ-
π' αὐτῆς καὶ σαρμάδας φέρει.

αἰψοσφ. κώλιζ.

αὐτῆ δὲ ἄρετὰ κατὰ κειται πῦσαν ὄρρα
αὐτῆ ἀμφοτέρων δαπάνης π' ἐπὶ νόοις,
αὐτῆ χεῖνιν ἐθροῦσιν ἀζάνοσσι κόμπος
αὐτῆ μὴ φθονεραῖσι φέρειν γέομας, ἐπὶ
αὐτῆ κούφα δόσσι αἰδρὸν σφῶν,
αὐτῆ μὴ μόνον πῦν δαπάν' ἐπὶ εἰπέ
αὐτῆ ξυῶν ὄρθῶσαι καλόν. [ἀζάνοσσι]

ἐπὶ σφ. κώ. 1α.

αὐτῆ μὴ δὲ δῆλοισ δῆλος ἐφ' ἔρμασιν αἰ-
αὐτῆ θράσους γλυκῆς,
αὐτῆ μηλοδὸτα τ' ἀρότα τ' ὄρρι-
αὐτῆ χολόχω πε καὶ ὄν πίνης τρέφει
αὐτῆ γαστρὶ δὲ πᾶσι γέσ ἀμυῶν
αὐτῆ λιμὸν αἰσῆν ἴππεται.
αὐτῆ ὅσ δὲ ἀμφοτέρωσιν, ἢ πολεμίζωσι, ἄρ-
αὐτῆ τῶν κῦδος ἀβρόν
αὐτῆ ὅσ ἀγροητεῖς, κίρδος ὕ-
αὐτῆ ψιστὴ δέχεται, πλῆ-
αὐτῆ τῶν καὶ ξένων γλώσσαις ἀώβον.

excepit casu. nunc autem rur-
sus fortuna congenita resti-
tuit in pristinam felicitatem.
Qui autem arumnas pertulit, „
consequitur etiam providentiā „
animo. * Quod si virus repo- „
sitū habet omne studiū pari- „
ter in sumptibus & laboribus, „
oportet nactis eam tribuere „
magnificam gloriationem nō „
invidis sententiis. Etenim le- „
uis donatio est viro sapienti, „
loquendo verbum honorifi- „
cum pro laboribus omnige- „
nis, commune constabilire „
bonum. * Merces enim alia „
aliis hominibus dulcis ob fa- „
cta, & pastor ovium & arato- „
ri, & avium insidiatori, & illi „
quem mare educat: sed quili- „
bet contentas habet vires ad „
propulsandum tetram fa- „
mem à ventre. At qui in cer- „
taminibus aut praelians ade- „
ptus fuerit decus splendidum, „
laudatus, accipit lincrum sum- „
mum florem linguae civium „
& peregrinorum.

hh. ij.

τρο. Δι. κώλ. ζ.

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σφισί χθον' ἕδον
γυίπν' ἀμειβομένοις ἄεργέται
δριμάτων ἵπποδρόμοι καλαδῆσαι
ἔσθεν Ἀμφιτρούων παῖδες ποσει-
πίην, πὴν Μινύα τε μωχόν,
ἣ τὸ Δάμαχος κλυτὸν δήσος Ἐλευσίαι
βοίαι ἐν γαστροῖς δρόμοις. [ἔ. Εὐ-

ἀντηρ. κώλ. ζ.

Γρωπσίαια, τὸ πόν δ' αἰδρωῖν ἀχαιῶν
ὄν Φυλάκα τέμνος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἔξήπειν ὅσ' ἀχρῆσιος Ερμῆος
Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις, ἀφαι-
ρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ἕμνος, ἢ μαί πολλὰ κ' ἢ τὸ στωπαμέ-
α. Συμίαν μείζω φέρετ' [νοί, δ.

ἔπω. κώλ. ια.

εἴη μιν ἰφώνων πηρύγεσιν αἴερ-
θῆιτ' ἀγλαῖς
Γιερίδων, ἔπι καὶ Πυ-
θόθεν. ὀλυμπιάδων τ' ἔξαιρέτως
Ἀλφειοδ' ἔρνεσι φερέξαι
χίεσσι, πμὰ ἐπιπύλοισι
α. Θήβαισι ἰδοχαιτ' εἰ ἔπες ἔνδον ἰέμετ'

* Nos igitur decet Saturni fi-
lio quallatori terra, vicino
gratiam referentes, beneme-
rito de curribus, praesidi cur-
sum equestrium, hymnum
decantare: & tuos Amphitruo
filios compellare, & Minyae
recessum, & Cereris inclutu
lucy, Eleusinem, & Euboeam,
in curriculis inflexis. * Prote-
silae, tuum quoq; addo delu-
brum quod est apud Phylacē,
dicatu a viris Achzeis. Omnia
autem eloqui quaecumque
certaminis Mercurius He-
rodoto dedit equis, impedit
hymnus breuem mensuram
habens. Certē saepe quod est
silentio praeteritum volupta-
tem maiorem affert. * Con-
tingat ipsum alis splendidis
vocalium Musarum in altum
sublatum, adhuc & ex Py-
thone, & Olympiadum e-
ximis Alphei ramis munire
manum, honorem Thebis
portas septem habentibus
acquirentem. Quod si quis
intus fouet

« πλούτον κρυφῶν,
« ἄλλοισι δ' ἐμπύλων γελᾷ,
« ψυχῆν αἶδα πελῶν οὐ
« φερέται δόξας αἰδῶν.

=====

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ Α'

παρασηλίω.

Εἶδος Β.

εἰσοφή α. κώλ. η.

ΟΙ μὲν πάλαι, ὦ Θεοσέβουλε,
φῶπς, ὅσοι χρυσάμπύκων
ἐς δίφρον μοισῶν ἔβαι-
νον, κλυτὰ φόρμιγγι σικαντήδμοι,
ρίμφα παιδείας ἐπὶς βυ-
ον μελιάρουας ὕμνοισι,
ὄσβες ἐὼν κελὸς ἔχεν Ἀφροδίτας
ἑδῶν του μνάσφραν αἰδίσαν ὀπώρατ'
αἰπῆρ. κώλ. η.

αἰμοῖσα γδ οὐ φιλοκερδῆς
πω τότε λῶ, οὐδ' ἐργάτης
οὐδ' ἐπῶν ανθ' γλυκεῖ
αι μελίφθογοι πητὶ Τερψιχόρας,

diuitias occultas, & aliis in-
sultans ridet, non cogitat se
animam orco pendere sine
gloria.

XENOCRATI

Agrigentino.

Ode II.

PRisci viri, ὁ Thrasybule,
quicumque in curram
Musarum redimicula aurea
habentium ascendebant, sob-
riam procedentes cum incli-
ta cithara, celeriter ciacula-
bantur mellisonos hymnos
pueris amafis convenien-
tes, in gratiam eius quicun-
que exiens pulcher habe-
bat autumnale pomum sua-
rissimum, quod admoneret
Veneris pulchro folio insi-
dentis. Musa enim nondum
cupida lucri erat, naque mer-
cenaria: neque vendebantur
à Terpsichore dulces mel-
lisonæ cantilena,

hh. iiii.

ἔργων ἰσοσά περὶ πάντα,
μαλ' ἀκόφωτοι αἰεδαί.
ναῦ δὲ ἐφίησι τῶργίου φυλάξαι
ῥῆμα, πῆς ἀλαθείας ἄλ' ἔχουσ' ἑάνοι,
ἐπὶ κούρῃ.

α ἄξιμα παρ' ἄνδρα [λατ.
ὅς φᾶ, κτίανων τ' ἄμα λ' ἔφθ' ἔφθ'
ἐπὶ γ' ὧν σφός, ἐκ' ἀγῶν τ' αἰεδαί
Ἰσθμίων ἵππων νίκαν,
ταῦ ἔνεκεν εἴτε Ἰσοσάων ὀπάσας,
δαερῶν αἰτᾶ σφρακίμα, κόμαν
πέμπεν ἀνδείδαι σιλίων,
σροφ. β. κούρ. η.

Ἄαρματον ἄνδρα γεραίρων,
Ἀρεταγέλιον φάος.
ὦ Κούρᾳ δ' ἄρυθεν ἑί-
σι Ἀπόλλων μιν, πόρε τ' ἀγλαίαι.
καὶ πόδι κλεινᾶς Ερεχθίδει-
δαν χρίσασσι δραφῶς,
ἥ λιπαρῆς ὦ Ἀθῆνας ἐκ' ἐμὴ μῦθ'
ρίσι δ' ἴφρον χίερα πλάξ' ἵπποιο φωτός.

αἰπρ. κούρ. η.
ταῦ Νικόμαχος κ' ἰκαίρον
γῶμα πάσης ἀνίας*

deargentatæ vultus, mollem
habentes vocem. at nunc per
mittit seruire dictum ἑνὶ
Argiui, ad veritatē proximē
accedens, *Pecuniæ pecuniæ
vir. Qui dixit hoc opibus si-
mul destitutus & amicis. Sed
enim es sapiens, non inco-
gnitam cano Isthmiam victo-
riam equis partam: quam
Xenocrati Neptunus post-
quam præbuit, misit ei co-
ronamentum Doricorum
apriorum ad redimiendam
comam, * ornans virum
curru præstantem, Agri-
gentinorum lumen. Apud
Crisām quoque eum late-
potens aspexit Apollo, præ-
buitque ei decus, & ibi in-
clytis Erechthidarum gra-
tus ornatus, splendidas a-
pud Athenas non conque-
stus est de manu viri sti-
mulatoris equorum, gu-
bernatrice currus, * quam
Nicomachus regebat oppor-
tunē omnibus habenis,

490 ΠΙΝΔ. Ι ΣΘ. ΕΙΔ. Ρ.

ὄν τε καὶ κάρικες ὠ-
ραὺ ἀνέγων αἰσιδεφόροι Κρονίδα
Ζωὸς Ἀλείου, πατρὸς πε-
που πὶ φιλοζέρον ἔργον·
αἰδύπνοφ τέ νιν ἀπαζόντο φωνᾶ,
χευσεῖσις ἐν ρομιάσιν πιτνῶν τε νίκης
ἐπὶ κἀλ. ζ.

ζῆλον αἰά σπετραν,
ταὶ δὴ καλέοισι Ολυμπίου Διὸς
ἄλως, ἴν' ἀθανάτις Αἰησιδάμου
παῖδες ἐν ἡμαῖς ἔμυθεν.
καὶ γὰρ ἐν ἀγῶνις ἡμῖν ἐνὶ δόμοι
ἔτε κέμων, ὦ Θρασύβου, ἐρεπῶν,
οὔτε μελικόμπων αἰοδαῶν.

σροφ. γ. κἀλ. η.

α οὐ γὰρ πάρος, οὐδέ κερσεσάντης
α ἀκέθουτος γίνεταί,
α εἰς πρὸ δόξων ἐς αἰ-
α δραν ἄγρι πικρᾶς Ἐλικωνιάδων.

μακροῦ διακόντου ἀκονῶ-
σάμμι ποσῶν ὅσον ὄργων

Ξενοκράτης ἑστὶ ἀνδρῶν Γλυκείων
ἔστιν. αἰδοῖς μὲν ἰσὺ αἰσὶς ὁμιλῶν,

PIND. ISTH. ODE II. 491

quem & præcones temporum
destinatorum ludæ Olympicis
sacerdotes Saturnii Iouis Elei
agnouerunt, affecti ab eo ali-
quo hospitali beneficio: &
dulciter flante illum saluta-
runt voce, aurea in genua col-
lapsum victorix, * sua in
terra, quam vocant Olympii
Iouis delubrum, vbi Ænecida-
mi filii circumfusi fuerunt ho-
noribus immortalibus. ete-
nim non ignaræ vobis sunt
domus, ὁ Thrasylbule, neque
hymnorum chorealium dele-
ctabilium, neque canticorum
mellito sono gloriantium.

*neque enim scopulus, neque
ardua via existit siquis adue-
hat honores Heliconiadum in
ædes illustrium virorum. Iacto
procul disco, eiacular tam
longè quàm Xenocrates mo-
ribus suavisibus hominès reli-
giosos anteiuit. Verendus erat
in conuersando cum ciuibus.

αἰήσρ. κέλ. η.
 ἰπποβορίας π νομίλων
 ἐν πανελλαίων νόμοις,
 κρηθάλων δαίτας κωροπέ-
 πλοκτο πάσας· οὐδέποτε ξενίαν
 αἶρος ἐμπύβουσι ἰπποέση-
 λ' ἰσίων ἀμφὶ τραπέζαν,
 ἀλλ' ἐπέρα πολλὴν Φάσιν θερέαις,
 ἐν δὲ χιμῶνι, πλέων Νείλου ποταμοῦ
 κταί.

ἐπὶ κ. κάλ. ζ.

« μὴ γινώσκῃ φθονεραὶ
 « διατῶν φρένας ἀμφοτέρων μαντιῶν ἑλ-
 « πίδες,
 μήτ' ἀρετῶν πτε σιγάτω πατρῶων,
 μηδέ τεισέσθ' ἰμμοῖς· ἐπεὶ πῶς
 ἐν ἐλιτύσσοις αὐτῶν εἰργασάμενοι
 ταῦτα Νικασίππ' ἀτόνεμοι, ὅταν
 ζῆγον ἐμὸν ἠδαιῶν ἑλθῆς.

* equorumque nutritiones
 observans, secundum ritum
 Graecorum undique conue-
 nientium, & deorum epulas
 amplexabatur omnes: neque
 vnuquam ventus violentus
 inspirans contraxit velum
 circa hospitem mensam:
 sed traiecit ad Phasin qui-
 dem aestivis diebus, hyeme
 autem, nauigans ad Nili ri-
 pas. * Ne igitur, quoniam
 inuidiae spes pendent circa
 mentes mortalium, neque
 virtutem vnuquam taceat pa-
 ternam, neque hymnos, quo-
 niam non immobiles eos
 feci. Haec Nicasippe recita,
 quum ad hospitem meum
 familiarem veneris.

ΜΕΛΙΣΣΩΙ Θ Η'

Βαίω, ἵπποις.

Εἶδος Γ.

στροφὴ ἀκρόλ. ι.

« Ἐἴης ἀνδρῶν ἀτυχίαις,
 « ἢ σαυ' ἀδόξοις ἀέθλοις,
 « ἢ δένει πλούτου, κατέλ-
 « φρασὶν αἰανῆ κόρον,
 « ἄξιος ἀλογίαις ἀσπῶν μέγ' ἄει·
 « Ζεὺ, μέγαλαι δ' ἄρεται θνατοῖς ^{ἔμ}
 « ἐκ σέθεν ζῶει δὲ μάστιγι ^[πῶ]
 « ὄλβος ὀπιζομένων πλαιίαις
 « δὲ φρέεσσι οὐχ ὀμφοῖς πάν-
 « τα χόρον γάλλων ὀμιλεῖ.

ἀντιστ. κώλ. ι.

Δικλειῶν δ' ἔργων ἀποινα,
 χεῖν ἄφ' ὀμνάσῃ τὸν ἐσλόγ.
 χεῖν δὲ κομάζοντ' ἀγανῆς
 χαίρειται βασίλαι.
 ἔστι δὲ τὸ διδύμον ἀέθλων Μελίσσῳ
 μοῖρα, περὶ ἀφροσύαν βέλαι Γλυ-
 [πῶ]

MELISSO THE-
bano uictoriam adepto e-
quis. Ode III.

Siquis hominum, felicitatem
 adeptus aut per illustra cer-
 tamina aut per robur diuitia-
 rum, cohibet in animo tetram
 petulantiam ex saturitate pro-
 uenientem, dignus est qui ad-
 misceatur inter præconia ci-
 uium. O Jupiter, magna virtu-
 tes comitantur mortales ex te:
 durat autem diuturnior felici-
 tas eorum qui prouidetes sunt,
 & circumspecte se gerunt: ac-
 cum peruersis mentibus non
 pariter conuersatur florens per
 omne tempus. * Oporret autem
 laudare virum fortem, quæ
 laudationes sunt præmia illu-
 strium virorum. oportet etiam
 hymnis celebrantem, extolle-
 re blandis gratiis. Est autem
 etiam geminorū certaminum
 Melisso fors, ad conuertendum
 dulcem ad voluptatem,

ἤπρ, ὦν βιάσασιν Ἰαθμοῦ
δέξαϊν φεταίους τὰ δὲ κοί-
λα λέοντες ἐν βασιτέρ-
νου γάπα, κέρυζε Θηῶν
ἔπρ. κώλ. ια.

ἰπποδρομία κρετῶν.

αἰδράν δ' ἄρεται

σύμφωνον οὐ καπλέγχει.

ἴστε μὰν Κλεωνύμου

δόξαν παλαμῶν ἄρμασι

καὶ μάστιγι Λαβδακίδασι

συννομοῖ, πλοῦτον δέ τι-

χον τετραοειῶν πόσις*

αἰῶν δὲ κυλινοδράσις

αἰμέραις ἀλλ' ἄλλοτ' ἐ-

αἰ ζήλαζεν ἀπὸ τοῖς γυμνῶν παῖδες θεῶν

~~~~~

Τ Ω Ι Α Υ Τ Ω Ι Μ Ε

λίσσῳ.

Εἶδος Δ.

στροφή α. κώλ. ι.

ΕΣτι μοι θεῶν ἕκαστ
μυρία πατρῶν κελύφος,

cor, assequuto coronas in valli-
bus Isthmi. deinde, in caua val-
le syluosa leonis pectorosi, pra-
conio affecit Thebam, * cursu
equorum obtinens victoriam.
Non dedecorat ergo virtutem
cognatam virorum qui fuerunt
eius maiores. Scitis enim Cleo-
nymi gloriam antiquam curri-
bus parant. & ex parte matris
Labdacidis coniuncti, per diui-
tias ambularunt, quadrigarum
laboribus. Tempus autem, dum
voluntur dies, aliâs aliam af-
fert rerum vicissitudinem: sed
tamen inuulnerabiles filii deo-
rum.

~~~~~

E I D E M M E

lisso.

Ode III.

Est mihi, Deorum volun-
tate, via immensa quo-
quouersum,

498 ΠΙΝΔ. ΙΣΘ. ΟΙΔ. Δ.
ὦ Μέλιος· Ἀμυγδαλίαν
τὸν ἔφρανας Ἰσθμίοις
ἑμετρας ἀρετᾶς ἕμω διώκειν·
αἴσι Κλειωνυμίδαϊ Πάλλοπις αἰεὶ
σιῶ θεῶν, θαπὸν διέρχον-
ται, τὸ βίου τέλος· ἄλλοτε δ' ἀλ-
λαῖος ἕρος πάϊτας αἰθρώ-
πις ἐπαίοπον ἐλαύνει.

αἰθρ. κελ. ι.

ὣ μὲν ἂν Θήβαιος ἡμί-
ενης ἀρχαῖαν λέγονται,
ᾧ ἔξενό τ' ἀμφικτυόνων,
κελασδενᾶς τ' ὄρφαοὶ
ἕβρος· ὅσα δ' ἐπ' αἰθρώπις ἀνταῖ
μυρτίεα φθιδύμων ζωῶν πεφωτῶν
ἀπλέτου δέξας, ἐπέλα-
σαν χ' πᾶν τέλος· ἀϊορείας
δ' ἐχάριτον οἴκοθεν σά-
λασιν ἀπὸντ' Ἡρακλείας.

ἐπω. κώλ. ια.

καὶ μικήν μακροτέρην
αὐτῶν ἀρετᾶν.
ἵπποδροσοὶ τ' ἐχθρόντε,
χαλκίω τ' Ἀρειάδων.

PIND. ISTH. ODE III. 499

ὦ Melisse. exhibuisti enim
Isthmiis amplam facul-
tatem prosequendi hymno
vestras virtutes, quibus
Cleonymidæ florētes sem-
per dei beneficio, morta-
lem percurrunt vitæ ter-
minum. Aliās autem aliūs
status ingruens omnes ho-
mines exagitat. * Illi igitur
maiores tui Thebis hono-
rati antiquitus memoran-
tur, hospitalēsq; Amphic-
tyonibus se præbentes,
& tumultuosæ expertes
contumeliæ. Quæcunque
autem inter homines voli-
tant testimonia immensæ
gloriæ mortuorum & su-
perstitum virorum, attige-
runt secundum omnem
perfectionem. strenuitati-
bus autem domesticis ex-
tremas attingunt Herculis
columnas. * & ne longius
progredientē affectes vir-
tutem: equorum insuper
nutritores fuerūt, & Mar-
ti æreo placuerunt.

ij. ij.

500 ΠΙΝΔ. ΙΣΘ. ΕΙΔ. Δ.

ἀλλ' ἀμέγαρα τὸρ ὄν μιᾶ
τραχέια νιφάει πλέμοιο
πιοῦρων αἰδρωῶν ἐρήμω-
σεν μάκαιραν ἔστιαν.
νῦν δ' αὖ μετὰ χιμέρον
πιπίλων μίωων ζόφον,
ζῶων ἄπε φοινίκιαις αἰθισται ῥόδοισι,

590. 6. κεφ. 1.

δαμότων βουλαῖς. ὁ κινή-
τηρ δὲ γὰρ, ὈΓρησὸν οἰκίων,
καὶ γέφυραι πονυάδα,
παρὰ Κορίνθου περὶ ῥων,
τόνδε πορῶν ἔφυεᾶ Σαυμασὸν ἕμνοσ,
ἐκ λεχίων ἀνάγχα φάμαι παλαμαῖ
Δικλειῶν ἔρρηον. ἐν ὕπνω
γὸ πέσει' ἀλλ' ἀνεξφροῦδρα,
χρῶτα λάμπει, ἐως φόρος Σα-
ητὲς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις.

αἰν. 59. κεφ. 1.

ἄπε κ' εἰν γουοῖς Αθηνῶν
ἔρμα κερύξαιμα νικᾶν,
ἐν τ' Αδραστίοις ἀέθλοισ
Σικωῶνος, ὡπασθ
ἴσα δὲ ἔσθ' πῶτ' ἐόντων φύλλ' αἰοῖδα

PIND. ISTH. ODE III. 501

Sed enim in vno die a-
sper belli nymbus niua-
lis quatuor viris orbavit
beatam domum. Nunc
autem post hybernā mu-
tabilium mensium caligi-
nem, floruerunt sicut ter-
ra rosis purpureis, * deo-
rum numine. At quassator
terræ, Onchestum
incolens & pontem mari-
num, ante muros Co-
rinthi, famam antiquam
illustrum facinorum re-
ducit è lecto *expergesia-
stam*, largitus hunc miri-
ficum hymnum generi. In
somnia enim ceciderat,
sed excitata fulget cor-
pore, sicut Lucifer con-
spiciens astra inter cetera.
* Quæ & in fertili solo A-
thenarum quum præco-
nio promulgasset vincere
curru, & in Adraestis cer-
taminibus Sicyonis, præ-
buit talia folia poetarum
qui tunc erant.

ij. iij.

502 ΠΙΝΔ. ΙΣΘ. ΕΙΔ. Δ.

οὐδέ παναγυρίων ζυγαῖ ἀπίχθ^η
κρυπτόλον δίφροισι πανελλά-
νεσι δ' ἐλίζομενοι, διαπάννα
α χῆραν ἵππων. ἦν ἀπίχθ-
α των ἐδ' ἄγχινοσι σωπαί.

ἔσφ. κώλ. ια.

α ἔστι δ' ἀμφαίεα τύχης

α καὶ μὲροναιδίων,

α πρὶν τέλος ἀκρον ἰκέδαμ.

α ἦν τε γὰρ διδοῖ τέλος,

α καὶ κρέσσον αἰδρωῖν χροῦτων

α ἔσφαλλε τέχνα καταμύθου-

α σ' ἴσε μάθ' Αἰάντος ἀλλαν

φοῖνιον, τὰν ὀψία

ἐν νυκτὶ παμῶν ἀδείῳ

φασγάνῳ, μομφαῖ ἔχθ

παύδατον ἐλαιῶν ὄσοι Τρώασι δ' ἔ-

σοφ. γ. κώλ. ι.

[601]

ἀλλ' Ομηρός περ πέμμα-

κε δ' αἰθρώπων, ὅς αὐτῷ

πᾶσαν ὀρθώσας ἀρεταί,

κατὰ ράβδον ἔφρασε

θεαπέσιων ἐπίων, λοιποῖς ἀξίον

ἦτο γὰρ ἀγῆνατον φωτῶν ἔρπει,

PIND. ISTH. ODE IIII. 503

neque à communibus conven-
tibus panegyricis, curru cur-
rum dimouebāt, sed cum Græ-
cis vndique concurrentibus
certantes, gaudebant sumptu
in equos alendos. Eorum enim
qui non sunt experti certamina
silentia sunt in notitiam non-
venientia. * Est tamen incerti-
tudo fortunæ etiam pugnantibus
priusquam ad finem summum
venient. horum enim dat fi-
nem, & virorum deteriorum
ars corripuens præstantiorem
supplantat. Nostis Aiæcis robur
cruentum, quod nocte sera
postquam secuit suo ense, cul-
patur apud omnes filios Græ-
corum qui ad Troiam profecti
sunt. * Sed Homerus honorauit
inter homines, qui eius om-
nem stabiliens virtutem, rha-
psodiam diuinorum versuum
protulit, cantilenam futuram
posteris. Nam si quis præclarè
aliquid dixerit

ii. iij

α εἶπες δὲ ἐπιπὶ τῆς παλ-
α κερπιν ὄπῃ χλόνα καὶ δῖσ' ἰόν-
κ τον βέβαιεν ἄρματων ἀ-
α κῆς καλῶν ἀσβετος αἰεί.

αἰπυρ, κώλ. ι.

ῥοσφρόναν μοισαῦν τῶχοιδίς,
κίνον ἀλα πυροσὸν ὕμων·
καὶ Μελίος παλακράτου
σεφάλαμι ἐπαζιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα. πολυμά τῶρ εἰκόσ
δυμόν ἐλβερεμεταῖν ἡρᾶν λεόντων
ὦν πῶνα μῦθον δ', ἀλώπηξ,
αἰετὸς αἴτ' ἀπαπτηναυδᾶ
α ῥόμβον ἴσθ· χεῖ δὲ πῶν ἔρ-
α δοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἔχθρον.

ἐπὼδ. κώλ. ια.

οὐ γὰρ φῶσιν ὄραω-
ρεῖαν ἔλαχον·
ἀλλ' ἐνοπῆς μὲρ ἰδέσθαι,
συμπῶν δ' αἰχμᾶ βαρεῖς.
καὶ ποῖ ποτ' ἀντίμου δόμοις
Θηβαῖν ἀπὸ Κασμυῖαν, μορ-
φᾶν βραχὺς, ἡγᾶν δ' ἀκαμπίος,
ταεὸς παλάσταν ἠλδ' ἀνῆρ,

in laudem alicutus, hoc in-
cedit resonans immortal-
ter perque tellurem omni-
fructiferam & per mare
transit insignium facino-
rum radius, inextinctus
semper. * Nanciscamur
musas propensas ad ac-
cendendam illam facem
hymnorum: etiam Mel-
liso stirpi Teleiadæ coro-
namentum pancratio di-
gnum. Ille enim animosi-
tate similis audaciæ graui-
ter fremmentium leonum,
ad venandum cum labore:
solertia autem est vulpes,
quæ supina cohibet impe-
tum aquilæ. Oportet au-
tem quidlibet faciendo la-
beficere aduersarium.
* Non enim staturâ Orio-
neâ sortitus est: sed con-
tempribilis quidē aspectu,
ad confligendū autē hasta,
gravis atq; adeo quōdam
vir brevis statura, sed a-
nimo infractus, filius Al-
cmenæ venit Thebis Ca-
dmeis

506 ΠΙΝΔ. ΙΣΘ. ΕΙΔ. Δ.

σταῖ πυροφόρον λιβύαν,
κερανόις ὄφρα ξένων
ναόν Γουσθάωνος ἐρέφοντα ὄξυτοι
500. δ. κώλ. ι.

εἰς Ἀλκυιάς ὅς Οὐλύμ-
πῶνδ' ἔβα, γαίης πεπάσαι
καὶ βαθυκρήμου πλιαῖς
αἰλός ἔξελθῶν θέναρ,
ναυπλιασὶ τε πορθμὸν ἀμερώσας
νῦν δὲ παρ' Αἰθιοχῶ καλλισὸν ὄλκοι
ἀμφέπων ναιεῖ, πέπμα-
ταί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος Ἡ-
βαν τ' ὀπύει, χρυσέων οἰ-
κων ἀΐξ, καὶ χαμβρός Ἡρας.
αἰψρ. κώλ. ι.

πρὸ μὲν Αλεκτραῖ ὕψρ θεν
δαῖτα πρσιώντες αἰοί,
καὶ νεόδ ματε στεφανώ-
ματα βωμῶν, αὐξομεν
ἔμπρα χαλκοαραῖ ὀκτώ ται ὄνται,
ὧς Μεγίεα πέκει οἱ Κρεοντῆς υἱοίς,
ὧσιν ἐν δισμαῖσιν αὐγαῖ
φλοξ αἰατεμοιδμα σιμεχῆς
πανυλῆζει, αἰδέρα κνι-

PIND. ISTH. ODE IIII. 507

in triticiferam Lybiam, ad An-
taxi ædes, colluctaturus, ut co-
hiberet operientem Neptuni
templum caluaris hospitum:
* qui fluvius Alcmene Olympum
adiit, quum inuenisset terras-
que omnes & cani maris lati-
tudinem in præceps profundī,
navigationibusque fretū man-
suefecisset. Nunc autem apud
ægidis gestatorem habitat, pul-
cherrimam felicitatem circum-
amplectens, & honore affectus
est ab immortalibus, amicus e-
xistens: concumbitque Hebe, au-
rearum ædium dominus, & gen-
er Junonis. * Huic supra Ele-
ctras portas epulum adornantes
ciues & recens structa corona-
menta altarium cumulamus do-
mus inferias mortuorum octo ge-
re interfectorum, quos Megera
Creontis filia illi peperit filios,
quibus in occasu radiorum so-
lis flamma emergens assidue
pernoctat, ætherem fe-

508 ΠΙΝΔ. ΙΣΘ. ΕΙΔ. Δ.

σάπη λακίλοισα καπνώ,
ἐπώδ' κώλ. ια.
καὶ δέυτερον ἄμδρ' ἐπί-
ων αἰέθλων τίρμα
ζίνετα, ἰχρός ἔρπον.
ἔνθα λυκαθηὶς καὶ ερα
μύρπις ὄδ' ἀνὴρ, διπλόα
νίκαγ αἰεφάνατο, παίδων
τίω πέταν κωέδεν, κωβερια-
τήρος οἰακοσρόφου
γνώμα πεπιδώη πελυβού-
λω, σὺν Οροθα δέ νιν [επ.
κωμάζομαι, περπατᾷ Σποσάζων χεί-

Φ Τ Λ Α Κ Ι Δ Α ι Α Ι Γ Γ ι
νήτη, παγκρατῶ.

Εἶδος Ε.

σροφ. α. κώλ. η.

ΜΑτράλιε πολυώνυμε Θεία,
σέο γ' ἔκαπ κεί μεγαδινῆ νό-
μισαν
ζησοῦν αἰστωπι, κωδέλοισι ἄλλων.

PIND. ISTH. ODE IIII 509

riens fumo nidorifero.
* & postera dies est anni-
uerfariorum certaminum
terminus, roboris opus.
Vbi vir hic dealbatus cap-
put myrtis, duplici victo-
ria se conspicuum reddi-
dit, tertiam antea adole-
fcentium, obsequurus cō-
silio prudentis aurigæ
versantis clauum. Cum
Orlea igitur ipsum hy-
mno celebri, incundam
distillans gratiam.

=====

PHYLACID AE
AEGinetæ, in choriam
ad crypto pancratio.

Ode V.

ΜAter solis Thia mul-
tinominis, propter
te, etiam præpoens au-
rum existimarunt homi-
nes eminere supra cætera.

καί γ' ἐελθὺνμαι
 εἴς ἐν πίπτω, καὶ ἐν ἄρμασιν ἵππων
 εἶδ' ἀπὸ ἰώ, ναοσπύματι,
 κωνιδιάτης ἐν ἀμίλλ-
 λασι θαυμαστοὶ πηλονταί,
 αἰπερὶ κέλευθον.

ἐν τ' ἀρσενίοις ἀέθλοισι ποδῶν
 κλέος ἐπαρξέξεν, ὄννην ἄθροοι σέφασιν
 χροὶ νικάσαντ' ἀνέδισαν ἔθραυν,
 ἢ παρ' ἅπαν πηδῶν.

« κείνῃ δ' ἀλκὰ εἶδα δαίμονα αἰδραλῆν »
 « δύο δὲ ποιζωαῖ ἄων »
 « μυῖα πιμαίνοντι πὸν ἄλ- »
 « πριστον δ' αἰθεῖ σὺν ὄλω, »
 ἐπὶ κώλυτα.

« εἴπς δ' πάρων, λόρον ἐσλὸν ἀκούοι »
 « μὴ μάποτε Ζεὺς γῆν ἄρ' πάντ' ἐχέει »
 « εἴσε ἔστων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν. »
 « θανάτῃ θανάτῃσιν ἀφέρες. »

ἦν δ' ἐν Ἰθακῇ διπλῆα γυμνασιῶν ἀρέστων
 Φυλακίδα κέκτηται Νεμέα δ' ἐξ ἀμφοῖν
 Πυθια περὶ Πηλεῶν, τὸ δ' ἐμὸν
 ἐν ἀπὲρ Δίακιδῶν
 κίερον ὄμνων γέβεται.

nam certantes naues in mari &
 in curribus equi propter tuum
 ὀ regina, honorem, volubilibus
 in certaminibus admirandi ex-
 sistunt: * & in contentione cer-
 taminum optabilem gloriam
 obtinuit ille quem victoriam
 adeptum manibus aut veloci-
 tate pedum frequentes corona
 redimierunt comam. Iudicatur
 autem ex specimine edisio forti-
 tudo hominum per numen di-
 uinum. At duo sola fouent sua
 uissimum uitæ florem, cum fe-
 licitate florida: *Sidelicet* * si quis
 commoditatibus esse fruens,
 bene audiat. Ne enitaris lupi-
 ter fieri, omnia habes si horum
 bonorum fors ad te peruenerit.
 Mortalia mortales decet. Tibi
 autem apud Isthmum duplex
 virtus, florens ὀ Phylacida re-
 posita est: apud Nemeam verd,
 & ambobus, tibi & Pythææ,
 paneratii. Sed meum cor non
 sine Æacidis hymnos gustat.

αὐτὸν Χάριτον ἑ' ἔμολον
Λάμπριος υἱοῖς,

στροφ. β. κωλ. η.

αὐτὸν ἑ' εἰς ὄνημον πόλιν. εἰ δ' ἔπειρα πῶς
αὐτὸν Θεόδωπον ἔβρων κίλευθον αὐτὸν καθαράν
αὐτὸν φθόνει κόμπει πῶν ἐοικῶτ' αἰοῖ δ' αὐτὸν
αὐτὸν κιννάδου αὐτὸν πίνων.
αὐτὸν καὶ γὰρ ἠρώων ἀγασθὸν πολέμισαί
αὐτὸν λόζην ἐκέρδατον κλέονται
αὐτὸν δ' ἔν τε φορμύγεσσι, ἐν αὐτὸν
αὐτὸν λῶν τε πεμφώνοις ὁμοκλαῖς
αὐτὸν ἀπὸ κωλ. η.

μυθόν χρόνον ἠδὲ ταν δὲ σοφιστῶν
Διὸς ἔκεπ πρὸς θαλλόν σεβίζομενοι
ἐν μὲν ἀπὸ τῶν δυοῖσιν ἀφαινεῖται
Οἰνείδαι κερπροί
ἐν δὲ Θήσας, ἰπποδάμοιο Ἰόλαος
γέρας ἔχον, Περσεὶ δ' ἐν Ἀργεῖ
Καστορος δ' ἀχιμαῖο Πολυδεύ-
κιοσ' ἐπ' Εὐρώπῃ κερπροῖς.
ἐπ. αδ. κω. ια.

αὐτὸν ἐν Οἰνῶνα μεγαλήτορες ὄργαι
Αἰακῶν, πῶν δαντε, πῶν ἐξ αὐτῶν μάχης
αὐτὸν δὲ πόλιν ἠρώων πρὸς θαλλόν, ἐπὶ κωλ. η.

Cum Charitibus autem accessi
in gratiam filiorum Lamponis,
* in hac bene legibus instituta
ciuitatem. Quod si se conuertit
in viam puram factorum diu-
nitus datoru, ne inuideas glo-
riationem consentaneam can-
tui propinare pro laboribus.
Etenim ex heroibus strenui
bellatores famam reportarunt
pro lucro, celebraturque citha-
ris & tibiaram omnifono mar-
mure, * in tempus infinitum.
sophistis quoque Iouis voluta-
te, commentationis materiam
praebuerunt, in ueneratione ha-
biti. In Aetolorum enim sacri-
ficiis illustribus, OENIDAE stre-
nuis: apud Thebas autem, equo-
rum agitator IOLAUS honora-
rium habet: PERSEUS uero apud
Argos: at CASTORIS & POLLUCIS
virtus bellica, iuxta EUROTAE
fluenta. * Iam uero apud EO-
NONAM magnanimi spiritus AE-
ACI filiorumque, qui in praелиis
his urbem Troianorum euer-
terunt, sequentes

Ηρακλήϊ *πρωτον*, [91]
 ἔσιω' Ἀρτίδαϊς, ἔλα νυῖ μοι πέρδι
 λέλε πίτες Κύκων, πίτες Εκύρα πέφρη
 καὶ στρατάρχον Αἰθίοπων ἄφοβον
 Μέμνονα χελκαάραν*
 τίς γὰρ ἔσ' ἰὸν Τύλεφον
 ἤρωσεν ἑῷ δουεὶ Κα-
 ἴκου παρ' ὄχθαις.

στροφ. γ. κώλ. η.

Ἔσιον Αἴζιναν *πρωτον* ἔσιμα *πρωτον*
 ἔσιω' Ἀρτίδαϊς, ἔλα νυῖ μοι πέρδι
 λέλε πίτες Κύκων, πίτες Εκύρα πέφρη
 καὶ στρατάρχον Αἰθίοπων ἄφοβον
 Μέμνονα χελκαάραν*
 τίς γὰρ ἔσ' ἰὸν Τύλεφον
 ἤρωσεν ἑῷ δουεὶ Κα-
 ἴκου παρ' ὄχθαις.

αἰτησ. κώλ. η.

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμίς Διὸς ὀμῶσιν
 ἀπαριθμῶν αἰδρωῶν χρομαζάνη φωνῶν
 ἀλλ' ὄμφορ καὶ ἡμίμα κατὰ βρεχέ σιγῶν
 αὐτὸς τὰ δὲ καὶ πᾶν νέμει,
 αὐτὸς δὲ πάντων κύριος, ἐν δὲ ἑραίσιν
 μέλιτι καὶ πείσῳ περὶ καὶ

Herculem prius, deinde cum A-
 tridis. Nunc δ' *Musa* agita *cur-*
rum mihi *alius* à terra. Me-
 mora quinam Cygnum, qui-
 nam Hectorem interfecere-
 rint, & ducē exercitus Æthio-
 pū intrepidū Memnonem, are
 perniciosum: quis verò strenuū
 Telephū vulneraverit sua hasta
 ad ripas Caici. * *Ille memnionis* qui-
 bus os *omnium* exhibet Æginam
 patriam, illustrem insulam. Æ-
 dificata est autē iamdudum tur-
 tis altis virtutib' ad ascendēdū.
 Multa mihi rectiloqua lingua
 habet tela ad resonādum circa
 illum. & nunc quoque in bello
 Salamis vrbs Atacis testari pos-
 sit *virtutem Æginetarum* con-
 stabilita per nautas, * in Iouis
 imbre multis exitiali, infinito-
 rum hominum grandinea ex-
 ce. Sed tamen gloriationem in
 sperge tacite. Iupiter hæc &
 illa tribuit, Iupiter *inquam* om-
 nium dominus, & huiusmo-
 di honorifica facta tanquam
 melle amabili.

καλλιμικρον χρομι αγαπα-
ζοντι. μεδραδω ης ερδων
εωφ. κρολ. ια.

αμφ' αθλοισι, θυραυ Κλεονικου
ε εκμαθων. ε' ποι πετυφλωται μακρο-
ε μοχθος ανδραυ, εδ' οπισσιν διαπαυ-
ε ελπίδων ενισ' οπι.

αινεω και Ηυθεαυ οι γιοδαυμαυ
Φυλακίδα πλαγαυ δρομον δι θυπορ η
χρησι δεξιον, νοο αιπταλον. [αυ
λαμβανει οι εεσπανον
φερε ει δ' ομμαλον μιτραυ,
και πλεροεντα νεον
συμπυλων υμνον.

=====

Φ Τ Λ Α Κ Ι Δ Α Ε Π Υ

θεα, Ευθυμειδης ματρωι.

Ειδος 5.

εροση α. κρολ. ιγ.

Ⓞ Αλλοιος ανδραυ ως οτε συμπυ-
σου,

δ' αιπρον κρατιεα μοιστων μελεω

ouatione ob praclaram victo-
riam deleciatur. Praelietur aliis
quispiam res gerens * circa
certamina, gētem Cleonici vbi
cognouerit. Non inuolutus est
caecis tenebris longus labor vi-
rorum: nec sumpus quicun-
que spei sollicitudinem mole-
stia affecerunt. Laudo & Py-
theam inter membrorum do-
mitores *athletas* direxisse cur-
sum plagarum Phylacidae ha-
bilem & mente aequalem. De-
prompe illi coronam, affer &
vittam pulchros villos habentem,
& simul mitte nouum hy-
mnum alatum.

=====

PHYLACIDAE,

Pythex, Euthyme-
ni, auunculo.

Ode V I.

F Lorente virorum velut con-
fuitio, secundum calicem
carumnum musarum
izlz. iij.

518 ΠΙΝΔ. ΙΣΘ. ΕΙΔ. 5.

κίρναϊδρ Λάμπωνος ἄδ-
θλου ἤνευαί ἕσθρ. ἐν Νεμείᾳ
ἰδρ πορῶν ὦ Ζεὺ πῆ ἄωθον
δέξ' ἄϊμοι σεφάων
νῶ αὐτ' ἐν Ἰσθμῷ θεσπότε
Νηρηίδεσσι πενή-
κοντα παίδων ὀπλοτάτυ
Φυλακίδα νικῶντος· ἐπὶ δὲ πείτυ
σωτῆε πορσάγοντας Ολυμ-
πίω, Δίγιναν καπα-
σπίνδην μελιφθόγοις αἰοδαῖς.

αἰπρ. κάλ. ιγ.

ἄ εἰ γόρπς αἰθρώπων δαπάνα τ' χρεῖς
ἄ ἔ ποτῶ πορῶσει θεοδμάτις δρεπῆς
ἄ σὺν τέ οἱ δαίμον φουθβίε
ἄ δέξαν ἐπίεσπν, ἐραπαῖς
ἄ ἦδη πορῶς ὄλβου βάλμετ' ἄλκυ-
ἄ εσν, θεόημος ἐών.
τοῖαισιν ὀργαῖς δῖχεται
αἰπάσπς αἰδαν γῆ-
εξῆς τε δέξασπν πολίον
ὀ Κλεονίκου παῖς, ἐγφ' οἱ ὑψέσπν
Κλωδά κασιγνήτας τε πορῶεν-
νέπν, ἀσέδην κλυταῖσιν

PIND. ISTH. ODE VI. 519

miscemus pro gente Lamponis
strenua certatrice. Apud Ne-
meam enim primùm ò Iupiter
tuarum florem adepti coro-
narum: nunc autem apud Isth-
mum, domino eius & Nereidi-
bus quinquaginta victoria po-
rioriente Phylacida minimo nati-
filiorum Lamponis. contingat
autem, tertium servatori O-
lympio propinantes, Aeginam
mellisonis cantibus perfundere
tanquam libamentis. * Siquis
enim hominum sumptu dele-
ctatus & labore exercet à deo
struñas virtutes, simulque deus
illi amabilem gloriam ferit,
iam ad ultimos fines felicitatis
appellens ancoram iecit, diuini-
tus honoratus existens. Talium
morum optat compos factus
Cleonicus filius, orcum sene-
ctatque canam excipere. Ego
autem alto folio insidentem
Clotho sororeque parcas oro
ut sequantur nobiles
lz. lz. iij.

αἰδρός φίλου μοῖρας ἐφειμάς·
ἐπὶ κώλ. ια.

ἔμμε τ' ὠχυσάριματι Αἰακίδαῖς,
πέμμοι μοι φαμί σαφέστατοι (1),
ταῖσ' ὅππῃσι χονῶν ἄσπον,
βαρτέϊδρ' ὀλοζιάς.

μυελαί σ' ἔρρην καλῶν
πέτυνθ' ἐκατήπεδοι ἐν χερσὶ κέλευ-
θ' ἴπρην Νέλοιο παζῶν, [90,

εἰ δὲ Γαυροβρέοις οὐδ' ἐστὶν οὐτω
βαρβαρος ἔτε καλῶν γλωσσῶν πόλις,
αἴπῃς οὐ Γηλέως αὖτε κλέος
ἤρωος, ἀδάμνοις χαμῶροδ' ἑσθλῶν.

εἰσοφῆ β. κώλ. ιγ.

φίλ' αἴπῃς Αἰακὸς Τελαμωνιάδα,
εἰ πατρὸς, τ' χαλκοχέρμαν ἐς πόλεμον
αἴγῃ σὺν Τηρωθίοισι,

ποσφρονα σύμμαχον ἐς Τροίαν ἠ-
ρωσιν μόχθων, Λαομεδονέ-
αν ἰσθ' ἀμπακίνας,

ἐν ταυσίην Αλκμηίδας πέκος.

εἶπεν δὲ Πεοχαμίαν πῆ-

φρον δὲ σὺν κείνῳ μερόπων

τ' ἐσθλα χσῖ πῆν βουβόταν ἔρρι ἑσθλῶν

chari viri preces: * & vos ὁ Ἄα-
cida aureis curribus insignes,
aspergere praeconiis, quum in
hanc insulam venio, dico mihi
ritum legitimum esse certissi-
mum. Infinitae autem facino-
rum praclarorum viae, parentes
per spatium centum pedum,
sestae sunt ordine, & ultra Nili
fontes, & per Hyperboreos. ne-
que est illa adeo barbara vrbs
& lingua Graece contraria Genes
quae non audiat gloriam Pelei
herois, beati deorum generis:
* & Aiakis Telamoniadae & pa-
tris, quem Alcmena filius duxit
in nauibus ad Troiam, cum
Tiryntiis in praelium aere gau-
dens, promptum socium he-
roium ad labores, pro Laome-
donto delicto. expugnauit au-
tem Pergama, & interfecit, e-
xistens vna cum illo, Telamone,
hominum gentes, & Alcyonea
bulbulcum procerum instar
montis,

Φλέγρασιν θύρων Αλκυονῶν
σφετέραις ἢ οὐ φείσαστο χερσὶ
βαρυφθόγγοιο ἰθύρας
αἰψορ. κολ. 17.

Ἡρακλῆος ἄλλ' Διοκίδαν καλέωσι
ἔς πλόον κήρυξε πάντων δαμνυμένων
τὴν ἰθὺν ῥινῶ λέοντος
σαύπε, κελήσαστε νεκταρέας
σπονδαῖσιν ἄρξαι καρπράχματ

Ἀμφιπρωονιάδαν.
αἶδανε δὲ αἰψὰ φέρτατος
οἰνοδόκου φιάλαν χυ-
σῶν περικύαν Τελαμών.
ὃ δὲ αἰτεῖναι ἕρανῶ χείρας ἀμάχῃ,
αἶδασε πιούπην πῆ ἕπος, Εἰ
πιτ' ἐμαῖ, ὦ Ζεὺ πάτερ,
ἔμῳ ἔλων ἀραῖ ἄκουσας,
ἐπωδ. κολ. 1α.

νῶ σε νῶ δὲ χεῖρας ἑσὸ θεασαίαις
λίσομαι, πᾶσι δα θρασὺν ἐξ Εὐβοίας
αἰδρὶ πῶ δε, ἔεινον ἀμόν,
μοι εἶδιον τελέσαι
πῆ ἰθὺν ἄρρηκτον φουαί, [πα
ὡς ἄρ πῆδε ἔρμα με νῦν περιπλαι

nactus enim apud Phlegras:
nec habuit * Hercules ma-
nus parcentes nervo atque
grauifono. Æacidem au-
tem aduocans, nauigationem
indixit voce præconis,
dum omnes epularentur.
qui ÆAcides Amphitryoniaden
hastipotentē, quem constitisset
in exuuiο leonis, hortatus est
aspicari nectareas libationes.
porrexitque illi præstantissimus
Telamon pateram vini exceptricem,
auro rigentem. Ille autem,
sublatis in cælum manibus
inexpugnabilibus, protulit
tale quoddam dictum,
Si vnquā ὁ Iupiter pater,
meā lubens precationē exaudivisti,
* nunc tibi nunc inquit
precibus sacris supplico,
huic viro filiū audacē
ex Eribœa fatalē exhibere,
futurum hospitē nostrum:
& illum esse habitū corporis
infractō, quem admodum
hoc exuuium me nunc circuit.

θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἀθλων [ἀθ-
 κλεινὰ πῶλ' ἐν Νεμέῃ. θυμὸς δ' ἐπί-
 ταῦτ' ἄρα οἱ φαιδρῶ πέμψεν θεὸς
 δρῶν οἰωνῶν μέγαν ἀεπὶν.

ἀδεία δ' ἔνδον μὲν ἐκνίξεν χάλεις

580. γ. κολ. 17.

εἶπεν τε φωνήσας, ἄπε μάνης ἀνὴρ,
 ἔασεταί τι παῖς ὃν αἰπίς ἄ Τελα-
 κῆν νιν ὄρνιθας φαεῖντος [μοῦ-
 κέκετ' ἐπὶ νόμον Ἄρυσίαν
 Αἴαιτα, λαῶν ἐν πόνοις ἐκ-
 παγλον Εὐναλίου.

ὡς ἄρα εἶπὼν, αὐτίκα
 ἔξετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πᾶ-
 σαι ἀγῆσασθαι δρέταί.
 Φυλακίδ' αὖ γ' ἄλλον μοῖσα παμίας
 Πυθέα τε κάρων, Εὐθυμβρεῖ
 π. τὸν Ἀργείων ἔσπον,
 εἰρήσεταί που κ' ἐν βραχέσσις,

αἰπ. 580. κολ. 17.

ἔραντο γ' ἵνικας ἀπὸ τα Γχεσπῶν,
 ἤρεῖς ἀπ' Ἰαθυμῶ, τὰς δ' ἀπ' Ἄφύμων
 αἰγλαοὶ παῖδες τε κ' ἡμά- [Νεμέας
 ἤρωες αἰδ' ἀγῶνοι ἐς θάρος οἰ-

fera, quam ego apud Nemeam
 interfeci, primum omnium
 laborum: animositas autem sic
 comes. Hæc illi loquuto misit
 deus ducem avium magnam
 aquilam: & dulce intus illum
 titillavit gaudium: * & dixit
 loquutus, ut vir vates, Eric tibi
 filius quem petis Telamon. &
 eum aquilæ quæ apparuerat
 cognominem appellavit Aia-
 cem latepotentē stupendum in
 laboribus turmarum Martia-
 rum. Sic loquutus, statim con-
 fedit. Mihi autem longum om-
 nnes commemorare virtutes.
 Phylacidæ enim veni ô musa
 & Pythææ dispensator hymno-
 rum chorealium, nec non Eu-
 thymeni. Dicitur ergo pau-
 cissimis verbis Argiuorum
 more. Reportarunt igitur vi-
 storias ex pancratico, tres ab
 Isthmo, illas autem à Nemea
 folia pulchra habente illustres
 filii & avunculi. Qualem au-
 tem in lucem produxe-

αι μοῖραι ὕμων. τὰν Ψαλυχα-
 δαῦ δὲ πατρῶν Χαρίτων
 ἄρδανι καλλιὰ δρόσῳ*
 πί τε Θεμισίου ὄρδαι-
 σαντες οἶκον, ταῖς δὲ πόλιν
 θεοφιλῆ ἰαίοισι. Λάμπων δὲ μέγ' ἐταῖ
 ἔργους ὀπίζων, Ησίοδου
 μάλα πμᾶ τῆτ' ἔπος.
 υἱοῖσι τε φράζων παραμνῆϊ,
 ἐπὼ κάλ. ια.

ξυῶν ἀρετῆ κόσμον ἐὼ προστάτην*
 καὶ ξείνων ἀεργείας ἀγαπᾶται,
 μέτρα μὲν γνάμα διώκων,
 μέτρα δὲ καὶ κατέχων*
 γλώσσαι δ' ἔκ' ἔξω φρενῶν.
 φαῖης κέ γιν' αἰθρ' ἑναθληταῖσιν ἔμ-
 Ναξίαν πέτρας οὐ ἄλλας [μεν
 χαλκοδίμαυ ἀκάναν. πίσω σφ' Δίρ-
 ἀγὸν ὕδωρ, τὸ βαθυζωνοὶ κόραι [καὶ
 χρυσοπέπλυ Μνημοσύνας ἀνέ-
 ἴλας παρ' ἄλειχ' οὐ Κἀδμυ πύλας,

funt hymnorum sortem: sed
 & Psalychiadarum eribus
 irrigant pulcherrimo Gra-
 tianum rore. Themistiusque
 post quam rectè constitue-
 runt domum, hanc urbem
 diis charam habitant. Lam-
 pon autem studium & dili-
 gentiam adhibens rebus ge-
 rendis, maxime honorat He-
 siodi hunc versum, & filius
 recensens hortatur, * com-
 mune civitati suæ decus asse-
 rens: & hospitem benefactis
 amat, mediocritatem ani-
 mo persequens, & mediocri-
 tem retinens. lingua autem
 non est seorsum à mente.
 Diceres illum virum inter a-
 thletas esse Naxiam cotem,
 æris domitricem inter alios
 lapides. Potabo eos Dirces
 pura aqua, quam altè succin-
 ctæ filia Minemosynes aurea
 veste ornata produxerunt
 iuxta bene structas Cadmi
 portas.

ΣΤΡΕΨΙΑ ΔΗΙ ΘΗ-

Βαίω, παθηαίλω.

Είδος Ζ.

γραφὴ α. κέλ. η.

ΤΙΝΙ Τ' ΠΑΡΟΣ, ὠμὰ κέκμηρα Θήβα,
κελῶν ὀπηχέων μάλιστ' ἀν-
μόν τόν

ἔφρασε; ἦ ῥα χαλκοκρότου παῖρεδρε

Δαυάπερος, ἀνίχ' ἄρυχάτα

ἀπειλας Διόνυσον ἢ

χρυσῶ μεσσηύλιον

νίφουτα δέξαδρα

πὴν φέρτατον θεῶν,

αἰπυροφῆ κέλ. η.

ὅπ' Ἀμφιτρεύωνος ἐν θυρέστοις

σαθεῖς ἀλόχον μετῆλθεν Ηρακλείοις

γεναῖς

ἢ ὅτ' ἀμφιτρεψίασιν πενηαῖς Βελαῖς

ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἵππομηνη,

ἢ ἀσπυρῶν ἀκχεμαντολο-

χαῖν ἢ ὅτε καρτεραῖς

Ἀδραστοῖς ὡς ἀλαλαῖς

S T R E P S I A

de Thebano, vi-
ctoriam adepto
pancratio.

Ode VII.

QUONIAM præteritorum
Ornamentorum patrio-
rum, o beata Theba, maximè
animum tuum oblectasti? an
quum in lucem edidisti Bac-
chum laticomum æristrepè
æstiforem Cereris? an quum
excepisti media nocte præ-
stantissimum decoram auro
ningentem? * quum Amphi-
trouonis in valuis stans, ad v-
xorem eius accessit cum se-
mine generato Hercules.
An quum Tiresia callido
consilio, an quum Iolo rei
equestris perito se oblectasti?
an propter Spartos infatiga-
biles hastas? an quum Adra-
stum vahdo extumescu bel-
li.

ἀμπεύχας, ὀρφανὸν

ἐπὼ. κρλ. η.

μυείων ἐπαύρα, εἰς Ἀργος ἰσώπων ἢ

ἢ Δωρίῃ, Διονικίαν ἠνίκ' ὀρθῶ

ἔστισας ὅππ' σφυρῶ

Λακεδαιμονίων, ἔλον δ' Ἀμύκλας

Διγίδαι σθέν' ἐκχονοι,

μαντιμῆσι Γουβίσις

α ἀνά πηλαγῶ γῶρ ὄδῳ

α χάρει ἀμνάμονες δὲ βροπέ,

σραφ. δ. κωλ. η.

α ὄ, π μὴ σοφίας ἀώων ἀκρον

α κλυτῶς ἐπιπῶ ροαῖσιν, ἐξίκεν) ζυγῶ.

κώμαλ' ἐπιτ' ἐν ἀδυμελῆϊ σὺ ἦμινα

καὶ Στρεπιάδα· φέρει γῶρ Ἰσθμῶ

νίκαι πηλεράπου. δένει

τ' ἔκπαυλος, ἰδεῖν π μορ-

φάει, ἀγῆ τ' ἀρετῶν

ἐν ἀΐχον φυαῖ.

αἰπρ. κρλ. η.

φλέγεται δ' ἰσπλοκάμοισι μοῖσαι, λος

μάβωτ' ὀμφύμω δέδωκε καινόντα

χάλκα σπῆ· ὦ πύτμον μὲν Ἀρης

ἔμξε, π μὰ δ' ἀγαθοῖσι αἰπήκιστο.

remiſti orbatum * inſinitis ſo-
ciis ad Argos equeſtre? An quā-
do Doricam coloniam recto
conſtituiſti in talo Lacedæmo-
niorum, ceperuntque Amiclas
Ægidæ tui progénitores oracu-
lis Pythiſis? ſedenim vetus dor-
mit beneficium, immemoreſ-
que ſunt mortales eius rei * quæ
non peruenerit ad ſorem ſum-
mum ſapientiæ inclytis carmi-
num fluentis immixta. Salta-
tionem igitur inſtitue Strepha-
dæ, dulciſono cum hymno. re-
portat enim apud Iſthum vi-
ctoriam pancratiæ, & robore
ſtupendus, & aſpectu formo-
ſus: & tractat virtutem non mi-
nus decenter quàm poſtules in-
doles. * Fulgorem verò accipit
& à Muſis violaceum capilli-
tium habentibus, & aunculo
cognomini dedie commune de-
cus. cui mortem Mars æreo cly-
peo inſignis attulit. ſed honor
præclaris eius factis ex aduerſo
reſpondez

ll. ij.

ἄνω γὰρ σαφές ὅς τις ἐν
παύτα νεφέλα χέλα-
ζαν ἀμαρτίας ὡς φίλας
πατρὸς ἀμύνεται,
ἐπὶ κ. α. η.

ἄλλοι γὰρ ἀμύμων ἐν ἀπύρω στρατῷ
ἄσαν, ἤθεα μέγιστον κλέος αὐξῶν
ζῶων τ' ἔπει καὶ θάνατον.
το δὲ Διοδότιο παύμαχαταὶ
αἰγέων Μελίεαρον, αἰ-
γέων δ' ἐκαὶ Ἐκπερα,
Ἀμφιάραον τ' Ἰάν-
δῆ ἀππιθυσίαι ἀλικίας,
στροφ. γ. κ. α. η.

ὡσεμᾶχοι ἀν' ὄμιλον, ἐν δ' ἀελοῖ
ἔχον πλέμοιο νῆκος, ἐράττις ἠπίστη
ἔτλανδ' ἐνίθεσις φανόν. ὅμα γυῖοι μι-
γαμαχοῦς ἄδαν ὅπισθεν
ἐν χυμῶτος ἀέστμα,
χαταὶ σφαιροῖσιον δρ-
μῶζαν. ὁ δὲ ἀθανάτων
μὴ θραστέτω φδοῖος,
αἰ πρ. κ. α. η.
ὁ π πρ π ὁ ε φ α με ρ ο ν δ ὶ ὠ κ ω τ,

Sciat enim certò quicunque in
hac nube grandinem sanguinis
à chara patria propulsat, * exi-
tium à ciuibus depellens per
contrarium exercitum, stirpi
se maximam gloriam accumu-
lare, & dum viuet, & quum ob-
ierit. Tu autem fili Diodoti, æ-
mulans laudes Meleagri, æmu-
lansque laudes Hectoris at-
que Amphiarai, floridam expi-
rasti ætatem, * in turba pugnan-
tium in prima acie: vbi stre-
nuissimi sustinuerunt belli con-
tentionem, extrema spe, pertu-
leruntque luctum non enarra-
bilem. At nunc terram conti-
nens Neptunus serenitatem præ-
buit post tempestatem. Can-
tabo, comam coronis aptans.
Immortalium autem non con-
turber inuidia, * quòd oble-
stationem quotidianam perfe-
quens,

Il. iij.

ἔκαλος ἐπιμιγνῆρας, ἔς τε τ' ἰορόσημοι
 α ἀϊῶνα. Στάσσοιο μὲν γὰρ ὁ μῦθος ἀπαύλες
 α δαίμων δ' αἴσιος. τὰ μακρὰ δ' εἶπε
 α παπάρει, βραχὺς δ' ἐκί-
 α σσι χαλκὸ πεδὸν θεῶν
 α ἔδραν ὅτε πηροίεις
 α ἔρριψε Πάγασος
     ἐπωδ. κώλ. η.
 α διαόπταν ἐθέλοντ' ἔς ἕραν ἔσθαι μὲν
 α ἐλθῆν μὲν ὁμάζουσαν Βελλεροφόνταν
 α Ζευός. π' δὲ παρ Δίαν
 α γλυκὺ πικροῦσθα μῦθον κελδυπά.
 α μμὶ δ' ὠχρὸς ἄκομα
 α ἄλλαν πορὲ Λοξία,
 α πᾶσιν ἀμίλλασι δ' ἀν-
 α θία καὶ Πυθῶσι σέφανον.

Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ω.
 Αἰγινήτη.
 Εἶδος Η.

Διάφρασις α, κώλ. κβ.
 Κ Λεάνδρω τις ἀλικία π, λυβον
 α ἄδουξον, ὠ γέοι, χαμάτῃ,

quietus accedo ad senectutem
 & ad fatale tempus. Morimur
 enim pariter omnes: sed fors
 in obscuro posita est. Quod si
 quis longinqua prospicit,
 brevis est ad perueniendum
 in deorum sedem æreum
 pavimentum habentem: quum
 alatus Pegasus excusserit do-
 minum Bellerophontem vo-
 lentem ad cæli stationes ve-
 nire, ad concilium Iouis. Exi-
 tus autem amarissimus manet
 dulcedinem iniquam. Nobis
 verò ὁ Loxia florens coma
 aurea, præbe pulchre floren-
 tem coronam tuis certamini-
 bus etiam apud Pythonem.

CLEANDRO
 AEGINETÆ.
 Ode VIII.

Cleandro aliquis & iu-
 ventuti eius pretium glo-
 riosum redemptionis à labori-
 bus (ὁ iuvenes)

πατρὸς ἀγλαῶν Τελεσάρχου
 πατρὸς παρθουρον ἰών, ἀγχιρέτω
 κρόμον, Ἰσθμιάδος τινίεας
 ἀποίνα, καὶ Νεμεία.
 αἰθέλων ὅπ κραιπνῆς
 ἀξέυρε, πῶ καὶ ἐστῆ,
 καὶ παρ' ἀχιυίδρος
 διμῶν, αἰπέομαι
 χρυσῶν καλέσσι
 μοῖσταν, ἐν μεγάλων
 δὲ πινθέων λυδέντες,
 μήτ' ὄν ὄρφανία πίστοιδρι
 σιφαίων, μήτε κα-
 δεα θεράπειε παυ-
 σάδμοι δι' ἀπορήκτων κακῶν,
 γλυκὴν δαμφοτάμειδε,
 καὶ μετὰ πόνον' ἐπι-
 δὴ πὸν ἴσθ' κεφαλαῖς
 γέ Ταντάλου λίθον πατρὸς πρὸ
 Ἰσθμίου ἀμφοίθεος,

διαίρεσις C. πῶλ. κβ.
 ἀπόλιματὸν Ἐλλάδι μόχθον, διχ' ἔ-
 μοὶ δ' ἔμα ἴδρι παροίχιυίδρων
 καρτήρεχ' ἔπαυσε μεμειμῶν

videlicet chorealem hy-
 mnū, præmium Isthmiacæ
 victoriæ, & eius que patris
 est apud Nemeam, colligat,
 patris Telearchæ ad ve-
 stibulum profectus: quo-
 niam certaminum victo-
 riam adeptus est. Cui & e-
 go, quanuis mæstus ani-
 mo, auream inuocare mu-
 sam poscor. Magnis igitur
 luctibus liberati, neque in
 orbitatem coronarum ca-
 damus, neque mærores
 foue, sed sine imposto ma-
 lis inutilibus, dulce ali-
 quid in publicum profera-
 mus, etiam post aru-
 mnam quoniam lapidem
 Tantalæum supra caput
impendentem auertit no-
 bis aliquis deus, * labo-
 rem non audendum Græ-
 cix. Sed mihi metus de
 præteritis grauem sedauit
 sollicitudinem.

πὸ δὲ ποδῶ ποδὸς ἄρειοι αἰεὶ
 ῥῆμα πᾶν· δόλιος γὰρ αἰὼν
 ἐπ' ἀνδράσι κρέματα
 ἐλίωσαν βίου τυ πόρον.
 ἰατὰ δ' ὄσι βροτῆς
 σὺν ἐλευθερία
 καὶ πᾶ· ρῆ δ' ἀγαθῶν
 ἐλπίσ' ἀνδρὶ μέλει.
 ρῆ δ' ὄν ἐπαύλοισι
 σι Θῆβαις τραφέν-
 τ', Αἰγίνα χαλῶν ἄων
 πορνέ μιν πατρὸς αὐ-
 νεκα δίθυμα ῥῆσι-
 το θυγατέρες Ἀσσιπιδῶν
 ἦ ὀπλοταται, Ζεὺς ἦ ἀ-
 θον βασιλῆϊ ὀ πᾶν
 μὲν ποδῶ καλλιρέω
 Δίρκα φιλαρμάδου πόλιος ἄ-
 κισεν ἀγχιόνα·
 διαίρεσις γ. κσλ. κβ.
 σέ δ' ἐς νῆσον Οἰνοπίαν ἐνεκῶν
 κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκεις
 Αἰακὸν βαρυσφραγέω πα-
 τέρ', κἀ πόταπι ὄπαχθονίων, ἐς ρῆ

Res autem omnis quæ est
 ante pedes, præstantior sem-
 per. dolosum enim ævum
 hominibus impendet vol-
 uens vitæ cursum. Sanabilia
 autem sunt mortalibus e-
 tiam illa, cum libertate qui-
 dem: sed oportet bonam
 portet autem apud septipor-
 tes Thebas nutritum, Ægine
 tribuere florem gratiarum:
 quoniam geminæ natæ sunt
 filix parte eodem minimæ
 natu filiarum Asopi. Iouique
 placuerunt regi: qui alteram
 quidem apud Dircen pul-
 chrisiham collocauit, ducem
 vrbis curruum studiosa; te
 autem in insulam OEno-
 piam quum tulisset, dormie-
 bat secum: diuinum vbi pe-
 peristi Æacum grauifrepo-
 patri, honoratissimum mor-
 talium, qui etiam

δαμόντασι δίκας ἐπίρασι
νε. τὸ μὲν αἰπίθεσι
ἄριστον ἕβης,
ἕβων τ' ἀρήφιλοι
παῖδες, αἰορέα
χάλκιοι σοῖόν·
τ' ἀμφέπειν ὀμιδόν·
σάφρονές τ' ἐγγύον·
π, πινυδὶ τε θυμῶν.
ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναι·
τ' ἀγρῶν, Ζεὺς οὔτ' ἀμ-
φὶ Θέπος, ἀγλαῶς
τ' εἰσίας Πρωσδαν, γάμω
ἄλοχον ἀειδέα δι-
λων ἐκάπερος εἰσὶ
ἔμμεν· ἔρας γὰρ ἔσθην.
διή οὐ σπιν ἀμάρωπι τελεσται δω-
ναὶ θεῶν κωροπίδες,
διαίρεσι δ,
ἐπὶ θεράτων ἠκούσαν, εἶπε
εἰ βῦβουλος ἐν μέσσοισι Θέμις
εἴηκεν περωιδρόν ἰὼ φέρο-
προν γόνου ἀνακτα πατρὸς πατῆρ,
πινυῖαν θεῶν, ὅς κ' ἐμεν

diis lites finiebat. Cuius
quidem filii diis pares
& martiales nati nato-
rum anteibant, omnes
fortitudine ad admini-
strandum strepitum ex-
neum lacrymosum: tem-
perantes quoque fue-
runt, & prudentes ani-
mo. Hæc meminerunt
etiam calitum concilia,
quum Iupiter & Ne-
ptunus illustris contem-
derunt de Thetidis nu-
ptiis, uterque volens v-
xorem formosam suam
esse. amor enim tenebat
eos. sed immortales deo-
rum mentes non con-
fecerunt ipsis coniu-
gium, * quoniam ora-
cula audierant. Dixit e-
nim consilio valens
Themis in medio corum,
quod fato decretum e-
rat marinam deam pa-
rere filium futurum re-
gem prastantiorum pe-
tre, qui

τε κρέωνι ἄλλο βέλος
διώξει χεῖρ, πειό-
δονός τ' ἀμαμακέτου,
Διὶ μισογυρόφραν,
ἢ Διὸς παρ' ἀδελ-
φοῖσιν· ἀλλὰ πᾶ μὲν
παύσαι βροτέων
δὲ λεχέων τυχαῖσα,
ἕβον εἰσιδέτω θανόντα
ἐν πολέμῳ, Ἀρεῖ
χίεσσι ἐνδύϊσκιον,
στροπαῖσί τ' ἀκμαῖ ποδῶν.
τὸ μὲν ἔμῳν, Πηλεΐ θεό-
μοιρον ὀπίσσω γάμου
Διακίδ' ἀγέεσσι, ἐν-
πι δ' ἀσέβησιν φασ', Ἰαωλ-
κοῦ πρᾶφειν πεδῖον.

διαφρεσσι ε.

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον αὐτῶν ἄφθιτος
Χείρωνος αὐτῆς ἀγέλειας
μυθε Νηρέως θυγάτηρ γει-
κίων πέπτα δις ἐγυαλιζέτω
ἄμμιν ὄν διχομυθίδεσσι
δὲ ἐσπέραις ἐσπέραις.

manu agitarer aliud
telum potentius fulmi
ne tridentéque inex-
pugnabili, si *illa* con-
cumberet cum Ioue
aut Iouis fratribus.
Sed hæc missa facite.
Mortales autem toros
adepta, filium intuea-
tur interfectū in præ-
lio, similem Marti ma-
nibus, vigore autem
pedum *similem* fulgu-
ribus. Meum est Peleo
Æacidae dare munus
honorarium nuptia-
rum, deorum fato ap-
probatum, quem piis-
simum a iuncto laeoli in
campo educatum esse.
*Eant autem protinus
nuntia ad immortale
antrum Chironis, ne-
que Nerei filia bis tra-
dat nobis folia con-
trouersiarum, sed ve-
spera plenilunii ama-
le

λούκειν χαλιδὸν ὕ-
 φ' ἠρώϊ παρθενίας,
 ὡς φάτο Κρονίδαις
 ἐν ἐπισησείᾳ.
 Ἔϊ δ' ὄπι βλεφάροις
 ἰδύσαν ἀθανάτι-
 σιν. ἐπίων ἧ καρπὸς
 ἔκατ' ἔφθινε. φανή γὰρ συ-
 ναλέγει ἢ γάμοι
 Θέως ἀνάκτε, ἔ
 τέως αἰέδεξαν σφάν
 σῆματ' ἀπείροισ' ἀρέ-
 πῃ Διὸς, ὃ ἔ
 Μύσιον ἀμπελόεν
 αἶμαξε Τηλέφου μέλανι ραί.
 γων φόνω πεδίον*

διαίρεσις.

γαφύρωσέ τ' Ατρεΐδαμον ἰέσοι
 Ἐλέαν τ' ἑλύσαπ, Τρωίας
 ἴνας ἐκταμῶν ὀδεῖ, πᾶσι μιν
 ρύοντό ποτ' ἐκ μαζᾶς ἐναεμῆρόπῃ
 ἔργον ἐν πεδίῳ κορούσῃ-
 τα* Μέμνονός τε βίαν
 ἰπὸ θυμον, Εὐχέσῃ

soluat frænum virginita-
 tis sub heroe. Sic loquuta
 est compellans Saturnios
 dea. ac illi superciliis
 immortalibus annue-
 runt *distis illius*. Nec
 fructus verborum perit.
 dicunt enim regem si-
 mul confectas curasse
 etiam nuptias Thetidis,
 & ora doctorum inno-
 tescere fecerunt iuveni-
 lem virtutem Achillis
 iis qui ignari erant *illius*.
 quod & Mysium capum
 vitiferum cruentauerit,
 aspergens sanguine Te-
 lephi: & pontem strave-
 rit reditus Attridarum,
 Helenamque soluerit
 Troianòs neruos excin-
 dens hasta, qui ipsam a-
 uertebant quondam à
 pugna virorum interfe-
 ctrice, opus *bellicum* in
 campo exercentem: Me-
 mnonemque robore ma-
 gnanimo *preditum*, He-
 ctorem

ἄλλοις τ' ἀρίστῃσ' οἷς
 δῶμα Περσφόρας
 μανύων Ἀχαιεῖ,
 ὄφρος Λιακιδᾶς,
 Δίζναι σπέεσαν
 πρὶ ζαν παρόφανε.
 πῖ κρησὺν θανόντ' αἰοιδᾶς
 εἰλίπνι τ', ἀλλά οἱ
 ᾄδ' ἄρα πε πωρὸν τάφον
 θ' Ἐλικώνια παρθένοι
 ἔσαν, ὅπῃ θρῦλῶν πεπο-
 λυφαιμον ἔχεναι. ἔδο-
 ξεν ἄρα δὲ ἀθανάτοισ
 ἐσλόν γε φάτα καὶ φθιμένοισ
 μοῖσις θεῶν διδοῦναι.
 διαίρεσις.
 τὸ καὶ κῆρ φέροι λόγον, ἔασυται τῶ
 μοιπαῖον ἄρμα Νικοκλέοις
 μνάμα πο γμάζου κελᾶσσαι,
 γεῖται γέ μιν ὅς Ἰσθμοιοι αὐτὸ πῶ
 Δωρῶν ἔλαχε σελίνων.
 ἐπεὶ παρκετύοιαι
 ὀνίχασε δὴ ποτε
 κελκίτος ἀνδρα, ἀφῶ-

ceterosque eximios pu-
 gnatores, quibus Achil-
 les princeps Æacida-
 rum indicans domum
 Proserpinæ, Æginam
 suamque stirpem illu-
 stravit. Eum certè ne
 mortuum quidem car-
 mina defecerunt: sed e-
 ius adstiterunt rogo se-
 pulchròque Heliconiæ
 virgines: & super eum
 lamentationem memo-
 rabilem fuderunt. Pla-
 cuit ergo immortalibus
 strenuum virum etiam
 mortuum hymnis dea-
 rum tradere. *Quare &
 nunc affert celebratio-
 nem, & cum alacritate
 properat musæus currus
 ad resonandum sepul-
 chrum Nicoelis pugilis,
 honorandumque eum,
 qui apud Isthmum Do-
 rica sortitus est apia:
 quoniam finitimos vicit
 olim & ille viros, in-
 mm. ij.

48 ΠΙΝΑ. ΙΧΘ. ΕΙΔ. Η.
κ' ἠὲ χεῖ κλοῖων
πὴν μὲν οὐ καταλέγει
χ' κείτ' ὄφρα
πατραδελφίδ' ἀ-
λίκοι τῶ π' ἄβρον
ἀμφὶ πατρὸς Κλεῖδ' ὄφρα
πλείστοι μωρῶν
εἴφαν' ἐπὶ νιν Ἀλ-
καθού τ' ἀγῶν σὺν τύχῃ
ἐν Ἐπίδαυρῳ π' ἰεό-
τας πρὶν ἔδειξ' ἴν' αἰ
νῆν ἀγαθῶν παρέχ'·
ἦσαν γ' ἐν ἄπειρον ἰσοχ-
ρ' καλῶν δάμασε.

PIND. ISTH. ODE VIII. 549
Vitabili manu concutiens
Eum profectò non dede-
corat eximii genus patru-
ideòque coartaneorum ali-
quis nectat coronam myr-
ti splendidam Cleandro ob-
victoris ^{pancratij} Pancratij. siqui-
dem eum Alcathoi certa-
men cum felici sorte & in
Epidauro iuventus antea
exceptit, quem laudandum
eniliber ^{vero} strenuo præ-
bet. pubertatem enim non
expertem præclarorum fa-
catorum sub latibulo con-
sumpsit.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ
βίος, ὁ πρῶτος πατρι-
στικός ἄνθρωπος αὐτῶν ἁλο-
πέλων.

Πίνδαρος, πρῶτος Θεσσαλός, ἦν ὁ
Δαΐφάντου κατὰ τὴν ἀληθι-
νότητα οἱ δὲ, Σκοπελίου φασίν. οἱ δὲ
λέγουσι τὸν αὐτὸν Δαΐφαντον καὶ
Σκοπελίον· οἱ δὲ, Πατριάρχου καὶ
Μυρτιάδου, ἀπὸ κρήνης Κωμοκεφάλων.
ἢ δὲ Μυρτιάδου ἐξαμύθη Σκοπελίω
τῷ αὐλητῷ ὃς πῶς αὐλητικὴν δι-
δάσκων τὸν Πίνδαρον, ἐπεὶ εἶδε μαί-
ζονος ἐξέως ὄντα, παρέδωκε Λάσπῳ
τῷ Ἐρριμονεῖ μελοποιῶ, παρ' ᾧ πῶς
λυρικὴν ἐπαίδευσεν. ἄλλοτε δὲ καὶ
πρὸς χρόνου Αἰζύλου, καὶ συγχερῶς
ταῖς αὐτῶν. καὶ περὶ τῆς οὔτε τὰ Γερσικά
ἔκμαζεν. ἔργα δὲ θυρατέρως, Πολύ-
μητον καὶ Πρωτομάχων. κατὰ τὴν
δὲ τὰς Θεσσεῶν πλησίον τῶν ἱερῶν τῆς

554
PINDARI VI-
ta, scholiis Gra-
cis praefixa.

Pindarus genere Thebanus,
filius Daiphanti, secundum
veraciores. Alii Scopelini filium
tradunt. Nonnulli vero eun-
dem dicunt Daiphantum &
Scopelinum. Sunt qui filium
dicant Pagonidæ & Myrtis, in
vico Cynocephalorum. Myrtis
autem maritum habuit Sco-
pelinum tibicinem: qui docens
Pindarum artem tibiarum,
postquam animadvertit maio-
ris indolis esse, tradidit Laso
Hermioneo lyrico, a quo lyri-
cam artem edoctus fuit. Exiit
autem tempore Aeschyli, ver-
satusque est cum eo: ac mor-
tuus est quum res Persicæ flo-
rerent. Habuit autem filios duos
Polymetis & Protomachen.
Incolebat autem Thebas, iuxta
templum

mm. iiii.

μῦθος ἦν ἱκανὸν Πάνας τῶν οἰκίαν ἔ-
χων. ἐπὶ μὰ δὲ τῶν θεῶν σφόδρα ἰὼν
ἀπεβέβηκε, καὶ τὸν Πάνα, καὶ τὸν
Ἀπολλωνα· εἰς ὃν καὶ πλείστα γέγρα-
φιν. νεώτερος δὲ τῷ Σιμωνίδου,
προεσφύτερος δὲ Βακχυλίδου. κατὰ
δὲ τῶν τῷ Ξέρξου κατὰ ἑασπὴν ἠκμαζε
τῶν ἡλικίαν. ἐπιμήθη δὲ σφόδρα ἰσθὺ
πάντων ἦν Ἑλλήων δὲ τὸ ἰσθὺ τῷ
Ἀπόλλωνος οὕτω φιλεῖσθαι ὡς καὶ
μυρία ἦν παροσφροδιῶν τῶν θεῶν
λαμβάνειν, καὶ τὸν ἱερεῖα βοᾶν ἐν
ταῖς θυσίαις Πίνδαρον ὅτι τὸ δεῖπνον
τῷ θεῷ. λόγος καὶ τὸν Πάνα ὀρχή-
σαμένω ποτε τὸν αὐτὸν παῖνα, καὶ
χαίρειν ἄδοντα τῶν αἰετῶν ἐν τοῖς ὄρεσι.
φασι δὲ καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι
Βοιωτοῖς ἐμπαρήσαντες καὶ Θήβας,
αἰπέροντο μόνης τῆς οἰκίας αὐτῶν,
θεασάμενοι ὀππρηχαμμένον πίνδα-
ρον ἄγον, Πίνδαρον τῷ μουσποιδῶ
τῶν εἴρων μὴ χαίρει. ὅσῳ καὶ τὸν Δ-

matris deorum Rheæ domicilium
habens. Colebat verò deam stu-
diosissimè, vt qui esset piissimus,
Panem quoque & Apollinem: in
quem etiam plurima composuit.
Ætate posterior erat Simonide,
prior Bacchylide. Tempore de-
scensus Xerxis, ætate florebat. Por-
ro magno in honore fuit apud o-
mnes Græcos, quòd ab Apolline
adeo amaretur, vt etiam partem
eorum quæ deo offerebantur, ac-
ciperet, & sacerdos in sacrificiis
Pindarum vocaret ad cœnam dei.
Fama est Panem quoque saltasse
aliquando præanem eius, & soli-
tum libenter eum per montes ca-
nere. aiunt etiam Lacedæmonios
olim, quam Bœotorum regionem
incendio vastassent & Thebas ab
vna eius domo abstinnisse, inscri-
ptum hunc versum conspiciatos,
Πίνδαρον τῷ μουσποιδῶ τῶν εἴρων
μὴ χαίρει, (id est Pindari poetae
tectum ne comburite. Quod & A-

λέξανδρον μετὰ ταῦτα φασί πε-
ποιήσθαι. καὶ γὰρ οὗτος ἐμφορήσας
τῷ Θήβας, κοινῆς τῆς ἐκείνου οἰ-
κίας ἐφείσθη. ἐξθρασύς δὲ δια-
κιδῶν ἢ Ἀθηναίων πρὸς τοὺς
Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ὃν τοὺς αὐτῶ
παιήμασι, μεγαλοπόλις Ἀθῆναι,
ἐζημίωσεν αὐτὸν χημίᾳσι οἱ Θη-
βαῖοι, ἄσφ' ἑσφ' ἐκείνου ἔπειτα Ἀ-
θηναῖοι. γὰρ καὶ αὐτὰ εἶπα
καὶ δέκα βιβλία, ὧν πένταρα, ἢ
λεγομένη πελοδοσ, τὰ δὲ, τὰ Ο-
λύμπια φημί, τὰ Πύθια, τὰ Νέ-
μεσα, καὶ τὰ Ισθμια, εἴς τ' ἢ τὰ Ολύμ-
πια, ἀρξὴν εἰς τὴν Δία· τὰ Πύθια,
ἀρξὴν εἰς τὴν Ἀπόλλωνα· τὰ Νέμεσα,
ἀρξὴν ἕξ αὐτὸς εἰς τὴν Δία· τὰ δὲ Ισ-
θμια, ἀρξὴν εἰς τὴν Ποσειδῶνα. τὰ δὲ
ἑπαθλα οὖτωι, ἐλαία, δάφνη, σέ-
λινον ξηρὸν τε καὶ χλωρὸν. ἀλλὰ
πρὸς μὲν ἢ ἄλλων οὐ χρεῖα
νῦν ὅτι λέγειν· πρὸς δὲ τῆς θεοσεως
ἢ Ολυμπίων λεκτέον. πινὲς μὲν

lexander postea fecisse fertur.
hic enim quum incendisset
Thebas, soli eius domui pe-
percit. Quum autem in fenssi
Athenienses essent Thebanis,
quodd dixisset in suis poemati-
bus, μεγαλοπόλις Ἀθῆναι id est
grandisurbes Athene, pecunia-
riam multam illi irrogarunt,
quam pro illo Athenienses
denderunt. Scripsit porro
libros septemdecim, ex quo-
rum quatuor constat ea quæ
vocatur peiodus: his videli-
cet, Olympiis, Pythiis, Ne-
meis, & Isthmiis. Sunt autem
Olympia, certamen in hono-
rē Iouis: Pythia, certamen in
honorem Apollinis: Nemea,
certamē & ipsum in honorem
Iouis. Isthmia verò, certamen
in honore Neptuni. Quorum
præmia, oliua, laurus, apium
aridum & viride. Cæterum
de aliis nihil necesse est nunc
verba facere: at de constitu-
tione Olympiorum dicen-
dum est. nonnulli quidem

536
εις τὴν αὐτὴν Οἰνομάου καὶ Πέλοπος
αἰαφείροισιν, ἔπειρο δὲ Ἡρακλεΐαια-
πιδασιν. ὁ καὶ Πίνδαρος λέγει, ὁδο-
ξόπειρον ποιῶν τὸν ἀγῶνα. ἐπὶ γὰρ
τῷ Αὐγείου κόπασιν ἐκείθηνε, καὶ
τῷ ἐπιηλεθίων ἐκ ἐπιχεσιμαγα-
ζῶν πολυῶν φροτῶν, πὴν πὲρ Αὐγείας φρο-
νδίας, καὶ τῷ Ἡλίου παρρησίᾳ, καὶ
πολλὰ λάφυρα σιμαγαζῶν, ἀγῶνα
πῆσι πῶς μετ' αὐτῆς πολεμήσασιν.
ὄθεν καὶ τὸ ἔθος ἐξεμῆται. ἀλλ' οὐ-
δὲν αὐτῆ ἐμεινεν ἢ ἥσις ὅτι πῶς
συμβάσις αὐτῆ διεχρήσασιν. ὑπό-
μνησις δὲ Ἰω. ἀπὸ Ἰφιῶτος καὶ Εὐ-
ρύλοχος πρὸς Κιρραῖος πολεμῶ-
σις (ὅτι δὲ ἦσαν οἱ τῷ πα-
τέρι τῆς Φωκίδος ληστῶν καπῶ-
ντες) καὶ πολλὰ λάφυρα σιμαγα-
ζῶντες, ὁ μὲν Ἰφιῶς τὰ Ὀλύμπια
συνεστήσασιν, ὁ δὲ τὰ Ἰθάκη Εὐρύλο-
χος. καὶ ἐκ τούτου ὀπτιμῆται τῷ
δῶρον σιμῶν. Τέθεικε δὲ ὁ Πίν-
δαρος, ἐξ καὶ ὀξήκοντα ἐτῶν γε-

ad OEnomaum & Pelopem refe-
rant, alii verò Herculi attribuunt.
quod & Pindarus testatur, illu-
strius reddens certamen. Quum
enim Augiæ stabulum simo pur-
gasset, & promissa consequutus
non esset, collecto numeroso exer-
citu, Augiam interfecit, & Elide
subiugata, quum spolia multa coë-
gisset, certamen constituit iis qui
cum ipso militauerant. vnde &
consuetudinem permansisse. Nec
verò hæc constitutio mansit in ea
quæ acciderat ipsi difficultate:
(commemoratio autem erat) sed
Iphitus quidem & Eurylochus
quum Cirrhæos debellassent (hi
autem erant prædones oram ma-
ritimam Phocidis tenentes) in-
gentémque prædam coegissent,
Iphitus Olympia, Eurylochus Py-
thiâ instituit: & ab hoc tempore
permanere constitutionem conti-
git. Obiit Pindarus annos sexa-
ginta sex na.

νας, ἢ (ὡς πνεῖ) ὀγδοήκοντα, ἐπὶ
 Ἀβίωνος ἀρχόντος, καὶ πρῶτον ἐκτίθη ὑ-
 ὀγδοηκοσὴν Ὀλυμπιάδα, ἀκροα-
 τῆς δὲ γέροντε Σιμωνίδου. Ὁ δὲ
 ἐπὶ νίκῃ οὐκ ἔρχη Ἀριστον μὲν ὕδαρ,
 περὶ πτακται ἕως Ἀεσφοφαιος πρὸ
 σιωπαζάνος τὰ Πινδακεῖα, δὲ
 πρὸ πειρίχην τῶ ἀρχόντος ἐγκόμιον, καὶ
 τὰ πρὸ τῶ Γέλοπος, ὅς περὶ πρὸ
 Ηλιδι ἠγωνίσασθαι. γέρονται δὲ Ἰε-
 ρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων, (αἱ δὲ
 Συρακούσαι πόλις τῆς Σικελίας) ὅς
 καὶ κτίσας Αἴθνης ἐχρήσατο πόλεως,
 ἐπὶ τῶ ὄρει αὐτῶν οὕτως ὀνομα-
 σαι. ἀπὸ στίλας γὰρ οὕτως ἴππους εἰς
 Ὀλυμπίαν, ἐνίκησε κίληπ.

Α Λ Λ Ω Σ, ἐκ τῶ τῶ
 Σουίδα.

Πινδαρος Θεβαῖος, Σκοπελίνου
 υἱός· καὶ δὲ ππας, Δαίφάντου,
 ὁ καὶ μάλιστα ἀληθές· ὁ γὰρ Σκό-

tus, aut (secundum alios) octogin-
 ta, sub archonte Abione. fuit au-
 tem auditor Olympiade. Ceterum
 triumphalis hymnus, cuius ini-
 tium Ἀριστον μὲν ὕδαρ, primo loco po-
 situs fuit ab Aristophane, qui Pin-
 darica in ordinem digessit: quod
 certaminis laudes complecteretur,
 & Pelopis mentionem faceret, qui
 primus apud Eliam certavit. In-
 scriptus est autem Hieroni regi
 Syracusanorum. sunt autem Sy-
 racusæ vrbs Sicilia: qui & vr-
 bem Atnam condidit, imposto
 ei à monte nomine. Hic enim quū
 equos Olympiam misisset, celete
 equo victoriam adeptus est.

ALITER, ex Suida.

Pindarus Thebanus, Scopelini
 filius, secundum quosdam,
 Daiphanti: quod & verius. nam
 Sco-

πελίνου ἔστιν ἀφανέστερος, καὶ παρ-
ρηχὺς Πινδαροῦ. Ἰνὲς δὲ καὶ Πα-
γόνιδου ἰσότησαι αὐτὸν. μαθητὴς
δὲ Μυρτίδος γυναικὸς, καὶ γενεῶς
κατὰ τὴν ἑξήκοντον πέμπτην ολυμ-
πιάδα, κατὰ τὴν ἑξήκοντον σφαιρῶν,
ὧν ἑτῶν μ. καὶ ἀδελφὸς ἰδὲ ἰὼ
αὐτῶ ὄνομα Ερατίων, καὶ υἱὸς Διο-
φαντος· θυγατέρες δὲ, Εὐμητὴς καὶ
Γρωτομάχη. στείβη δὲ αὐτῶ πᾶν
βίον τελευτήσασα κατ' ἄγαν. ἀπὸ-
σταίη τὸ πρὸς τὸ κάλλιστον αὐτῶ δοξάζει
ἦν ὅτι τῶ βίῳ, ἀδρόν αὐτὸν ἀπο-
θανεῖν ἐν διαίτῳ, ἀνακλιμένον
εἰς τὰ πόδι ἐρωδιῶν αὐτῆ Θεοξέ-
του γόνατα, ἑτῶν νν. ἔγραψε δὲ ἐν
βιβλίοις ἰς, Δωρίδι διαλέκτῳ,
Τῶντε, Ολυμπιονίκας, Πυθιονί-
κας, Νεμεονίκας, Ισθμιονίκας, Γρο-
σώδια, Παρθενία, Ενθρονισμοὺς
Βοακχικά, Δαφνηφορικά, Παϊά-
νας, Ὑπορχήματα, Ὑμνοὺς διθυράμ-

pelini filius obscurior est, & an-
tiquior Pindaro. Sunt autem
& qui Pagonida filium illum
scripserint. Discipulus fuit
Myrtidis mulieris, natus circa
sexagesimam quintam Olym-
piadem, tempore expeditionis
Xerxis, annum agens quadra-
gesimum. Frater ei erat nomine
Erotio, & filius Diophantus,
filiae autem Eumetis & Pro-
tomache. Accidit autem ei
vt diem obiret per vorum.
nam quum petiisset rem sibi
dari, qua nulla esset praestan-
tior in vita, repente ipsum
interiisse ferunt in theatro,
in Theoxeni amafii sui genua
recumbentem, quum quinq-
agesimum quintum artigisset an-
num. Ceterum scripsit libris se-
ptedecim Dorica dialecto haec,
Olympionicas, Pythionicas,
Nemeonicas, Isthmionicas,
Profodia, Parthenia, Enthro-
nismos, Bacchica, Daphnephori-
ca, Parnas, Hyporchemata,
Hymnos dithyram-

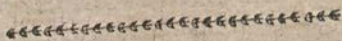
χοις, Σκόλια, Εἰκασμα, Θρήνοις,
Δράματα τραγικά ἰς, Επιγράμ-
ματα ὁπικα. και καταλογιδιω,
Παραμένσεις πῶς Ἑλληνας και ἄλλα
πλείσα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΡΟ-
Φῶν, ἀντιστροφῶν τε και
ἐπωδῶν.

Ἐκ τῶ προλογημάτων τῶν εἰς
τὸν Πίνδαρον χοροίων.

Ἰστίον ὅτι οἱ λυκεοὶ ἐν πῶς ποιή-
μασιν αὐτῶν ἐχρῶντο στροφῆ, ἀν-
τιστροφῆ και ἐπωδῶν. και στροφῆ ἰδῶν
ὅτι ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐσρέφοντο ὅτι
τὰ ἀεῖστερα. ἢ ἂν ἀναλογίῃ ἢ τῶ παν-
τὸς κινήσει, ἀπὸ τῶν ἀναπλικῶν
ὅτι τὰ ὁπικα. δεξιά τὰ καλεῖ
ὁ Ομηρος τὰ ἀναπλικα. ἀεῖστερα
δὲ τὰ ὁπικα. ἀντιστροφῆ δὲ, ὅ-
τι ἐκινωῖτο ἀπὸ τῶν ἀεῖστερῶν

bos, Scolia, Encomias, Lamentatio-
nes, Fabularum tragicas septemdecim,
Epigrammata epica: item soluta
oratione Admonitiones ad Grae-
cos, aliisque plurima.

DE STROPHIS,
antistrophis &
epodis.

Ex prologemēnis scholio-
rum in Pindarum.

Sciendum est lyricos in suis poe-
maticibus uti solitos strophe, an-
tistrophe & epodo. Strophe, quum
à dextris ad sinistra se conuer-
bant. cum qua conuersione analo-
giam habet morus mundi ab o-
rientalibus ad occidentalia. nam
dextra vocat Homerus orientalia,
& sinistra occidentalia. Antistro-
phe autem *est* fuisse quum à
sinistris

nr. ii.

564
 ὅτι τὰ δεξιά. ἢ πνι αἰαλογαί ἢ τῷ
 πλημυτῶν κινήσας, ἢ ἀπὸ δύσεως εἰς
 ἀναπλάσ, ἐπὶ ὧ δὲ, ὅτε ἴσαντο ἐν
 εἰς πτώσιν, καὶ ἔλεγον ταῦ ὠδίας. ἢ πνι
 αἰαλογαί ἢ σάσις πῆς γῆς. ἐχρῶντο
 δὲ καὶ θύσας καὶ πειάσιν, ὡς εἶπεν ὁ
 ποιητής, ἤρουν σροφή, καὶ αἰπρο-
 φῆ καὶ ἐπὶ ὧ. ἢ σροφή μόνη καὶ
 αἰπροφῆ. πολλοὶ δὲ καὶ περάσιν,
 ἤρουν σροφή, ἐπὶ ὧ, αἰπροφῆ, &
 πάλιν, αἰομοία ἐπὶ ὧ. περάσιν δὲ,
 ἤρουν, ἐπὶ ὧ, σροφή, ἐπὶ
 ὧ, αἰπροφῆ, ἐπὶ ὧ. ἀ πνα ελί-
 γη πεσοδικά, ἐπὶ ὧ, μεσοδι-
 κά, καὶ παλινωδικά.

Α Λ Λ Ω Σ Π Ε Ρ Ι

τῶν αὐτῶν.

Επειδὴ λυεῖκος ἔστιν ὁ Πίνδα-
 ρος, καὶ πρὸς λυεῖαν ἀδου-
 τῆν τὰ ποιήματα αὐτῆ κατὰ πειά-
 σιν, σροφῶν, αἰπροφῶν, καὶ ἐπὶ ὧ.

ad dextra se mouerent. cui mo-
 tus analogicè respondet motus pla-
 netarum, ab occasu ad orientem.
 Epode verò, quum starent vno in
 loco, & recitarent odas. quæ com-
 paratur cum terræ stabilitate. Vt-
 bantur autem & duernionibus &
 triernionibus, sicut hic poeta: vi-
 delicet, strophe, antistrophe & e-
 podo: aut strophe duntaxat & an-
 tistrophe. Multi etiam quaternio-
 nibus, nimirum strophe, epodo, an-
 tistrophe, & rursus dissimili epo-
 do, Quinternionibus verò, epodo,
 strophe, epodo, antistrophe epodo.
 quæ vocabantur prosodica, epodi-
 ca, mesodica, & palinodica.

ALITER DE
 iisdem.

Quoniam lyricus est Pinda-
 rus, etiam ad lyram canun-
 tur poemata eius per trierniones,
 strophen, antistrophen &
 nn. iii.

δὲν καὶ ἐκ κώλων τὰ μέλη σωίστανται, πλὴν καὶ ὅσων καὶ ὁποῖων ἢ στροφῆ, ἐκ ποσῶτων καὶ τριούτων καὶ ἢ αἰπέρροφος. ἢ δὲ ἐπωδὸς αἰόμοιός ἐστι πρὸς αὐτάς· καὶ εἰκότως. ἐπι κινουμένοις εἰς τὰ δεξιὰ πῆς χορδῶν ἢ δεπῆ ἢ σροφῆ, εἰς δὲ τὰ ἀεστερά ἐκ ἤῃ δεξιῶν ἢ αἰπέρροφος ἢ δὲ ἐπωδὸς ἰσαμέροις διεβίβαζετο, εἰς εἰκόνα πῆς τε πῶ παντὸς κινήσεως ἀπὸ ἀναβλάν εἰς δυσμαί, πῆς τε ἤῃ πλανήτων κινήσεως ἀπὸ δύσεως εἰς ἀναπλά, καὶ πῆς γῆς ἀκινήσεως καὶ οὐτῶν μὲν ἢ περαδικῆ μελοποιία καὶ πῆς στροφῆς καὶ αἰπέρροφαις καὶ πῆς ἐπωδῶν. ταῦτα δὲ ἐκ κώλων σωίστανται· τὰ δὲ κῆλα μέτρον ἀξίφορον ἔχουσιν ἐκ ποδῶν σωιστάμενον.

dum. atque ex colis constant μέλη, id est carmina. verum ex quot & qualibus strophe, ex tot & talibus antistrophe. At epodus dissimilis est illis. & merito quidem: quoniam dum se in dextram partem mouerent saltatores, canebatur strophe: dum autem à dextra se mouerent in sinistram, antistrophe. epodus verò stantibus traiciebatur, ad figurandum mundi motum ab oriente ad occidentem, & planetarum ab occasu ad orientem: & ad figurandam immobilitatem terræ. & talis quidem triplex melopœia, per strophas, antistrophas & epodos. Hæc autem è colis constant: at cola variam mensuram habent, quæ ex pedibus constat.

PINDARI VITA,
ex Liliij Greg. Gyraldi
dialogo ix. De poeta-
rum historia.

Quare iam ad Pindaram acco-
damus: qui, Et Fabius ait, lon-
ge inter nouem lyricos princeps. id
quod & ex pictura facile cognosci
dabatur: augustior enim specie
quã reliqui (quæ pectoris sui indu-
stria) erat in tabula depictus. Floruit
Verò, Et scribit Eusebius, Pindarus
Lxxvi. Olymp. quo tempore in sce-
na florebat Æschylus, & Gelon ty-
rannus obtinebat Syracusas: Dixit-
que & sene ad tempora Hieronis, Ge-
lonis fratris, ad quem & hymnos
scripsit. Dinomenis enim filii quat-
tuor fuere, Gelon, Hieron, Polyzelus
& Thrasybulus. Alii quidem Lxxv.
Olympiade eum dixisse scribunt,
quos inter Suidas, sed hoc tempore na-
tum putarim, illo vero claruisse. Quo
eodem tempore Xerxes in Græciam
argentes illas copias terra marique
ducebatur,

Pindarus tam xl. annum agebat.

Thebii vique natus, & inde & L. 17.

caus cygnus Vel olor à poetis nuncu-
patus est. Natum quidem eum ait
Stephanus in Sico Vel reginacula Cy-
nocephalorum. id quod & ipsius poe-
te commentatores affirmant. neque
enim crassus aer semper incultos ac
rudes homines profert. nam in eo na-
tus Pindarus, lyricorum omnium
fuit, Et Græce dicam, εὐδοκίματος. Pa-
trem, Et quidam scribunt, Scopelinū
tribicnem habuit, a quo ea arte pri-
mum institutus fuisse traditur. Qui
rem melius scrutati sunt, Pindarum
aiunt Daiphanti filium: alii licet
Pagonide & Myrtido: poetrie di-
cant, quam & Myrto vocatam ab a-
liquis inuenio. Sunt qui eius disci-
pulum scribant, nec Pagonide vo-
rem, sed cuius modò meminimus
Scopelinū: a quo Pindarus Laso Her-
mioneo lyrico poetæ erudendus tra-
ditus fuit, qui non longè post magi-
strum magno intervallo superauit.
Non desunt inter scriptores qui Pin-
darti matrem Clidiceam nuncupent,
eundemque Daiphantum & Scope-
linum fuisse: quod in Pindarū græci-
maticè obseruant. Fratrem habuit
Pindarus Erotionem nomine. Dixit

nes. Diuinam tamen hanc poetices
facultatem in genesia transtulit Vil-
lius, vel (vt vulgo appellatur) Lu-
lius Firmicus Maternus. natum e-
nim esse Saturno in nono ab horo
scopo loco constituto in Gemino: qua
gentura, (vt ipsius Firmici Verbis
ta) diuinum poetam lyrici carminis
reddidit, qui choreas Libero & rhyth-
mos, sed & rara religiosi carminis
modulatione componat. Atque ego in
eius potius studiu & nature corpo-
ris habitum refero, quam in astri
coitiones motusque. que omnia mira
diligentia & facienda vterque Picus,
(pater scilicet, & magnus paterus
huiusce nostri Pici puer) refererunt:
& idcirco nos reliquum potius vire
referamus. Pindarus igitur quæ ad-
huc in cunis esset infans, apæ, tan-
quam in alucri, in ore ipsius mellis
& fauos deposuit. id quod & Platoni
amòq; Ambrosio contigisse Græcæ &
nostre h. forse tradunt: diuine certe
vique suauitatis singulare presä-
giam. Alij vero (inter quos Pausa-
nias) prodicerunt, Quum adolescen-
tulus esset Pindarus, astruòq; tempore
Thebis Thestias in ð, cæta meritu

no fatigatur, præ somno ac lassitudi-
ne paululum è via declinauit: pro-
stratusque quum dormiret, aduo-
lantes ad eius os apes in labris mel-
lificarunt. huius quoque rei mentia
est in Græco quodam carmine, quod
de vita Pindari inscribitur. Sed mul-
to locupletius hanc rem in secunda
imaginum scribit Philostratus, vbi
elegantissime Pindari imaginem
effingit, vitæque perstringit. Sed e-
nim iunior fuit Pindarus quam Si-
monides, quem & aliquando audi-
uisse fertur: Corinne vero æqualis,
à qua & aliquando in certamine
victus fuit, vt in eius imagine pla-
nitas referemus. at Bacchylide senior
fuit. Sed iam quæso attendite quod
a Pausaniæ proditum et contigisse
iam senescenti. Pindaro, inquit, per
somnia Proserpinam deam obuer-
satam esse, & apud eum quædam
quod ceteri quidem dei ab eo hy-
mnis celebrari forent, solam se ab eo
preteritam: id vero se facturum
quum ad eam venisset, pollicitus est
Pindarus. at quum ante decimum
diem is diem obisset, annis eundem
affinis, que carmina per sepe canere

74
confuerat, per somnum astitit, hy-
mnimque in Proserpinam deam il-
le concinuit, quem illa experrecta
statim exscripsit, & aliu concinen-
dum tradidit. Miraculum quidem
hoc: at obitum illius iam Valerij
Maximi Verbis referamus. Pinda-
rus, inquit, quum in gymnasio super
gremium pueri, quo vnicè delectaba-
tur, capiteposito, quieti se dedisset,
nò prius decessisse cognitus est quam
gymnasiarcho claudere eum iam lo-
cum volente, nequaquam excitaretur.
Cui quidem, inquit, crediderint
eadem benignitate deorum, & tan-
tum poeticæ facundre, & iam pla-
cidum vitæ finem attributum. Hac
Valerius. Sed par est audire & Plu-
tarchum, quid de hac Pindari morte
scribat in paramythica (id est conso-
latoria) oratione ad Apollonium. De
Agamede, inquit, & Trophonio ait
Pindarus, quum in Delphis templû
condidisset, eos mercedem ab Apolline
petuisse: septima se die eis reddi-
turum, deum promississe. ussissetque
interca eos epulari. In ita, ut si sibi sus-
sum fuerat, facientibus, septima de-
num nocte dum quiescerent, inter-

575
isse proditum est, inquit: & ipsi Pinda-
ro per eos qui a Bœotis ad oraculum
missi fuerant sciscitanti quid optimû
homini cõtingeret, promanum (hoc
est) vatem respondisse, id quod ne que
ipsû lateret, siquid ipse de Agamede
& Trophonio scripsisset: idq; si experi-
ri vellet, nò multo post illi manifestû
futurû. Itaq; persuasum que ad mor-
tem pertinere cogitasse Pindarum,
atque ita nò multo post diem suû ob-
sisse. Scribit & hoc Suidas, Quû pe-
tisset Pindarus, inquit, ut quod opti-
mû in vita esset sibi daretur, in the-
atro ei contigisset: in genibus sibi dle-
cti pueri moreretur, annû agens quin-
tum & quinquagesimum: puerovero
illi nomen fuisse Theoxeno legimus,
quis, ut Athenæus scribit, Tenedius
erat. Legitur & hodie Pindari ver-
sus in huc ipsum puerû, quibus, se rudi-
diis ex illius facie prodentibus atque
emiscatib; mirabiliter affici ait. Pro-
ditum est historia, Thebanis cû Athe-
niensibus discordibus, quû Pindarus
quodâ suo carmine scripsisset, à raris
capit. 25. in xaraxodius A dicitur, hoc est, à
infelices & magnifica urbi Athe-
ne, à suis civibus Thebanis magna

576
pecunia multatum fuisse. quod & b̄
Athenienses rescire, aurum tantum-
dem ei restituerunt. Quum item a-
lias fulcimentum ac sustentaculum
Græciæ Athenas appellasset (hoc est
ἐπίστυρα Ἀθῆναι,) Laconem tum
quendam statim subintulisse, citò
Græciam funditus ruituram, si hu-
iusmodi, inquit, sulciatur sustenta-
culo. Atque hæc quidem in presen-
tia de Pindaro.

Fragment of a paper label on the spine, showing the letters "A" and "S" on separate lines.

Fragment of a paper label at the bottom of the spine, showing the letters "S" and "I" on separate lines.